

Səudiyyə Ərəbistanı Krallığı

İslam işləri, vəqfləri,
təbliğatı və təlimi nazirliyi

Şanlı Quranın nəşri üzrə
kral Fəhd adına Kompleks

Baş Katiblik

Elmi işlər üzrə

Quran və Sünnə işığında İmanın əsasları

Müəlliflər
Seçilmiş alimlər

Ərəb dilindən tərcümə edən
Əlixan Musayev

ح) مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف ، ١٤٣٥هـ
فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف
ترجمة كتاب أصول الإيمان إلى اللغة الأذرية / مجمع الملك فهد
لطباعة المصحف الشريف - المدينة المنورة ، ١٤٣٥هـ

٢٤٠ ص ١٦ × ٢٣ سم

ردمك : ٩٧٨-٦٠٣-٨١٤٨-٥٦-٣

١- الإيمان (الإسلام) ٢- العقيدة الإسلامية أ. العنوان

١٤٣٥/٦٥٩٦

ديوي ٢٤٠

رقم الإيداع : ١٤٣٥/٦٥٩٦

ردمك : ٩٧٨-٦٠٣-٨١٤٨-٥٦-٣

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Mərhəmətli və Rəhmli Allahın adı ilə!

*İslam işləri, vəqfləri, təbliğatı və təlimi naziri,
Kompleksin baş nəzarətçisi, Əlahəzrət şeyx
Saleh ibn Abduləziz ibn Muhəmməd Ali əş-Şeyxin*

ÖN SÖZÜ

Həmd olsun aləmlərin Rəbbi Allaha! O, Öz Şanlı Kitabında belə buyurur: **“İnsanları Rəbbinin yoluna hikmətlə və gözəl öyüd-nəsihətlə dəvət et”** (ən-Nəhl, 125). Peyğəmbərlərin və elçilərin ən şərəflisinə – Muhəmmədə Allahın salavatı və salamı olsun! O demişdir: “Mənim adımdan bir ayə də olsa, təbliğ edin” («Səhih əl-Buxari», 3461).

Yer üzündə yaşayan bütün müsəlmanlara xeyirxahlıq etmək məqsədilə ilk növbədə Allahın Kitabına sayğı göstərüb onun nəşr edilməsində, habelə onun mənalарının tərcümə edilərək bunun həm müsəlmanlar, həm də onu oxuyub araşdırmaq istəyən qeyri-müsəlmanlar arasında yayılmasında, həmçinin müsəlmanlara həm dini, həm də dünyəvi işlərində fayda verəcək məlumatların yayılmasında əlindən gələni əsirgəməyən, Toxunulmaz iki məscidin Xadimi, Kral Abdullah ibn Abduləziz Ali Səudun (Allah onu qorusun!) göstərişi ilə Nurlu Mədinədə yerləşən, Şanlı Quranın nəşri üzrə Kral Fəhd adına Kompleksi təmsil edən İslam işləri, vəqfləri, təbliğatı və təlimi Nazirliyi, mötəbər dəlillər əsasında Uca Allaha dəvət etməyin əhəmiyyətli olduğuna inanaraq, məmnunluqla aşağıdakı kitabı təqdim edir:

“Quran və Sünnə işığında imanın əsasları”

Bu kitabı nəşr etməkdə məqsəd, imanın əsası sayılan əqidə məsələlərini müsəlmanlara aşılamaqdır. Çünki Rəsulullah səllallahu aleyhi və səlləm demişdir: “Bədəndə bir ət parçası vardır. Əgər o yaxşı olarsa, bütün bədən yaxşı olar...” («Səhih əl-Buxari», 52). İnşəAllah, bunun ardından hədislər, şəriət məsələləri, zikrlər və dualarla bağlı bir sıra kitablar da nəşr ediləcəkdir. Uca və Qüdrətli Allahdan diləyirik ki, bununla cəmi müsəlmanlara fayda versin!

Bu münasibətlə mən bu kitabın hazırlanmasında (təlif edilməsində, yoxlanılmasında və redaktə edilməsində) çalışan qardaşlara – səmimi qəlbdən səy göstərdiklərinə görə, habelə Kompleksin baş Katibliyinə – bu işə diqqət

yetirdiyinə və nəzarət etdiyinə görə təşəkkür edirəm. Uca Allahdan diləyirəm ki, Toxunulmaz iki məscidin Xadiminin, Əlahəzrət Şahzadə Vəliəhdin və Nazirlər Kabinetinin Başçısı Əlahəzrət İkinci Müavinin (Allah onları qorusun!) rəhbərliyi altında dinə sayğı göstərən və düzgün əqidəni qoruyan bu məmləkəti hifz etsin!

Axırda *yənə Uca Allahı* tərif edib deyirik: Həmd olsun aləmlərin Rəbbi Allaha!

MÜQƏDDİMƏ

Bu dini bizim üçün kamil edən, bizə olan nemətini tamamlayan, bizim müsəlman ümmətimizi ən xeyirli ümmət edən və bizə öz içimizdən Allahın ayələrini bizə oxuyan, bizi *günahlardan* təmizləyən, Kitabı və hikməti bizə öyrədən bir elçi göndərən Allaha həmd olsun! Allahın əməllərə rəhmət olaraq göndərdiyi Peyğəmbərimiz Muhəmmədə, onun ailəsinə və səhabələrinə Allahın salavatı və salamı olsun!

Sonrasına gəlincə, həqiqətən, cinlərin və insanların yaradılışında hikmət Tək Allaha ibadət etməkdir. Bu xüsusda Uca Allah buyurur: **“Mən cinləri və insanları ancaq Mənə ibadət etmək üçün yaratdım”** (əz-Zariyat, 56). Elə bu səbəbdən də əsas və mübarək mənbələrdən – Allahın Kitabı və Onun elçisinin ﷺ Sünnəsindən götürülmüş tövhid və düzgün əqidə həmin o ibadətin yerinə yetirilməsi üçün qayədir. Tövhid bu kainatın qurulmasına rəvac verən bünövrədir. Odur ki, tövhidin aradan qaldırılacağı təqdirdə bu kainatda fəsad, qarmaqarışıqlıq və hərc-mərclik meydana gələr. Bu xüsusda Uca Allah buyurur: **“Əgər göydə və yerdə Allahdan başqa məbudlar olsaydı, onların hər ikisi fəsada uğrayardı. Ərşin sahibi olan Allah pakdır və müşriklərin Ona aid etdikləri sifətlərdən uzaqdır!”** (əl-Ənbiya, 22). Pak və müqəddəs Allah həmçinin buyurur: **“Yeddi göyü və yerdən də bir o qədrini yaradan Allahdır. Vəhy onların arasında ona görə nazil olur ki, Allahın hər şeyə qadir olduğunu və Allahın hər şeyi elmi ilə əhatə etdiyini biləsiniz”** (ət-Talaq, 12). Bu (mövzuya dair) başqa ayələr də mövcuddur.

İnsan ağı bu əqidəni təfəsilatı ilə dərk edə bilmədiyinə görə, Allah Öz elçilərini göndərmiş və Öz kitablarını nazil etmişdir ki, bunu insanlara müfəssəl şəkildə izah etsin və onlar da elmə və mötəbər dəlillərə əsaslanaraq, həmçinin açıq-aydın əsaslara və düzgün etiqada istinad edərək Allaha ibadət etsinlər. Odur ki, Allahın elçiləri bir-birinin ardınca göndərilərək bu əqidəni (insanlara) təbliğ etmiş və onu (müfəssəl şəkildə) bəyan etmişlər. Pak və müqəddəs Allah bu xüsusda belə buyurur: **“Elə bir ümmət yoxdur ki, ona xəbərdar edən bir peyğəmbər gəlmiş olmasın”** (Fətir, 24). Allah həmçinin buyurur: **“Sonra bir-birinin ardınca elçilərimizi göndərdik”** (əl-Muminun, 44). Bu

o deməkdir ki, peyğəmbərlər bir-birinin ardınca göndərilmiş və nəhayət, bu ardıcılıq onların ən hörmətli, ən fəzilətli və imamları sayılan Peyğəmbərimiz Muhəmməd صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ilə tamamlanmışdır. O, Allahın risalətini təbliğ etmiş, öhdəsinə düşən vəzifəni yerinə yetirmiş, ümmətə öyüd-nəsihət vermiş, Allah yolunda səmimi-qəlbdən (canı və malı ilə) vuruşmuş və (insanları) gizlində və aşkarda Allaha dəvət etmişdir. O, boynuna düşən peyğəmbərlik yükünü layiqincə daşımış, Allah yolunda ən ağır əziyyətlərə məruz qalmış və bütün bunlara, digər ulul-əzm⁽¹⁾ peyğəmbərlərin səbir etdiyi kimi, səbir etmişdir. O, (bəşəriyyəti) o vaxta qədər Allaha tərəf çağırmış və Onun doğru yoluna yönəltdir ki, nəhayət, Allah onun əli ilə bu dinə zəfər qazandırmış və Öz nemətini tamamlamışdır. Məhz onun dəvəti sayəsində insanlar dəstə-dəstə Allahın dininə daxil olmuşlar. Allah Öz peyğəmbərinin əli ilə bu dini kamilləşdirməyincə və Öz nemətini tamamlamayınca, Peyğəmbər صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ bu dünyadan köçməmişdir. Bu xüsusda pak və müqəddəs Allah bu ayəni nazil etmişdir: **“Bu gün dininizi sizin üçün kamil etdim, sizə olan nemətimi tamamladım və bir din olaraq sizin üçün İslamı bəyənib seçdim”** (əl-Maidə, 3).

Peyğəmbər صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ bu dini tamamilə – bütün əsasları və ikinci dərəcəli ayinləri ilə bəyan etmişdir. Bu xüsusda hicrət diyarının⁽²⁾ imamı Malik ibn Ənəs رَحِمَهُ اللّٰهُ demişdir: “Peyğəmbər صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ öz ümmətinə ayaqyolunda təmizlənməyi öyrətmiş, amma tövhidi öyrətməmişdir – deyə onun haqqında pis zənn etmək ağlasığmazdır”.

Peyğəmbər صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (bəşəriyyəti) tövhidə və səmimi qəlbdən Allaha ibadət etməyə, habelə şirkdən tamamilə – həm böyüyündən, həm də kiçiyindən üz çevirməyə çağırmışdır. Elçilərin hamısının vəzifəsi də məhz bu olmuşdur. Belə ki, onların hamısı tövhidə dəvət xüsusunda həmrəy olmuş və yekdilliklə buna dəvət etmişlər. Üstəlik, bu onların dəvətinin çıxış nöqtəsi, peyğəmbərlik missiyasının məğzi və onların göndərilməsinin əsas məramı olmuşdur. *Bu xüsusda* Uca Allah buyurur: **“Biz hər ümmətə: “Allaha ibadət edin, tağutdan uzaq olun”– deyə, elçi göndərdik. Onlardan kimisini**

1 Ulul-əzm peyğəmbərləri deyildikdə xüsusi əzmkar və səbirli olanlar nəzərdə tutulur. Bunlar Nuh, İbrahim, Musa, İsa və Muhəmməddir صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

2 Burada "hicrət diyarı" deyildikdə, Peyğəmbərimizin صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ və onun səhabələrinin hicrət etdiyi Mədinə şəhəri nəzərdə tutulur.

Allah doğru yola yönəlmiş, kimisinə də azmaq nəşib etmişdir. Yer üzündə gəzib dolaşın və görün *haqqı* yalan sayanların aqibəti necə oldu!” (ən-Nəhl, 36). O həmçinin buyurur: “Səndən əvvəl elə bir elçi göndərməmişik ki, ona: “Məndən başqa heç bir *haqq* məbud yoxdur, Mənə ibadət edin!” – deyə vəhy etməyə” (əl-Ənbiya, 25). O həmçinin buyurur: “Səndən əvvəl göndərdiyimiz elçilərdən – *onların davamçılarından* soruş; Biz Mərhəmətli *Allahdan* başqa ibadət ediləsi məbudlarımızı icad etmişik?” (əz-Zuxruf, 45). O həmçinin buyurur: “*Allah* Nuha tövsiyə etdiyini, sənə vəhy etdiyimizi, İbrahimə, Musaya və İsayə tövsiyə etdiyimizi sizin üçün də dində qanun etdi: –Dinə doğru-düzgün etiqad edin və onda bölünüb firqə-firqə olmayın!” (əş-Şura, 13).

İmam Buxari və Muslimin “Səhih” əsərlərində Əbu Hureyradan رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ rəvayət edilmiş hədisdə Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ demişdir: “Peyğəmbərlər ata bir, ana ayrı övladlardır. Anaları ayrı olsa da, dinləri birdir”⁽¹⁾. Peyğəmbərlərin dini və əqidəsi eyni, şəriət qayda-qanunları isə başqa-başqa olmuşdur. Bu haqda Uca Allah buyurur: “Sizlərdən hər biriniz üçün bir şəriət və bir yol təyin etdik” (əl-Maidə, 48).

Elə buna görə də hər bir müsəlman yəqin bilməli və hər bir möminə aydın olmalıdır ki, dini məsələlərdə mülahizə yürütmək və ağıla istinad edərək hökm vermək olmaz. Odur ki, yer üzündə olan hər bir müsəlman, peyğəmbərlərin və elçilərin etiqadı üzərində olmalı, onların iman gətirdikləri, üstəlik heç bir şəkk və tərəddüd etmədən dəvət etdikləri əsaslara iman gətirməlidir.

“Peyğəmbər öz Rəbbindən ona nazil edilənə iman gətirdi, möminlər də iman gətirdilər. Hamısı Allaha, Onun mələklərinə, kitablarına və elçilərinə iman gətirdilər. Onlar dedilər: –Biz Onun elçiləri arasında fərq qoymuruq! Onlar dedilər: –Eşitdik və itaət etdik! Ey Rəbbimiz! Səndən bağışlanma diləyirik, dönüş də yalnız Sənədir!” (əl-Bəqərə, 285).

İman gətirmək, *Allaha* boyun əymək, təvazökar olmaq, itaətkarlıq göstərmək və qəbul etmək – məhz bunlar möminlərin gördüyü işlər və onların tutduğu yoldur. Mömin bunları yerinə yetirdiyi təqdirdə ona salamatlıq nəşib olur və o, əmin-amanlıq içində yaşayır. Üstəlik onun mənəviyyatı təmizlənilir, qəlbi rahatlıq tapır və batil etiqadları üzündən yolunu azmış insanların

1 “Səhih əl-Buxari”, 3443; “Səhih Muslim”, 2365.

düşdüüyü azgınlıqdan – təzadlı düşüncələrdən, ziddiyyətli fikirlərdən, şübhəli məsələlərdən, yanlış qərarlardan, hərc-mərclikdən və qərarsızlıqdan tamamilə uzaq olur.

Dəyişməz əsasları, tutarlı özülləri və möhkəm dayaqları olan düzgün İslam əqidəsi insanlara həm bu dünyada, həm də Axirətdə xoşbəxtlik, firavanlıq və uğur qazandıran yeganə əqidədir. Bu ona görədir ki, *İslam əqidəsi* açıq-aydın əlamətləri, mötəbər dəlilləri, tutarlı əsasları və sübutları olan, habelə qüsursuz fitrətə, sağlam düşüncəyə və saf qəlbə uyğun gələn bir əqidədir.

Elə buna görə də bütün İslam aləminin bu saf əqidəni öyrənməyə böyük ehtiyacı vardır. Belə ki, bu aləmin xoşbəxtliyi məhz həmin əqidədən asılıdır və onsuz nicat tapmaq mümkün deyildir.

Müsəlman bu yığcam risalədə hər bir müsəlman üçün ən lazımlı sayılan İslam əqidəsinin əsaslarını və onun ən mühüm dayaqlarını, habelə bu əqidənin ən bariz xüsusiyyətlərini və əlamətlərini tapa bilər. Üstəlik bunların hər birinin dəlil-sübutla əsaslandırıldığını da görə bilər. Bu kitab Quran və Sünənə işığında imanın əsaslarını açıqlayır. Bunlar isə peyğəmbərlərdən miras qalmış, gün kimi aydın olan, kiçikdən böyüyə qədər hər kəsin ən qısa müddətdə dərk edə biləcəyi əzəmətli əsaslardır. Hidayətə qovuşdurmaq isə təkcə Allaha aiddir!

Biz fürsətdən istifadə edib bu kitabın hazırlanmasında əllərindən gələni əsirgəməyən şəxslərə – doktor Saleh ibn Səd əs-Suheymiyə, doktor Abdurrəzzaq ibn Abdulmuhsin əl-Abbada və doktor İbrahim ibn Amir ər-Ruheyliyə, habelə onu yoxlayıb ərsəyə gətirən doktor Əli ibn Muhəmməd Nasir əl-Fəqihiyə və doktor Əhməd ibn Ətiyyə əl-Ğamidiyə təşəkkürümüzü bildiririk.

Pak və müqəddəs Allahdan diləyirik ki, bunun sayəsində cəmi müsəlmanlara xeyir nəsib etsin! Axırda *yənə Uca Allahı* tərif edib deyirik: Həmd olsun ələmlərin Rəbbi Allaha!

Şanlı Quranın nəşri üzrə
kral Fəhd adına Kompleksin
Baş Katibliyi

Giriş

İmanın olduqca əhəmiyyətli və çox dəyərli olması, üstəlik möminə həm bu dünyada, həm də Axirətdə çoxlu xeyir və mənfəət qazandıracağı heç bir müsləmana sirr deyildir. Məhz düzgün iman sayəsində həm bu dünyada, həm də Axirətdə xeyir qazanmaq olar. Belə ki, iman, tələb olunan ən mühüm məsələ, qarşıya qoyulan ən ali məqsəd və ən böyük hədəf sayılır. Məhz onun sayəsində insan xoşbəxt və firavan həyat sürür, xoşagəlməz hadisələrdən, şərdən və bədbəxtçilikdən canını qurtarır, üstəlik heç vaxt yoxa çıxmıyacaq və puç olmayacaq axirət savabına, əbədi nemətlərə və tükənməz xeyir-bərəkətə nail olur.

Uca Allah buyurur: **“Mömin olaraq yaxşı iş görən kişi və qadınlara, əlbəttə, gözəl həyat bəxş edəcək və etdikləri ən yaxşı əməllərə görə onları mütləq mükafatlandıracağıq”** (ən-Nəhl, 97). Uca Allah həmçinin buyurur: **“Kim də Axirəti istəsə, mömin olaraq bütün qəlbi ilə ona can atsa, onların səyi məmnuniyyətlə qəbul olunar”** (əl-İsra, 19).

Uca Allah buyurur: **“Kim Onun hüzuruna yaxşı əməllər etmiş bir mömin kimi gələrsə, onlara ən yüksək dərəcələr nəsib olar”** (Ta ha, 75). Uca Allah həmçinin buyurur: **“İman gətirib xeyirxah əməllər işləyənlərin məskəni isə Firdovs bağları olacaqdır. Onlar orada əbədi qalacaq, oranı başqa bir yerə dəyişmək istəməyəcəklər”** (əl-Kəhf, 107-108). Bu mövzuya aid Qurani Kərimdə başqa ayələr də vardır.

Quran və Sünnədə (varid olmuş ayə və hədislər) dəlalət edir ki, iman altı əsas üzərində qurulur. Bunlar Allaha, Onun mələklərinə, Onun kitablarına, Onun elçilərinə, Axirət gününə və qədərə – onun xeyrinə və şərinə iman gətirməkdir. Bu əsaslar həm Qurani Kərimdə, həm də Peyğəmbərin ﷺ sünnəsində bir çox yerlərdə zikr edilmişdir:

1. Uca Allah buyurur: **“Ey iman gətirənlər! Allaha, Onun elçisinə və elçisinə nazil etdiyi Kitaba və ondan əvvəl nazil etdiyi kitablara iman gətirin! Allahı, Onun mələklərini, kitablarını, elçilərini və Axirət gününü inkar edən şəxs dərin bir azğınlığa düşmüşdür”** (ən-Nisa, 136).
2. Uca Allah buyurur: **“Yaxşı əməl üzünüzü məşriqə və məğribə tərəf çe-**

virməyiniz deyildir. Lakin yaxşı əməl *sahibləri* Allaha, Axirət gününə, mələklərə, kitablara, peyğəmbərlərə iman gətirən...” (əl-Bəqərə, 177).

3. Uca Allah buyurur: “Peyğəmbər öz Rəbbindən ona nazil edilənə iman gətirdi, möminlər də *iman gətirdilər*. Hamısı Allaha, Onun mələklərinə, kitablarına və elçilərinə iman gətirdilər. *Onlar dedilər: –Biz Onun elçiləri arasında fərq qoymuruq! Onlar dedilər: –Eşitdik və itaət etdik! Ey Rəbbimiz! Səndən bağışlanma diləyirik, dönüş də yalnız Sənədir!*” (əl-Bəqərə, 285).
4. Uca Allah buyurur: “**Biz, həqiqətən də, hər şeyi qədərincə yaratdıq**” (əl-Qəmə, 49).
5. İmam Muslimin “Səhih”ində nəql olunmuş və Ömər ibn Xəttabın رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ rəvayət etdiyi məşhur hədisdə deyilir ki, Cəbrail عَلَيْهِ السَّلَام Peyğəmbərə صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: “Mənə iman haqqında xəbər ver” – demiş, o da belə cavab vermişdir: “(İman odur ki,) Allaha, Onun mələklərinə, Onun kitablarına, Onun elçilərinə və Axirət gününə, habelə qədərə – onun xeyrinə və şərinə iman gətirəsən.”⁽¹⁾

İman məhz bu altı əzəmətli əsas üzərində qurulur. Odur ki, bu əsaslara iman gətirməyən kimsə mömin sayıla bilməz. Bu əsaslar bir-biri ilə sıx bağlıdır və ayrılmazdır. Bunların bir qisminə iman gətirmək digərlərinə də iman gətirməyi vacib edir. Onlardan bəzilərinə qarşı küfr edən digərlərini də inkar etmiş hesab olunur. Bu baxımdan hər bir müsəlman bu əsasları öyrənib araşdırmalı və onlara diqqət yetirməlidir. Aşağıda bu əsaslardan birincisi olan Allaha imandan söhbət açılır.

1 “Səhih Muslim”, 1.

I hissə

ALLAHA İMAN

Şübhəsiz ki, Allaha iman gətirmək imanın əsaslarının ən mühümü, ən əzəmətlisi, ən təqdirəlayiq olanıdır. Bu, imanın əsası, binasının təməli və məğzi hesab edilir. Digər əsaslar da ona tabedir, ona əsaslanır və onun üzərində qurulur. Qüdrətli və qüvvətli Allaha iman gətirmək, Onun həm Rübubiyyədə, həm Üluhiyyədə, həm də ad və sifətlərdə tək ilah olduğuna iman gətirməkdir. Allaha iman məhz bu üç əsas üzərində qurulur. Əslində, İslam dininin Tövhid dini adlanmasının səbəbi odur ki, Allah Öz mülkündə və Öz etdiklərində təkdir və Onun şəriki yoxdur, həm zatında, həm də ad və sifətlərində Onun tayibənzəri yoxdur, habelə Üluhiyyətdə də O təkdir və Onun şəriki yoxdur.

Bundan da aydın olur ki, peyğəmbərlərin və elçilərin tövhidi üç qismə bölünür:

1. Rübubiyyə tövhidi: Bu Allahın hər şeyin Rəbbi, Hökmdarı, Yaradanı və ruzi verəni olduğunu, Onun Öldürən və dirildən, xeyir və zərər toxunduran olduğunu, ehtiyacı olan kimsənin duasını Tək Onun qəbul etdiyini, hər bir işin aqibətinin Ona məxsus olduğunu, hər bir xeyirin Onun Əlində olduğunu, bütün işlərin Ona qayıtdığını və Onun heç bir şərikinin olmadığını təsdiq etməkdir.

2. Üluhiyyə tövhidi: Bu, zəlillik, boyun əymək, sevgi, qorxu, rüku, səcdə, qurban, nəzir və digər ibadətləri Tək Allaha yönəltmək və Ona şərik qoşmamaqdır.

3. Ad və sifətlər tövhidi: Bu, Allahı Öz Kitabında və ya Öz Peyğəmbərinin ﷺ dili ilə Özünü adlandırıdığı və vəsf etdiyi bütün ad və sifətlərdə təkləşdirməyə, Onu bütün eyib və nöqsanlardan təmizə çıxarmağa, Ona xas olan xüsusiyyətlərdə isə Onu heç kimə bənzətməməyə deyilir. Həm də o deməkdir ki, Allah hər şeyi Biləndir, hər şeyə Qadırdır, əbədi Yaşayandır, bütün yaratdıqlarının Qəyyumudur, Onu nə mürɡü, nə də yuxu tutar. Hər şeyin müqəddəratı Onun Əlindədir və O, hikmət Sahibidir. O, Eşidəndir, Görəndir, Rəhimlidir və Bağışlayandır. O, Ərşin üzərinə ucalmış və Öz mülkünü ehtiva etmişdir. O, Hökmran, Müqəddəs, Pak, haqqı təsdiq edən, hər şeyi müşahidə

edən, Qüdrətli, Qadir, Təkəbbürlü Allahdır. Allah başqalarının Ona şərik qoşduqlarından ucadır. Beləcə, digər gözəl ad və sifətlər də məhz Ona aiddir.

Bütün bu ad və sifətlərə dair Quran və Sünnədə çoxlu sayda dəlillər vardır.

Quran bütövlükdə tövhiddən, onun hüquqları və mükafatlarından, şirkdən, onun əhlindən və onların cəzalarından bəhs edir. Elm əhli Quran və Sünnəyə əsaslanaraq tövhidin bu üç qismdən ibarət olduğunu bildirmişlər. Bu, şəriətin dəlillərinin araşdırılması nəticəsində alınmışdır və şəriətimizin mahiyyəti də bunu sübut edir. Şəriət göstərir ki, insanlar rübubiyyətdə, üluhiyyətdə, həmçinin ad və sifətlərdə Allahın təkliyinə iman gətirməlidirlər. Bütün bunları etməyən kəs mömin sayıla bilməz. Aşağıda üç fəsil vardır ki, onlardan hər biri bu qismləri ayrı-ayrılıqda bəyan edir.

I fəsil RÜBUBİYYƏ TÖVHİDİ

I mövzu

Mənası; Quran, Sünnə, ağıl və fitrətdən ona dəlillər

1. Tərif

a) Lüğəti mənası: Rübubiyyə sözü rabəbə felindən əmələ gəlmiş məsdərdir. Rəbb sözü də bu feildən əmələ gəlmişdir. Rübubiyyə Allahın sifətidir. Bu, Allahın Rəbb adından götürülmüşdür. Rəbb sözü ərəb dilində müxtəlif mənalar daşıyır: Bunlardan bəziləri hökmdar, itaət olunması gərəkən rəhbər, islah edəndir.

b) İstilahi mənası: Rübubiyyə tövhidi – Allahı Onun gördüyü işlərdə təkləşdirməyə deyilir. Bu işlərə yaratmaq, ruzi vermək, hökmranlıq etmək, nemət vermək, mülk sahibi olmaq, surət vermək, əta etmək və məhrum etmək, fayda vermək və zərər yetirmək, öldürüb-diriltmək, dəqiq idarə etmək, hökm vermək və təqdir etməyi misal göstərmək olar. Bütün bu işlərdə Allahın şəriki yoxdur. Odur ki, hər bir bəndə bunlara iman gətirməlidir.

2. Dəlilləri

a) Qurandan dəlillər:

Uca Allah buyurur: **“O, göyləri görə biləcəyiniz bir dirək olmadan yaradıb saxlamış, yer sizi silkələməsin deyə, orada möhkəm dağlar qurmuş və ora cürbəcür heyvanlar yaymışdır. Biz göydən yağmur yağdırıb orada cürbəcür gözəl bitkilər bitirdik. Bunlar Allahın yaratdıqlarıdır. İndi siz mənə göstərin görüm, Ondan başqaları nə yaradıblar? Xeyr! Zalımlar açıq-aydın azğınlıq içindədirlər”** (Loğman, 10-11). Uca Allah həmçinin buyurur: **“Bəlkə onlar öz-özünə (yaxud əbəs yerə) yaranıblar? Yaxud onlar yaradanlardır?”** (ət-Tur, 35).

b) Sünnədən dəlillər:

İmam Əhməd və Əbu Davud Abdullah ibn Şixxirdən رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyini rəvayət etmişdir: **“Seyyid, Uca və Ulu Allahdır...”**

Tirmizinin «Sünən» əsərində və başqa rəvayətlərdə Peyğəmbər ﷺ İbn Abbasa vəsiyyət edərək demişdir: “Bil ki, bütün ümmət yığışb sənə fayda vermək istəsə, Allahın sənin üçün yazdığından başqa sənə heç bir fayda verə bilməzlər. Həmçinin əgər onlar yığışb sənə bir zərər yetirmək istəsələr, Allahın sənin üçün yazdığından başqa sənə heç bir zərər yetirə bilməzlər. Artıq qələmlər qaldırılmış, mürəkkəblər də qurumuşdur.”⁽¹⁾

c) Əqli dəlillər:

Ağıl Allahın möcüzələrinə baxıb onlar haqda düşünməklə Allahın varlığına və Onun rübubiyyətdə tək olmağına, Onun kamil qüdrət sahibi olmasına və insanlar üzərində nəzarət etməsinə dəlalət edir. Belə ki, Allahın yaratdıqlarına baxıb onunla Allahın rübubiyyətdə tək olmasına müxtəlif yollarla dəlil gətirmək olar. Həmin yolların ən məşhuru ikidir:

Birinci yol: İnsanın yaradılışı barədə düşünməklə Allahın möcüzələrinə nəzər salmaqdır ki, bu da nəfsi dəlalət adlanır. İnsan Allahın ən böyük möcüzələrindən biridir ki, bununla Allahın tək şəriksiz olmasına dəlil gətirmək olar. Uca Allah buyurur: **“Qəti inananlar üçün yer üzündə dəlillər vardır. Sizin özünüzdə də dəlillər vardır. Məgər görmürsünüz?”** (əz-Zariyat, 20-21). Uca Allah həmçinin buyurur: **“And olsun nəfsə və onu yaradıb kamilləşdirənə”** (əş-Şəms, 7). Əgər insan özü haqda, habelə Allahın onu qərribə biçimdə yaratdığı barədə dərinlən düşünsə, başa düşər ki, onun Yaradan, Hikmət sahibi və (hər şeydən) Xəbərdar olan Rəbbi var. Axı insan özünün yaranmış olduğu nütfəni yarada bilməz, yaxud bu nütfəni laxtalanmış qana, qan laxtasını bir parça ətə və o bir parça ətə sümüklərə çevirə bilməz, yaxud bu sümükləri ət ilə örtə bilməz.

İkinci yol: Allahın kainatı yaratmasındakı möcüzələrə nəzər salmaqdır ki, buna da kainat dəlilləri deyilir. Bu da Allahın rübubiyyətinə dəlalət edən ən böyük möcüzələrdən hesab olunur. Uca Allah buyurur: **“Quranın haqq olduğu onlara aydın olana qədər, Biz dəlillərimizi onlara həm kainatda, həm də onların özlərində mütləq göstərəcəyik. Məgər Rəbbinin hər şeyə şahid olması kifayət deyil?”** (Fussilət, 53).

Hər kim kainata, yerə, göyə, ulduzlara və planetlərə, günəşə və aya, yer

1 “Sünən Tirmizi”, 2516; “Müsəəd Əhməd”, 1/307. Bu hədisi Tirmizi “həsən”, Hakim isə “səhih” hesab etmişdir.

üzərindəki dağlara, ağaclara, dənizlərə və çaylara, gecə ilə gündüzün bir-birini əvəz etməsinə, kainatın tam dəqiqliklə hərəkət etməsinə nəzər salarsa, bütün bunları yaradan, yoxdan var edən və sahmana salan bir varlığın olmasına əmin olur. Ağıllı adam hər dəfə bu məxluqatlar barədə düşündükdə, kainatın bu ecazkarlığına nəzər saldıqda, onların həqiqətən haqq üçün və haqq ilə yaradıldığını, habelə bu kainatın, Allahın Özü haqda verdiyi xəbərləri təsdiq edən möcüzələrlə dolu səhifələr və dəlil-sübutla dolu kitablar, həmçinin Onun Təklisini sübut edən dəlillər olduğunu dərk edir.

Rəvayət olunur ki, bir dəfə bir qrup şəxs Allahın Rübubiyyəti barəsində İmam Əbu Hənifə ilə mübahisə etmək istəyir. İmam da onlara belə deyir: “Söhbətimizə başlamazdan əvvəl, bir mənə deyin görüm, Dəclə çayında öz-özünə gedib (göyertəsini) ərzaq və sairə ilə dolduran, öz-özünə gedib-gələn, heç kəsin idarə etmədiyi bir gəmi haqda nə düşünürsüz?” Onlar dedilər: “Belə bir şeyin olması əsla mümkün deyil.” İmam dedi: “Əgər bunun gəmiyə aid edilməsi mümkün deyilsə, bu aləmdə – göydə və yerdə baş verməsi necə mümkün ola bilər?”

Bununla da o bildirmişdir ki, bu aləmdə olanlar arasındakı bağlılıq, habelə bu aləmin dəqiq və kamil biçimdə yaradılması, onun tək olan Xəliq tərəfindən yaradıldığına dəlalat edir.

II mövzu

Tövhidin bu növünü təsdiq etməyin əzabdan qurtulmaq üçün kifayət etmədiyinin bəyanı

Qeyd etdiyimiz kimi, Rübubiyyə tövhidi tövhidin üç qismindən biridir. Odur ki, Allahı Rübubiyyə tövhidində təkləşdirmədikcə heç kəsin imanı səhih olmaz, nə də o kəs tövhidi həyata keçirmiş sayılmaz. Allahın elçilərinin göndərilməsinin qayəsi də sadəcə bu olmamışdır. İnsan Üluhiyyə tövhidinin tələblərinə əməl etmədən Allahın əzabından yaxa qurtara bilməz.

Uca Allah buyurur: **“Onların çoxu ancaq şərik qoşaraq Allaha iman gətirir”** (Yusuf, 106). Yəni insanların çoxu Allahın Rəbb, yaradan, ruzi verən və idarə edən olmasına inandıqları halda, – bunların da hamısı rübubiyyə tövhidinə aiddir, – Allahdan qeyrilərinə, heç bir faydası və ya zərəri olmayan bützlərə ibadət edərək Ona şərik qoşurlar.

Səhabə və tabiilər bu ayənin mənasını məhz belə izah etmişlər.

İbn Abbas رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا demişdir: “Müşriklərin inamı belədir ki, onlardan: “Səmanı kim yaradıb?”, “yeri kim yaradıb?”, “dağları kim yaradıb?”– deyə soruşsan, onlar: “Allah”– deyə cavab verərlər. Lakin bununla yanaşı Allaha şərik qoşarlar.”

İkrimə demişdir: “Onlardan: “Özlərini, səmaları və yeri kim yaradıb?”– deyə soruşsan onlar: “Allah”– deyə cavab verərlər. Onlar Allaha belə etiqad etdikləri halda qeyrilərinə tapınırlar.”

Mücahid demişdir: “Onların inamı budur ki, Allah bizi yaradıb, bizə ruzi verir və bizi öldürür. Lakin bu etiqadla yanaşı Allaha şərik qoşurdular.”

Abdurrəhman ibn Zeyd ibn Əsləm ibn Zeyd demişdir: “Allahdan qeyrisinə ibadət edən hər bir kəs əlbəttə ki, Allaha iman gətirir, üstəlik bilir ki, onun Rəbbi, onu yaradan və ona ruzi verən Allahdır. Lakin bununla yanaşı Ona şərik qoşur.” İbrahimin عَلَيْهِ السَّلَام nə dediyini görmürsənmi? **“O dedi: “Siz nəyə ibadət etdiyinizi görürsünüz mü – həm siz, həm də ulu babalarınız? Aləmlərin Rəbbindən başqa, onların hamısı mənim düşmənimdir”** (əş-Şuəra, 75-77).

Sələflərdən bu xüsusda bir çox rəvayətlər nəql olunmuşdur. Hətta Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ zamanında yaşamış müşriklər belə Allahın Rəbb,

yaradan, ruzi verən və idarə edən olduğunu təsdiqləyirdilər, lakin ibadətdə Allaha şərik qoşurdular. Belə ki, onlar bütlərə tapınır, onlara dua edir, onlardan yardım diləyir və öz istəklərinə nail olmaq üçün onlara üz tuturdular.

Qurani Kərim bir çox yerdə müşriklərin Allahın Rəbb olduğuna etiqad etdikləri halda, ibadətdə Ona şərik qoşduqlarını xəbər verir. Uca Allah buyurur: **“Əgər sən onlardan: “Göyləri və yeri yaradan, günəşi və ayı ram edən kimdir?”– deyə soruşsan, onlar mütləq: “Allahdır!”– deyəcəklər. Onlar necə də haqdan döndərilirlər!”** (əl-Ənkəbut, 61). Uca Allah həmçinin buyurur: **“Əgər sən onlardan: “Göydən yağış nazil edib onunla yeri qurduqdan sonra canlandıran kimdir?”– deyə soruşsan, onlar mütləq: “Allahdır!”– deyəcəklər. De: “Həmd olsun Allaha!” Lakin onların çoxu bunu başa düşmür”** (əl-Ənkəbut, 63). O həmçinin buyurur: **“Əgər onlardan özlərini kimin yaratdığını soruşsan, əlbəttə: “Allah!”– deyərlər. Gör necə də haqdan döndərilirlər!”** (əz-Zuxruf, 87). O həmçinin buyurur: **“De: “Əgər bilirsinizsə, *deyin* görüm yer və onun üstündə olanlar kimindir?” Onlar: “Allahındır!”– deyəcəklər. De: “Bəs düşünüb ibrət almayacaqsınız?” De: “Yeddi göyün Rəbbi və əzəmətli Ərşin Rəbbi kimdir?” Onlar: “Allahdır!”– deyəcəklər. De: “Bəs qorxmursunuz?” De: “Əgər bilirsinizsə, *deyin* görüm hər şeyin hökmü əlində olan, himayə edən, Özünün isə himayəyə ehtiyacı olmayan kimdir?” Onlar: “Allahdır!”– deyəcəklər. De: “Bəs necə olur ki, aldanırsınız?”** (əl-Muminun, 84-89).

Müşriklər bütlərin yağış yağdırdıqlarını, bu aləmə ruzi verdiklərini və işləri idarə etdiklərini etiqad etmirdilər. Əksinə, onlar etiqad edirdilər ki, bütün bunları edən pak və müqəddəs olan Allahdır. Onu da etiqad edirdilər ki, Allahdan başqa tapındıqları bütlər məxluqdurlar, nə özlərinə, nə də onlara ibadət edənlərə müstəqil şəkildə xeyir və ya ziyan toxundura bilməzlər. Onlar nə öldürməyə, nə həyat verməyə, nə də ki öləndən sonra diriltməyə qadirdirlər, nə eşitmir, nə də görmürlər. Müşriklər yaqin bilirdilər ki, bütün bunlar yalnız Allaha məxsus vəsflərdir və Onun heç bir şəriki yoxdur. Nə onlar, nə də ibadət etdikləri bütlər bunları etməyə qadir deyillər. Onlar bilirdilər ki, yaradan yalnız pak və müqəddəs olan Allahdır və Ondən savayı hər şey məxluqdur. Lakin onlar həmin bütləri Allahla özləri arasında vasitə edir, onları şəfaətçi qəbul edir və bu bütlərin onları Allaha yaxınlaşdırdıqlarına inanırdılar.

Bu barədə Uca Allah buyurur: **“Doğrusu, əsl din ancaq Allaha məx-**

susdur. Allahı qoyub başqalarını özlərinə dost tutanlar: “Biz, onlara ancaq bizi Allaha daha çox yaxınlaşdırsınlar deyə ibadət edirik” – *deyirlər*. Əlbəttə ki, Allah ziddiyyətə düşdükləri şeylər barəsində onların arasında **Öz hökmünü verəcəkdir. Şübhəsiz ki, Allah yalançı və kafirləri doğru yola yönəltməz**” (əz-Zumər, 3). Yəni bütləri Allah yanında şəfaətçi edirdilər ki, Allah onlara yardım etsin, onlara ruzi versin və onların dünyadakı işlərini səhmana salsın.

Müşriklərin Allahın Rəbb olduğunu etiqad etmələri onları İslama daxil etməmişdir. Əksinə, Uca Allah onların müşrik və kafir olduqlarını bildirmiş, onlara Cəhənnəm odunu və orada əbədi qalacaqlarını vəd etmiş, Öz elçisinə ﷺ də onların mallarını və qanlarını halal buyurmuşdur. Çünki onlar rübubiyyət tövhidinin tələblərini lazımınca yerinə yetirməmişlər – tək Allaha ibadət etməmişlər.

Bununla da aydın olur ki, tək-cə Rübubiyyətə tövhidi ilə kifayətlənib onun ayrılmaz hissəsi sayılan Üluhiyyətə tövhidini tərk etmək insanı Allahın əzabından xilas edə bilməz. Əksinə, bu, ibadəti vacib edən və insanın əleyhinə olan tutarlı bir əsasa çevrilir. Üluhiyyətə tövhidinə əməl etməyən kəs əlbəttə ki, kafirdir, üstəlik onun qanı və malı halaldır.

*III mövzu****Rübubiyyət tövhidindən azmanın təzahürləri***

İnsanların Rübubiyyət tövhidinə etiqad etmələrinə və bunun onların fitrətində olmasına, həmçinin bu barədə bir çox dəlillərin olmasına baxmayaraq, bəzi insanlar tövhidin bu növündə də azmışlar. Bu azmanın təzahürlərinin xülasəsini bu fəsildə belə qeyd etmək olar:

1. Allahın Rəbb olduğunu qəbul etməmək və Onun varlığını inkar etmək. Bu da ateistlərin fikridir. Belə ki, onlar bütün məxluqatın təbiət tərəfindən, yaxud gecə ilə gündüzün növbələşməsi nəticəsində və ya başqa səbəblərdən yarandığını deyirlər. Uca Allah buyurur: **“Onlar dedilər: “*Həyat ancaq bizim dünya həyatımızdır. Kimimiz ölür, kimimiz də doğulur. Bizi öldürən ancaq zamandır*”** (əl-Casiyə, 24).

2. Pak və müqəddəs Allaha xas olan bəzi xüsusiyyətləri, habelə rübubiyyətin mənalardan bir qismini inkar etmək. Belə ki, bəziləri Allahın öldürüb diriltməyə qadir olduğunu, fayda və ya zərər verə biləcəyini və bu kimi digər məsələləri inkar edirlər.

3. Rübubiyyətə xas olan bəzi mənaları Allahdan qeyrisinə aid etmək. Hər kim qüdrəli və qüvvətli Allahla yanaşı kainatı idarə edə bilən – yaradan, yox edən, dirildən, öldürən, xeyir verən, şəri dəf edən və rübubiyyətə aid olan digər işləri yoluna qoyan başqa bir qüvvənin varlığına etiqad edərsə, həmin şəxs Əzəmətli Allaha şərik qoşmuş hesab olunur.

II fəsil ÜLUHIYYƏ TÖVHİDİ

Üluhiyyə sözü ilah kəlməsindən əmələ gəlmişdir və itaətə layiq məbud deməkdir. İlah Allahın gözəl adlarından biridir. Üluhiyyə isə Allahın Əzəmətli sifətlərindən biridir. Bütün nöqsanlardan uzaq olan Allah ilahiləşdirilməyə və ibadət olunmağa haqqı olan yeganə varlıqdır. Qəlblər Onu ilahiləşdirməli, Ona itaət etməli, Onun qarşısında zəlil olmalı və Ona boyun əyməlidir. Çünki Allah bu kainatı yaradan, kainatdakı işləri idarə edən, kamil sifətlərlə vəsf olunan və hər bir nöqsandan uzaq olan Əzəmətli Rəbdir. Odur ki, yalnız Onun qarşısında əyilmək və yalnız Ona itaət etmək gərəkdir. Tək yaradan, yoxdan var edən və öldükdən sonra dirildən yalnız Odur və Onun heç bir şəriki yoxdur. Bu da o deməkdir ki, ibadət olunmağa haqqı olan da başqası deyil, yalnız Odur və ibadətdə Onun heç bir şəriki yoxdur.

Üluhiyyə tövhidi Allahı ibadətdə təkləşdirməyə deyilir. Yəni insan tam yəqinliklə bilməlidir ki, həqiqi ilah və məbud yalnız Allahdır, Üluhiyyətin vəsfləri və mənaları heç bir məxluqa yox, məhz Uca Allaha məxsusdur. Bunları bilən və etiraf edən hər kəs, həm zahiri, həm də batini ibadətləri yalnız Allaha yönəldər. Beləliklə o, İslam şəriətinin buyruqlarını – namaz, zəkat, oruc, həcc, yaxşı işləri əmr etmək, pis işlərdən çəkəndirmək, valideyinlərə qayğı göstərmək, qohumluq əlaqələrini möhkəmləndirmək və sair bu kimi bütün zahiri ibadətləri, habelə Allaha, Onun mələklərinə, kitablarına, elçilərinə, Axirət gününə, qədər in xeyrinə və şərinə iman gətirmək kimi batini ibadətləri yalnız bir məqsədlə – Allahın rızasını qazanmaq və Onun verdiyi savaba nail olmaq üçün edər.

Bu fəsildə tövhidin bu növü ilə bağlı bəzi mühüm mövzulara toxunacağıq.

I mövzu

Onun dəlilləri və əhəmiyyətinin bəyan edilməsi

Birinci məsələ: Dəlilləri

Allahı Üluhiyyətdə təkləşdirməyin vacib olması barədə bir çox (müqəddəs) mətnlər və açıq-aydın dəlillər mövcuddur. Bunlar müxtəlif yollarla Üluhiyyətdə təkləşdirməyin vacib olmasına dəlalət edir:

1. Bəzən buna əmr olunur. Uca Allah buyurur: **“Ey insanlar! Sizi və sizdən öncəkiləri yaratmış Rəbbinizə ibadət edin ki, bəlkə Allahdan qorxasınız”** (əl-Bəqərə, 21); **“Allaha ibadət edin və heç bir şeyi Ona şərikin qoşmayın!”** (ən-Nisa, 36); **“Rəbbin yalnız Ona ibadət etməyi buyurmuşdur...”** (əl-İsra, 23). Buna bənzər digər ayələr də mövcuddur.

2. Bəzən yaradılışın qayəsini – insanların və cinlərin yaradılmasında əsas məqsədin məhz ibadət olmasını bəyan edir. Uca Allah buyurur: **“Mən cinləri və insanları ancaq Mənə ibadət etmək üçün yaratdım”** (əz-Zariyat, 56).

3. Bəzən peyğəmbərlərin məhz bunu etmək üçün göndərildiklərini bəyan edir. Uca Allah buyurur: **“Biz hər ümmətə: “Allaha ibadət edin, tağutdan uzaq olun” – deyə, elçi göndərdik”** (ən-Nəhl, 36); **“Səndən əvvəl elə bir elçi göndərməmişik ki, ona: “Məndən başqa heç bir məbud yoxdur, Mənə ibadət edin!” – deyə vəhy etməyə”** (əl-Ənbiya, 25).

4. Bəzən ilahi kitabların məhz buna görə nazil olduğunu bəyan edir. Uca Allah buyurur: **“Allah Öz hökmü ilə qullarından istədiyi kimsəyə mələkləri vəhylə göndərərək buyurur: “Qullarımı qorxudub xəbərdar edin ki, Məndən başqa ibadətə layiq olan məbud yoxdur. Məndən qorxun!”** (ən-Nəhl, 2).

5. Bəzən, ona əməl edənlərin savab qazanacaqlarını, onlar üçün həm bu dünyada, həm də axirətdə böyük mükafatlar və bol-bol nemətlər hazırlandığını bəyan edir. Uca Allah buyurur: **“İman gətirdikdən sonra imanlarına zülm qatışdırmayanları əmin-amanlıq gözləyir. Doğru yola yönəlmişlər də məhz onlardır”** (əl-Ənam, 82).

6. Bəzən də buna qarşı çıxanların qarşılaşacaqları təhlükə və onu tərk edənlərin düçar olacaqları ağırlı-acılı əzab barədə xəbər verir. Uca Allah

buyurur: **“Həqiqətən, Allaha şərikin qoşan kimsəyə Allah Cənnəti haram etmiş və onun sığınacağı yer Oddur. Zalımlara kömək edən olmaya-caqdır”** (əl-Maidə, 72). O həmçinin buyurur: **“Allahla yanaşı başqa məbuda ibadət etmə, yoxsa qınanmış və qovulmuş halda Cəhənnəmə atılırsan”** (əl-İsra, 39).

Tovhidin bu növünü təsdiqləyən, ona dəvət edən, fəzilətinin fərqli olduğunu, ona riayət edənlərin böyük savaba nail olacaqlarını, müxalif olanların isə təhlükəyə düşər olacaqlarını bəyan edən neçə-neçə başqa dəlillər də mövcuddur.

Peyğəmbərimizin ﷺ sünnəsi də tövhidin bu növünü və onun əhəmiyyətini göstərən dəlillərlə doludur:

1. İmam Buxari «Səhih» əsərində Müaz ibn Cəbəldən رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin ﷺ ona belə dediyini rəvayət etmişdir: “Ey Müaz, bilirsən Allahın qulları üzərindəki haqqı nədir?” O dedi: “Allah və Onun Rəsulu daha yaxşı bilir.” O buyurdu: “Qulların Ona ibadət edib heç kəsi Ona şərikin qoşmamalarıdır. Bəs bilirsənmi qulların Allah üzərindəki haqqı nədir?” O dedi: “Allah və Onun rəsulu daha yaxşı bilir.” Peyğəmbər ﷺ buyurdu: **“Ona heç nəyi şərikin qoşmayan qullarına əzab verməməsidir.”**⁽¹⁾

2. İbn Abbas رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ rəvayət etmişdir ki, Peyğəmbər ﷺ Muazı رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Yəmənə göndərəkən ona belə buyurmuşdur: “Sən Kitab əhlindən olan bir qövmin yanına gedirsən. Elə isə ilk əvvəl onları Allahı təkləşdirməyə dəvət et. Əgər bunu qəbul etsələr, onlara xəbər ver ki, Allah onlara gündəlik olaraq beş vaxt namaz qılmağı vacib buyurmuşdur....” Hədisi Buxari rəvayət etmişdir.⁽²⁾

3. İbn Məsud رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ rəvayət etmişdir ki, Rəsulullah ﷺ demişdir: “Kim başqasını Allaha şərikin qoşduğu halda ölərsə, Cəhənnəmə daxil olar.” Hədisi Buxari rəvayət etmişdir.⁽³⁾

4. Cabir ibn Abdullah رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ rəvayət etmişdir ki, Peyğəmbər ﷺ demişdir: “Kim Allaha şərikin qoşmadığı halda Ona qovuşarsa, Cənnətə girər. Kim də Allaha şərikin qoşduğu halda Ona qovuşarsa, Cəhənnəmə girər.” Hədisi

1 “Səhih əl-Buxari”, 7373.

2 “Səhih əl-Buxari”, 7372.

3 “Səhih əl-Buxari”, 4497.

Muslim rəvayət etmişdir.⁽¹⁾

Bu barədə digər hədislər də mövcuddur.

İkinci məsələ: Tövhidin bu növünün əhəmiyyəti və peyğəmbərlərin dəvətinin əsasını məhz bunun təşkil etməsi barədə

Şəkk yoxdur ki, Üluhiyyə tövhidi bəşəriyyəti islah etmək üçün ən əzəmətli, ən kamil, ən əfzəl və ən vacib əsaslardandır. Uca Allah cinləri və insanları yalnız bunun üçün yaratmış, məhz buna görə məxluqatı xəlf etmiş və qayda-qanunlar qoymuşdur. Bu tövhid olduğu yerdə düzgünlük hökm sürür, aradan qaldırıldıqda isə şər və fitnə-fəsad meydana gəlir. Məhz buna görə də bu tövhid bütün rəsulların dəvətinin məğzini, peyğəmbərlik missiyasının qayəsini və onların dəvətinin əsasını təşkil etmişdir. Uca Allah buyurur: **“Biz hər ümmətə: “Allaha ibadət edin, tağutdan uzaq olun”– deyə, elçi göndərdik**” (ən-Nəhl, 36). O həmçinin buyurur: **“Səndən əvvəl elə bir elçi göndərməmişik ki, ona: “Məndən başqa heç bir haqq məbud yoxdur, Mənə ibadət edin!”– deyə vəhy etməyək”** (əl-Ənbiya, 25).

Qurani Kərim bir çox yerlərdə bildirir ki, üluhiyyə tövhidi elçilərin dəvətinin açarı hesab edilir. Həmçinin onu da xəbər verir ki, Allahın göndərdiyi elçilərin hər biri öz qövmini ilk əvvəl təkAllahlığa və ixlasla Ona ibadət etməyə çağırmışlar. Uca Allah buyurur: **“Ad qövmünə də qardaşları Hudu göndərdik. O dedi: –Ey qövmüm! Allaha ibadət edin. Sizin Ondan başqa məbudunuz yoxdur”** (əl-Əraf, 65). Uca Allah həmçinin buyurur: **“Səməd qövmünə də qardaşları Salehi göndərdik. O dedi: –Ey qövmüm! Allaha ibadət edin! Sizin Ondan başqa məbudunuz yoxdur”** (əl-Əraf, 73). O həmçinin buyurur: **“Mədyən qövmünə də qardaşları Şueybi göndərdik. O dedi: “Ey qövmüm! Allaha ibadət edin. Sizin Ondan başqa məbudunuz yoxdur”** (əl-Əraf, 85).

Üçüncü məsələ: Üluhiyyə tövhidinin peyğəmbərlərlə onların qövmələri arasında ədavətə səbəb olmasının bəyan edilməsi

Yuxarıda qeyd etdik ki, yalnız Allaha ibadət etmək peyğəmbərlərin hamısının dəvətinin əsasını təşkil etmiş və bu elçilərin hər biri öz qövmini ilk əvvəl təkAllahlığa dəvət etmişlər. Elə bu səbəbdən də peyğəmbərlərlə onların qövmələri arasında ədavət düşmüşdür. Peyğəmbərlər onları təkAllahlığa

1 “Səhih Muslim”, 93.

və ixlasla Allaha ibadət etməyə çağırır, qövləri isə Allaha şarik qoşmaqda və bützlərə ibadət etməkdə israr edirdilər. Yalnız Allahın hidayət verdiyi kəslərdən başqa.

Uca Allah Nuhun qövmü barəsində buyurur: **“Onlar özlərinə *tabe olanlara* dedilər: “Öz məbudlarınızı tərk etməyin; Vəddi, Suvai, Yəğusu, Yəuqu və Nəsri tərk etməyin!” Artıq onlar çoxlarını azdırmışlar. Sən də zalımlara azgınlıqdan başqa bir şey artırma”** (Nuh, 23-24).

Hudun qövmü barəsində isə Uca Allah belə buyurur: **“Onlar isə dedilər: “Sən bizi məbudlarımızdan döndərməyəmi gəldin? Əgər doğru danışarlarsansa, bizə vəd etdiyini gətir!”** (əl-Əhqaf, 22); **“Onlar dedilər: “Ey Hud! Sən bizə açıq-aydın bir dəlil gətirmədin, biz də sənin sözünlə məbudlarımızı tərk edən deyilik. Biz sənə inanmırıq”** (Hud, 53).

Salehin qövmü barəsində də Uca Allah belə buyurur: **“Onlar dedilər: “Ey Saleh! Sən bundan əvvəl içərimizdə ümid edilən bir kimsə idin. Doğrudanmı atalarımızın ibadət etdiyinə ibadət etməyi bizə qadağan edirsən? Doğrusu, biz sənin bizləri dəvət etdiyin *əqidə* barəsində şübhə doğuran şəkk içindəyik”** (Hud, 62).

Şüeybin camaatı barəsində Uca Allah buyurur: **“Onlar dedilər: “Ey Şueyb! Atalarımızın ibadət etdikləri *məbudlardan*, yaxud mallarımızı istədiyimiz kimi istifadə etməkdən vaz keçməyimizi sənə namazınmı əmr edir? Doğrudan da, sən yumşaq xasiyyətli sən, ağıllı sən”** (Hud, 87).

Qureyş kafirləri barəsində isə Uca Allah belə buyurur: **“Öz aralarından onlara xəbərdarlıq edən *bir peyğəmbər* gəldiyinə təəccüb edərək kafirlər dedilər: “Bu, yalançı bir sehrbazdır! O, bütün məbudları bir məbudmu etdi? Həqiqətən, bu, əcaib bir şeydir”. Onların adlı-sanlı adamları çıxıb gedərək *dedilər: “Gedin öz məbudlarınızla səbirlə davranın. Doğrusu, bu sizdən istənilən bir şeydir. Biz bunu axırıncı dində də eşitməmişik. Bu, uydurmadan başqa bir şey deyil”*** (Sad, 4-7).

Həmçinin buyurur: **“Onlar səni gördükdə ancaq sənə lağ edir və *deyirlər: “Budurmu Allahın elçi göndərdiyi kəs? Əgər biz məbudlarımıza tapınmaqda səbirli olmasaydıq, az qala o bizi onlardan uzaqlaşdıracaqdı”. Onlar əzabı gördükləri zaman kimin *haqq* yoldan daha çox azdığını anlayacaqlar. Nəfsinin istəyini ilahiləşdirən kimsəni gördünmü? Sən ona***

vəkillikmi edəcəksən? Yoxsa elə hesab edirsən ki, onların əksəriyyəti eşidəcək və ya anlayacaq? Onlar heyvan kimidirlər, hətta, *haqq* yoldan daha çox uzaqlaşmışlar” (əl-Furqan, 41-44).

Bu ayələr açıq-aşkar onu göstərir ki, peyğəmbərlərlə qövmələri arasındakı qarşıdurmanın səbəbi onların qövmələrini tək Allaha ibadət etməyə və bu dini ixlasla Ona yönəltməyə dəvət etmələri olmuşdur.

(İmam Buxari və Muslimin) “Səhih” əsərlərində rəvayət edilir ki, Peyğəmbər ﷺ belə buyurmuşdur: “İnsanlar Allahdan başqa *haqq* məbudun olmadığına və Muhəmmədin Onun elçisi olduğuna şəhadət gətirməyincə, namaz qılıb zəkat verməyincə, *onlarla* vuruşmaq mənə əmr edildi. Əgər *aşkar-da bunu* yerinə yetirsələr – İslam haqqı istisna olmaqla – canlarını və mallarını məndən qorumuş olarlar. Onların gizli *əməllərinin* haqq-hesabı isə Allaha aiddir.”⁽¹⁾

Həmçinin (imam Muslimin) “Səhih”ində rəvayət edilir ki, Peyğəmbər ﷺ demişdir: “Kim “Lə ilahə illəllah” – desə və Allahdan sava-yı ibadət olunanları inkar etsə, onun malı və canı haram *toxunulmaz* olar. Gizli *əməllərinin* haqq-hesabı isə Allaha aiddir.”⁽²⁾

1 "Səhih əl-Buxari", 25; "Səhih Muslim", 22.

2 "Səhih Muslim", 23.

II mövzu

Tək Allaha ibadət etməyin vacibliyi

Birinci məsələ: İbadət sözünün mənası və üzərində qurulduğu əsaslar

İbadət sözünün lüğəti mənası: zəlil olmaq və alçalmaq deməkdir. Məsələn arəbcə uzanmış halda olan dəvəyə “bəirun muəbbədun”, ayaqlar altında tapdanaraq düzəlmiş yola isə “tariqun muəbbədun” deyilir.

İbadət sözünün istilahi mənası isə belədir: Allahın sevdiyi və razı qaldığı hər bir zahiri və batini söz və əməl ibadət adlanır.

İbadətin bəzi növləri haqda söhbət açdıqda bunu izah edəcəyik.

İbadət üç sütun üzərində qurulur:

1. Pak və müqəddəs olan Allahı kamil şəkildə sevmək. Uca Allah buyurur: **“İman gətirənlərin Allaha olan sevgisi isə daha güclüdür”** (əl-Bəqərə, 165).

2. Allahın mərhəmətinə tam şəkildə ümid bəsləmək. Uca Allah buyurur: **“Onlar Allahın rəhmətini umurlar...”** (əl-İsra, 57).

3. Nöqsansız və qüsursuz Allahdan layiqincə qorxmaq. Uca Allah buyurur: **“və Onun əzabından qorxurlar”** (əl-İsra, 57).

Pak və müqəddəs Allah bu üç əzəmətli əsası “əl-Fatihə” surəsində cəm etmişdir: **“Həmd olsun aləmlərin Rəbbi Allaha, Mərhəmətli və Rəhmliyə, Haqq-hesab gününün Hökmdarına!”** Birinci ayədə məhəbbət vardır. Belə ki, Allah nemət verəndir, elə buna görə də O, sevimlidir. İkinci ayədə ummaq vardır, Mərhəmətli olanın da rəhm edəcəyinə ümid bəsləmək lazımdır. Üçüncü ayədə isə qorxu vardır, haqq-hesab çəkən və cəza verənin əzabından isə qorxmaq gərəkdir.

Sonra Uca Allah buyurur: **“Biz yalnız Sənə ibadət edirik...”**, yəni ey Rəbbim, mən sənə üç şeylə ibadət edirəm: **“Həmd olsun aləmlərin Rəbbi Allaha”** ayəsinin dəlalət etdiyi məhəbbətlə, **“Mərhəmətli və Rəhmliyə”** ayəsinin dəlalət etdiyi ümid bəsləməklə və bir də **“Haqq-hesab gününün Hökmdarına!”** ayəsinin dəlalət etdiyi qorxu ilə.

İbadət yalnız iki şərtlə qəbul olunur:

1. İbadət olunanın qarşısında ixlashlı olmaq. Uca Allah buyurur: **“Halbuki onlara, dini məhz Allaha məxsus edərək, həniflər kimi ibadət etmək əmr olunmuşdu”** (əl-Beyyinə, 5); **“Doğrusu, əsl din ancaq Allaha məxsusdur”** (əz-Zumər, 3); **“De: “Mən dinimi məhz Allaha məxsus edərək yalnız Ona ibadət edirəm”** (əz-Zumər, 14).

2. Peyğəmbərin ﷺ yolunu tutub getmək. Belə ki, Uca Allah yalnız Peyğəmbərin ﷺ yoluna uyğun olan əməlləri qəbul edir. Uca Allah buyurur: **“Peyğəmbər sizə nə verirsə, onu götürün, nəyi də qadağan edirsə, ondan çəkinin”** (əl-Həşr, 7). O həmçinin buyurur: **“Xeyr! Sənin Rəbbinə and olsun ki, onlar öz aralarında baş verən çəkişmələrdə səni hakim hesab etməyincə, sonra da verdiyin hökmlərə görə özlərində bir sıxıntı duymadan tam təslim olmayınca, iman gətirmiş olmazlar”** (ən-Nisa, 65).

Rəsulullah ﷺ belə buyurmuşdur: “Kim bizim bu işimizə (dini-mizə) ondan olmayan bir şeyi əlavə edərsə, o rədd olunar.” ⁽¹⁾ Yəni onun özünə qayıdar.

Allah üçün iklasla edilməyən və Peyğəmbərin ﷺ sünnəsinə müvafiq olmayan bir əməl faydasız hesab olunur. Fudeyl ibn İyad رَحِمَهُ اللهُ Uca Allahın **“Əməl baxımından hansınızın daha yaxşı olduğunuzu sınamaq üçün”** (Hud, 7; Mulk, 2) ayəsi barəsində demişdir: “Yəni ən ixlashlı və ən dürüst olanını.” Soruşdular ki, ey Əbu Əli! Ən ixlashlı və ən dürüst olanı nə deməkdir? Dedi: “Əgər bir əməl iklasla yerinə yetirilsə, lakin düzgün olmazsa qəbul olunmaz. Həmçinin əgər dürüst olsa, ancaq iklasla yerinə yetirilməzsə, yenə də qəbul olunmaz. Gərək həm iklasla yerinə yetirilə, həm də dürüst ola. İklasla deyildikdə, yalnız Allah üçün edilən əməllər, dürüst deyildikdə isə Sünnəyə müvafiq olan əməllər nəzərdə tutulur.” ⁽²⁾

Uca Allahın “əl-Kəhf” surəsinin axırındakı ayəsi bu iki şərti özündə cəm edən ayələrdəndir: **“De: “Mən də sizin kimi bir insanam. Mənə vəhy olunur ki, sizin məbudunuz Tək olan İlahdır. Kim Rəbbi ilə qarşılaşacağına ümid bəsləyirsə, yaxşı işlər görsün və yerinə yetirdiyi ibadətlərində Rəbbinə heç kəsi şərik qoşmasın!”** (əl-Kəhf, 110).

1 "Səhih Buxari", 2697.

2 "Hilyətul-Övliya", 8/95.

İkinci məsələ: İbadətin bəzi növləri haqqında

İbadətin bir çox növləri vardır. Allahın sevdiyi və razı qaldığı hər bir zahiri və batini söz və ya əməl özlüyündə bir ibadət sayılır. Aşağıda ibadətin bəzi növlərini qeyd edəcəyik:

1. Dua. Bu da iki qismə bölünür: istək duası və ibadət duası.

Uca Allah buyurur: **“Dini məhz Allaha aid sayıb, Ona dua edin!”** (Ğafir, 14); **“Şübhəsiz ki, məscidlər Allahındır. Allahdan başqa heç kəsə dua etməyin!”** (əl-Cinn, 18); **“Allahı qoyub Qiyamət gününədək özünə cavab verə bilməyən əşyalara yalvaran kimsədən daha çox azmış kim ola bilər? Halbuki, o bütələr onların yalvarışından xəbərsizdirlər. İnsanlar bir yerə toplanılacaqları zaman bütələr onlara düşmən kəsiləcək və onların ibadətini inkar edəcəklər”** (əl-Əhqaf, 5-6).

Kim Allahdan başqasına dua edərək ondan yalnız Allahın qadir olduğu bir şeyi istəyərsə – dua edilənin diri və ya ölü olmasından asılı olmayaraq – həmin şəxs kafir və müşrik sayılır. Diri bir şəxsə müraciət edərək onun edə biləcəyi bir şeyi, məsələn: “Ey filankəs mənə yemək ver!” və ya “Mənə su ver!” – deyə istəyənin gəldikdə isə, onun əməlində bir qəbahət yoxdur. Bu istəyi ölüyə və ya həmin yerdə olmayan bir şəxsə ünvanlayan kəs isə müşrik sayılır. Çünki ölü və ya həmin müraciəti eşitməyən kəs onun istəyini yerinə yetirə bilməz.

Qeyd edildiyi kimi, duanın iki qismi vardır: istək duası və ibadət duası.

İstək duası Allahdan dünya və axirətin xeyrini diləməyə deyilir. İbadət duasına isə bütün zahiri və batini yaxşı əməllər daxildir. Çünki Allaha ibadət edən kəs dili və qəlbi ilə Allahdan onun ibadətini qəbul etməsini və ona savab yazmasını diləyir.

Qurani Kərimdə dua etməyə aid varid olan əmrlər, Allahdan qeyrisinə dua etməyə dair qadağalar və dua edənlərin əldə etdikəri savablar barəsindəki ayələr həm istək dualarına, həm də ibadət dualarına şamil edilir.

2, 3, 4. Sevgi, qorxu və ümid bəsləmə də ibadətin növlərindəndir. Yuxarıda qeyd etmişdik ki, bunlar ibadətin sütunlarıdır.

5. Təvəkkül də ibadətin bir növüdür. Bu, kiməsə və ya nəyə isə arxayın olmaq deməkdir. Allaha təvəkkül etmək: xeyir qazanmaq və zərəri dəf etmək üçün Allahın buyurduğu və izn verdiyi səbəblərdən tutaraq hər bir işi ürəkdən Uca Allaha həvalə etmək, Ona arxayın olmaq və Ona inanmaq deməkdir. Uca

Allah buyurur: **“Əgər möminsinizsə, Allaha təvəkkül edin!”** (əl-Maidə, 23). O həmçinin buyurur: **“Kim Allaha təvəkkül etsə, Allah ona kifayət edər”** (ət-Talaq, 3).

6, 7, 8. Rəğbət bəsləmək, qorxmaq və müti olmaq da ibadətin növləridir. Rəğbət bəsləmək – istədiyin bir şeyə nail olmaq üçün çalışmaqdır. Qorxmaq – qorxduğun bir şeydən çəkinməkdir. Müti olmaq isə Allahın əzəməti qarşısında zəlil olmaq və boyun əyməkdir ki, bununla insan Allahın həm kainata, həm də şəriət qayda-qanunlarına aid qəzavü-qədərinə boyun əymiş olur. Uca Allah bu üç növ ibadət barəsində belə buyurur: **“Həqiqətən, onlar yaxşı işlər görməyə tələsər, ümid və qorxu ilə Bizə yalvarardılar. Onlar Bizə müti qullar idilər”** (əl-Ənbiya, 90).

9. Qorxu. Qorxduğu şeyin hökm sahibi olduğunu və əzəmətini dərk edərək ondan qorxmaq. Uca Allah buyurur: **“Onlardan qorxmayın, Məndən qorxun...”** (əl-Bəqərə, 150); **“Onlardan qorxmayın, Məndən qorxun”** (əl-Maidə, 3).

10. Yönmək. Allahın buyruqlarını yerinə yetirmək və qadağan etdiyi əməllərdən çəkinməklə, Allaha üz tutmaq deməkdir. Uca Allah buyurur: **“Rəbbinizə üz tutun və Ona itaət edin”** (əz-Zumər, 54).

11. Yardım diləmək. Bu, həm dini, həm də dünyəvi işlərin həyata keçirilməsi üçün Allahdan kömək diləməkdir. Uca Allah buyurur: **“Biz yalnız Sənə ibadət edirik və yalnız Səndən kömək diləyirik”** (əl-Fatihə, 5). Peyğəmbər ﷺ İbn Abbasa belə tövsiyə etmişdir: “Kömək diləmək istəsən, onu yalnız Allahdan dilə...”⁽¹⁾

12. Sığınmaq. Bu, xoşa gəlməyən bir şeydən *qorunmaq* üçün Allahdan himayə və sığınacaq istəməyə deyilir. Uca Allah buyurur: **“De: –Sığınırım sübhün Rəbbinə! Məxluqatının şərinə”** (əl-Fələq, 1-2). O həmçinin buyurur: **“De: –Sığınırım insanların Rəbbinə, insanların Hökmdarına, insanların məbuduna! Vəsvəsə verənin, Allahın adı çəkiləndə isə hövlündən geri çəkilən şeytanın şərinə”** (ən-Nas, 1-2).

13. Kömək diləmək. Bu, əzabdan və həlak olmaqdan qurtulmaq üçün yardım istəməkdir. Uca Allah buyurur: **“O vaxt siz Rəbbinizdən kömək di-**

1 "Sünən Tirmizi", 2516; "Müsənd Əhməd", 1/307. Bu hədisi Tirmizi "həsən", Hakim isə "səhih" hesab etmişdir.

ləyirdiniz. O da: “Mən sizə bir-birinin ardınca gələn min mələklə yardım edəcəyəm” – deyə duanızı qəbul etmişdi” (əl-Ənfal, 9).

14. Qurban kəsmək. Bu, Allaha yaxınlaşmaq məqsədilə xüsusi bir qaydada heyvanı kəsib qanını axıtmağa deyilir. Uca Allah buyurur: **“De: “Şübhəsiz ki, mənim namazım da, qurbanım da, həyatım da, ölümüm də aləmlərin Rəbbi Allah üçündür!”** (əl-Ənam, 162). O həmçinin buyurur: **“Sən də Rəbbin üçün namaz qıl və qurban kəs!”** (əl-Kovsər, 2).

15. Nəzir. Bu, insanın hər hansı bir işi görməyi və ya vacib olmayan xeyirxah bir əməli yerinə yetirməyi özünə vacib etməsidir. Uca Allah buyurur: **“Onlar vəd etdikləri nəzirini verər və dəhşəti hər yeri sarsıdacaq gündən qorxarlar”** (əl-İnsan, 7).

Burada ibadətə bəzi növlərini qeyd etdik. Bütün bu ibadətlər yalnız Allaha yönəlməli və Ondən qeyrisinə aid edilməməlidir.

İbadət, hansı əzələrlə yerinə yetirilməsi baxımından üç qismə bölünür:

Birinci qism – qəlblə olunan ibadətlərdir ki, buna sevgi, qorxu, ümid bəsləmək, yönəlmək, qorxmaq, təvəkkül etmək və s. aiddir.

İkinci qism – dillə olunan ibadətlərdir ki, buna həmd etmək, lə ilahə illəllah demək, subhanallah demək, bağışlanma diləmək, Quran oxumaq, dua etmək və s. aiddir.

Üçüncü qism – bədən üzvləri ilə olunan ibadətlərdir ki, buna da namaz, oruc, zəkat, həcc, sədəqə, cihad və s. aiddir.

III mövzu

Peyğəmbərin ﷺ tövhidin toxunulmazlığını qoruması

Peyğəmbər ﷺ ümmətinə ürəkdən qayğı göstərər və əlindən gələni edərdi ki, ümməti qüdrətli və sarsılmaz olub tövhiddən möhkəm yapışsın və ona zidd olan, onu puç edən bütün vasitələrdən və səbəblərdən çəkinsin. Uca Allah buyurur: **“Sizə özünüzdən elə bir Elçi gəldi ki, sizin əziyyətdə düşməyiniz ona ağır gəlir. O sizə qarşı qayğıkeş, möminlərə şəfqətli, rəhmlidir”** (ət-Tovbə, 128).

Peyğəmbər ﷺ dəfələrlə (ümmətinə) Allaha şərik qoşmağı qadağan etmiş, (onları) şirkdən çəkirmiş və əzabla qorxutmuşdur. O, bunu təkrar-təkrar yada salmış, həm xüsusi, həm də ümumi şəkildə həzər edərdi ki, təkAllahlığı – İbrahimlə ﷺ göndərilmiş pak və hənif dinini, onu alçaldacaq və hörmətdən salacaq hər bir sözdən və əməldən qorusun. Bu haqda Sünnədə çoxlu dəlillər vardır. Bunların sayəsində Peyğəmbər ﷺ (ümmətinə) hüccət qaldırmış, şübhələri dəf etmiş, üzrləri yox etmiş və özündən sonra aydın bir yol qoyub getmişdir.

Növbəti fəsildə Peyğəmbərin ﷺ tövhidi necə qoruduğunu və şirkə və batilə aparan yolların qabağını necə aldığını qeyd edəcəyik.

Birinci məsələ: Ovsun

a) Tərif: Ovsun dedikdə, şəfa tapmaq və sağalmaq məqsədilə Quran ayələri və ya Peyğəmbərdən ﷺ varid olmuş dualar vasitəsilə oxuyub üfürmək nəzərdə tutulur.

b) Hökmü: Ovsun oxumaq caizdir və buna aşağıdakıları dəlil göstərmək olar:

Auf ibn Malik رضى الله عنه demişdir: “Biz cahiliyyə dövründə ovsun oxuyardıq. (İslama gəldikdən sonra) Peyğəmbərdən ﷺ: “Ya Rəsulullah, bu haqda nə deyə bilərsən?” – deyə soruşduq. Dedi: “Ovsunlarınızı mənə göstərin görüm. Tərkibində şirk olmayan ovsunu oxumaqda heç bir eyib yoxdur.” Hədisi Muslim rəvayət etmişdir.⁽¹⁾

1 "Səhih Muslim", 2200.

Ənəs ibn Malik رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ demişdir: “Rəsulullah صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ gözdəymədən, zəhərlənmədən və *bədəndə çıxan* yaralardan qorunmaq üçün ovsun oxumağa icazə verdi.” Hədisi Muslim rəvayət etmişdir.⁽¹⁾

Cabir ibn Abdullah رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyini rəvayət etmişdir: “Qardaşına fayda verə bilən hər kəs bunu ondan əsirgəməsin.” Hədisi Muslim rəvayət etmişdir.⁽²⁾

Aişə رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا demişdir: “Bizlərdən birimizin bir yeri ağrıtanda Rəsulullah صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ sağ əlini ağrıyan yerə sürtər və deyərdi: “Ey insanların Rəbbi, bu xəstəliyi aradan qaldır və şəfa ver. Axı Sənsən Şəfa verən! Sənin verdiyin şəfadan başqa bir şəfa yoxdur. Elə bir şəfa ki, bundan sonra heç bir xəstəlik qalmaz.” Hədisi Buxari və Muslim rəvayət etmişlər.⁽³⁾

c) Şərtləri: Ovsun oxumağın düzgün və caiz olmasının üç şərti vardır:

1. Gərək ovsun oxuyan kəs oxuduğunun özü-özlüyündə faydalı olduğuna yox, yalnız Allahın şəfa verəcəyinə etiqad etsin. Ovsunun özünün faydalı olmasına etiqad etmək haram və şirk hesab olunur. Əksinə, etiqad etməlidir ki, ovsun sadəcə səbəbdır, və bu, yalnız Allahın izni ilə fayda verə bilər.

2. Gərək ovsunda şəriətə müxalif sözlər olmasın. Misal üçün, Allahdan başqasına dua etmək, yaxud cinlərdən mədəd diləmək və ya başqa bu kimi ovsunlar haram və şirk sayılır.

3. Gərək ovsunun sözləri aydın və anlaşılan olsun. Tilsim oxumaq və ya şarlatanlıq etmək qadağandır.

Bir dəfə İmam Malikdən soruşurlar ki, ovsun oxumaq, yaxud oxutmaq olarmı? O belə cavab verir: “Əgər gözəl sözlərlədirsə, olar.”

ç) Qadağan olunmuş ovsun. Yuxarıdakı şərtləri özündə cəm etməyən bütün digər növ ovsunlar qadağan və haramdır. Yəni ovsunun özünün faydalı olduğunu etiqad edərək oxumaq, yaxud şirk, küfr və bidət sözlərindən ibarət olan ovsunları oxumaq, yaxud da başa düşülməyən tilsimləri oxumaq haramdır.

1 "Səhih Muslim", 2196.

2 "Səhih Muslim", 2199.

3 "Səhih Buxari", 5743; "Səhih Muslim", 2191.

İkinci məsələ: Həmail

a) **Tərif:** Fayda gətirmək və ya pisləkdən qorunmaq üçün boyundan asılan dua, sümük, muncuq və sairəyə deyilir. Ərəblər cahiliyyə dövründə övladlarını gözdəymədən qorumaq iddiası ilə onların boyunlarından həmail asardılar.

b) **Hökmü:** Haramdır

Burada Allahdan başqasına bağlılıq olduğuna görə bu, şirkin bir növü sayılır. Çünki qoruyan yalnız Allahdır və pisləklərdən yalnız Allah, bir də Onun ad və sifətləri vasitəsilə qorunmaq olar.

İbn Məsud رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ demişdir ki, mən Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyini eşitmişəm: “Şübhəsiz ki, tilsimlər, həmaillər və tivələ⁽¹⁾ şirkdir.” Hədisi Əbu Davud və Hakim rəvayət etmişdir.⁽²⁾

Abdullah ibn Ukeym رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ rəvayət edir ki, Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə demişdir: “Kim (boynundan, paltarından və s.) bir şey assa, elə ona da həvalə edilir.” Hədisi Əhməd, Tirmizi və Hakim rəvayət etmişdir.⁽³⁾

Uqbə ibn Amir رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ rəvayət edir ki, Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə demişdir: “(Boynundan) həmail asan kimsəyə Allah salamatlıq nəşib eləməsin, balıqqulağı asan kimsəyə də Allah rahatlıq verməsin!” Hədisi Əhməd və Hakim rəvayət etmişdir.⁽⁴⁾

Uqbə ibn Amir رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ rəvayət edir ki, Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə demişdir: “Həmail asan kimsə Allaha şərik qoşmuş olur.” Hədisi Əhməd rəvayət etmişdir.⁽⁵⁾

Bütün bu dəlillər cahiliyyə dövründə ərəblərin oxuduqları və içərisində

1 Tivələ – qadını ərinə sevdirmək üçün istifadə olunan sehr növü.

2 "Sünən Əbu Davud", 3883; "Müstədrək əl-Hakim", 4/241. Hakim hədisi səhih saymış, Zəhəbi də onunla razılaşmışdır.

3 "Müsnəd Əhməd", 4/310; "Sünən ət-Tirmizi", 2072; "Müstədrək əl-Hakim", 4/241. Hakim hədisi səhih saymışdır.

4 "Müsnəd Əhməd", 4/154; "Müstədrək əl-Hakim", 4/240. Hakim hədisi səhih saymış, Zəhəbi də onunla razılaşmışdır.

5 "Müsnəd Əhməd", 4/156; "Müstədrək əl-Hakim", 4/244. Hakim hədisi səhih saymış, Abdurrəhman ibn Həsən isə demişdir ki, hədisin raviləri etibarlıdır.

şirk olan ovsunlara aiddir. Bunlarda Allahdan qeyrilərinə bağlılıq və şirk olduğuna görə qadağan edilmişdir.

c) İçində Quran ayələri yazılmış həmaillərə gəlincə, bu xüsusda İslam alimləri ixtilaf etmişlər. Bəziləri bunu caiz hesab etmiş, digərləri isə haram saymış və: “Şəfa tapmaq məqsədilə boyundan Quran asmaq olmaz” – demişlər. Bu rəy aşağıdakı əsaslara görə daha doğru hesab edilir:

Birincisi, həmail asmağı qadağan edən dəlillər ümumidir (hər cür həmailə aiddir) və bunu xüsusiləşdirən (hansısa həmailin daşınmasına rüsxət verən) bir dəlil yoxdur.

İkincisi, daha böyük günaha aparan yolun qarşısını kəsmək üçün: belə ki, bu gün boynundan Quran ayəsi asan kimsə, sabah başqa həmailləri də asa bilər.

Üçüncüsü, Quranı boynundan asan kimsə onunla ayaqyoluna getdikdə və orada təbii ehtiyacını ödədikdə, yuyunduqda və başqa bu kimi natəmiz işlərdə Allahın ayələrinə qarşı hörmətsizlik etmək məcburiyyətində qalacaq.

Dördüncüsü, şəriətə görə Quran oxumaq vasitəsilə şəfa diləmək yalnız müəyyən formada caizdir. Bu da, xəstəyə Quran oxumaqdır ki, bundan artığını da etmək olmaz.

Üçüncü məsələ: Həlqə, sap və buna bənzər şeylər taxmaq

a) Həlqə dedikdə dəmir, qızıl, gümüş və ya misdən olan dairə nəzərdə tutulur. Sap isə məlumdur – yundan da ola bilər, kətandan da. Cahiliyyə dövründə ərəblər gözdəymədən qorunmaq, xeyir əldə etmək və şərdən qorunmaq üçün bunları asardılar. Uca Allah buyurur: **“De: –Bir deyin görək, əgər Allah mənə bir zərər toxundurmaq istəsə, sizin Allahdan başqa ibadət etdikləriniz Onun zərərini aradan qaldıra bilərlərmisiz? Ya da O mənə bir mərhəmət göstərmək istəsə, onlar Onun mərhəmətinin qarşısını ala bilərlərmisiz?”** De: –Mənə Allah yetər. Təvəkkül edənlər yalnız Ona təvəkkül edirlər!” (əz-Zumər, 38); **“De: –Allahdan başqa məbud saydıqlarınızı çağırın. Onlar bəlanı sizdən nə uzaqlaşdırmağa, nə də onu başqasına yönəltməyə qadir deyillər”** (əl-İsra, 56).

İmran ibn Husayn رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ demişdir: “(Bir dəfə) Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ bir kişinin qolunda misdən bir həlqə gördü və (ondan): “Bu nədir belə?” – deyə soruşdu. O dedi: “Taxıram ki, ağırlarımı azaltsın.” Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

buyurdu: “Çıxart onu, çünki o sənin ancaq zəifliyini artırır, onu at getsin, əgər o sənin üzərində olduğu halda ölsən, heç vaxt nicat tapmayacaqsan.” Hədisi Əhməd rəvayət etmişdir.⁽¹⁾

Bir dəfə Hüzeyfə ibn Yəmənn رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ bir kişinin qızdırmadan qorunmaq üçün əlinə bağladığı bir ipi qırdı və bu ayəni oxudu: **“Onların çoxu ancaq şəriklə qarşılaşaraq Allahla iman gətirir”** (Yusuf, 106).

b) Həlqə, sap və s. taxmağın hökmü haramdır. Əgər bunu edən kəs bunların öz gücü ilə təsir etdiyini etiqad edərsə, həmin şəxs Rübubiyyət tövhidində böyük şirk etmiş olur. Çünki bu zaman o Allahdan başqa idarə edənini olduğu kimi etiqad etmiş olur. Allah ona qoşduqları şəriklərdən ucadır və uludur.

Yox, əgər etiqad etsə ki, təsir edən yalnız Allahdır, lakin bu həlqə, sap və s. sadəcə bir səbəbdir, bu zaman həmin şəxs kiçik şirkə yol vermiş olur. Çünki o səbəb olmayan bir şeyi səbəb hesab edərək qəlbini qeyrisinə yönəltdirmiş olur. İnsanın qəlbini həmin şeyə bağlandıqda ondan şəri dəf edərək xeyir gətirməsini umacaqdır ki, bu da nəticədə böyük şirkə yol verməsinə gətirib çıxaracaqdır.

Dördüncü məsələ: Daşlardan, ağaclardan və başqa bu kimi digər şeylərdən bərəkət diləmək

Təbərrük etmək bərəkət diləmək deməkdir. Bərəkət diləmək isə iki cür ola bilər:

1. Şəriətin buyurduğu məlum bir şeylə, məsələn Quranla təbərrük etmək. Uca Allah buyurur: **“Bu, Bizim nazil etdiyimiz mübarək bir Kitabdır”** (əl-Ənam, 92, 155). Quranın bərəkəti ondadır ki, bu Kitab insanlara doğru yol göstərir, qəlblərə şəfa verir, nəfsləri islah edir, əxlaqı gözəlləşdirir və s.

2. Və ya şəriətin buyurmadığı qaydada – daşlar, ağaclar, qəbirlər, məqbərələr, xüsusi yerlər və sairə ilə təbərrük etməkdir ki, bunların hamısı şirk sayılır.

Əbu Vaqid əl-Leysi رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ demişdir: “Biz Peyğəmbərlə صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ birlikdə Huneyn deyilən yerə getdik. Həmin vaxt biz hələ islamda təzə idik. Müşriklərin orada başına toplanıb silahlarını üzərindən asdıqları zatul-Anvat

1 "Müsnəd Əhməd", 4/445.

adlı sidr⁽¹⁾ ağacı var idi. Biz onun yanından keçərkən Peyğəmbərə ﷺ dedik: “Ya Rəsulullah, onların zatul-Anvat ağacı olduğu kimi, bizim üçün də belə bir ağac seç.” Peyğəmbər ﷺ buyurdu: “Allahu Əkbər! Bu, əvvəlkilərin yoludur. Allaha and olsun ki, siz İsrail oğullarının Musaya dediyi kimi dediniz: **“Onların məbudları olduğu kimi, bizim üçün də bir məbud düzəlt. Musa dedi: “Həqiqətən, siz cahil bir tayfasınız”** (əl-Əraf, 138). Heç şübhəsiz ki, siz özünüzdən əvvəlkilərin yolunu tutub gedəcəksiniz.” Hədisi Tirmizi səhih olaraq rəvayət etmişdir.⁽²⁾

Bu hədisdən bəlli olur ki, ağaclardan, qəbirlərdən, daşlardan və sairədən bərəkət ummaq, habelə onların ətrafında toplaşmaq və qurban kəsmək şirkdir. Elə buna görə hədisdə onların dediyi, İsrail oğullarının **“Onların məbudları olduğu kimi, bizim üçün də bir məbud düzəlt”** dediyinə bənzədilir. Bunlar müşriklər kimi sidr ağacı ilə təberrük etmək istəyirdilər. İsrail oğulları da həmçinin müşriklərin ilahı kimi bir ilah istəmişdilər. Bu tələblərin hər ikisi tövhidə ziddir. Çünki ağacdən bərəkət diləmək şirkin bir növüdür, Allahdan qeyrisini ilah seçmək isə açıq-aydın şirk hesab olunur.

Peyğəmbərin ﷺ: “Siz özünüzdən əvvəlkilərin yolunu tutub gedəcəksiniz” sözlərinə gəlinə, bu Peyğəmbərin ﷺ öz ümmətinin başına gələcək bir şeyi əvvəlcədən xəbər verməsidir və o, həm xəbərdarlıq, həm də qadağan etmişdir.

Beşinci məsələ: Qəbirlərlə bağlı bəzi əməllərin qadağan olması barədə

İnsanlar cahiliyyətdən yeni çıxdıqları üçün, habelə tövhidin qorunması naminə İslamın ilk dönəmində qəbirləri ziyarət etmək qəti qadağan olunmuşdu. İman insanların qəlbinə yeridildə və hər tərəfə yayıldıqda, tövhidin dəlilləri aydın olduqda və şirkin şübhələri aradan qalxdıqda, şəriət müəyyən qaydalar, hədəflər və məqsədlər çərçivəsində qəbirləri ziyarət etməyə icazə verdi.

Bureydə ibn Husayb رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ rəvayət etmişdir ki, Peyğəmbər ﷺ belə demişdir: “Mən sizə qəbirləri ziyarət etməyi qadağan etmişdim, indi isə

1 Sidr tikanlı ağac növüdür.

2 "Sünən ət-Tirmizi", 2180.

onları ziyarət edin.” Hədisi Muslim rəvayət etmişdir.⁽¹⁾

Əbu Hureyra رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyini rəvayət etmişdir: “Qəbirləri ziyarət edin, çünki onlar sizə ölümü xatırladır.”⁽²⁾

Əbu Səid əl-Xudri رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyini rəvayət etmişdir: “Mən sizə qəbirləri ziyarət etməyi qadağan etmişdim, indi isə onları ziyarət edin, çünki bunda ibrət vardır.”⁽³⁾

Ənəs ibn Malik رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyini rəvayət etmişdir: “Mən sizə qəbirləri ziyarət etməyi qadağan etmişdim, indi isə onları ziyarət edin, çünki bu qəlbləri yumşaldır, gözləri yaşardır və axirəti yada salır. Lakin orada artıq-əskik söz danışmayın.”⁽⁴⁾

Bureydə رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ demişdir: “Allahın Rəsulu صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ bizlərə qəbirləri ziyarət etməyə gedərkən bu sözləri deməyi öyrədərdi: “Ey bu diyarın mömin və müsəlman sakinləri! Sizlərə salam olsun! İnşəAllah biz də sizlərə qovuşacağıq. Allahdan həm özümüzə, həm də sizlərə bağışlanma diləyirəm.” Hədisi Muslim rəvayət etmişdir.⁽⁵⁾

Bu mənada varid olan bütün hədislər qadağan olunduqdan sonra qəbirləri iki məqsədlə ziyarət etməyin lazım olduğunu bildirir:

Birincisi, dünyaya könül bağlamamaq, axirəti, ölümü və çürüməyi xatırlamaq, habelə qəbirdəkilərdən ibrət almaq üçündür. Bu da insanın imanını artırır, onun yəqinliyini və Allaha olan bağlılığını daha da möhkəmləndirir, üstəlik onu Allahdan üz çevirməkdən və qafil olmaqdan qoruyur.

İkincisi, ölümlər üçün dua etmək, Allahdan onlar üçün rəhmət, bağışlanma və əfv diləməklə ölümlərə yaxşılıq etmək.

Qeyd etdiyimiz dəlillər məhz bunları əmr edir. Kim bundan başqa bir şeyi iddia edərsə, ondan bunu əsaslandırması və dəlil-sübut gətirməsi tələb olunur.

Peyğəmbərimizin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ sünnəsi tövhidi qorumaq üçün qəbirlərlə

1 "Səhih Muslim", 977.

2 "Səhih Muslim", 975.

3 "Müsənad Əhməd", 3/38; "Müstədrək əl-Hakim", 1/531.

4 "Müstədrək əl-Hakim", 1/532.

5 "Səhih Muslim", 975.

bağlı bir sıra məsələləri qadağan etmişdir ki, hər bir müsəlman zəlalətə düşməsin və batılə yol verməsin deyə bunları öyrənməlidir. Bu qadağalara aşağıdakılar aiddir:

1. Ziyarət əsnasında artıq-əskik sözlər danışmaqdan çəkinmək

Az öncə qeyd etdiyimiz hədisdə Peyğəmbər ﷺ demişdir: “Artıq-əksik sözlər danışmayın.” Burada artıq-əksik sözlər deyildikdə, şəriətin qadağan etdiyi sözlər nəzərdə tutulur ki, bunların da önündə qəbirlərə dua edib onlardan istəməklə Allaha şəriq qoşmaq, onlardan mədəd və yardım diləmək gəlir. Bunlar açıq-aşkar şirk və küfrdür. Bir çox hədislərdə Peyğəmbər ﷺ bunları qadağan etmiş, bu yaramazlıqları edənləri isə lənətləmişdir. Muslimin «Səhih» əsərində Cundəb ibn Abdullahın رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ belə dediyi rəvayət olunur: “Peyğəmbərin ﷺ vəfatından beş gün əvvəl onun belə dediyini eşitdim: “Bilin ki, sizdən əvvəlkilər peyğəmbərlərinin və aralarındakı əməlisaleh insanların qəbirlərini məbəəd etmişlər. Nəbədə qəbirləri məscidlərə çevirəsiniz! Mən sizə bunu qadağan edirəm.”⁽¹⁾

Demək, ölülərə dua etmək, onlardan nə isə istəmək, habelə hər hansı bir ibadəti onlara yönəltmək böyük şirkdir. Qəbirlərin ətrafına toplanıb, onların yanında Allahdan onların dualarını qəbul etməsini diləmək, habelə içərisində qəbir olan məsciddə namaz qılmaq isə dində inkar edilən bidət və yeniliklərdir.

Buxari və Muslimin «Səhih» əsərlərində Aişədən رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا rəvayət edilir ki, Peyğəmbər ﷺ ölümündən qabaq belə demişdir: “Allah yəhudilərə və xristianlara lənət eləsin! Onlar peyğəmbərlərinin qəbirlərini ibadətgha çevirmişlər.”⁽²⁾

2. Qəbirlərin yanında qurban kəsmək

Əgər bu əməl, qəbirdəkilər onların istəklərini yerinə yetirsin deyə onlara yaxınlaşmaq üçün edilsə, bu böyük şirk sayılır. Yox əgər başqa məqsədlə edilsə, onda bu, ən təhlükəli bidətlərdən – şirkə aparan ən böyük vasitələrdən hesab edilir. Peyğəmbər ﷺ demişdir: “İslamda (cahiliyyə dövründə olduğu kimi) qurban kəsmək yoxdur.” Abdur-Rəzzaq demişdir: “O zaman

1 "Səhih Muslim", 532.

2 "Səhih əl-Buxari", 1330; "Səhih Muslim", 531.

müşriklər qəbirlərin yanında inək və ya qoyun kəsərdilər.”⁽¹⁾

3, 4, 5, 6, 7. Qəbirin içərisindən çıxan torpaqdan əlavə torpaq qoymaqla onu hündür etmək, onu gipslə suvamaq, üzərində yazı yazmaq, üzərində tikili ucaltmaq və üzərində oturmaq barədə

Bütün bu sadalananlar həmin o bidətlərdir ki, yəhudilər və xaçpərəstlər bunların vasitəsilə azğınlığa düşmüşlər. Bunlar şirkə aparıb çıxaran ən böyük vasitələrdən sayılır. Cabir رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ demişdir: “Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ qəbrləri gipslə suvamağı, onların üzərində oturmağı, üzərilərində tikili bina etməyi, yer səviyyəsindən hündür etməyi və üzərində yazı yazmağı qadağan etmişdir.” Hədisi Muslim, Əbu Davud və Hakim rəvayət etmişdir.⁽²⁾

8. Qəbirlərə tərəf və ya onların yanında namaz qılmaq

Əbu Mərsəd əl-Ğənəvi رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ demişdir: “Mən Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyini eşitmişəm: “Qəbirlərə tərəf namaz qılmayın və onların üzərində oturmayın.” Hədisi Muslim rəvayət etmişdir.⁽³⁾

Əbu Səid əl-Xudri رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyini rəvayət etmişdir: “Məzarlıq və hamam istisna olmaqla, bütün yer üzü səcdəgahdır.” Hədisi Əbu Davud və Tirmizi rəvayət etmişlər.⁽⁴⁾

9. Qəbirlərin üzərində məscid tikmək barədə

Bu əməl də yəhudi və xaçpərəstlərin gətirdikləri bidətlərdəndir. Əvvəldə qeyd etmişdik ki, Aişənin رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا rəvayət etdiyi hədisdə deyilir: “Allah yəhudi və nəsrənilərə lənət etsin, onlar öz peyğəmbərlərinin qəbirlərini məscidlərə çevirdilər.”

10. Qəbirləri ziyarət etməyi adət halına salmaq

Bu da, o bidətlərə aiddir ki, özündə böyük zərər olduğuna görə barəsində açıq-aydın qadağalar varid olmuşdur. Əbu Hureyra رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyini rəvayət etmişdir: “Mənim qəbrimi ziyarətgaha çevirməyin, evlərinizi də qəbiristanlığa döndərməyin, harada olsanız mənə salavat deyin və bilin ki, sizin salavatınız mənə çatdırılır”. Hədisi

1 "Sünən Əbu Davud", 3222.

2 "Səhih Müslim", 970; "Sünən Əbu Davud", 3225; "Müstədrək əl-Hakim", 1/525.

3 "Səhih Müslim", 972.

4 "Sünən Əbu Davud", 492; "Sünən ət-Tirmizi", 317. Hakim hədisi səhih saymış, Zəhəbi də onunla razılaşmışdır.

Əbu Davud və Əhməd rəvayət etmişlər.⁽¹⁾

11. Ziyarətgahları ziyarət etmək məqsədilə səfərə çıxmaq

Bu da qadağan edilmiş əməllərdəndir. Çünki bu əməl şirkə aparan vasitələrdəndir. Əbu Hureyra رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyini rəvayət etmişdir: “Üç məsciddən başqa heç bir yerə (ibadət məqsədi ilə) səfər etmək olmaz: (bu) – Məscidül-Həram, Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ məscidi və Məscidül-Əqsadır.” Hədisi Buxari və Muslim rəvayət etmişlər.⁽²⁾

Altıncı məsələ: Təvəssül

a) Tərif: «Təvəssül» vəsilə sözündən əmələ gəlmişdir – insanın öz muradına çatması üçün səy göstərməsinə deyilir.

Şəriətdə isə Allahın buyurduqlarını yerinə yetirib, qadağan etdiklərindən çəkinməklə Onun razılığını və Cənnəti qazanmağa deyilir.

b) Qurani Kərimdə vəsilə sözünün mənası

Qurani Kərimdə iki yerdə vəsilə sözü işlənmişdir:

1. Uca Allah buyurur: “Ey iman gətirənlər! Allahdan qorxun, Ona yaxınlaşmaq üçün vasitə axtarın və Onun yolunda cihad edin ki, bəlkə nıcat tapasınız” (əl-Maidə, 35).

2. Uca Allah buyurur: “Onların yalvardıqları məbudların özləri də Rəbbinə – hansı daha yaxın olacaq deyə vəsilə axtarırlar, Onun rəhmətini umurlar, əzabından qorxurlar. Həqiqətən, Rəbbinin əzabından qorunmaq gərəkdir” (əl-İsra, 57).

Hər iki ayədə vəsilə sözünün mənası Allahı razı salacaq əməlləri yerinə yetirməklə Ona yaxınlaşmaq deməkdir. Hafiz İbn Kəsir birinci ayənin təfsirində İbn Abbasın رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ belə dediyini rəvayət etmişdir: “Vəsilə yaxınlaşmaq deməkdir.” Bunun bənzəri Mücahid, Əbu Vail, Həsən əl-Bəsri, Abdullah ibn Kəsir, əs-Suddi, İbn Zeyd və başqalarından da nəql olunmuşdur.⁽³⁾

İkinci ayəyə gəlincə, möhtərəm səhabə Abdullah ibn Məsud رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ onun nazil olması və mənası barədə demişdir: “Bu ayə bir dəstə cinə ibadət edən bir dəstə ərəb barəsində nazil olmuşdur. Həmin şəxslər özləri də hiss etmədən

1 "Sünən Əbu Davud", 2042; "Müsənəd Əhməd", 2/367.

2 "Səhih əl-Buxari", 1189; "Səhih Müslim", 1397.

3 "Təfsir ibn Kəsir", 2/50.

cinlər İslamı qəbul etmişdilər.”⁽¹⁾

Bundan aydın olur ki, vəsilə deyildikdə, saleh əməllər və şanlı ibadətlər vasitəsilə Allaha yaxınlaşmaq nəzərdə tutulur. Uca Allahın: **“Onların yalvardıqları məbudların özləri də Rəbbinə – hansı daha yaxın olacaq deyə, vəsilə axtarırlar.”** Yəni onların özləri də Allaha yaxınlaşmaq və Onun razılığını qazanmaq üçün, onları Allaha yaxınlaşdıracaq əməlləri vasitə götürürlər.

c) Təvəssülün növləri

Təvəssül iki qismdir: icazə verilən və qadağan olunan təvəssül.

1. İcazə verilən təvəssül: Burada Quran və Sünnədə əsası olan və şəriətin icazə verdiyi formada təvəssül etmək nəzərdə tutulur. Quran və Sünnədə göstərilən təvəssül formaları caiz, qeyriləri isə qadağan olunmuş hesab olunur.

İcazə verilən təvəssül də üç növdür:

Birincisi, Allahın gözəl adları və əzəmətli sifətləri ilə təvəssül etmək. Məsələn kəs dua etdikdə deyir: “Allahım, Səndən bağışlanmağımı diləyirəm! Axı Sən Mərhəmətlisən, Rəhmlisən!” və ya deyir: “Allahım! Səndən hər şeyi əhatə edən mərhəmətinlə məni bağışlamamı diləyirəm!”

Təvəssülün bu növünə dəlil Uca Allahın bu ayəsidir: **“Ən gözəl adlar Allahındır. Ona bu adlar vasitəsilə dua edin”** (əl-Əraf, 180).

İkincisi, insanın, hər hansı bir yaxşı əməl vasitəsilə təvəssül etməsidir. Belə olduqda məsələn adam deyir: “Allahım, Sənə olan imanıma görə, Sənə olan sevgimə görə, Sənin elçinə etdiyim itaətə görə məni bağışla!”, yaxud deyir: “Allahım, Sənin peyğəmbərin Muhəmmədə صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ olan sevgimə, bir də ona olan imanıma görə mənim işimi avand et.” Ya da ki, insanın nə vaxtsa etdiyi bir yaxşı əməli xatırlatmaqla təvəssül etməsidir. Buna dəlil olaraq üç nəfərin mağarada qalması hədisini qeyd edəcəyik.

Bu növ təvəssülə dəlil Uca Allahın bu ayələridir: **“O kəslər ki: “Ey Rəbbimiz! Həqiqətən, biz iman gətirdik, bizim günahlarımızı bağışla və bizi Od əzabından qoru!”– deyirlər”** (Ali-İmran, 16); **“Ey Rəbbimiz! Biz sənə nazil etdiyinə iman gətirdik və göndərdiyin elçinin ardınca getdik. Bizi də şahidlərlə bir yerdə yaz!”** (Ali-İmran, 53).

1 "Səhih Muslim", 3030; "Səhih əl-Buxari", 4714.

Həmçinin dəlil olaraq mağara hədisini də misal göstərmək olar. Abdullah ibn Ömər رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ rəvayət edir ki; “Mən Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyini eşitdim: “Sizdən əvvəl yaşamış ümmətlərdən üç nəfər səfərə çıxdı və *yolda* yağışdan daldalanmaq üçün bir mağaraya çəkildilər. Onlar mağaraya daxil olduqdan sonra dağdan böyük bir qaya parçası yuvarlanıb yerə düşdü və mağaranın ağzını qapadı. Onlar *bir-birlərinə* dedilər: “Sizi bu qaya parçasından ancaq etdiyiniz yaxşı əməllərinizin vasitəsilə Allaha dua etməyiniz qurtara bilər. Onlardan biri dedi: “Ey Allahım! Mənim qoca ata-anam var idi. Mən hər axşam onlara süd içirtməmiş nə ailəmə, nə də xidmətçilərimə süd verməzdim. Bir gün mən bir iş dalınca çox uzağa getdim, evə qayıtdıqda ata-anam artıq yatmışdı; mən onlar üçün süd sağıb gətirdim, lakin *gəlib* onları yatmış gördüm. Mən onlara süd içirtməmiş ailəmə və xidmətçilərimə süd vermək istəmədim. Odur ki, sübh açılanadək əlimdə *süd dolu* bardaq onların yuxudan oyanmasını gözlədim. *Nəhayət*, onlar yuxudan oyanıb südlərini içdilər. Allahım, əgər mən bunu Sənin Üzünü dilədiyimə görə etmişəmsə, bizi bu qaya parçasına görə düşdüyümüz *çətinlikdən* qurtar!” Bundan sonra *mağaranın keçidi* bir balaca açıldı, lakin onlar *bayıra* çıxı bilmədilər”. Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ buyurdu: “Digəri dedi: “Ey Allahım! Mənim hamıdan çox sevdiyim bir əmim qızı var idi. Mən onun könlünü ələ almaq istədim, lakin o mənə könül vermədi. Aradan illər keçdi. *Nəhayət*, *quraqlıq ilində* o mənim yanıma gəldi və mən ona mənimlə yaxınlıq etmək şərtlə yüz iyirmi dinar təklif etdim. O da buna razılıq verdi. Mən onu ağuşuma aldıqda o dedi: “Haqsız yerə bakirəliyimi pozmağa sənə halallıq vermirəm”. Mən onu ələ almaqla günah qazanacağımdan qorxdum, onu buraxıb getdim, ona verdiyim qızılı da ona bağışladım. Halbuki o mənim üçün ən əziz insan idi. Allahım, əgər mən bunu Sənin Üzünü dilədiyimə görə etmişəmsə, bizi bu düşdüyümüz *çətinlikdən* qurtar!” Bundan sonra qaya parçası yerindən bir az da tərpəndi, lakin onlar mağaradan çıxı bilmədilər.” Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ buyurdu: “Üçüncüsü dedi: “Ey Allahım! *Bir dəfə* mən bir dəstə işçi tutdum və onların hamısının zəhmət haqqını verdim. Yalnız biri öz zəhmət haqqını almadan çıxıb getdi. Mən onun zəhmət haqqını işə qoydum və onun malları artdı. Xeyli vaxt keçdikdən sonra həmin adam gəlib dedi: “Ey Allahın qulu, mənim zəhmət haqqımı ver!” Mən ona dedim: “Gördüyün bu dəvələr, inəklər, qoyunlar və kölələr sənin zəhmət haqqındır.” O dedi: “Ey Allahın qulu, mənə istehza etmə!” Mən dedim: “Mən sənə istehza etmirəm.”

Bundan sonra adam malların hamısını sürüb apardı və onlardan heç bir şey saxlamadı. Allahım, əgər mən bunu Sənin Üzünü dilədiyimə görə etmişəmsə, bizi bu düşdüyümüz *çətinlikdən* qurtar!” Beləliklə, qaya parçası tamamilə aralandı və onlar oradan çıxıb getdilər.” Hədisi Buxari rəvayət etmişdir.⁽¹⁾

Üçüncüsü, dualarının qəbul olacağı güman olunan əməlisaleh bir şəxsin duası ilə təvəssül etmək. Məsələn, biri əməlisaleh, təqvalı bir şəxsin yanına gedib ondan düşdüyü çətinlikdən qurtulması və işinin asanlaşması üçün dua etməsini istəyir.

Bu növ təvəssülün caiz olmasına dəlil səhabələrin Peyğəmbərin صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ yanına gələrək onlar üçün ümumi və xüsusi şəkildə dua etməsini istəmələridir.

Ənəs رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ rəvayət edir ki, Peyğəmbər صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ cümə günü xütbə verərkən bir nəfər minbərin qarşısındakı qapıdan içəri daxil oldu və Peyğəmbərlə صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ üzbəüz durub dedi: “Ya Rəsulullah, mal-qara məhv oldu, yollar bağlandı, Allaha dua et ki, bizə yağmur endirsin.” Peyğəmbər صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ əllərini göyə qaldırıb dedi: “Allahım, bizə yağmur endir! Allahım, bizə yağmur endir! Allahım, bizə yağmur endir!” Vallahi, *həmin an* biz göydə nə bir bulud, nə bir bulud parçası, nə də başqa bir şey göürdük. Bizimlə Səl dağının arasında nə bir ev, nə də bir koma vardı. *Bu vaxt* dağın arxasından qalxanabənzər bir bulud göründü. O gəlib göyün ortasına çatdıqdan sonra *ətrafa* yayıldı və yağış yağmağa başladı. Vallahi, altı gün biz günəşi görmədik. Növbəti cümə günü Peyğəmbər صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ xütbə verərkən *yənə* bir nəfər həmin qapıdan içəri daxil oldu və Peyğəmbərlə صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ üzbəüz durub dedi: “Ya Rəsulullah, mallar zay oldu, yollar bağlandı. Allaha dua et ki, yağışı dayandırın. Peyğəmbər صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ əllərini göyə qaldırıb dedi: “Allahım, *yağışı* üstümüzə deyil, *ətrafımıza* yağdır. Allahım, *onu* təpələrə, dağlara, bağlara, yamaclara, vadilərə və ağac bitən yerlərə *yağdır!*” Yağış kəsdi və biz günəşli havada *gəzişmək* üçün bayıra çıxdıq.”

Şureyk dedi: “Mən Ənəsdən: “(Bir həftədən) sonra gələn adam birinci dəfə gələn həmin adam idimi?” – deyə soruşdum. Ənəs: “Bilmirəm” – dedi.”⁽²⁾

Peyğəmbər صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ümmətindən yetmiş min nəfərin sorğu-suala çə-

1 "Səhih əl-Buxari", 3465.

2 "Səhih əl-Buxari", 1013; "Səhih Muslim", 897.

kilmədən və əzaba düçar olmadan Cənnətə girəcəyini bildirərkən demişdir: “Bunlar özlərinə ovsun oxunmasını tələb etməyən, *hər hansı bir hadisəni* uğursuzluq əlaməti saymayan, *müalicə məqsədilə* bədəninə dağ basmayan və yalnız Rəbbinə təvəkkül edən kimsələrdir.” Bu vaxt Ukkaşə ibn Mihsən ayağa qalxıb dedi: “Ya Rəsulullah, Allah dua et ki, mənə onlardan etsin!” Peyğəmbər ﷺ: “Sən onlardansan” – dedi.”⁽¹⁾ Həmçinin, Uveysəl-Qərani barəsində olan hədis də buna dəlildir. Həmin hədisdə Peyğəmbər ﷺ demişdir: “Ondan sizlər üçün bağışlanma diləməsini istəyin.”⁽²⁾

Bu növ təvəssül yalnız diri olan kimsədən istənilə bilər, ölülərə gəlincə isə, onlardan bunu diləmək olmaz. Çünki o, hər hansı bir əməli etmək təqdirində deyildir.

2. Qadağan olunmuş təvəssül: Burada təvəssülün şəriətdə buyurulmayan əməllərlə edilən növü nəzərdə tutulur. Bu növ təvəssül metodlarının biri digərindən daha təhlükəlidir. Onlardan bəzilərini qeyd edirik:

Birincisi, Allaha, ölülər və mövcud olmayan şəxslər vasitəsilə dua edib, onlardan kömək istəmək, yardım diləmək, sıxıntıları aradan qaldırmaq və sairədir ki, bu da böyük şirk olub adamı İslam ümmətindən çıxarır.

İkincisi, Allaha, qəbirlərin və məqbərələrin yanında dua edib onlara ibadət etmək, onların üstünü tikib ucaltmaq, üzərinə lampa qoymaq, örtük salmaq və s. ilə olan təvəssüldür ki, bu da tövhidin kamilliyinə zidd olan kiçik şirkdir. Bu isə böyük şirkə aparan bir yoldur.

Üçüncüsü, Allaha, peyğəmbərlərin və əməlisaleh insanların Allah yanında olan hörmətləri, yüksək məqamları və dərəcələri vasitəsilə təvəssül etməkdir ki, bu da haram sayılır, daha dəqiq desək, bu, sonradan meydana çıxmış bidətlərdəndir. Çünki bu növ təvəssülü Allah nə buyurmuş, nə də buna izn vermişdir. Uca Allah buyurur: “**Allahmı sizə icazə vermişdir?**” (Yunus, 59). Bir də ki, əməlisaleh şəxslərin hörmətləri yalnız onların özlərinə fayda verir. Uca Allah buyurur: “**İnsan yalnız can atdığı şeyə nail olar**” (ən-Nəcm, 39). Odur ki, Peyğəmbərin ﷺ və onun səhabələrinin dönəmində bu növ təvəssül olmamışdır. Bir çox elm əhlindən bunun qadağan və haram olmasına dair rəvayətlər nəql olunmuşdur.

1 "Səhih əl-Buxari", 5705; "Səhih Muslim", 218.

2 "Mişkat əl-Məsabih", 6257;

Əbu Hənifə – Allah ona rəhmət eləsin! – demişdir: “Dua edən kəs belə sözlər deməməlidir: “Səndən filankəsin xatirinə, yaxud Sənin övliyalarının və peyğəmbərlərinin hörmətinə, yaxud Beytul Həramın və ya Məşərül həramın xatirinə diləyirəm.”

ç) Təvəssüllə bağlı şübhələr və onlara cavab

Əhli-Sünnə vəl-Cəmaata müxalif olanlar özlərinin yanlış mövqeyini əsaslandırmaq və avam adamları özlərinə tərəf çəkmək üçün təvəssül məsələsində şübhəli sitatlar və etiraz doğuran fikirlər gətirirlər. Onların şübhələrini iki qismə bölmək olar:

Birinci: Bəzən onlar zəif və uydurma hədislərə əsaslanır ki, bunların zəif və əsassız olduğunu sübuta yetirmək mümkündür. Onların bəzilərini qeyd edirik:

1. “Mənim hörmətimlə təvəssül edin, şübhəsiz ki, Allah yanında mənim hörmətim böyükdür” və ya “Allahdan bir şey dilədikdə, mənim hörmətim vasitəsilə diləyin, şübhəsiz ki, Allah yanında mənim hörmətim böyükdür.” Bu batil hədisdir, elm əhlindən heç kəs onu rəvayət etməmişdir və hədis kitablarından heç birində keçmir.

2. “İşləriniz dolaşığa düşdükdə, qəbirdəkilərdən istifadə edin”, yaxud “Qəbirdəkilər vasitəsilə yardım diləyin.” Alimlərin yekdil rəyinə görə, bu hədis uydurma və Peyğəmbərə ﷺ iftiradır.

3. “Bir kimsə daş barəsində belə yaxşı zənn etsə, həmin daş ona fayda verər” Bu hədis bəzi müşriklər tərəfindən uydurulmuş batil və İslama zidd bir hədisdir.

4. “Adəm xətaya yol verdikdən sonra belə demişdir: “Ey Rəbbim Muhəmmədin xatirinə Səndən məni bağışlamağını diləyirəm.” Allah dedi: “Ey Adəm, Mən Muhəmmədi yaratmadığımı halda sən onu haradan tanıyırsan?” O dedi: “Ey Rəbbim, Sən məni iki Əlinlə yaradıb mənə Öz ruhundan üfürdüyün zaman mən başımı qaldırıb ərşin dayaqlarının altında: “Lə ilhə illəllah, Muhəmmədən rəsulullah” sözlərini gördüm və bildim ki, Sən Öz İsmi ilə yanaşı yalnız ən sevimli məxluqunun adını qoyarsan.” Allah dedi: “Mən səni bağışladım, əgər Muhəmməd olmasaydı, səni yaratmazdım.”⁽¹⁾ Bu hədis də

1 əl-Əlbani, "Silsilət əl-əhadis ad-daifə vəl-məudua" (1/88/25).

batil və əsassızdır. Buna bənzər digər bir hədis isə budur: “Əgər sən olmasaydın, kainatı yaratmazdım.”

Bu kimi yalan və qondarma rəvayətlərə müsəlman nəinki əsaslanmamalı, heç onlara tərəf nəzər belə salmamalıdır.

İkincisi: Bir sıra səhih hədislər vardır ki, həmin şəxslər onları düz başa düşmür, onların əsl mənasını təhrif edirlər. Həmin hədislərdən bəziləri bunlardır:

1. Səhih bir hədisdə deyilir: “Quraqlıq olduğu zaman Ömər ibn Xəttab رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ, Abbas ibn Abdulmüttəlibin رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ vasitəsilə Allahdan yağmur diləyib deyərdi: “Allahım, əvvəllər biz Peyğəmbərimiz صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ vasitəsilə Səndən yağmur diləyərdik, Sən də bizə yağış göndərdərdin. İndi isə biz Peyğəmbərimizin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ əmisi vasitəsilə Sənə təvəssül edirik. Bizə yağmur endir.” Bundan sonra yağdı.”⁽¹⁾

Müxaliflər bu hədisi başqa cür yozaraq bildirirlər ki, burada Ömər, Abbasın hörməti vasitəsilə Allahdan diləyirdi. Hədisdəki: “Allahım, əvvəllər biz Peyğəmbərimiz صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ vasitəsilə Səndən yağmur diləyərdik” – sözünü Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ hörməti vasitəsilə mənasına yozurlar, “indisi biz peyğəmbərimizin əmisi vasitəsilə Səndən yağış istəyirik” – yəni əmisinin hörməti vasitəsilə.

Şəkk yoxdur ki, bu səhv, hədisin mənasına nə yaxından, nə də uzaqdan uyğun gəlməyən bir açıqlamadır. Belə ki, səhabələr əsla Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ hörməti vasitəsilə Allaha təvəssül etməzdilər. Onlar sadəcə Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ həyatda olduğu müddətcə ancaq duası vasitəsilə Allaha təvəssül edərdilər. Bu hədisdə də Ömər Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ əmisi ilə təvəssül dedikdə, onun hörmətini deyil, duasını nəzərdə tutmuşdu. Əgər hörmət vasitəsilə təvəssül etmək deyilən şey onlara məlum olsaydı, o zaman Ömər nə üçün Peyğəmbəri صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ qoyub, onun əmisi ilə təvəssül edirdi?! Yaxud səhabələr ona irad tutardılar ki, biz bəşəriyyətin ən xeyirlisi olan peyğəmbərini qoyub niyə Abbasın vasitəsilə təvəssül etməliyik?! Buna isə heç kəs etiraz etməmişdi. Bu da onu göstərir ki, onlar hörmət xatirinə deyil, dua vasitəsi ilə təvəssül edirdilər.

1 "Səhih əl-Buxari", 1010.

Beləliklə aydın olur ki, hörmət vasitəsilə təvəssül etməyə caizdir deyənlər üçün bu hədisdə heç bir dəlil-sübut yoxdur.

2. Osman ibn Huneyf رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ rəvayət etmişdir ki, bir dəfə gözü kor bir kişi Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ yanına gəlib dedi: “Allaha dua et mənə sağalt-sın.” Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ buyurdu: “İstəyirsən sənin üçün dua edim, ya da istəyirsən səbir et, bu sənin üçü daha xeyirlidir.” O dedi: “Yox dua et.” Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ona gözəl bir tərzdə dəstəmaz alıb bu duanı demə-yi buyurdu: “Allahım, mən rəhmət olaraq göndərilmiş peyğəmbərin Mu-həmməd صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ vasitəsilə Səndən diləyirəm, mən bu ehtiyacımın ödə-nilməsi üçün Allaha dua etdim, Allahım onu mənə şəfaətçi buyur.” Hədisi Tirmizi, Əhməd rəvayət etmiş, Beyhəqi isə səhih hədisdir demişdir.⁽¹⁾

Müxaliflər bu hədisdən belə bir nəticə çıxarmışlar ki, Peyğəm-bərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, yaxud əməlisaleh insanların hörməti xatirinə təvəssül etmək olar. Halbuki, bu hədisdə buna dəlil yoxdur. Burada kor bir kişi Peyğəmbərdən صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ onun üçün Allaha dua etməsini istəyir. Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ də: “İstəyirsən sənin üçün dua edim, ya da istəyirsən səbir et” – deyə buyurur. O isə deyir ki: “Dua et.” Bu da sübut edir ki, təvəssül Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ hörməti və ya özü ilə deyil, duası vasitəsilə olmuşdur. Elm əhli buna əsaslanaraq bu hədisi Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ möcüzəsinə və duasının müstəcab olmasına dəlil gətirmişlər. Belə ki, Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ duası sayəsində Allah o kişinin gözlərini açdı. Elə bu səbəbdən də Beyhəqi bu hədisi “Dəlail ən-Nubuvvə (peyğəmbərliyin dəlilləri)” əsərində qeyd etmiş-dir.⁽²⁾

İndiki zamanda Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ dünyasını dəyişmiş olduğundan heç kəs üçün dua edə bilmədiyinə görə bunu etmək qeyri-mümkündür. Pey-ğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ demişdir: “İnsan öldükdən sonra, üç əməl istisna olmaqla, onun bütün əməlləri kəsilir: davamlı sədəqə, faydalı elm və ona dua edən əməlisaleh övlad.” Hədisi Muslim rəvayət etmişdir.⁽³⁾

Duanın özü də, ölüm gəldikdə kəsilən saleh əməllərdən sayılır.

1 "Sünən ət-Tirmizi", 3578; "Müsənad Əhməd", 4/138.

2 Beyhəqi, "Peyğəmbərliyə dəlillər", 6/167.

3 "Səhih Muslim", 1631.

Hər bir halda bunların bütün iddiaları ya səhih olmadığı, ya da onların düzgün anlamadıqlarına görə əsassızdır.

Yeddinci məsələ: Həddi aşmaq

a) Tərif: Həddi aşmaq deyildikdə, bir şeyi layiq olduğundan artıq tərifləmək və ya pisləmək nəzərdə tutulur.

Şəriətdə isə bu istər əqidədə, istərsə də ibadətdə olsun, Allahın insanlar üçün qoyduğu həddləri aşmağa deyilir.

b) Hökmü: haramdır. Bir çox dəlillər bunu qadağan edir, ondan çəkindirir və bunu edənin aqibətinin yaxşı olmayacağını bildirir. Uca Allah buyurur: **“Ey Kitab əhli! Dininizdə ifrata varmayın və Allah barəsində yalnız həqiqəti deyın”** (ən-Nisa, 171).

Uca Allah həmçinin buyurur: **“De: –Ey Kitab əhli! Dininizdə haqsız yerə ifrata varmayın. Öncə azmış, bir çoxlarını da azdırmış və doğru yoldan çıxmış bir dəstənin istəklərinə tabe olmayın”** (əl-Maidə, 77).

İbn Abbas رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyini rəvayət etmişdir: “Həddinizi aşmaqdan çəkinin! Şübhəsiz, sizdən öncəkiləri həlak edən dinlərində həddi aşmaları olmuşdur.” Hədisi Əhməd və Hakim rəvayət etmişdir. Hakim hədisi səhih hesab etmiş, Zəhəbi də Hakimin bu rəyini dəstəkləmişdir. ⁽¹⁾

İbn Məsud رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyini rəvayət etmişdir: “İfrata varanlar həlak oldular.” O bunu üç dəfə təkrar etdi.” Hədisi Muslim rəvayət etmişdir. ⁽²⁾

Ömər ibn Xəttab رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyini rəvayət etmişdir: “Nəsrənilər Məryəm oğlunu şisirtdikləri tək siz də məni şisirtməyin, mən sadəcə Allahın qulu və elçisiyəm.” Hədisi Buxari rəvayət etmişdir. ⁽³⁾

Bu hədisin mənası odur ki, xaçpərəstlər İsanı ilahiləşdirdikləri kimi, siz də məni həddindən ziyadə tərifləməyin. Mən Allahın quluyam, odur ki, məni, Rəbbimin məni vəsf etdiyi kimi vəsf edin – Allahın qulu və elçisi deyin. Əfsuslar olsun ki, insanlar zəlalətə düşərək Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

1 "Müsnəd Əhməd", 1/347; "Müstədrək əl-Hakim", 1/638.

2 "Səhih Muslim", 2670.

3 "Səhih əl-Buxari", 3445.

barəsində həddi aşıblar. Nəsrənilər İsanı şişirtdikləri kimi, bəzi müsəlmanlar da Peyğəmbəri ﷺ şişirdərək ondan günahlarının bağışlanmasını, sızıntılarının aradan qaldırılmasını, xəstəliklərinə şəfa verməsini və başqa bu kimi, heç bir şəriki olmayan Tək Allaha xas olan digər əməlləri diləyirlər. Bütün bunlar sözsüz ki, dində həddi aşmaq sayılır.

IV mövzu

Şirk, küfr və onların növləri

Heç şübhəsiz ki, hər bir müsəlmana şirk və küfr anlayışını, onların yaranma səbəblərini, onlara aparan yolları və onların növlərini öyrənmək çox faydalıdır. Bunları bilən kəs onlardan yaxa qurtarmağa çalışır, nəticə etibarilə isə şərdən qorunmağa və salamatlığa qovuşmağa nail olur. Pak və müqəddəs Allah sevir ki, insan haqqa aparan yolu öyrənib onu sevsin və ona yönəlsin, habelə sevir ki, insan batil yolları öyrənib ondan uzaqlaşsın və ona nifrət etsin. Hər bir müsəlmandan haqq yolunu öyrənib ona əməl etmək tələb olunduğu kimi, şər yolunu öyrənib ondan çəkinmək də tələb olunur. Buxari və Muslimin «Səhih» əsərlərində Huzeyfə ibn Yəmənin رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ belə dediyi rəvayət olunur: “İnsanlar Peyğəmbərdən صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ xeyirxah işlər barədə soruşardılar, mən isə ondan şər əməllər barəsində soruşardım ki, xəteri mənə dəyməsin.”⁽¹⁾

Ömər ibn Xəttab رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ demişdir: “İslamda cahilliyyin nə olduğunu bilməyən insanlar yetişdiyi zaman, İslamın ipi lif-lif qırılıb dağılacaq.”

Qurani Kərim şirk və küfrün nə olduğunu izah edən, onlardan çəkinməyi əmr edən və bunlara uyan kimsələrin aqibətinin həm bu dünyada, həm də axirətdə pis olduğunu göstərən ayələrlə doludur. Hətta deyə bilərik ki, Qurani Kərimin və pak Sünnənin əsas məramı da məhz budur. Uca Allah buyurur: **“Günahkarların tutduğu yolun aydınlaşdırılması üçün Biz ayələrimizi beləcə bir-bir izah edirik”** (əl-Ənam, 55).

Aşağıda bununla bağlı bəzi məsələləri qeyd etmək istəyirik.

Birinci məsələ: Şirk

a) Tərif: Lüğəti mənada şirk iki şeyi bir-birinə bərabər tutmağa deyilir.

Şəriətdə isə bunun iki mənası vardır: ümumi və xüsusi mənası.

1. Ümumi mənə: Pak və müqəddəs Allaha xas olan məsələlərdə başqalarını Ona tay tutmaq. Bunun da üç növü vardır:

Birinci növü Rübubiyyətdə şirkdir. Bu, yaratmaq, ruzi vermək, öldürmək, diriltmək və başqa bu kimi rübubiyyətə xas məsələlərdə başqalarını Allaha tay

1 "Səhih əl-Buxari", 7084; "Səhih Muslim", 1847.

tutmağa və ya həmin məsələlərdən hər hansı birini Ondan qeyrisinə mənsub etməyə deyilir.

Uca Allah buyurur: **“Allahdan başqa sizə göylərdən və yerdən ruzi verən bir xaliq varmı? Ondan başqa ibadətə layiq olan heç bir məbud yoxdur. Siz necə də haqdan döndərilirsiniz!”** (Fatir, 3).

İkinci növü Ad və sifətlərdə Allaha şərik qoşmaqdır. Bu barədə Uca Allah buyurur: **“Onun heç bir bənzəri yoxdur. O, Eşidəndir, Görəndir”** (əş-Şura, 11).

Üçüncü növü üluhiyyətdə şirkdir – namaz, oruc, dua, kömək istəmək, qurban kəsmək, nəzir demək və başqa bu kimi üluhiyyətə xas məsələlərdə Allaha şərik qoşmağa deyilir.

Uca Allah buyurur: **“İnsanlardan elələri də vardır ki, Allahdan qeyrilərini Ona tay tutur, onları da Allahı sevdikləri kimi sevirilər”** (əl-Bəqərə, 165).

2. Xüsusi mənə: Allahdan qeyrisini tanrı qəbul edib ona Allaha dua etdiyi kimi dua etmək, ondan Allahdan şəfaət dilədiyi kimi şəfaət diləmək, ona Allaha ümid bəslədiyi kimi ümid bəsləmək və onu Allahı sevdiiyi kimi sevməkdir. Quran və Sünnədə «şirk» kəlməsinə rast gəldikdə, ilk əvvəl bu mənə başa düşülür.

b) Allaha şərik qoşmağın pis əməl olduğuna dair dəlillər və onun təhlükəli olmasının izahı

Allaha şərik qoşmağın pis və təhlükəli əməl olmasına dair, habelə ondan çəkinmək barəsində, üstəlik müşriklərin həm bu dünyada, həm də Axirətdə aqibətlərinin pis olmaları haqqında Quran və Sünnədə fərqli-fərqli dəlillər vardır.

1. Pak və müqəddəs Allah xəbər vermişdir ki, Ona şərik qoşan kimsəni ölümündən qabaq tövbə etməyincə əsla bağışlamayacaqdır. Uca Allah buyurur: **“Şübhəsiz ki, Allah Özünə şərik qoşulmasını bağışlamaz, bundan kiçik olan günahları isə istədiyi kimsəyə bağışlayar”** (ən-Nisa, 48).

2. Başqa bir ayədə isə Allah şirkin ən böyük zülm olduğunu bildirərək buyurur: **“Həqiqətən, Allaha şərik qoşmaq böyük zülmüdür!”** (Loğman, 13).

3. Digər bir ayədə Uca Allah şirkin əməlləri batil etdiyini bildirərək buyurur: **“Sənə və səndən əvvəlkilərə belə vəhy olunmuşdur: “Əgər şərik qoşsan, əməlin puç olacaq və mütləq ziyana uğrayanlardan olacaqsan”** (əz-Zumər, 65).

4. Başqa bir ayədə Uca Allah bildirir ki, şirk, aləmlərin Rəbbi olan Allaha qarşı edilən bir haqsızlıq və başqasını Ona bərabər tutmaqdır. Uca Allah buyurur: **“Onlar orada höcətləşərək deyirlər: “Allaha and olsun ki, biz açıq-aydın azgınlıq içində idik – o vaxt ki, biz sizi aləmlərin Rəbbinə tay tuturduq”** (əş-Şuəra, 96-98).

5. Allah həmçinin xəbər vermişdir ki, Ona şərik qoşduğu halda ölən kimsə əbədi olaraq Cəhənnəm odunda qalacaqdır: **“Həqiqətən də, Allaha şərik qoşan kimsəyə, Allah Cənnəti haram etmiş və onun sığınacağı yer Oddur. Zalımlara kömək edən olmayacaqdır”** (əl-Maidə, 72).

Bu mövzuya dair Qurani Kərimdə başqa növ neçə-neçə dəlillər vardır.

v) Şirkin baş vermə səbəbi

Şirkin kökü və onun insanlar arasında baş verməsinin əsas səbəbi onların əməlisaleh kəslər barədə ifrata varmaqları, onları mədh edib təriflədikdə hədlərini aşmaları olmuşdur. Uca Allah buyurur: **“Onlar özlərinə tabe olanlara dedilər: “Öz məbudlarınızı tərk etməyin; Vəddi, Suvanı, Yəğusu, Yəuqu və Nəsri tərk etməyin!” Artıq onlar çoxlarını azdırmışlar. Sən də zalımlara azgınlıqdan başqa bir şey artırma”** (Nuh, 23-24).

Bu adlar Nuhun qövmündən olan əməlisaleh kəslərin adlarıdır. Onlar öldükdə qövmü onlara heykəl qoymuş, üstəlik onları uca tutmaq, xatirələrini əbədiləşdirmək və onların fəzilətini hər zaman xatırlamaq üçün bu heykəllərə həmin şəxslərin adlarını vermişdilər. Nəhayət, iş o yerə gəlib çatdı ki, onlar həmin heykəllərə sitayiş etməyə başladılar.

Bunu İbn Abbasın رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ bu rəvayəti təsdiq edir: “Nuh qövmünün tapındığı bütlər sonradan ərəblər arasında meydana gəldi. Vədd, Kilab və Dovmətul-Cəndəl qəbilələrinin, Suva isə Huzeyl qəbiləsinin tapındığı bütlərə çevrildi. Yəğusa gəlincə, ona əvvəlcə Murad qəbiləsi, sonra isə Səba yaxınlığındakı Couf deyilən yerdə yaşayan bənu Gətif qəbiləsi tapınmağa başladı. Yəuqa isə, Həmdan qəbiləsi sitayiş edirdi. O ki qaldı Nəsrə, o da himyərilərdən Zul-Kəla ailəsinin tapındığı bütə çevrildi. Bunlar Nuh qövmündən olan əməli-

saleh kəslərin adları idi. Onlar öldükdə şeytan onların qövmələrinə vəsvəsə etdi ki, heykəl düzəldib onların oturub-durduqları yerlərə qoysunlar və bu heykəllərə onların adlarını versinlər. O zaman insanlar hələ onlara tapınmırdılar. Həmin nəsil ölüb getdikdən və elm⁽¹⁾ aradan qalxdıqdan sonra insanlar həmin heykəllərə tapınmağa başladılar.”⁽²⁾

İbn Cərir ət-Təbəri Nuhun qövmü ilə bağlı **“Öz məbudlarınızı tərk etməyin...”**⁽³⁾ ayəsi barəsində Muhəmməd ibn Qeysin belə dediyini nəql etmişdir: “Onlar Adəm oğullarından olan əməlisaleh kimsələr idilər və onların yolunu tutub gedən ardıcılıqları var idi. Onlar öldükdə onların yolunu gedən dostları: “Biz onların rəsmlərini çəksək, hər dəfə onları gördükdə bu bizi ibadət etməyə həvəsləndirər”– dedilər və onların rəsmlərini çəkildilər. Onlar öldükdən sonra növbəti nəsil gəldi və İblis yavaş-yavaş onlara yaxınlaşıb dedi: “Sizdən əvvəlkilər onlara ibadət edər və bunun sayəsində göydən onlara yağış yağardı.” Beləliklə, onlar həmin heykəllərə ibadət etməyə başladılar.”⁽⁴⁾ Bununla da iki cür fitnəni cəm etmiş oldular:

Birinci: Onlar bu əməlisaleh bəndələrin qəbirlərinin başına yığışmağa başladılar.

İkinci: Onların rəsmlərini çəkib məclislərinə qoyar və onların yanında oturardılar.

Beləliklə də bəşəriyyət tarixində ilk dəfə olaraq insanlar Allaha şərikin qoşmuş oldular. Bu iki amil hər bir zamanda və hər bir məkanda şirkə aparan əsas yollar sayılır.

q) Şirkin növləri

Şirk iki qismə bölünür: Böyük şirk və kiçik şirk.

1. Böyük şirk

Allahla yanaşı başqa bir tanrı qəbul edib ona Allaha ibadət etdiyi kimi ibadət etməyə deyilir. Bu növ şirk insanı İslamdan çıxarır və əməlləri batil edir. Və əgər Allaha şərikin qoşan adam bu vəziyyətdə ölərsə, əbədi olaraq Cəhənnəmdə qalacaq və orada nə oləcək, nə də əzabı yüngülləşəcəkdir.

1 Yəni bu heykəllərin nə məqsədlə qoyulduğu barədə olan elm.

2 "Səhih əl-Buxari", 4920.

3 "Nuh" surəsi, 23.

4 "Təfsir ət-Təbəri", 12/254.

Böyük şirk dörd növdür:

Birinci növü duada şirkdir. Belə ki, dua ibadətin ən böyük növlərindəndir, hətta ibadətin özəyidir. Peyğəmbər ﷺ demişdir: “Dua ibadətin elə özüdür.” Hədisi Əhməd və Tirmizi rəvayət etmiş və Tirmizi bu hədisin “həsən səhih” olduğunu söyləmişdir.⁽¹⁾ Uca Allah buyurur: **“Rəbbiniz dedi: “Mənə dua edin, Mən də sizə cavab verim. Həqiqətən, Mənə ibadət etməyə təkəbbür göstərənlər Cəhənnəmə zəlil olaraq girəcəklər”** (Ğafir, 60).

Əgər duanın ibadət olması məlumdursa, deməli onu Allahdan başqasına etmək də şirk sayılır. Peyğəmbərə, övliyəyə, mələyə, qəbirə, daşa və ya digər məxluqlara dua edən kəs müşrik və kafir hesab olunur. Uca Allah buyurur: **“Kim Allahla yanaşı, haqqında özünün heç bir dəlili olmadığı başqa bir məbuda ibadət edərsə, onun cəzasını Rəbbi Özü verəcəkdir. Şübhəsiz ki, kafirlər nicat tapmazlar!”** (əl-Muminun, 117).

Duanın ibadət və Allahdan qeyrisinə edilməsinin isə şirk olmasına başqa bir dəlil Uca Allahın bu ayəsidir: **“Onlar gəmiyə mindikləri zaman dini yalnız Allaha məxsus edərək, Ona yalvarırlar. Allah onları xilas edib quruya çıxaran kimi, yenə də Ona şəriq qoşurlar”** (əl-Ənkəbut, 65).

Bu ayədə Allah müşriklərin xoş günlərində Allah şəriq qoşduqlarını, bəla gəldikdə isə Allaha dua etdiklərini bildirərək bunu pisləyir. Bəs görəsən həm xoş gündə, həm də bəla gəldikdə Allaha şəriq qoşanların halı necə olacaqdır?!

İkinci növü niyyətdə, istəkdə və qəsddə şirkdir. Bu da insanın, etdiyi əməlləri Allahın Üzü xatirinə və axirəti qazanmaq üçün yox, münafıqlar kimi, dünyanı əldə etmək, özünü göstərmək və şan-şöhrət qazanmaq naminə etməsidir. Bunu da etmək böyük şirk sayılır.

Uca Allah buyurur: **“Kim dünya həyatını və onun bər-bəzəyini istəyərsə, onlara əməllərinin əvəzini orada tam verərik və onlar orada zərər çəkməzlər. Onlar, axirətdə özləri üçün oddan başqa heç bir şeyi olmayan kimsələrdir. Onların dünyada gördükləri işlər boşa çıxar və tutduqları əməllər puç olar.”** (Hud, 15-16).

1 "Müsnəd Əhməd", 4/267; "Sünən ət-Tirmizi", 2969.

Şirkin bu növü çox incə və çox təhlükəlidir.

Üçüncü növü itaətdə şirkidir. Kim İslama zidd olduğunu bilərək, halal olanları haram, haramları isə halal edənlərə bu işdə tabe olarsa, onların həqiqətən bunu etməyə səlahiyyətlərinin çatdığını və onlara həm özünün, həm də başqalarının itaət etməsinin icazəli olduğunu etiqad edərsə, həmin şəxs böyük şirkə Allaha şərikin qoşmuş olur. Uca Allah buyurur: **“Onlar Allahı qoyub baş keşislərini və rahiblərini, bir də Məryəm oğlu İsanı tanrılar qəbul etdilər. Halbuki, onlara ancaq tək olan İlahə ibadət etmək əmr olunmuşdu. Ondan başqa ibadətə layiq olan məbud yoxdur. O, bunların şərikin qoşduqları şeylərdən uzaqdır”** (ət-Tövbə, 31).

Ayənin təfsirində alimlərə və abidlərə ibadət etmək deyil, *Allahın hökmünü dəyişməklə olan asi işlərdə onlara itaət etmək* nəzərdə tutulur. Adiy ibn Hatim رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərdən صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ “Axı biz onlara ibadət etmirdik?” – deyər soruşduqda Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ayəni məhz bu cür təfsir etmişdir. O Adiyə “Onların ibadətləri *Allahın hökmünü dəyişməklə olan asi işlərdə onlara tabeçilik göstərmələridir*” – deyər xəbər vermiş və demişdir: “Məgər onlar Allahın halal buyurduğunu haram saydıqda siz də onu haram sayır, haram buyurduğunu halal saydıqda siz də onu halal saymırdınız?!” O: “Bəli” – deyər cavab verdikdə, Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ buyurmuşdur: “Bu onlara ibadət etmək sayılır.” Hədisi Tirmizi Həsən olaraq, Təbərani isə «Mucəmul Kəbir» əsərində rəvayət etmişdir.⁽¹⁾

Dördüncü növü məhəbbətdə şirkdir. Burada ehtiram göstərməyi, təzim etməyi, zəlil və müti olmağı vacib edən ibadətdə olan məhəbbət nəzərdə tutulur ki, bu da yalnız heç bir şəriki olmayan Allaha yönəlməlidir. Bu məhəbbəti insan Allahdan qeyrisinə bəslədikdə, böyük şirkə Allaha şərikin qoşmuş olur. Uca Allah buyurur: **“İnsanlardan elələri də vardır ki, Allahdan qeyrilərini Ona tay tutur, onları da Allahı sevdikləri kimi sevirlər. İman gətirənlərin isə Allaha olan sevgisi daha güclüdür”** (əl-Bəqərə, 165).

2. İkinci növ şirk isə kiçik şirkdir.

Burada kiçik şirk deyildikdə böyük şirkə aparıb çıxaran, onun baş verməsi üçün vasitə olan, habelə ayələrdə və hədislərdə şirk adlanan, lakin böyük şirkin dərəcəsinə çatmayan əməllər və deyilən sözlər qəsd edilir. Bunu edən şəxsin

1 "Sünən ət-Tirmizi", 3095; "Mucəmul kəbir", 17/92.

aqibəti, böyük günah sahibinin aqibəti kimi Allahın istəyinə bağlıdır. Buna bəzi misalları göstərək:

a) Az miqdarda riyakarlıq etmək. İmam Əhməd və digərləri Peyğəmbərin ﷺ belə dediyini rəvayət etmişlər: “Sizin üçün ən çox qorxduğum şey kiçik şirkdir.” Onlar soruşdular: “Kiçik şirk nədir, ya Rəsulullah?” Rəsulullah ﷺ buyurdu: “Bu, riyakarlıqdır. Uca Allah Qiyamət günü insanları mükafatlandıracağı zaman belə buyuracaq: “Dünya həyatında ikən əməllərinizi göstərdiyiniz kəslərin yanına gedin, qoy sizin mükafatınızı onlar versin.”⁽¹⁾

b) “Allah və sən istədin” ifadəsidir. Əbu Davud «Sünən» əsərində Peyğəmbərin ﷺ belə dediyini rəvayət etmişdir: “Allah və filankəs istədi” – deməyin, “Allah, sonra da filankəs istədi” – deyin.”⁽²⁾

v) “Allah və filankəs olmasaydı” və ya, məsələn, “ördək olmasaydı, oğrular gələrdi” – deməkdir. İbn Əbu Hatim öz «Təfsir»-ində İbn Abbasdan Uca Allahın “**Siz də bunu bildiyiniz halda heç kəsi Allaha tay tutmayın**” (əl-Bəqərə, 22) ayəsi barəsində demişdir: “Bu ayədə tay deyildikdə, qaranlıq bir gecədə qara daşın üzərindəki qarışqanın yerləşindən də gizli olan şirk nəzərdə tutulur. Məsələn, biri deyir: “Ey filankəs! Allaha, sənin və mənim canıma and olsun”, yaxud “bu it və ya ördək olmasaydı, evimizə oğrular gələrdi”. Bir də insanın öz dostuna: “Allah və sən istədin”, yaxud “Allah və filankəs olmasaydı” – deməsidir. Odur ki, filankəsi bu işə aid etmə. Çünki bütün bunlar şirk hesab olunur.”⁽³⁾

Böyük şirkə kiçik şirk arasında olan fərq

Böyük şirkə kiçik şirk arasında bir çox fərqlər vardır. Onların ən mühüm olanlarını qeyd edirik:

1) Böyük şirki Allah yalnız tövbə vasitəsilə bağışlayır, kiçik şirk isə Allahın istəyinə bağlıdır.

2) Böyük şirk bütün əməlləri batil edir, kiçik şirk isə yalnız içərisində olduğu əməli batil edir.

1 "Müsnəd Əhməd", 5/428.

2 "Sünən Əbu Davud", 4980.

3 "Təfsir İbn Əbu Hatim", 1/62.

- 3) Böyük şirk insanı İslam ümmətindən çıxarır, kiçik şirk isə çıxarmır.
- 4) Böyük şirk sahibi əbədi olaraq Cəhənnəmdə qalacaq və Cənnətdən məhrum olacaq, kiçik şirk isə digər günahlar kimidir.

İkinci məsələ: Küfr

a) **Tərif:** Lügəti mənada küfr örtmək deməkdir.

Şəriətdə isə təkzib edib-etməməkdən asılı olmayaraq Allaha və Onun rəsuluna iman gətirməməyə, həmçinin onlara şəkk və şübhə içində iman gətirməyə, habelə həsəd, təkəbbürlük və risalətə tabe olmaqdan yayındıran bəzi nəfsani istəklər üzündən Allaha və Peyğəmbərinə ﷺ imandan üz döndərməyə küfr deyilir.

b) **Küfrün növləri.** Küfr iki növdür: böyük küfr və kiçik küfr.

Böyük küfr, sahibini əbədi Cəhənnəmə vasil edir. Kiçik küfr edən isə əbədi olmayan əzaba layiqdir.

Birinci növ: Böyük küfr. Böyük küfr beş növdür:

1. **Təkzib küfrü.** Bu növə peyğəmbərləri yalan saymaq aiddir. Kim zahiri və ya batini olmasından asılı olmayaraq, peyğəmbərlərin gətirdikləri vəhyi yalan sayarsa, küfr etmiş olur. Uca Allah buyurur: **“Allaha qarşı yalan uyduran və yaxud özünə haqq gəldikdə onu yalan sayan kəsdən daha zalım kim ola bilər? Cəhənnəmdə kafirlər üçün yermi yoxdur?”** (əl-Ənkəbut, 68).

2. **İmtina və təkəbbürlük küfrü.** Bu, Peyğəmbərin ﷺ düzdanışan olduğunu və onun gətirdiyinin Allah tərəfindən haqq olduğunu bilə-bilə inadkarlıq və təkəbbürlük üzündən ona itaət etməməyə deyilir. Uca Allah buyurur: **“Bir zaman Biz mələklərə: “Adəmə səcdə edin!”– dedikdə, İblisdən başqa hamısı səcdə etdi. O imtina edib təkəbbür göstərdi və kafir oldu”** (əl-Bəqərə, 34).

3. **Şübhə və tərəddüd küfrü.** Bu, peyğəmbərlərə yəqinliklə iman gətirməməyə deyilir. Buna yəqinliyin əksi olan zənn küfrü də deyilir. Uca Allah buyurur: **“O özünə zülm edərək bağına daxil olub dedi: “Bunun nə vaxtsa yox ola biləcəyini düşünmürəm. O Saatin gələcəyini də zənn etmirəm. Rəbbimin yanına qaytarılmalı olsam, sözsüz ki, bundan daha fırvan bir həyat qismətim olacaq!” Onunla söhbət edən yoldaşı isə dedi: “Səni torpaqdan, sonra nutfədən yaratmış, daha sonra səni kişi qiyafə-**

sinə salmış *Rəbbinə* küfrümü edirsən? Lakin Allah mənim Rəbbimdir və mən heç kəsi Rəbbimə şərik qoşmamam!” (əl-Kəhf, 35-38).

4. Üz döndərmə küfrü. Burada dindən bütövlükdə üz döndərmək, yəni Peyğəmbərin صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ gətirdiyi vəhydən bilərəkdən və qəlbən üz çevirmək nəzərdə tutulur. Uca Allah buyurur: **“Kafirilər isə xəbərdar edildikləri şeylərdən üz döndərdilər”** (əl-Əhqaf surəsi, 3).

5. Nifaq küfrü. Burada etiqadi nifaq, yəni insanın imanı bürüzə verib küfrü gizlətməsi nəzərdə tutulur. Uca Allah buyurur: **“Bu ona görədir ki, onlar iman gətirdikdən sonra kafir oldular. Sonra da onların qəlbinə möhür vuruldu. Artıq onlar anlamırlar”** (əl-Münafiqun, 3).

Nifaq da iki növdür:

1) Etiqadda nifaq. Bu böyük küfr sayılır və sahibini İslam ümmətindən çıxarır. Bunun da altı növü vardır: Peyğəmbəri صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ təkzib etmək, onun gətirdiyi bəzi şeyləri yalan saymaq, Peyğəmbərə صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ nifrət etmək, onun gətirdiyi şeylərə nifrət bəsləmək, Peyğəmbərin صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ dininin alçalmasına sevinmək, bir də Peyğəmbərin صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ dininin qələbə çalmasını istəməmək.

2) Əməldə nifaq. Bu kiçik küfrdür və sahibini İslam ümmətindən çıxarmır. Lakin bu böyük bir günah və cinayətdir. Bu barədə Peyğəmbər صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ demişdir: “Dörd *xislət* vardır ki, bunlar kimdə olarsa, əsl münafiq sayılar və hər kimdə bunlardan biri olarsa, onu tərək edəne qədər özündə münafiqlik xisləti qalmış sayılar: ona əmanət verildiyi zaman xəyanət edər; danışdığı zaman yalan danışar; əhd bağladığı zaman *əhdini* pozar; mübahisə etdiyi zaman haqsızlıq edər.” Hədisi Buxari və Muslim rəvayət etmişlər.⁽¹⁾

Peyğəmbər صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ demişdir: “Münafiqin üç əlaməti var: danışanda yalan danışar, vəd verəndə vədinə xilaf çıxar və özünə əmanət verildiyi zaman xəyanət edər.” Hədisi Buxari rəvayət etmişdir.⁽²⁾

İkinci növ: Kiçik küfr. Bu növ küfr sahibini İslam ümmətindən çıxarmır və onu əbədi Cəhənnəmlik də etmir, onu yalnız şiddətli bir hədə gözləyir. Bu da nemətə qarşı olan küfrdür. Quran və hədislərdə qeyd olunan və böyük

1 "Səhih əl-Buxari", 34; "Səhih Muslim", 58.

2 "Səhih əl-Buxari", 33.

küfrün dərəcəsinə çatmayan küfr ifadəsi bu növə aiddir. Buna aşağıdakıları dəlil göstərmək olar:

Uca Allah buyurur: **“Allah təhlükəsizlik və əmin-amanlıq içində olan bir diyarı (Məkkəni) məsəl çəkir. Ona öz ruzisi hər yerdən bol-bol gəlirdi. Lakin o diyarın əhalisi Allahın nemətlərinə nankorluq etdi, Allah da onları etdikləri əməllərə görə aclıq və qorxu libasına bürüdü”** (ən-Nəhl surəsi, 112).

Peyğəmbər ﷺ demişdir: “İnsanlarda iki xislət vardır ki, bunların onlarda olması küfrdür: əsil-nəcabətə tənə vurmaq və ölürlərin üzərində vaysivən salıb ağlamaq”. Hədisi Muslim rəvayət etmişdir.⁽¹⁾

Həmçinin demişdir: “Məndən sonra bir-birinizin boynunu vuraraq kafir olmayın”. Hədisi Buxari və Muslim rəvayət etmişdir.⁽²⁾

Bütün bu sadalananlar kiçik küfrdür və sahibini İslam ümmətindən çıxarmır.

Uca Allah buyurur: **“Əgər möminlərdən iki dəstə bir-biri ilə vuruşsa, onları barışdırın. Əgər onlardan biri digərinə qarşı təcavüz etsə, təcavüzkar dəstə ilə, o, Allahın əmrini yerinə yetirməyə qayıdanadək, vuruşsun. Əgər o qayıtsa, hər iki dəstəni ədalətlə barışdırın və insafli olun. Sözsüz ki, Allah insafıqları sevir. Möminlər, həqiqətən də qardaşdırlar. Elə isə qardaşlarınızı barışdırın və Allahdan qorxun ki, sizə rəhm edilsin”** (əl-Hucurat, 9-10). Möminlərin bir-biri ilə vuruşmalarına rəğmən Uca Allah onları mömin adlandırmışdır.

O, həmçinin buyurur: **“Şübhəsiz ki, Allah Özünə şərik qoşulmasını bağışlamaz, bundan başqa olan günahları isə istədiyi kimsəyə bağışlayar. Allaha şərik qoşan kəs iftira atmaqla böyük bir günah etmiş olur”** (ən-Nisa, 48). Ayədən açıq-aydın görünür ki, şirkdən başqa bütün günahların əfv olunması Allahın istəyinə bağlıdır. Allah istəsə, ona həmin günaha görə əzab verər, istəsə də onu bağışlayar. Lakin şirki Allah əsla bağışlamır. Uca Allah buyurur: **“Həqiqətən də, Allaha şərik qoşan kimsəyə, Allah Cənnəti haram etmiş və onun sığınacağı yer Oddur. Zalımlara kömək edən olmayacaqdır”** (əl-Maidə, 72).

1 "Səhih Muslim", 67.

2 "Səhih əl-Buxari", 121; "Səhih Muslim", 65.

V mövzu

Qeybi və bununla bağlı məsələləri bilməyi iddia etmək

Qeyb, keçmişdə, hazırda və gələcəkdə ağllara və gözlərə gizli qalan hər bir şeyə deyilir. Nöqsansız olan Allah bunu yalnız Özünə aid etmişdir. Uca Allah buyurur: **“De: “Allahdan başqa göylərdə və yerdə olanların heç biri qeybi bilməz”** (ən-Nəml, 65). O, həmçinin buyurur: **“Allah qeybi və aşkarı Biləndir, Böyükdür, Ucadır”** (ər-Rəd, 9).

Demək, qeybi Allahdan savayı, nə göndərilmiş bir peyğəmbər, nə də yaxın olan bir mələk bilmir. O ki qalsın, onlardan qeyriləri!?

Uca Allah Nuh عليه السلام barəsində demişdir: **“Mən sizə demirəm ki, Allahın xəzinələri mənim yanımdadır. Mən qeybi də bilmirəm”** (Hud, 31). Hud barəsində isə buyurur: **“Hud dedi: “Bu haqda bilgi ancaq Allaha məxsusdur. Mən sizə yalnız mənimlə göndərilənləri təbliğ edirəm”** (əl-Əhqaf, 23). Uca Allah rəsulu Muhəmmədə صلى الله عليه وسلم belə buyurur: **“De: –Mən sizə demirəm ki, Allahın xəzinələri mənim yanımdadır. Mən qeybi də bilmirəm”** (əl-Ənam, 50). Həmçinin Uca Allah buyurur: **“Allah Adəmə bütün şeylərin adlarını öyrətdi. Sonra onları mələklərə göstərərək dedi: –Doğru danışanlarınızsa, bunların adlarını Mənə deyiniz! Onlar dedilər: –Sən pak və müqəddəssən! Sənin bizə öyrətdiklərimdən başqa bizdə heç bir bilik yoxdur! Həqiqətən, Sən Bilənsən, Hikmət Sahibisən!”** (əl-Bəqərə, 31-32). Uca Allah bəzi bəndələrinə vəhy vasitəsilə müəyyən qeybi məsələləri bildirir. O buyurur: **“O, qeybi Biləndir və Öz qeybini heç kəsə açmaz; razı qaldığı elçidən başqa. Həqiqətən, Allah onların önündə və arxasında gözətçilər qoyur ki, hər kəs onların, Rəbbinin göndərdiklərini necə təbliğ etdiyini bilsin. Allah onların nə etdiklərini nəzarəti altında saxlayır və hər şeyi ayrı-ayrılıqda hesaba alır”** (əl-Cin, 26-28).

Allahın bildirdiyi qeybin bu növü bəzi insanların bilib, digərlərinin isə bilmədiyinə görə nisbi qeyb sayılır. Mütləq qeybə gəlincə isə, bunu Allahdan başqa heç kəs bilmir. Allah qeybi yalnız Özünə məxsus etdiyi halda, kim bunu bildiyini iddia edə bilər?!

Odur ki, hər bir müsəlman Allaha iftira yaxan, yalandan qeybi iddia

edən yalançılardan uzaq durmağa çalışmalıdır. Bu cür sehrbaz, yalançı və münəccimlər həm özləri haqq yoldan azırlar, həm də bir çox insanları azdırırlar.

Bu məqamda qeyb bildiyini iddia edənlərin, avam insanları çaşdıranların, onların əqidələrini və imanlarını korlayanların etdikləri əməllər barəsində söhbət açacağıq.

1. Sehr

Lüğəti mənada sehr gizli qalan və səbəbi incə olan mənasındadır.

İstilahı mənada isə sehr bədənələrə və qəlblərə təsir edib, Allahın izni ilə insanı xəstələndirən, öldürən, yaxud ər-lə-arvadı bir-birindən ayıran cadulara, ovsunlara və düyünlərə deyilir. Sehr küfrdür və sehrbaz Əzəmətli Allaha qarşı küfr etmiş sayılır, Axirətdə isə onun heç bir payı olmur. Uca Allah buyurur: **“Onlar Suleymanın səltənətində şeytanların oxuduqlarının ardınca getdilər. Süleyman kafir olmadı. Lakin şeytanlar sehri və Babildə Harut və Marut adlı iki mələyə nazil olanı insanlara öyrədərək kafir oldular. Mələklər: “Biz ancaq bir sınağıq, sən gəl kafir olma!” – deməmiş onu heç kəsə öyrətmirdilər. Yəhudilər ər-lə arvadı bir-birindən ayıracaq işləri onlardan öyrənirdilər. Lakin onlar Allahın izni olmadan heç kəsə zərər verə bilməzlər. Onlar özlərinə zərər verən, faydası olmayan şeyləri öyrənirdilər. Onlar bilirdilər ki, onu əldə edən kimsə üçün axirətdə heç bir pay yoxdur. Nəflərinin əvəzində satın aldıkları şey necə də pisdir! Kaş bunu biləydilər!”** (əl-Bəqərə, 102).

Düyünlərə üfürmək də sehr sayılır: **“De: –Sığınıram sübhün Rəbbinə! Məxluqatının şərinə, çökən zülmətin şərinə, düyünlərə üfürən cadugər qadınların şərinə və həsəd apardığı zaman paxılın şərinə!”** (əl-Fələq, 1-5).

2. Münəccimlik

Bu, göydə baş verən hadisələrin yerdə olacaq məsələlərlə əlaqələndirilməsinə deyilir. İbn Abbas Rəsulullahın ﷺ belə dediyini rəvayət etmişdir: “Ulduzlar barəsində elm alan sehrdən elm almış olar. (Elmi) artıqca (sehr) də artar.” Hədisi Əbu Davud rəvayət etmişdir.⁽¹⁾

1 "Sünən Əbu Davud", 3905.

3. Quş uçurmaq və yerə xətt çəkmək

Qətan ibn Qəbisə atasından rəvayət etmişdir ki, mən Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyini eşitmişəm: “Quş uçurmaq, onu uğursuzluq əlaməti saymaq və yerə xətt çəkmək sehrdəndir.”⁽¹⁾ Quş uçurmaq dedikdə, onun adlarını, səslərini və uçduğu istiqamətlərini uğursuzluq əlaməti saymaq, yerə xətt çəkmək dedikdə isə, yerə xətt çəkib və ya daş atıb onunla qeybi iddia etmək nəzərdə tutulur.

4. Kahinlik

Bu da qeybi iddia etməyə deyilir. Bu əslində cinlərin mələklərdən bəzi xəbərləri oğurlayıb kahinin qulağına pıçıldaması ilə baş verir. Əbu Hureyra رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyini rəvayət etmişdir: “Kahinin yanına gəlib onun dediklərinə inanan kəs Muhəmmədə صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ nazil olana qarşı küfr etmiş olur.” Hədisi Əbu Davud, Əhməd və Hakim rəvayət etmişlər.⁽²⁾

5. Əbcəd hərflərini yazmaqla olan sehr (Kabala)

Bu, hər hansı hərfə müəyyən miqdarda rəqəmlər qoyub onlara əsaslanaraq insan, zaman və məkan adlarını tutuşdurmaqla bunun uğurlu və ya uğursuz olacağına dair hökm verməyə deyilir.

İbn Abbas رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا əlifba hərflərini yazan və ulduzlara baxıb qeybdən xəbər verən bir qövmlə haqqında demişdir: “Bu əməlləri edənin Allah yanında bir payı olacağını güman etmirəm”. Hədisi Abdurrəzzaq “əl-Müsənnəf” əsərində rəvayət etmişdir.⁽³⁾

6. Ovuca və ya fincana nə isə oxumaq

Bununla bəziləri gələcəkdə baş verəcək ölümü, həyatı, yoxsulluğu, var-dövləti, xəstəliyi, sağlamlığı və başqa bu kimi şeyləri bildiklərini iddia edirlər.

7. Ruhların çağırılması

Bunu edənlər ruhları çağırmaqla onlardan ölümlər barəsindəki xəbərləri – onların nemət və ya əzab içində olub-olmadıqlarını soruşduqlarını iddia edirlər ki, bu da yalan və şeytani şarlatanlıqdan başqa bir şey deyildir. Bununla

1 "Sünən Əbu Davud", 3907; "Müsənəd Əhməd", 3/477.

2 "Sünən Əbu Davud", 3904; "Müsənəd Əhməd", 2/429; "Müstədrək əl-Hakim", 1/50.

3 "əl-Müsənnəf", 11/26.

onlar insanların əqidəsini və əxlaqını korlamış və avam insanların başlarını tovlayıb mallarını haqsız olaraq yemiş olurlar.

8. Xurafata inanmaq

Bu, quşun, ceyranın və ya digər heyvanın hər hansı bir istiqamətə getməsini uğurlu və ya uğursuzluq əlaməti saymağa deyilir. Bu şeytanın vəsvəsələri və qorxutması ilə olan şirkdir. İmran ibn Husayn رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyini rəvayət etmişdir: “Quş uçuran və bunu tələb edən, fala baxan və baxdıran, sehr edən və etdirən bizdən deyil. Kim falçının yanına gəlib onun dediklərinə inanarsa, Muhəmmədə صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ nazil olana küfr etmiş olur.” Hədisi Bəzzar rəvayət etmişdir.⁽¹⁾

Allahdan istəyirik ki, müsəlmanların işlərini yoluna qoyub onlara dinlərini öyrətsin ki, onlar şeytanın dostlarının və hiyləgərlərin toruna düşməsinlər.

1 "Müsənəd əl-Bəzzar", 9/3578.

III fəsil

AD VƏ SİFƏTLƏRİN TÖVHİDİ

Müqəddimə

Allahın ad və sifətlərinə iman gətirmək və bunların müsəlmanın davranışına təsiri

Allahın ad və sifətlərinə iman gətirməyin müsəlmana və onun Rəbbinə etdiyi ibadətə çox böyük müsbət təsiri vardır.

Bu iman müsəlmanın qəlbində, Allaha təvəkkül edib, Ona güvənmək, yalnız Allahın razı qalacağı əməllər barəsində düşünərək bədən üzvlərini, qəlbinin düşüncələrini və ürəyinin səsini qorumaq, Allah üçün sevmək, Onu eşitmək və görmək, habelə Allahdan diləmək və Onun barəsində gözəl zəndə olmaq kimi dərin mənalara buraxır.

Bu mənalara insanlar arasında fərqli şəkildə həm zahiri, həm də batini ibadətlərin artmasına səbəb olur. Bu Allahın lütfüdür və O bu lütfünü istədiyinə verir.

Misal üçün, Allahın “əl-Ğəffər”, yəni bağışlayan adının insanın Onu sevməsinə və Onun mərhəmətindən ümidini üzməməsinə böyük təsiri vardır. Onun “Şədidul-İqab”, yəni şiddətli əzab verən adının da insanın Allahdan qorxub ona qarşı günah işlətməyə cürət etməməsinə böyük təsiri vardır. Bu minvalla hər bir ad və sifətin mənalara müvafiq olaraq insanın davranışına, onun Allahın qanunlarına riayət etməsinə və Onu sevməsinə bilavasitə müsbət təsiri vardır. Allah sevgisi də müsəlmanın dünya və axirət səadətinə nail olmasına və böyük bir xeyrə çatmasına gətirib çıxarır. Həmçinin, Allah sevgisi qulun öz Rəbbinə mükəmməl şəkildə ibadət etməsi üçün ən böyük yardımdır və o hər bir xeyir qapısının açarıdır. Belə ki, zahiri əməllər, qəldə olan Allah sevgisinə uyğun olaraq insanın nəfsinə ya yüngül, ya da ağır gəlir.

Müsəlmanın hər hansı əməli mükəmməl və Allahın istədiyi formada etməsi üçün ilk öncə Onu qəlbində sevməsi gərəkdir. Allahı sevmək üçün isə Onun ad və sifətlərini yaxşıca bilmək lazımdır. Məhz buna görə də Allaha ən çox ibadət edən insanlar, Onu ən çox sevib və ən yaxşı tanıyan peyğəmbərlər olmuşdur.

I mövzu

Ad və sifətlər tövhidinin tərifı və dəlilləri

1. Tərifı

Ad və sifətlər tövhidi – Allah və Onun elçisinin Allaha aid isbat etdiyi bütün ad və sifətləri isbat etmək, inkar etdiklərini isə inkar etmək, onların düzgün mənalarını, nəyə dalalət etdiklərini, məxluqata göstərdiyi təsirini və tələblərini təsdiq etməkdir.

2. Onu isbat etməyin yolu

Ad və sifətlər tövhidi məsələsində düzgün mövqe onların hamısına kamil şəkildə iman gətirib, Allah və Onun rəsulunun ﷺ Allaha aid isbat etdiyi bütün ad və sifətləri təhrif və inkar etmədən, keyfiyyət vermədən və heç nəyə bənzətmədən əzmlə təsdiqləməyə deyilir.

Təhrif: bir şeyin mənasının dəyişdirilməsinə deyilir. Bu da iki qismə bölünür:

1) Ləfzi təhrif. Bu, kəlməyə bir və ya daha artıq hərif əlavə etmək, yaxud ondan bir və ya daha çox hərif əksiltmək, ya da sözün hərəkəsini dəyişməyə deyilir. Buna misal olaraq Uca Allahın: **“Mərhəmətli Allah Ərşə ucaldı”** (Ta Ha, 5) ayəsindəki *“istəva”*, yəni ucaldı sözünün *“istəvlə”*, yəni hökmü altına aldı mənasına dəyişdirilməsini göstərmək olar. “Nuniyyə” qəsidəsinin müəllifi demişdir:

Yəhudilərin “nun”u⁽¹⁾, cəhmilərin də “ləm”i⁽²⁾,

Ərşin Rəbbinin ayəsində, artıq olan şeylərdi.

2) Mənəvi təhrif. Bu, bir sözün mənasını Allah və Onun Rəsu-

1 Yəhudilərə Allahdan bağışlanma diləmələri əmr olunduğu zaman onlar Allahın buyurduğu, “bizi bağışla” mənasında olan “hittə” sözündəki “tə” hərfini “nun” hərfi ilə əvəz edərək “hintə” – yəni “buğda” demişlər. Bu xüsusda Uca Allah Qurani Kərimdə buyurur: **“O zaman Biz dedik: “Bu kəndə daxil olun və orada istədiyiniz yerlərdə, rahatlıqla yeyin için. Qapıdan səcdə edərək daxil olun və: “Bizi bağışla!”– deyin ki, sizin günahlarınızı bağışlayaq”. Biz yaxşı işlər görənlərə müəfəfatlarını artırırıq. Zülm edənlər özlərinə deyilən sözü başqası ilə dəyişdilər. Biz də zülm edənlərə etdikləri günaha görə göydən əzab göndərdik”** (əl-Bəqərə, 58-59).

2 Cəhmilər Uca Allahın **“Mərhəmətli Allah Ərşə ucaldı”** (Ta Ha, 5) ayəsindəki *“istəva”* yəni ucaldı sözünə *“ləm”* hərfini artıraraq *“istəvlə”*, yəni hökmü altına aldı demişlər.

lunun ﷺ buyurduğu mənadan qeyrisinə dəyişməyə deyilir. Buna misal “əl” sözünü qüvvət və nemət mənasına dəyişənləri göstərmək olar. Bu cür açıqlamalar batil olub, nə şəriət, nə də dil baxımından heç bir əsasa söykənmir.

İnkâr: Bu, Allahın sifətlərini inkar etməyə deyilir. Necə ki, bəziləri Allahın heç bir sifətlə vəsf olunmadığını iddia edirlər.

Təhriflə inkar arasındakı fərq ondan ibarətdir ki, təhrif dəlillərdə göstərilən düzgün mənanı inkar edib onu başqa bir səhv mənə ilə əvəz etməyə, inkar isə bir sözün düzgün mənasını başqası ilə əvəz etmədən ümumiyyətlə inkar etməyə deyilir.

Keyfiyyət vermək: Bir sifətin keyfiyyətini və onun hansı formada olduğunu təyin etməyə deyilir. Bəzi yolunu azmışlar Allahın sifətlərinə keyfiyyət verərək, məsələn: “Allahın əli belədir, ucalmağı bu şəkildədir”– deyirlər. Bütün bunlar batildir, çünki Allahın sifətlərinin necəliyini Ondan savayı heç kəs bilmir. Məxluqlara gəlincə onlar bunu dərk etmək iqtidarında deyillər.

Bənzətmək: Bu, Allahın sifətlərini yaradılmışların sifətlərinə oxşatmağa deyilir. Məsələn: bəziləri iddia edirlər ki, Allah bizim kimi eşidir, yaxud Onun Üzü insanın üzü kimidir. Allah bu çür oxşatmalardan pakdır, uzaqdır.

Ümumiyyətlə, ad və sifətlər məsələsində haqq yolunu tutmaq üçün insan üç qaydaya diqqət yetirməlidir. Bunlara riayət edən kəs bu mövzuda azmaqdan salamat qalar:

Birinci qayda. Allahın sifətlərindən hər hansı birisinin məxluqatın sifətinə oxşatmaqdan çəkinmək.

İkinci qayda. Allah və Onun Rəsulunun ﷺ Allaha aid isbat etdikləri bütün ad və sifətlərinə Allahın böyüklüyünə və əzəmətinə layiq olan bir şəkildə iman gətirmək.

Üçüncü qayda. Allahın sifətlərini dərk etməyə cəhd göstərməmək. Çünki yaradılmışların bunu dərk etməsi qeyri-mümkündür.

Bu üç qaydaya riayət edən kəs alimlərin buyurduqları şəkildə ad və sifətlərə iman gətirmiş olar.

3. Bu qaydaların dəlilləri

Allahın kitabında bu qaydaların düzgünlüyünü təsdiqləyən kifayət qədər dəlillər vardır:

Birinci qaydaya dəlillər

Allahı məxluqlara bənzətməkdən həzər etmək. Uca Allah buyurur: **“Onun heç bir bənzəri yoxdur. O, Əsidəndir, Görəndir”** (əş-Şura, 11).

Ayə, həm Yaradanla məxluqları istənilən şəkildə bir-birinə oxşatmaqdan çəkinməyi, həm də Allahın eşitmək və görmək sifətini isbat edir. Bu iki məsələnin ardıcıl qeyd olunması onu göstərir ki, məxluqatın əksəriyyətinin eşitmə və görmə sifətlərinə malik olmalarına baxmayaraq Allahın eşitmə və görmə sifətləri onların eyni adlı sifətlərinə əsla bənzəmir. Eşitmə və görmə sifətləri barəsində deyilənlər digər sifətlərə də şamil olunur. Uca Allah buyurur: **“Əri barəsində səninlə mübahisə edən və Allaha şikayət edən qadının sözünü Allah eşitdi. Allah sizin söhbətinizi eşidir. Həqiqətən, Allah Əsidəndir, Görəndir”** (Mücadələ, 1). İbn Kəsir bu ayənin təfsirində bu hədisi qeyd etmişdir: Buxari tövhid kitabında, İmam Əhməd isə Müsnəd əsərində Aişənin رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا belə dediyini rəvayət etmişlər: “Hər bir şeyi əsidən Allaha həmd olsun! Əri barəsində mübahisə edən qadın gəlib Peyğəmbərə صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ şikayət edərkən mən evin digər tərəfində olduğum üçün heç nə eşitmirdim. Amma Uca Allah : **“Əri barəsində səninlə mübahisə edən və Allaha şikayət edən qadının sözünü Allah eşitdi”** ayəsini nazil etdi.”⁽¹⁾

Həmçinin dəlil olaraq aşağıdakı ayəni göstərmək olar: **“Heç kəsi Allaha oxşatmayın”** (ən-Nəhl, 74).

Təbəri bu ayənin təfsirində demişdir: “Yəni Allahı heç kimə və heç nəyə bənzətməyin, Onun tayı-bərabəri yoxdur.”⁽²⁾

Uca Allah buyurur: **“Heç Ona oxşarını tanıyırsanmı?!”** (Məryəm, 65). İbn Abbas رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ bu ayənin təfsirində demişdir: “Yəni Rəbbimizin oxşarını və ya bənzərini tanıyırsanmı?!”

Bu qaydaya digər bir dəlil Uca Allahın bu ayəsidir: **“Onun bənzəri də yoxdur”** (əl-İxlas, 4). Təbəri demişdir: “Yəni Onun oxşarı və Onun mislində heç bir şey yoxdur”.

1 "Təfsir İbn Kəsir", 8/60.

2 "Təfsir ət-Təbəri", 7/621.

İkinci qaydaya dəlillər

Yəni Allahın Quran və Sünnədə varid olan bütün ad və sifətlərinə iman gətirmək. Uca Allah buyurur: **“Allah, Ondan başqa ibadətə layiq olan məbud yoxdur, əbədi Yaşayandır, bütün yaratdıqlarının Qəyyumudur. Onu nə mürgü, nə də yuxu tutar. Göylərdə və yerdə nə varsa, Ona məxsusdur. Onun izni olmadan Onun yanında kim havadarlıq edə bilər? O, məxluqatın gələcəyini və keçmişini bilir. Onlar Onun elmindən, Onun istədiyindən başqa heç bir şey qavraya bilməzlər. Onun Kürsüsü göyləri və yeri əhatə edir. Bunları qoruyub saxlamaq Ona ağır gəlmir. O, Ucadır, Uludur”** (əl-Bəqərə, 255). Həmçinin buyurur: **“Əvvəl də, Axır da, Zahir də, Batin də Odur. O, hər şeyi bilir”** (əl-Hədid, 3). Həmçinin buyurur: **“O, Özündən başqa heç bir məbud olmayan, qeybi və aşkarı Bilən Allahdır. O Mərhəmətlidir, Rəhmlidir. O, Özündən başqa heç bir məbud olmayan, Hökmran, Müqəddəs, Pak, haqqı təsdiq edən, hər şeyi müşahidə edən, Qüdrətli, Qadir, Məğrur Allahdır. Allah onların Ona şərik qoşduqlarından ucadır. O, Xaliq, yoxdan Yaradan, Surətverən Allahdır. Ən gözəl adlar yalnız Ona məxsusdur. Göylərdə və yerdə olanların hamısı Onun şəninə təriflər deyir. O, Qüdrətlidir, Hikmət Sahibidir”** (əl-Həşr, 22-24).

Sünnədən isə buna dəlil olaraq Muslimin «Səhih» əsərində Əbu Hureyradan رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ rəvayət etdiyi hədisi göstərmək olar. Əbu Hureyra رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ rəvayət edir ki, Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ birimiz yatağına uzandıqda belə deməyi buyurardı: **“Allahım! Yeddi qat səmanın Rəbbi, yerin Rəbbi, böyük Ərşin Rəbbi, bizim Rəbbimiz və hər şeyin Rəbbi! Toxumu və çəyirdəyi cücərdib çatladan, Tövrəti, İncili və Furqanı nazil edən! Kəkilindən tutduğun (idarə etdiyin) hər bir heyvanın şərindən Sənə sığınırım. Allahım! Sən Əvvəlsən, Səndən əvvəl heç nə yoxdur. Sən Axırsən, Səndən sonra heç nə yoxdur. Sən Zahirəsən, Səndən üstə heç nə yoxdur. Sən Batinsən, Səndən batində heç nə yoxdur, Borcumuzu ödə, bizi yoxsulluqdan qurtar.”**⁽¹⁾ Bu mövzuya dair dəlillər o qədər çoxdur ki, onları saymaq mümkün deyildir.

Üçüncü qaydaya dəlillər

Bu, Uca Allahın sifətlərinin keyfiyyətini dərk etməyə cəhd göstərməməkdir ki, bu barədə də Uca Allah buyurur: **“Allah onların gələcəyini də, keçmişini**

1 "Səhih Muslim", 2713.

də bilir. Onların elmi isə Onu ehtiva edə bilməz!” (Taha, 110). Bəzi alimlər bu ayənin təfsiri barəsində demişlər: “İnsan şüuru göylərin və yerin Rəbbi olan Allahı dərk edə bilməz. Dərk edə bilmirsə, deməli Ona keyfiyyət də verə bilməz.”

Bu qaydanı sübuta yetirən digər bir dəlil də Uca Allahın bu ayəsidir: **“Gözlər Onu dərk etmir. O isə gözləri dərk edir”** (əl-Ənam, 103). Elm əhlindən bəziləri bu ayədən söhbət açarkən demişlər: “Bu da Allahın kamil əzəmətə malik olduğunu və hər şeydən böyük olduğunu göstərir. Çünki Allah kamil əzəmətə malik olduğu üçün dərk olunmazdır. Belə ki, bir şeyi dərk etmək görməkdən artıq bir şey sayılır. Allah isə yalnız axirətdə görünə bilər, lakin dərk oluna bilməz”. Hər bir şüurlu insan bilməlidir ki, onun eşitməyinin və görməyinin bir həddi olduğu kimi, ağılının da bir həddi vardır ki, o bunu aşsa bilməz. Allahın sifətlərinin keyfiyyəti barəsində düşünmək kimi ağılla dərk olunmaz bir şeyi dərk etməyə çalışan kəs divarın dalındakı şeyi görməyə, uzaq yerlərdəki səsləri eşitməyə çalışan kimsəyə bənzəyir.

II mövzu

Quran və Sünnə işığında ad və sifətlərin isbatı üçün tətbiqi misallar

Quran və Sünnədə Allahın ad və sifətlərinin isbatına dair bir çox məqamlarda müxtəlif tərzdə çoxlu dəlillər vardır. Kitab və Sünnə ilə sabit olmuş Allahın ad və sifətləri çoxlu saydadır. Bu ad və sifətlər barəsində çoxlu sayda kitablar yazılmışdır. Həmin ad və sifətlərdən bəzilərini qeyd etmək istəyirik.

Allahın adlarından bəziləri

əl-Həyy (əbədi Yaşayan) və əl-Qəyyum:

Quran və Sünnədə bunadair çoxlu dəlillər vardır. Uca Allah buyurur: **“Allah, Ondan başqa ibadətə layiq olan məbud yoxdur, əbədi Yaşayıandır, bütün yaratdıqlarının Qəyyumudur”** (əl-Bəqərə, 255). Sünnədən dəlilə gəlincə, Ənəs ibn Malik رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ rəvayət etmişdir ki, bir dəfə Peyğəmbərlə صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ birlikdə bir yerdə idik. Aramızda olan bir kişi namaz qılırdı. O ruku etdi, sonra səcdə etdi, sonra təşəhhüdü oxudu, sonra da dua edib dedi: “Allahım Sənə yalvarıram! Həmd Sənədir. Səndən başqa məbud yoxdur. Ey göyləri və yeri Yaradan! Ey əzəmət və ehtiram sahibi! Ey Yaşayan, ey Qəyyum!” Bu zaman Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ buyurdu: “O Allahın ən əzəmətli adı vasitəsilə Ona dua etdi, elə bir adla ki, onunla dua edib istəyənin, istəyini Allah verir.”⁽¹⁾

əl-Həmid (Tərifəlayiq):

Uca Allah buyurur: **“Bilin ki, Allah Zəngindir, Tərifəlayiqdir”** (əl-Bəqərə, 267).

Kəb ibn Ucranın رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ təşəhhüd barədə rəvayət etdiyi hədisdə deyilir ki, Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ onlara təşəhhüdü öyrədərək belə demələrini buyurmuşdur: “Allahım, İbrahimə və Onun ailəsinə xeyir-dua verdiyini kimi, Muhəmmədə və onun ailəsinə də xeyir-dua ver; şübhəsiz ki, Sən Tərifəlayiqsən, şan-şöhrətlisən.”⁽²⁾

1 "Müstədrək əl-Hakim", 1856.

2 "Səhih əl-Buxari", 3370; "Səhih Muslim", 406.

ər-Rəhman və ər-Rəhim (Mərhəmətli və Rəhmli):

Uca Allah buyurur: **“Həmd olsun aləmlərin Rəbbi Allaha, Mərhəmətli və Rəhmliyə”** (əl-Fatihə, 2-3).

Sünnədən dəlil isə Peyğəmbərin ﷺ Hudeybiyyə sülhü günü müşriklərlə sülh sazişi bağlayarkən sazişin əvvəlinə «Bismilləhir-Rəhmanir-Rəhim» sözlərini yazmağı əmr etməsidir.⁽¹⁾

əl-Həlim:

Uca Allah buyurur: **“O, Həlimdir, Bağışlayandır”** (əl-Fatir, 41). İbn Abbas rəvayət edir ki, Peyğəmbər ﷺ çətinliyə düşəndə belə dua edərdi: “Allahdan başqa ibadət haqqına malik məbud yoxdur, O, Əzəmətlidir, Həlimdir.”⁽²⁾

Allahın sifətlərindən bəziləri

Qüdrət:

Bu, Allahın zətı sifətidir və buna Quran və sünnədə dəlillər vardır. Zat sözünün mənası isə sifətin Allahdan ayrılmaz bir sifət olması deməkdir. Uca Allah buyurur: **“Şübhəsiz ki, Allah hər şeyə qadirdir”** (əl-Bəqərə, 20).

Osman ibn Əbul-Asdan rəvayət olunur ki, bir dəfə o, İslamı qəbul edəndən bəri bədəninə hiss etdiyi bir ağrıdan Peyğəmbərə ﷺ şikayət etdi. Peyğəmbər ﷺ dedi: “Əlini bədəninin ağrıyan yerinə qoyub üç dəfə: “Bismilləh!”– de və yeddi dəfə də: “Hiss etdiyim və həzər etdiyim ağrının şərinə Allahın İzzət və Qüdrətinə sığınırım”– de.”⁽³⁾

əl-Həyat:

Bu da Allahın zətı sifətlərindən biridir. Əl-Həyat sifəti Onun əl-Həyy adından qaynaqlanır. Bu barədə dəlilləri qeyd etmişik.

əl-Elm:

Bu sifət də Allahın zətı sifətlərindəndir. Buna Quran və Sünnədən bir sıra dəlilləri göstərə bilərik.

Uca Allah buyurur: **“Onlar Onun elmindən, Onun istədiyindən başqa**

1 "Səhih əl-Buxari", 2731.

2 "Səhih əl-Buxari", 6345; "Səhih Muslim", 2730.

3 "Səhih Muslim", 2202.

heç bir şey qavraya bilməzlər” (əl-Bəqərə, 255).

Cabir ibn Abdullah رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ rəvayət edir ki, Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ onlara istixarə duasını öyrədər və bu duada belə demələrini buyurardı: “Allahım, Səndən Öz elminlə mənə kömək etməyi və Öz qüdrətinlə mənə qüdrət verməyi diləyirəm.”⁽¹⁾

İradə:

Bu, Allahın Quran və Sünnədə sabit olan feli sifətlərindəndir. Feli sifətlər Allahın istəyinə və qüdrətinə bağlıdır, istəsə onları edər, istəməsə etməz. Uca Allah buyurur: **“Allah kimi doğru yola yönəltmək istəsə, onun köksünü İslam üçün açar, kimi azdırmaq istəsə, onun köksünü, sanki o, göyə çıxırmış kimi daraldar və sıxıntılı edər”** (əl-Ənam, 125).

Sünnədən olan dəlildə isə Abdullah ibn Ömər رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyini rəvayət etmişdir: “Allah bir xalqa əzab göndərdikdə həmin əzab onların arasında olan kimsələri də bürüyər, sonra isə həmin adamlar əməllərinə görə həşr olunarlar.”⁽²⁾

Ucalıq:

Bu da Allahın Quran və Sünnədə sabit olan zati sifətlərindəndir. Uca Allah buyurur: **“Ən Uca Rəbbinin adına təriflər de!”** (əl-Əla, 1). Uca Allah buyurur: **“Onlar özlərinin fəvqündə olan Rəbbindən qorxur”** (ən-Nəhl, 50). Sünnədən dəlil isə əvvəldə qeyd etdiyimiz Əbu Hureyranın رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ yuxudan öncə edilən dua barəsində rəvayət etdiyi hədisidir. Hədisdə deyilir: “Allahım Sən Əvvəlsən, Səndən əvvəl heç nə yoxdur. Sən Axırsən, Səndən sonra heç nə yoxdur. Sən Zahirəsən, Səndən üstə heç nə yoxdur. Sən Batinsən, Səndən iç üzdə heç nə yoxdur.”⁽³⁾

Yüksəlmək:

Bu da Allahın Quran və Sünnədə sabit olan feli sifətlərindəndir. Uca Allah buyurur: **“Mərhəmətli Allah Ərşə ucaldı”** (Ta ha, 5).

Qətdə ibn Nomən رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ rəvayət etmişdir ki, mən Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyini eşitdim: “Allah məxluqatı yaratdıqdan

1 "Səhih əl-Buxari", 6382.

2 "Səhih Muslim", 9287.

3 "Səhih Muslim", 2713.

sonra Ərşə yüksəldi.”⁽¹⁾

Ərəb dilində “*istiva*” sözü ucalmaq, yüksəlmək, qərar tutmaq, yuxarı qalxmaq mənalərini verir. Uca Allahın Öz Ərşi üzərinə yüksəlməsi isə Özünə layiq şəkildə bir yüksəlmədir.

əl-Kəlam:

əl-Kəlam sifəti növ baxımından Allahın zəti sifəti, fərdi kəlamlara nisbətə isə fəli sifətidir. Belə ki, O istədiyi vaxt istədiyi şəkildə, eşidilən bir tərzdə danışır. Quran və Sünnədə Allahın Kəlam sifətinə bir çox dəlillər vardır. Uca Allah buyurur: **“Və Allah Musa ilə sözlə** (vasitəsiz) danışdı” (ən-Nisa, 164).

O həmçinin buyurur: **“Musa təyin etdiyimiz vaxtda gəldikdə Rəbbi onunla danışdı. Musa dedi: “Ey Rəbbim! Özünü mənə göstər, Sənə baxım”** (əl-Əraf, 143).

Əbu Hureyra رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyini rəvayət etmişdir: “Adəmlə Musa mübahisə etdilər. Musa dedi: “Ey Adəm, sən bizim atamızsan, bizi Cənnətdən məhrum etdin və bizi Cənnətdən çıxartdın.” Adəm də dedi: “Ey Musa, Allah səninlə birbaşa danışmaqla və Tövrəti Əli ilə yazmaqla Səni seçdi.”⁽²⁾

Üz:

Bu da Uca Allahın Quran və Sünnədə sabit olan zəti, həm də xəbər şəklində varid olmuş sifətlərindəndir. Uca Allah buyurur: **“Siz onu ancaq Allahın Üzünü dilədiyinizə görə sərf edirsiniz”** (əl-Bəqərə, 272).

Həmçinin buyurur: **“Ancaq Rəbbinin əzəmətli və kəramətli Üzü əbədidir”** (ər-Rəhman, 27).

Cabir ibn Abdullah رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ demişdir: “Uca Allahın: **“De: “Allah başınızın üstündən sizə əzab göndərməyə qadirdir...”** (əl-Ənam, 65) ayəsi nazil olduqda, Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ buyurdu: “Allahım! Sənin Üzünə sığınırım!” Allah buyurdu: **“... və ya ayaqlarınızın altından...”** Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ dedi: “Allahım! Sənin Üzünə sığınırım!” Allah buyurdu: **“... ya da sizi qarışıqlığa salıb dəstə-dəstə etməyə və birinizə digərinin gücünü daddırmağa qadirdir.”** Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ dedi: “Bu bir az yüngüldür.”⁽³⁾

1 əz-Zəhəbi, “əl-Ülūv”, 119; əl-Həllal, “Kitab əs-Sünna”, 119.

2 “Səhih əl-Buxari”, 6614; “Səhih Muslim”, 2652.

3 “Səhih əl-Buxari”, 4628.

İki Əl:

Bu da Allahın Quran və Sünnədə sabit olan zatı, həm də xəbər şəklində varid olmuş sifətlərindəndir. Uca Allah buyurur: **“Əksinə, Onun hər iki Əli açıqdır və O, Öz lütfündən istədiyi kimi sərf edir”** (əl-Maidə, 64).

Həmçinin buyurur: **“Allah dedi: “Ey İblis! Sənə Mənim iki əlimlə yaratdığuma səcdə etməyə mane olan nə idi?”** (Sad, 75).

Muslim, Əbu Musa əl-Əşaridən رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyini rəvayət etmişdir: “Allah gecə Əlini uzadır ki, gündüz vaxtı günah edən kimsələrin tövbələrini qəbul etsin, gündüz də Əlini uzadır ki, gecə vaxtı günah edən kimsələrin tövbələrini qəbul etsin. Bu, günəş batdığı yerdən çıxanadək beləcə davam edəcək.”⁽¹⁾

İki göz:

Bu da Allahın Quran və sünnədə sabit olan zatı, həm də xəbər şəklində varid olmuş sifətlərindəndir. Uca Allah buyurur: **“Gözümün önündə boya-başa çatdırılan deyər”** (Ta ha, 39).

Həmçinin buyurur: **“Gözlərimizin önündə və vəhyimiz üzrə gəmini düzəlt”** (Hud, 37).

Buxari və Muslim, Abdullah ibn Ömərdən رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyini rəvayət etmişlər: “Şübhəsiz ki, Allah sizdən gizli deyildir, O, təkgöz deyil, – Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ bunu deyib əli ilə gözünə işarə etdi – Məsih Dəccalın isə sağ gözü kordur, onun gözü domba üzüm dənəsinə oxşayır.”⁽²⁾

Ayaq:

Bu da Allahın səhih hədislərdə sabit olan zatı sifətidir. Əbu Hureyradan رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Cənnətlə Cəhənnəmin höcətləşməsi ilə bağlı nəql olunan hədisdə deyilir: “Cəhənnəm ancaq o zaman dolacaq ki, Allah Öz Ayağını Cəhənnəmə qoyacaq və o: “Yetər, yetər!” – deyəcək. Onda o artıq dolacaq və *içindəkiləri* qaplayacaq”⁽³⁾ Buxari və Muslimdə rəvayət olunan bəzi hədislərdə:

1 "Səhih Muslim", 2759.

2 "Səhih əl-Buxari", 7407; "Səhih Muslim", 2933.

3 "Səhih əl-Buxari", 4850; "Səhih Muslim", 2846.

“O ayağını onun üstünə qoyacaq” – deyilir.⁽¹⁾

Allahın Quran və Sünnədə varid olan ad və sifətləri çoxdur. Sadalananlar isə sadəcə bir misaldır. Hər bir müsəlmana vacibdir ki, Allahın ad və sifətlərini Allah Öz kitabında isbat etdiyi kimi Onun Böyüklüyünü və Kamilliyini layiq bir şəkildə isbat etsin. Belə ki, O, Özünü məxluqatdan daha yaxşı tanıyır. Həmçinin gərək bu isbat Peyğəmbərin ﷺ sünnəsində varid olduğu kimi olsun. Çünki Peyğəmbər ﷺ öz Rəbbini digər məxluqlardan daha yaxşı tanıyır, daha yaxşı nəsihət edir, daha səlis danışır, daha yaxşı bəyan edir, Allahdan ən çox qorxan da məhz odur. Odur ki, müsəlman bu sifətləri inkar etməkdən və onları məxluqlara oxşatmaqdan çəkinməlidir. Uca Allah buyurur: **“Onun heç bir bənzəri yoxdur. O, Eşidəndir, Görəndir”** (əş-Şura, 11).

1 "Səhih əl-Buxari", 4848, 4849; "Səhih Muslim", 2848.

III mövzu

Ad və sifətlərlə bağlı qaydalar

Birinci qayda: Allahın zati barəsində deyilənlər, Onun sifətləri barəsində də deyilməlidir

Bu o deməkdir ki, Uca Allahın nə zatında, nə sifətlərində, nə də fellərində tayı-bərabəri yoxdur. Əgər Allahın, məxluqların zatına bənzəməyən həqiqi bir zati varsa, deməli Quran və sünnədə varid olan sifətlər barəsində də eyni fikirlər bildirilməlidir. Belə ki, Allahın sifətləri də həqiqi sifətlər olub, digər sifətlərə bənzəmir. Odur ki, Allahın zati barəsində deyilənlər, Onun sifətləri barəsində də deyilməlidir. Bu gözəl qayda vasitəsilə Allahın zatını isbat edib, Onun sifətlərini inkar edənlərlə münaqişə edilə bilər. Bütün İslam ümməti yekdilliklə Allahın zatını təsdiq etməkdədir.

Əgər biri desə ki, “Allahın bu sifətlərini təsdiq edə bilmərəm, çünki bu zaman Onu məxluqata oxşatmış olaram”, ona demək lazımdır ki, “Sən həm Allahın, həm də məxluqların həqiqi zata malik olduqlarını təsdiq edirsən. Sənin dediyinlə götürsək, məgər bu bənzətmə deyilmi?” Və əgər: “Mən yalnız Allahın başqa zatlara bənzəməyən zatının olduğunu təsdiq edirəm” – desə, demək lazımdır ki, “Bu sifətlərə də aiddir, Onun zati həqiqətən məxluqatın zatına bənzəmədiyi kimi, sifətləri də məxluqatın sifətlərinə bənzəmir.” Birdən desə ki, “Mən keyfiyyətini dərk edə bilmədiyim bir sifəti nə cür isbat edə bilərəm”, soruşmaq lazımdır ki, “Bəs nə üçün sən keyfiyyətini bilmədiyini bir zati isbat edirsən?”

İkinci qayda: Bəzi sifətlər barəsində nə deyilirsə, digər sifətlər barəsində də o deyilməlidir

Yəni isbat və ya inkar etmə baxımından bəzi sifətlər barəsində nə deyilirsə, digər sifətlər barəsində də o deyilməlidir. Bu qayda vasitəsilə bəzi sifətləri təsdiq edib digərlərini inkar edənlərlə münaqişə etmək olar. Əgər bir kimsə Həyat, Elm, Qüdrət, Eşitmək, Görmək və başqa bu kimi sifətləri təsdiq edib bütün bunları olduğu kimi qəbul edib, sonra da Məhəbbət, Razılıq, Qəzəb və başqa bu kimi sifətləri qəbul etməyib bunu məcaz adlandırsasa, ona belə deyilər: “Sənin həqiqi olaraq təsdiq etdiyin sifətlərlə digərləri arasında heç bir

fərq yoxdur. Sifətlərin bəziləri barəsində nə deyilsə, digərləri barəsində də o deyilməlidir. Allah üçün təsdiq etdiyin həyat, elm, qüdrət, eşitmə və görmə sifətlərini məxluqlar üçün təsdiq etdiyin həyat, elm, qüdrət, eşitmə və görmə sifətlərinə bənzətməməyi isbat edirsənsə, gərək eyni qaydada Onun Qəzəb, Razılıq və Məhəbbət kimi sifətlərini də isbat edəsən. Onları məxluqatın sifətlərinə oxşatmadığın kimi, bunları da oxşatmayasan. Əks təqdirdə, sənin yürütdüyün bu fikir ziddiyyət təşkil edəcək.

Üçüncü qayda: Allahın ad və sifətləri barədə (dəlil-sübutsuz) müzakirə edilməməlidir

Allahın ad və sifətlərində *heç bir dəlil olmadığı təqdirdə* susmaq gərəkdir. Bu halda ağıla istinad etmək yolverilməzdir. Ona görə də bu məsələdə Quran və Sünnədə deyilənlərlə kifayətlənib, ayə və hədislərə nə isə artırmaq və nəşə əskiltmək olmaz. Belə ki, Allahın ad və sifətlərini ağılla dərk etmək qeyri mümkün olduğu üçün, dəlillərdə varid olanlarla kifayətlənmək gərəkdir. Uca Allah buyurur: **“Haqqında məlumatın olmadığı bir işin dalınca getmə. Çünki qulaq, göz və ürək – bunların hamısı sahibinin əməlləri barəsində sorğu-sual olunacaqdır”** (əl-İsra, 36).

Məşhur İslam alimlərinin də mövqeyi belə olmuşdur. İmam Əhməd demişdir: “Allahı Özünün və Rəsulunun vəsf etdiyi sifətlərdən başqa sifətlərlə vəsf etmək olmaz. Bu məsələdə Quran və sünnədən kənara çıxmaq olmaz.” Bəzi alimlər bildirmişlər ki, hər hansı bir şeyin vəsf olunması üçün üç yol vardır: Ya həmin şeyi görməklə, ya onun bənzərini görməklə, yaxud da onu tanıyan bir kəsin onu vəsf etməsilə. Bizim, Allahın ad və sifətləri barəsindəki bilgilərimiz üçüncü növ, yəni Onu tanıyan bir kəsin Onu vəsf etməsi vasitəsilə olmuşdur. Qətiyyətlə deyə bilərik ki, Allahı Onun Özündən, sonra da Onun vəhy etdiyi rəsullarından yaxşı tanıyan ola bilməz. Biz də ad və sifətlər məsələsində vəhyə tabe olaraq bu dünyada Allahı görməsək də Onun ad və sifətlərini təsdiq etməliyik və bilməliyik ki, O, məxluqata bənzəmir və Onun özünəməxsus ad və sifətləri vardır.

Dördüncü qayda: Allahın bütün adları ən gözəldir

Allahın bütün adları ən gözəldir. Bu barədə Uca Allah buyurur: **“Ən gözəl adlar Allahındır”** (əl-Əraf, 180).

Bundan aydın olur ki, ən yaxşı və ən şərəfli adlar Allaha məxsusdur. O, hər

mənada bütün nöqsanlardan uzaq olan kamillik sifətlərinə malikdir.

Misal olaraq əl-Həyyu (Yaşayan) adına nəzər salaq. Burada, əbədi və əzəli olan kamil bir həyat, nə əvvəli, nə də sonu olan bir həyat nəzərdə tutulur. Əbədi Yaşayanın da Elm, Qüdrət, Eşitmə, Görmə və digər sifətlərə malik olması da labüddür. Digər bir misal əl-Alim (Hər şeyi bilən) adıdır. Bu, Allahın adlarından biridir və özündə kamil dir elmi əhatə edir. O elm ki, əzəlidir və unutqanlıq kimi naqislikləri özündə ehtiva etmir. Uca Allah buyurur: **“Rəbbim nə xəta edir, nə də unudur!”** (Ta ha, 52). Bu, hər şeyi, o cümlədən də Özünün və yaratdıqlarının fellərini əhatə edən geniş bir elmdir. Uca Allah buyurur: **“Allah gözlərin xaincəsinə baxışını və kökslərin nələr gizlətdiyini bilir”** (əl-Ğafir, 19). Uca Allahın adlarının hər biri ayrıca zikr olunarsa, bu, özü-özlüyündə gözəldir, adların bəziləri digərləri ilə birlikdə zikr olunduqda isə bu kamillik üzərinə kamillikdir.

Misal üçün əl-Əziz əl-Həkim adlarının birlikdə qeyd olunmasıdır. Uca Allah Qurani Kərimdə bir çox yerlərdə bu iki adı yanaşı zikr edir. Bu iki adın hər biri özü-özlüyündə özünə xas olan mənənin kamil şəkildə olmasına dəlalət edir. Bu da onu göstərir ki, Allah həm qüdrətlidir, həm də hikmət sahibidir. Bu iki adın yanaşı gəlməsi Allahın adının başqa bir kamilliyə də dəlalət etməsini göstərir. Bu da o deməkdir ki, Allahın qüdrəti hikmətlə olur və Onun qüdrətində zülmə, haqsızlığa yer yoxdur. Amma bəzi məxluqlar müəyyən qüdrətə sahib olduqda zülmə və haqsızlığa yol verirlər. Həmçinin bunu Hikmət barəsində də demək olar. Allahın hökmü və Hikməti qüdrətlə yanaşı gəldiyi üçün daha bir kamilliyə də dəlalət edir. Amma məxluqların hökmü və hikməti zəillik də gətirir. Daha doğrusunu Allah bilir.

Bu fəsilin sonunda müsəlmanın Allaha Rübubiyyətdə, Üluhiyyətdə, ad və sifətlərdə imandan əldə etdiyi faydalardan bəzilərini qeyd etmək istəyirik:

1. Bunların sayəsində insan həm dünya, həm də axirət səadətinə nail olur. Elə buna görə də qətiyyətlə deyə bilərik ki, dünya və axirət səadətinə nail olmaq üçün Allaha iman olmalıdır. Müsəlmanın Rübubiyyət, Üluhiyyə və ad və sifətlərdə Allaha olan imanda nə qədər payı vardırırsa, bir o qədər də səadətdən payı vardır.

2. Allaha, Onun ad və sifətlərinə olan iman Ondən qorxmaq, Ona boyun əymək və Ona itaət etmək üçün ən böyük vasitədir. Belə ki, insan öz Rəbbini

nə qədər çox tanısa, bir o qədər də Ona yaxın olar, Ondan daha çox qorxar, Ona daha çox ibadət edər və Ona qarşı günah işlətməkdən daha çox çəkinər.

3. İnsan bunların sayəsində qəlbində bir rahatlıq və sükunət, dünya və axirətdə əmin-amanlıq və hidayət tapmış olur. Uca Allah buyurur: **“Bunlar iman gətirənlər və qəlbləri Allahı zikr etməklə rahatlıq tapanlardır. Bilin ki, qəblər ancaq Allahı zikr etməklə rahatlıq tapır”** (ər-Rəd, 28).

4. Axirət savabına nail olmaqdan ötrü Allaha iman olmalıdır. Bunun sayəsində insan axirət savabına çatır, genişliyi göylər və yer qədər olan Cənnətə daxil olaraq orada gözlərin görmədiyi, qulaqların eşitmədiyi, hətta heç kimin ağlına belə gəlmədiyi nemətlərə çatmış olur, Cəhənnəmdən və onun şiddətli əzabından qurtulur. Bunlardan daha əzəmətlisi isə odur ki, insan Rəbbinin razılığını qazanır, Rəbbinin ona heç vaxt qəzəbi tutmur və nəticə etibarı ilə o, Qiyamət günü bütün fitnələrdən uzaq olaraq Uca Allahın üzünü görməkdən ləzzət alır.

5. Allaha iman gətirmək insanın əməllərini düzəldir və məqbul edir. Bu olmadıqda əməllər çox olsa belə qəbul olunmur. Uca Allah buyurur: **“İmanı inkar edənin əməlləri boşa çıxar və o, Axirətdə ziyana uğrayanlardan olar”** (əl-Maidə, 5). Həmçinin buyurur: **“Kim də Axirəti istəsə, mömin olaraq bütün qəlbi ilə ona can atsa, onların səyi məmnuniyyətlə qəbul olunar”** (əl-İsra, 19).

6. Allaha düzgün formada iman gətirmək insanı elmlə və əməllə haqqa tabe olmağa yönəldir. Bununla da insan faydalı moizələri, ibrətamiz və təsirli əhvalatları dinləyir, fitrəti salamat olur, niyyəti gözəl olur, yaxşı işlərə və xeyirli əməllərə can atır, pis işlərdən və haramlardan çəkinir, yüksək əxlaqi keyfiyyətlərə və ədəb-ərkana nail olmuş olur.

7. Allaha iman möminlər üçün hər bir insanın başına gələ biləcək şərt, hüzn, qorxu, itaət, günah və bu kimi başqa işlərdə bir sığınacaq rolunu oynayır. Onlar yaxşı hallarında Allaha imana tərəf yönələrək, Ona həmd edib, şəninə təriflər deyir və nemətlərini sevdiyi şeylərə sərf edirlər. Xoşagəlməz və kədərli hallarda da Allaha imana müraciət edərək imanlarından və böyük mükafata nail olmalarında təsəlli tapırlar. Qorxu və kədər hallarında da Allaha imana müraciət edərək onlar qəlblərində bir rahatlıq tapır, imanları artır, Allaha etimadları güclənir. İtaət etdikləri və saleh əməllərə müvəffəq olduqları

zaman da onlar Allaha imana müraciət edərək, Allahın onlara bəxş etdiyi nemətlərlə tanış olur, onları daha da kamilləşdirməyə səy göstərir, Allahın onları sabit etməyini və müvəffəq etməsini diləyirlər. Günah işlətdikdə isə yenə Allaha imana müraciət edərək dərhal tövbə etməyə və həmin günahdan yaxa qurtarmağa tələsirlər. Beləliklə də, möminlər hər bir halda Allaha imana müraciət etmiş olurlar.

8. Allahın ad və sifətlərini tanımaq möminlərin qəlblərində Ona qarşı sevginin yaranmasına gətirib çıxarır. Belə ki, Onun ad və sifətləri hər cəhətdən kamildir. İnsanların qəlbi isə kamilliyi hər zaman sevir. İnsanın qəlbində Allah sevgisi qərar tutduqda isə əzaları da yaxşı əməllər etməyə müvəffəq olur. Nəticə etibarı ilə də Allahın insanları xəlf etməsindəki hikmət – Ona ibadət yerinə yetmiş olur.

9. Allahın ad və sifətləri haqqında bilgilərə malik olmaq insanda Allahın təklisinə, bütün işləri idarə etməsinə və bu işdə Onun heç bir şərikinin olmamasına bir yəqinlik yaradır. Bu da insana həm dünyada, həm də axirətdə gərəkli olan təvəkkülün mövcudluğunu labüd edir. Kim Allaha təvəkkül etsə, Allah ona yetər.

10. Allahın gözəl adlarını sadalamaqla və onları öyrənməklə insan bir çox məlumatlara yiyələnmiş olur. Belə ki, bütün məlumatlar ya Onun işlərini, ya da məxluqatlarını əhatə edir. Elm ya Allahın yaratdıqları barədə, ya da qoyduğu qanunlar barədə olur. Hər iki amil – yaratma və işləri səhmana salma Allahın gözəl adları ilə sıx bağlılıq təşkil edir. Kim Allahın adlarını bəndəyə yaraşan şəkildə qavrasa, bütün elmlərə yiyələnmiş olar.

II hissə

İMANIN DİGƏR RÜKNLƏRİ

I fəsil

MƏLƏKLƏRƏ İMAN

I mövzu

Mələklərin tərifı, onların yaranışı, sifətləri və xüsusiyyətləri

Tərifı: Ərəbcə “Məlaikə” sözü “mələk” sözünün cəmi olub “əl-əluk” kəlməsindən götürülmüşdür, mənası – risalət, göndərilmədir.

Mələklər Allahın yaratdıqlarından biridir, incə və nurani cismə malikdirlər, onlar gözəl surətlərə, şəkillərə və qiyafələrə girə bilirlər, qeyri-adi gücə, çox böyük sürətə malikdirlər, onların sayı həddən çoxdur, saylarını Allahdan başqa heç kim bilmir. Allah onları Özünə itaət və ibadət etmək və əmrlərini yerinə yetirmək üçün yaratmışdır. Onlar Allaha qarşı əsla asilik etmir, yalnız onlara verilən əmrləri yerinə yetirirlər.

Onların yaradılışı:

Uca Allah mələkləri nurdan yaratmışdır. Aişə رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا rəvayət etmişdir ki, Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə demişdir: “Mələklər nurdan, cinlər tüstüsüz oddan, Adəm isə bildiyiniz şeydən yaranmışdır.”⁽¹⁾

Mələklərin sifətləri:

Quran və Sünnədə mələklərin sifətlərini vəsf edən bir çox dəlillər vardır. Biz onlardan bəzilərini qeyd edəcəyik:

Mələklər güclü və qüdrətli olurlar. Uca Allah buyurur: “**Ey iman gətirənlər! Özünüzü və ailənizi yanacağı insanlar və daşlar olan oddan**

1 "Səhih Muslim", 2996.

qoruyun! Onun başı üstündə Allahın onlara verdiyi əmrlərə heç vaxt asi olmayan, özlərinə buyurulanları yerinə yetirən amansız və güclü mələklər vardır” (ət-Təhrim, 6).

Uca Allah Cəbraili **عَلَيْهِ السَّلَام** vəsf edərək buyurur: **“Bu Quranı ona çox qüvvətli olan öyrətdi”** (ən-Nəcm, 5). O, həmçinin buyurur: **“O elçi ki, qüvvətlidir, Ərşin sahibi yanında böyük hörmət sahibidir”** (ət-Təkvir, 20).

Ayə və hədislərdə mələklərin olduqca böyük və əzəmətli olduqları da bildirilir. Muslimin “Səhih” əsərində Aişədən **رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا** rəvayət olunan hədisdə belə deyilir: “Mən Peyğəmbərdən **صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** Uca Allahın: **“O onu aydın üfüqdə gördü”** (ət-Təkvir, 23) ayəsi barədə soruşduqda, o buyurdu: “O, Cəbraildir. Mən bu iki kərədən başqa heç vaxt onu xəlq edildiyi surətində görməmişəm. Onu səmadan enərkən gördüm. Xilqətinin böyüklüyü göylə yerin arasını tutmuşdu.”⁽¹⁾

İmam Əhməd, Abdullah ibn Məsuddan **رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ** rəvayət etmişdir ki, “Peyğəmbər **صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** Cəbraili əsl surətində gördü. Onun altı yüz qanadı var idi. Həmin qanadlardan hər biri üfqü tutmuşdu. Onun qanadlarından ancaq Allaha məlum olan rəngarəng qiymətli daş-qaşlar, dürr və yaqut tökü-lürdü.”⁽²⁾ Hafız İbn Kəsir demişdir: “Hədisin isnadı yaxşıdır.”

Əbu Davud Cabir ibn Abdullahtan **رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ** Peyğəmbərin **صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** belə dediyini rəvayət etmişdir: “Mənə Allahın mələklərindən – Ərşi daşıyan mələklərdən biri haqqında – danışmağa izn verildi. Onun qulağının mərcəyi ilə boynunu arasındakı məsafə yeddi yüz illik yol qədərdir.”⁽³⁾ Heysəmi “Məcməuz-Zəvaid” əsərində demişdir: “Bu hədisin raviləri etibarlıdır.”

Mələklər yaradılışlarına və qüdrətlərinə görə müxtəlifdirlər, eyni dərəcədə deyillər. Onlardan bəzilərinin iki qanadı, bəzilərinin üç, bəzilərinin dörd, digərlərinin də altı yüz qanadı vardır. Uca Allah buyurur: **“Göyləri və yeri Yaradan, mələkləri iki, üç və dörd qanadlı elçilər edən Allaha həmd olsun! O, xəlq etdiklərindən istədiyini artırır”** (əl-Fatir, 1).

Mələklər olduqca yüksək dərəcədə gözəlliyə malikdirlər. Uca Allah Cəbrail haqqında buyurur: **“Bunu ona çox qüvvətli olan öyrətdi, gözəl görünüşlü**

1 "Səhih Muslim", 177.

2 "Müsənad Əhməd", 1/395, 6/294.

3 "Sünən Əbu Davud", 4727. Hədis səhihdir: Səhih və Daif Əbu Davud 4727-ci hədis.

Cəbrail. O, yüksəlib öz surətində göründü“ (ən-Nəcm, 5-6). İbn Abbas رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ demişdir: “Ayədəki «**zu mirra**» sözü gözəl görünüşlü deməkdir.” Qatədə demişdir: “Böyük və gözəl bir görünüşə malik.”

Qadınların Yusufu gördükləri zaman dedikləri sözlər barəsində Uca Allah belə xəbər verir: **“Qadınlar Yusufu gördükdə onu o qədər təriflədilər ki, unudub meyvə əvəzinə öz əllərini kəsdilər və dedilər: “Allah saxlasın! Bu ki bəşər deyil. Bu ancaq hörmətə layiq bir mələkdir!”** (Yusuf, 31).

Onlar bunu insanlarda mələklərin gözəl bir görünüşə malik olmaları barədə təsəvvürün olduğuna görə demişdilər.

Mələklər möhtərəm və olduqca itaətkardırlar. Uca Allah buyurur: **“Bu səhifələr elçilərin əllərində, möhtərəm və müti olanların əllərindədir”** (Əbəsa, 15-16). Həmçinin buyurur: **“Həqiqətən, sizin üstünüzdə nəzarətçilər vardır, çox möhtərəm, əməllərinizi yazanlar”** (əl-İnfitar, 10-11).

Mələklər həm də həyalıdırlar. Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ Osman haqqında demişdir: “Mələklərin utandığı bir kəsdən mən necə utanmayım?!”⁽¹⁾

Onlar həm də elmlidirlər. Uca Allah mələklərə xitab edərək buyurur: **“Həqiqətən, Mən biləni siz bilmirsiniz”** (əl-Bəqərə, 30). Bu ayədə Uca Allah mələklərin elmlı olduqlarını, lakin onların Onun bildiyini bilmədiklərini bildirir. Uca Allah Cəbrail barəsində buyurur: **“Bunu ona çox qüvvətli olan öyrətdi”** (ən-Nəcm, 5). Təbəri demişdir: “Bu Quranı Muhəmmədə Cəbrail öyrətmişdir.” Bu da Cəbrailin elmlı olduğunu və elm öyrətdiyini göstərir.”

Quran və Sünnədə mələklərin əzəmətli və gözəl əxlaqa malik olduqlarını vəsf edən neçə-neçə dəlillər vardır ki, onların necə yüksək məqama sahib olduqlarını göstərir.

Mələklərin xüsusiyyətləri

Uca Allah mələklərə müəyyən xüsusiyyətlər vermişdir ki, onlar bu xüsusiyyətləri ilə cinlərdən, insanlardan və digər məxluqlardan fərqlənirlər:

Onların xüsusiyyətlərindən biri onların göydə yaşamalarıdır. Onlar yalnız Allahın tapşırığını icra etmək və öz vəzifələrini yerinə yetirmək üçün yerə enirlər. Uca Allah buyurur: **“Allah Öz hökmü ilə qullarından istədiyi kimsəyə mələkləri vəhy ilə göndərir”** (ən-Nəhl, 2). O, həmçinin buyurur:

1 "Səhih Muslim", 2401.

“Sən mələklərin, Ərşi əhatə edərək, Rəbbinə həmd ilə təriflər dediklərini görəcəksən” (əz-Zumər, 75). Əbu Hureyra رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ rəvayət edir ki, Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ demişdir: “Bir dəstə mələk gecələr, bir dəstə mələk də gündüzlər növbə ilə sizin yanınıza gəlir, onlar sübh və əsr namazlarında bir yerə toplanırlar. Bundan sonra gecəni sizin aranızda keçirən mələklər *səmaya* qalxır və Allah onlardan: “Siz Mənim qullarımı nə vəziyyətdə tərk etmisiniz?” – deyə soruşur, halbuki O, qullarının *nə etdiklərini* daha yaxşı bilir. Bununla belə onlar deyirlər: “Biz onları namaz qıldıqları halda tərk etdik, yanlarına gəldikdə də onlar namaz qılırdılar.”⁽¹⁾ Bu barədə bir çox dəlillər var ki, hamısını qeyd etmək mövzunu hədsiz böyüdərdi.

Onların başqa bir xüsusiyyəti də onların qadın cinsi ilə vəsf olunmamalarıdır. Uca Allah kafirlərə inkar edərək belə buyurur: **“Onlar Mərhəmətli Allahın qulları olan mələkləri qız hesab etdilər. Məgər onlar mələklərin yaradılışının şahidi olublar? Onların bu şahidliyi yazılacaq və buna görə cavab verməli olacaqlar”** (əz-Zuxruf, 19). Həmçinin buyurur: **“Axirətə inanmayanlar, həqiqətən də, mələklərə qadın adları verirlər”** (ən-Nəcm, 27).

Onların başqa bir xüsusiyyəti də Allaha qarşı asilik və günah etməmələri, yalnız Ona itaət etmələri və Onun əmrini yerinə yetirmələridir. Uca Allah bu barədə buyurur: **“Onun başı üstündə Allahın onlara verdiyi əmrlərə heç vaxt asi olmayan, özlərinə buyurulanları yerinə yetirən amansız və güclü mələklər vardır”** (ət-Təhrim, 6). O, həmçinin buyurur: **“Mələklər Ondan qabaq danışmazlar; onlar ancaq Onun əmrini yerinə yetirərlər”** (əl-Ənbiya, 27).

Onların digər bir özəllikləri Allaha ibadətdən yorulub bezməmələridir. Uca Allah buyurur: **“Onun yanında olanlar Ona ibadət etməyə təşəxxüs göstərmir və bundan yorulmurlar. Onlar gecə-gündüz, usanmadan Onun şəninə təriflər deyirlər”** (əl-Ənbiya, 19-20). Başqa bir ayədə isə O, buyurur: **“Əgər onlar təkəbbür göstərsələr bilsinlər ki, sən Rəbbinin yanında olanlar gecə-gündüz usanmadan Onun şəninə təriflər deyirlər”** (əl-Fussilət, 38).

1 "Səhih əl-Buxari", 555; "Səhih Muslim", 632.

Bu, Uca Allahın mələkləri insan və cinlərdən fərqləndirdiyi bəzi xüsusiyyətlərdir. Qısa olaraq desək, mələklər tam fərqli məxluqdurlar. Onlar həm yaradılış, həm də mahiyyət baxımından insanlardan və cinlərdən fərqlənirlər. İnsanlar və cinlər də özlərinə məxsus özəllikləri ilə digər məxluqlardan fərqlidirlər. Daha doğrusunu Allah bilir.

II mövzu

Mələklərə iman gətirməyin yeri, necəliyi və dəlilləri

Mələklərə imanın yeri

İslam dinində mələklərə iman gətirmək imanın rüknlərindən biri sayılır. Onsuz iman iman sayılmır. Bunu Uca Allah Öz kitabında, habelə Onun elçisi də Sünnəsində bildirmişdir.

Uca Allah buyurur: **“Peyğəmbər öz Rəbbindən ona nazil edilənə iman gətirdi, möminlər də iman gətirdilər. Hamısı Allaha, Onun mələklərinə, kitablarına və elçilərinə iman gətirdilər”** (əl-Bəqərə, 285).

Bu ayədə Uca Allah göstərir ki, mələklərə iman gətirmək imanın digər rüknləri kimi, Allahın rəsuluna nazil etdiyi, ona və ümmətinə vacib buyurduğu bir məsələdir.

Uca Allah başqa bir ayədə buyurur: **“Yaxşı əməl üzünüzü məşriqə və məğribə tərəf çevirməyiniz deyildir. Lakin yaxşı əməl sahibləri Allaha, Axirət gününə, mələklərə, kitablara, peyğəmbərlərə iman gətirən... şəxslərdir”** (əl-Bəqərə, 177).

Bununla da Uca Allah bu xüsusiyyətlərə iman gətirməyi yaxşı əməl sayaraq onları saleh əməllərin əsaslarından, imanın rüknlərindən olduğunu bildirmişdir.

Bunun əksi olaraq Uca Allah bildirmişdir ki, bu rüknlərə küfr edən Allaha küfr etmiş olur. O buyurur: **“Allahı, Onun mələklərini, kitablarını, elçilərini və Axirət gününü inkar edən şəxs dərin bir azğınlığa düşmüşdür”** (ən-Nisa, 136).

Bu ayədə Uca Allah bu rüknləri inkar edənləri küfr sözü ilə və dərin bir azğınlıqla vəsf etmişdir. Bu da mələklərə iman gətirməyin imanın əzəmətli bir rüknü olduğunu göstərir və onu inkar etmək insanı islam ümmətindən çıxarır.

Sünnədə də buna dair çoxlu dəlillər vardır. Onlardan biri də İmam Muslimin «Səhih» əsərində Ömər ibn Xəttabdan رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ rəvayət etdiyi məşhur hədisdir. Ömər رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ belə rəvayət edir: “Bir dəfə biz Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ yanında oturmuşduq. Birdən ağappaq paltarlı, zil qara saçlı, üst-başında da səfərdən bir

əsər-əlamət görünməyən və heç birimizin tanımadığı bir adam yanımıza gəldi. Nəhayət, o yaxınlaşıb Peyğəmbərlə ﷺ üzbəüz oturdu, dizlərini onun dizlərinə dayadı, əllərini də öz budunun üstünə qoyub dedi: “Ey Muhəmməd, mənə İslam haqqında xəbər ver!” Peyğəmbər ﷺ buyurdu: “İslam (odur ki,) Allahdan başqa (haqq) məbud olmadığına və Muhəmmədin Onun elçisi olduğuna şəhadət gətirəsən, namaz qılasan, zəkat verəsən, Ramazan ayını oruc tutasan və imkanın olduğu təqdirdə Kəbəni ziyarət edəsən”. Adam: “Doğru söylədin!” – dedi.

(Ömər ibn Xəttab dedi:) “Biz ona təəccüb etdik, o həm soruşur, həm də təsdiq edirdi. Sonra o dedi: “Mənə iman haqqında xəbər ver”. Peyğəmbər ﷺ buyurdu: “(İman odur ki,) Allaha, Onun mələklərinə, kitablarına, elçilərinə və Axirət gününə iman gətirəsən, habelə qədərə – onun xeyrinə və şərinə iman gətirəsən”. Adam: “Doğru söylədin!” – dedi. (Sonra) soruşdu: “Mənə ehsan haqqında xəbər ver.” Peyğəmbər ﷺ buyurdu: “(Ehsan odur ki,) Allaha, sanki Onu görürmüşsən kimi ibadət edəsən. Sən Onu görməsən də, (bil ki,) O səni görür”. Adam soruşdu: “Mənə Qiyamət saatı haqqında xəbər ver”. Peyğəmbər ﷺ buyurdu: “Bu haqda soruşulan soruşandan çox bilmir”. Adam soruşdu: “Mənə onun əlamətləri haqqında xəbər ver”. Peyğəmbər ﷺ buyurdu: “(O vaxt) ki, cariyə öz ağasını dünyaya gətirəcək və sən ayaqyalın, çılpaq və kasıb çobanların hündür binalar tikməkdə yarışdıqlarını görəcəksən.”

Ömər رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ dedi: “Sonra o çıxıb getdi. Mən bir müddət (yerimdəcə) donub qaldım. Sonra Peyğəmbər ﷺ məndən soruşdu: “Ey Ömər, sual verənin kim olduğunu bilirsənmi?” Mən: “Allah və Onun rəsulu daha yaxşı bilir!” – dedim. Peyğəmbər ﷺ buyurdu: “O, Cəbrail idi. Sizə dininizi öyrətməyə gəlmişdi.”⁽¹⁾

Bu əzəmətli hədis dinin bütün əsaslarını və dərəcələrini özündə əhatə edir. Həmçinin bu hədis İslam dinini öyrənmək üçün əvəzolunmaz bir yoldur. Bu hədisdə ən əzəmətli mələk olan Cəbraillə bəşəriyyətin ən xeyirliyi Peyğəmbər ﷺ arasında baş vermiş dialoq vasitəsilə dinimiz insanlara öyrədilir. Gərək müsəlmanlar bu hədisə xüsusi diqqət yetirsinlər və dini öyrənmək və öyrətmək yolunda sələflərimiz kimi ona müraciət etsinlər.

1 "Səhih Muslim", 8.

Hədisdə mələklərə imanın da imanın rüknlərindən olduğu göstərilir. Burada bunun zikr olunmasında məqsəd də bu idi. Daha doğrusunu Allah bilir.

Mələklərə necə iman gətirmək lazımdır?

Mələklərə iman özündə bir neçə məsələni birləşdirir ki, bəndənin bunları həyata keçirməsi labüddür ki, iman da olsun.

1. Onların varlığını qəbul etmək və onları təsdiq etmək. Az öncə qeyd etdiyimiz dəlillərdən də məlum olur ki, mələklərə iman imanın bir rüknüdür və onsuz iman olmur.

2. Onların sayının həddən çox olmalarına və saylarının Allahdan başqa heç kimin bilmədiyinə iman gətirmək. Uca Allah buyurur: **“Sənin Rəbbinin qoşunları barədə yalnız Özü bilir”** (əl-Müddəssir, 31). Yəni sənin Rəbbinin mələklərdən olan qoşunlarının sayını yalnız O Özü bilir. Bu da onların sayının çox olduğundan xəbər verir. Bunu bəzi sələflər də demişlər. Buxari və Muslimin Malik ibn Sasadan رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ İsra gecəsi haqqında rəvayət etdikləri uzun hədisdə Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ demişdir: “Sonra mənə Beytul-Məmuru göstərdilər. Soruşdum: “Bu nədir, ey Cəbrail?” Dedi: “Bu Beytul-Məmurdur. Hər gün onun içinə yetmiş min mələk girir. Oradan çıxdıqdan sonra bir daha ora qayıtmırlar.”⁽¹⁾

Muslimin «Səhih» əsərində Abdullah ibn Məsud رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyini rəvayət etmişdir: “Qiyamət günü Cəhənnəm gətiriləcəkdir. O zaman onun yetmiş min noxtası olacaq. Hər bir noxtadan yetmiş min mələk onu dartacaqdır.”⁽²⁾ Bu iki hədis mələklərin nə qədər çox olduqlarını göstərir. Əgər təkcə Beytul Məmurə hər gün yetmiş min mələk daxil olur, sonra da ora geri dönmürlərsə, Qiyamət günü Cəhənnəmi bu qədər çox sayda mələklər gətirəcəksə, görün başqa işlərə müvəkkil edilmiş mələklərin sayı nə qədərdir. Həmin mələklərin sayını isə yalnız onları Yaradan bilir.

3. Mələklərin Allah yanında yüksək məqama, hörmətə, şərəfə sahib olmalarını etiraf etmək. Uca Allah buyurur: **“Kafirlər: “Mərhəmətli Allah Özünə övlad götürdü!”– dedilər. O, pakdır, müqəddəsdir! Əksinə, o mələklər möhtərəm qullardır. Mələklər Ondan qabaq danışmazlar; onlar**

1 "Səhih əl-Buxari", 3207; "Səhih Muslim", 164.

2 "Səhih Muslim", 2842.

ancaq Onun əmrini yerinə yetirərlər” (əl-Ənbiya, 26-27). O, həmçinin buyurur: **“Bu səhifələr elçilərin əllərində – möhtərəm və müti olanların əllərindədir”** (Əbəsə, 15-16).

Bu ayədə Uca Allah mələklərin möhtərəm qullar olduqlarını bildirməkdədir. Uca Allah buyurur: **“Əgər onlar təkəbbür göstərsələr bilsinlər ki, sənin Rəbbinin yanında olanlar gecə-gündüz usanmadan Onun şəninə təriflər deyirlər”** (Fussilət, 38). Ayədə buyurulur ki, mələklər Allahın yanındadırlar və usanmadan Ona ibadət edirlər. Bu da onların şərəfli olmalarını göstərir. Uca Allah Öz kitabında bir çox yerlərdə mələklərə and içir. Bunun özü də onların Allah yanında olan şərəfini göstərir. O buyurur: **“And olsun göylərdə və yerdə səf-səf duranlara, imansızları qətiyyətlə qovanlara və Zikri oxuyanlara!”** (əs-Saffət, 1-3).

O, həmçinin buyurur: **“(And olsun) haqqı nahaqdan ayırdıqca ayıranlara və zikri çatdıranlara”** (əl-Mursəlat, 4-5).

Allahın Kitabını mütəmadi oxuyan hər kəsə məlumdur ki, orada mələklərin möhtərəm qullar olmaları barədə müxtəlif növ və müxtəlif üslubda çoxlu sayda dəlillər vardır.

4. Quran və Sünnədə gələn bütün dəlillərə əsasən mələklərin bir-birilərindən üstün olmaları, fəzilət və Allah qatında olan məqam baxımından onların eyni səviyyədə olmamaları etiqad edilməlidir. Uca Allah buyurur: **“Allah mələklərdən də elçilər seçir, insanlardan da. Həqiqətən, Allah Əşidəndir, Görəndir!”** (əl-Həcc, 75).

Həmçinin buyurur: **“Nə İsa Məsih Allahın qulu olmağı özünə ar bilər, nə də Allaha yaxın olan mələklər”** (ən-Nisa, 172).

Uca Allah xəbər verir ki, bəzi mələklər elçi seçilir və Ona yaxın olurlar. Bu da həmin mələklərin qeyrilərindən üstün olmalarını göstərir. Ən əfzəl mələklər Allaha yaxın olub Ərşi daşıyan mələklərdir. Allaha yaxın olan mələklərin ən fəzilətli isə Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ duasında adları çəkilən üç mələkdir. Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ gecə namazını bu dua ilə başlayardı: “Cəbrailin, Mikailin və İsrailin Rəbbi, göyləri və yeri Yaradan, qeybi və aşkarda olanı Bilən Allahım!...”⁽¹⁾

Bu üç mələkdən daha əfzəli Cəbraildir. O elçilərə vəhyi çatdırmağa

1 "Müsnəd Əhməd", 6/156; "Sünən ən-Nəsai", 3/173.

müvəkkil olunub. Gördüyü vəzifənin şərəfinə görə özü də şərəfli hesab olunur. Uca Allah onu Öz Kitabında başqa mələklərini vəsf etmədiyi adlarla qeyd edib. Uca Allah onu ən gözəl ad və sifətlərlə vəsf edib. Uca Allah buyurur: **“Onu sadıq ruh Cəbrail endirdi”** (əş-Şüəra, 193). O, həmçinin buyurur: **“O gecə Rəbbinin izni ilə mələklər və Ruh Cəbrail hər işə görə yerə enirlər”** (əl-Qədr, 4). Bu adı Uca Allah başqa bir ayədə Özünə aid edərək belə qeyd edir: **“Biz Öz Ruhumuz Cəbraili onun yanına göndərdik. O, Məryəmin qarşısında kamil bir insan surətində peyda oldu”** (Məryəm, 17).

Başqa bir ayədə Uca Allah bu adı Müqəddəs adı ilə birgə qeyd edir: **“De: –Müqəddəs Ruh Cəbrail onu sənin Rəbbindən iman gətirənləri sabit-qədəm etmək üçün, həm də müsəlmanlara doğru yol göstəricisi və müjdə olsun deyə gerçək olaraq nazil etmişdir”** (ən-Nəhl, 102).

Təfsir alimlərinin rəyinə görə Müqəddəs deyildikdə, ayədə Allah nəzərdə tutulur. Uca Allah onu həmçinin vəsf edərək buyurur: **“Həqiqətən, bu, göndərdiyimiz möhtərəm bir elçinin sözüdür. O elçi ki, qüvvətlidir, Ərşin sahibi yanında böyük hörmət sahibidir, orada itaət ediləndir, etibarlıdır”** (ət-Təkvir, 19-21). Həmçinin buyurur: **“Bunu ona çox qüvvətli olan öyrətdi – gözəl görünüşlü Cəbrail. O, yüksəlib öz surətində göründü”** (ən-Nəcm, 5-6). Bu ayələrdə Uca Allah Cəbraili elçi, möhtərəm, qüvvətli, Onun yanında xüsusi yerə malik, səmalarda itaət olunan, vəhyə etibar olunmuş və gözəl simalı adlandırmışdır.

5. Müsəlmanlar mələkləri özlərinə dost tutmalı, onlara düşmən mövqedə olmamalıdırlar. Uca Allah buyurur: **“Mömin kişilərlə mömin qadınlar bir-birinin dostlarıdır”** (ət-Tövbə, 71). Mələklər də bura daxildirlər, çünki onlar da Allaha itaət edən möminlərdir. Uca Allah onlar barəsində belə buyurur: **“Onun başı üstündə Allahın onlara verdiyi əmrlərə heç vaxt asi olmayan, özlərinə buyurulmaları yerinə yetirən amansız və güclü mələklər vardır”** (ət-Təhrim, 6). Həmçinin, Uca Allah mələklərin möminlərə və Peyğəmbərə ﷺ dost olduğunu bildirir. O buyurur: **“Əgər Peyğəmbərə qarşı bir-birinizə dəstək versəniz, bilin ki, Allah, Cəbrail və əməlisaleh möminlər onun dostu və yardımçısıdır. Bunlardan başqa mələklər də onun yardımçılarıdır”** (ət-Təhrim, 4). O, həmçinin buyurur: **“Sizi zülmətlərdən nura çıxartmaq üçün sizə rəhm edən Odur. Onun mələkləri də sizin üçün bağışlanma diləyərlər”** (əl-Əhzab, 43).

Başqa bir ayədə o buyurur: **“Həqiqətən də: “Rəbbimiz Allahdır!”– deyib sonra düz yol tutan kəslərə mələklər nazil olub deyirlər: “Qorxmayın və kədərlənməyin! Sizə vəd olunan Cənnətlə sevinin!”** (Fussilat, 30).

Mələklərin möminləri sevmələrinə, onlara yardım etmələrinə, onları dəstəkləmələrinə və onlar üçün bağışlanma diləmələrinə görə möminlərin də mələkləri özlərinə dost tutmaları vacibdir. Uca Allah mələklərə qarşı düşmən mövqedə olmaqdan çəkindirərək buyurur: **“Kim Allaha, Onun mələklərinə və elçilərinə, Cəbrailə və Mikailə düşməndirsə, şübhəsiz ki, Allah da o kafirlərə düşməndir”** (əl-Bəqərə, 98).

Rəbbimiz xəbər verir ki, mələklərə düşmən olmaq Allaha düşmən olmaqdır. Çünki mələklər Onun əmrlərindən və hökmündən əsla çıxmırlar. Odur ki, kim onlarla düşmənçilik edərsə öz Rəbbi ilə düşmənçilik etmiş olur.

6. Etiqad edilməlidir ki, mələklər məxluqdurlar və onlar yaratmaq, idarə etmək, işləri yoluna qoymaq kimi qüdrətə malik deyillər. Onlar Allahın əsgərləridir və yalnız Onun əmrlərini icra edirlər. Bütün işlər Allahın əlindədir və bu işdə Onun heç bir şəriki yoxdur. Eləcə də hər hansı bir ibadət növünü mələklərə yönəltmək yolverilməzdir. Əksinə, ibadət Rübubiyyətdə, Üluhiyyətdə və ad və sifətlərdə heç bir şəriki və oxşarı olmayan, həm mələkləri, həm də bütün məxluqatı yaradan Allaha olmalıdır. Uca Allah bunu bəyan edərək buyurur: **“O sizə mələkləri və peyğəmbərləri özünüə tanrılar qəbul etməyi buyurmaz. Məgər o sizə, siz müsəlman olduqdan sonra kafir olmağı əmr edərmisə?”** (Ali İmran, 80). Həmçinin buyurur: **“Kafirlər: “Mərhəmətli Allah Özünə övlad götürdü!”– dedilər. O, pakdır, müqəddəsdir! Əksinə, o mələklər möhtərəm qullardır. Mələklər Ondan qabaq danışmazlar; onlar ancaq Onun əmrini yerinə yetirərlər. Allah onların keçmişini və gələcəyini bilir. Onlar yalnız Onun razı qaldığı şəxslərdən ötrü şəfaət diləyir və Onun qorxusundan tir-tir əsirlər. Onlardan kimsə: “Mən Ondan başqa bir məbudam!”– desə, ona Cəhənnəmi qismət edərik. Biz zalımları belə cəzalandırırıq”** (əl-Ənbiya, 26-29).

Uca Allah *bu ayələrdə* xəbər verir ki, O, mələklərə ibadət etməyi buyurmayıb. Bu əməl küfr olduğu halda Allah bunu necə əmr edə bilər. Həmçinin, Uca Allah mələklərin Allahın qızları olduğunu iddia edənlərin iddialarının batil olduğunu da bəyan edir və Özünü bunlardan təmizə çıxarır. Həmçinin,

ayədə bildirir ki, mələklər hörmətli qullardır, onlar yalnız Allahın əmrlərini yerinə yetirirlər, Onun qorxusundan əsim-əsim əsirlər və yalnız Allahın razı qaldığı tövhid əhlindən olan kəslər üçün şəfaət diləyirlər. Sonda isə Allah, bildirir ki, üluhiyyəti iddia edən hər kəsin yeri yalnız Cəhənnəmdir. Bundan da aydın olur ki, mələklər sadəcə Allahın qullarıdır, güc və qüdrət isə yalnız onların Rəbbi və onların Xalığı olan Allaha aiddir.

7. Quran və Sünnədə adları xüsusi olaraq qeyd olunan mələklərə, təfsilatı ilə iman gətirmək. Onlardan bəziləri aşağıdakılardır: Cəbrail, Mikail, İsrafil, Malik, Harut və Marut, Ridvan, Munkər və Nəkir və digərləri. Həmçinin, dəlillərdə vəsfləri ilə qeyd olunan mələklər də belədir: hazır duran və nəzarət edən mələklər kimi. Bəzən mələklər vəzifələri ilə də qeyd olunurlar. Misal olaraq ölüm mələyini və ya dağlar mələyini göstərmək olar. Bəzi mələklərin vəzifələri ümumi olaraq qeyd olunur: Ərşi daşıyanlar, əməlləri yazan möhtərəm mələklər, məxluqatı qoruyanlar, bətinlərdə olanları qoruyanlar, Beytul Məmuru təvaf edənlər, gəzib dolanan mələklər və başqaları kimi.

Bu cür adları, vəsfləri, vəzifələri və xəbərləri qeyd olunan mələklərə təfsilatı ilə iman gətirmək və təsdiq etmək gərəkdir. Bu barədə növbəti fəsildə söhbət açacağıq.

Quran və Sünnədə gələn dəlillərə əsasən mələklər barəsində etiqad olunması vacib olan məsələlər bunlardır. Daha doğrusunu Allah bilir.

III mövzu

Mələklərin vəzifələri

Mələklər Uca Allahın əsgərləridirlər. Allah onlara mühüm işlər, böyük vəzifələr tapşırmiş və bunları kamil şəkildə yerinə yetirə bilmələri üçün onlara qüdrət də əta etmişdir. Bu vəzifələr də müxtəlif qisimlərə bölünür:

Mələklərdən eləsi vardır ki, vəhyi Allahdan peyğəmbərlərə çatdırmağa müvəkkəl olunmuşdur. Bu, Cəbraildir. Uca Allah buyurur: **“Onu sadiq ruh Cəbrail endirdi – sənin qəlbinə ki, xəbərdar edənlərdən olasan. Bu Quran açıq-aydın ərəb dilində nazil edildi”** (əş-Şüara, 193-195). Cəbrail mələklərin fəzilətli və Allah qatında ən hörmətlisidir. Uca Allah onun qüvvətli və tapşırılan işi yerinə yetirməkdə etimad ediləsi olduğunu vəsfetmişdir. Peyğəmbər ﷺ onu xəlv edildiyi surətində yalnız iki dəfə görmüşdür. Digər vaxtlarda isə onu insan şəklində görürdü. O bir dəfə Cəbraili gün doğan tərəfdə üfüqdə görmüşdü. Uca Allah bu barədə buyurur: **“O, Cəbraili aydın üfüqdə gördü”** (ət-Təkvir, 23). İkinci dəfə isə onu İsrə gecəsi səmada görmüşdü. Uca Allah buyurur: **“Onu bir daha öz sürətində enərkən gördü – son həddəki Sidr ağacının yanında. Məva bağı da onun yanındadır”** (ən-Nəcm, 13-15). Muslimin «Səhih» əsərində də Aişədən رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا rəvayət olunur ki, mən qeyd olunan iki ayənin açıqlaması barədə Peyğəmbərdən ﷺ soruşduqda o belə dedi: “Bu Cəbraildir. Mən bu iki kərədən başqa heç vaxt onu xəlv edildiyi surətində görməmişəm. Onu səmadan enərkən gördüm. Xilqətinin böyüklüyü göylə yerin arasını tutmuşdu.”⁽¹⁾

Mələklərdən eləsi də vardır ki, onun vəzifəsi yağış yağdırıb bitkiləri yetişdirməkdir. Bu iş isə Mikailə tapşırılıb. Uca Allah buyurur: **“Kim Allaha, Onun mələklərinə və elçilərinə, Cəbrailə və Mikailə düşməndirsə, şübhəsiz ki, Allah da o kafirlərə düşməndir”** (əl-Bəqərə, 98).

Mikail də Rəbbi yanında yüksək məqama malikdir. Ona görə də Uca Allah əvvəlki ayədə Mikaili və Cəbraili xüsusi olaraq zikr edərək mələklərdən olmalarına baxmayaraq onların adlarını şərəfli olduqlarına görə bir daha qeyd etmişdir. Əvvəldə qeyd etdiyimiz kimi, onun adı Peyğəmbərin ﷺ

1 "Səhih Muslim", 177.

gecə namazında etdiyi duasında da çəkilir. Peyğəmbər ﷺ bu cür dua edərdi: "Ey Cəbrailin, Mikailin və İsrailin Rəbbi Allahım!..."⁽¹⁾ Məhz bu hədisə istinadən alimlər bu üç mələyin ən əfzəl mələklər olduğunu bildirmişlər.

Mələklərdən eləsi də vardır ki, sur çalmaq ona tapşırılıb. Bu da üçüncü ən əfzəl mələk olan İsrafildir. Həmçinin, İsrafil Ərşi daşıyan mələklərdən biridir. Sur deyildikdə içərisinə üfürüləcək böyük bir buynuz nəzərdə tutulur. İmam Əhməd Müsnəd əsərində Abdullah ibn Amr ibn Asdan رَوَى عَنْهُ ﷺ rəvayət etmişdir ki, "Bir dəfə bir bədəvi gəlib Peyğəmbərdən ﷺ soruşdu ki, Sur nədir? O dedi: "İçərisinə üfürülən buynuz."⁽²⁾ Bu hədisi həmçinin Hakim də səhih olaraq rəvayət etmiş, Zəhəbi də onun bu mövqeyini dəstəkləmişdir.⁽³⁾

Həmçinin, İmam Əhməd və Tirmizi Əbu Səid əl-Xudridən رَوَى عَنْهُ ﷺ Peyğəmbərin ﷺ belə dediyini rəvayət etmişlər: "Sur sahibi surunu əlinə alıb, başını qaldıraraq qulaq verərək üfürməyə əmr olunacağını gözlədiyi halda, mən necə rahat ola bilərəm?" Müsəlmanlar dedilər: "Ey Allahın rəsulu, bəs biz nə deyək?" O dedi: "Deyin ki: Allah bizə yetər, O, nə gözəl qoruyandır. Allaha təvəkkül edirik."⁽⁴⁾ Tirmizi demişdir: "Bu hədis "həsən"-dir." Bəzi alimlər isə onu səhih saymışlar.

İsrafil sura üç dəfə üfürəcək – dəhşət gətirəcək üfürmə, qulaqbatırıcı (öldürücü) üfürmə və yenidən dirilmə üfürməyi. Uca Allah buyurur: **"Sur üfürüləcəyi gün Allahın istədiklərindən başqa, göylərdə və yerdə olanlar dəhşətə düşəcək və hamısı Onun hüsuruna baş əyərək gələcəkdir"** (ən-Nəml, 87).

Burada söhbət dəhşət gətirəcək üfürməyindən gedir. Digər iki üfürməyə aşağıdakı ayə dəlildir: **"Sur üfürüləcək və Allahın istədiyi kimsələrdən başqa göylərdə və yerdə kim varsa, hamısı öləcəkdir. Sonra bir daha ona üfürülən kimi onlar qalxıb baxacaqlar"** (əz-Zumər, 68).

Mələklərdən eləsi də vardır ki, ona can almaq tapşırılıb. Bu da Ölüm mələyidir. Uca Allah buyurur: **"De: "Sizə müvəkkil olan ölüm mələyi canınızı alacaq, sonra da Rəbbinizə qaytarılacaqsınız!"** (əs-Səcdə, 11).

1 "Müsnəd Əhməd", 6/156; "Sünən ən-Nəsai", 3/173.

2 "Müsnəd Əhməd", 2/162, 192.

3 "Müstədrək əl-Hakim", 2/506, 4/589.

4 "Müsnəd Əhməd", 3/7; "Sünən ət-Tirmizi", 2431, 3243.

Ölüm mələyinin köməkçiləri olan mələklər də vardır. Onlar insana, etdikləri əmələ müvafiq olaraq görünürlər. Əgər yaxşı əməl sahibi olmuşsa, onlar ona gözəl simada, pis əməl sahibi olmuşsa, qorxunc bir simada görünürlər. Uca Allah buyurur: **“Nəhayət, sizlərdən birinə ölüm gəldiyi zaman elçilərimiz mələklər onun canını alırlar və heç bir səhvə yol ver-mirlər”** (əl-Ənam, 61).

Həmçinin mələklərdən eləsi də vardır ki, ona dağlar tapşırılıb. Dağlar mələyi barədə peyğəmbərliyin əvvəlində Peyğəmbərimizin ﷺ Taifə çıxaraq taifliləri dəvət etdiyi, onların da onu qəbul etmədikləri barədə hədisdə çəkilir. Həmin hədisdə Peyğəmbər ﷺ belə demişdir: “Mən başımı yuxarı qaldırıb üstümə kölgə salan bir bulud gördüm. Mən buluda diqqət yetirdikdə içində Cəbraili gördüm. O məni səsləyib dedi: “Allah sənin qövmünün nə dediklərini və sənə necə rədd cavabı verdiklərini eşitdi. Rəbbin dağlar mələyini sənə yanına göndərüb ki, onları *bəlaya düçar etmək* xüsusunda istədiyini bu mələyə əmr edəsən.” Dağlar mələyi mənə salam verdikdən sonra dedi: “Ey Muhəmməd, nə istəyirsənsə, *buyur!* İstəyirsənsə, bu iki dağı onların başına uçurdum!” Peyğəmbər ﷺ dedi: “Xeyr, mən ancaq onu diləyirəm ki, Allah onların belindən Tək Allaha ibadət edən və Ona heç bir şeyi şərik qoşmayan kimsələr gətirsin!”⁽¹⁾ İki dağ deyildikdə, Məkkədə yerləşən Əbu Qubeys dağı və onun qarşısındakı dağ nəzərdə tutulur.

Bətlərdə olanlara müvəkkil edilmiş mələk. Ənəs ibn Malikdən رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin ﷺ belə dediyi rəvayət olunur: “Allah mələklərdən birinə buyurub ki desin: “Ey Rəbbim, nütfədir, ey Rəbbim laxtalanmış qandır, ey Rəbbim ət parçasıdır.” Uca Allah bəndəsinə can verdikdə isə mələk soruşar: “Kişimi, ya qadınımı? Xoşbəxtmi, ya bədbəxtmi? Ruzisi və əcəli necə olacaq?” Beləliklə bütün bunlar uşağa anasının bətnində ikən yazılır.”⁽²⁾

Həmçinin onlardan bəziləri Ərşi daşıyanlardır. Uca Allah buyurur: **“Ərşi daşıyanlar və onun ətrafındakılar öz Rəbbinə həmd edərək onu tərifləyir, Ona iman gətirir və möminlər üçün bağışlanma diləyirlər”** (Ğafir, 7); **“Mələklər isə onun ətrafında olacaqlar. O gün sənə Rəbbinin Ərşini səkkiz mələk daşıyacaqdır”** (əl-Həqqə, 17). Bəzi alimlər demişlər: “Ərşin

1 "Səhih əl-Buxari", 3231; "Səhih Muslim", 1795.

2 "Səhih əl-Buxari", 318; "Səhih Muslim", 2646.

ətrafında olan mələklər də Ərşi daşıyanlar kimi ən şərəfli mələklərdəndir.”⁽¹⁾

Bəzi mələklər Cənnətin gözətçiləridir. Uca Allah buyurur: **“Rəbbindən qorxanlar da dəstə-dəstə Cənnətə gətiriləcəklər. Nəhayət, ora çatdıqda onun qapıları açılacaq və onun gözətçiləri onlara deyəcəklər: “Sizə salam olsun! Xoş sizin halınıza! Əbədi qalmaq üçün buraya daxil olun!”** (Zumər, 73). Həmçinin buyurur: **“Əməlisaleh ataları, zövcələri və övladları ilə birlikdə daxil olacaqları Ədn bağları hazırlanmışdır. Mələklər bütün qapılardan onların yanına daxil olacaqlar”** (ər-Rəd, 23).

Bəzi mələklər isə Cəhənnəmin gözətçiləridir. Onlar da Zəbani adlanırlar. Onların başçıları on doqquzdur. Uca Allah buyurur: **“Odda olanlar Cəhənnəm gözətçilərinə deyəcəklər: “Rəbbinizə yalvarın ki, heç olmasa, bircə gün əzabımızı yüngülləşdirsin!”** (Ğafir, 49). Uca Allah buyurur: **“Qoy o öz yığnağını çağırınsın. Biz də əzab mələklərini (Zəbaniləri) çağıracağıq.”** Uca Allah buyurur: **“Onun üzərində on doqquz gözətçi mələk vardır. Biz Cəhənnəm gözətçilərini yalnız mələklərdən etdik”** (əl-Müddəssir, 30-31). O, həmçinin buyurur: **“Onlar Cəhənnəm gözətçisini çağıraraq deyəcəklər: “Ey Malik! Qoy Rəbbin canımızı alıb qurtarsın!” O isə: “Siz burada əbədi qalacaqsınız!”– deyəcək”** (əz-Zuxruf, 77).

Sünnədə də Malikin Cəhənnəmin gözətçisi olması, habelə Peyğəmbərin ﷺ onu görməsi barədə hədislər vardır. Buxarinin «Səhih» əsərində Səməra ibn Cundəbdən رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin ﷺ belə dediyi rəvayət olunmuşdur: “Bu gecə gördüm ki, iki kişi mənim yanıma gəlib dedilər: “Cəhənnəm odunu alovlandıran, Cəhənnəmin gözətçisi Malikdir. Mən Cəbrailəm, bu isə Mikaildir.”⁽²⁾

Mələklərdən bəziləri də Beytul Məmuru ziyarət edənlərdir. Bu mələklərdən hər gün yetmiş mini Beytul Məmuraya daxil olur və bir daha ora qayıtmırlar. Malik ibn Sasəə رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin ﷺ belə dediyini rəvayət etmişdir: “Sonra mənə Beytul Məmuru göstərdilər. Soruşdum: “Bu nədir, ey Cəbrail?” Dedi: “Bu Beytul Məmurudur. Hər gün onun içinə yetmiş min mələk girir. Oradan çıxdıqdan sonra bir daha ora qayıtmırlar.”⁽³⁾

1 "Təfsir İbn Kəsir", 7/120.

2 "Səhih əl-Buxari", 3236.

3 "Səhih əl-Buxari", 3207; "Səhih Muslim", 164.

Bəzi mələklər isə gəzib dolaşanlardır. Onlar gəzərək zikir məclislərini axtarırlar. Buxari və Muslimin rəvayət etdiyi hədisdə Əbu Hureyra رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyini nəql etmişdir: “Allahın yollarda gəzib dolanaraq *Allahı* zikir edən insanları arayan mələkləri vardır. Onlar Allahı zikir edən bir camaata rast gəldikdə bir-birini çağırır və: “Axtardığının yanına gəlin!”– deyirlər. Sonra da onlar bu camaatı öz qanadları ilə dünya səmasınadək əhatəyə alırlar...”⁽¹⁾ Alimlər demişlər ki, bu mələklər insanları qoruyan mələklərdən əlavədirlər.

Həmçinin rəvayət olunmuşdur ki, bu mələklər ümmətindən Peyğəmbərə رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ salam göndərən salamını ona çatdırır. İmam Əhməd və Nəsai səhih isnadla Abdullah ibn Məsuddan رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyini rəvayət etmişlər: “Həqiqətən Allahın yer üzərində gəzib dolanan mələkləri vardır. Onlar ümmətimin salamlarını mənə çatdırırlar.”⁽²⁾

Mələklərdən bəziləri də əməlləri yazan, möhtərəm mələklərdir. Onların işləri məxluqatın əməllərini yazıb onları siyahıya almaqdır. Uca Allah buyurur: **“Həqiqətən, sizin üstünüzdə nəzarətçilər vardır – çox möhtərəm, əməllərinizi yazanlar. Onlar sizin nə etdiklərinizi bilirlər”** (əl-İnfitar, 10-12). Həmçinin buyurur: **“Sağında və solunda iki mələk oturub onun əməllərini qeydə alır. Dedi ki elə bir söz yoxdur ki, onu yazmaq üçün yanında hazır durmuş gözətçi olmasın”** (Qaf, 17-18). Mücahid bu ayənin təfsirində demişdir: “İnsanın sağında bir mələk, solunda da bir mələk vardır. Sağdakı mələk yaxşı əməlləri, soldakı isə pis əməlləri qeyd edir.”

Bəzi mələklərə isə qəbir fitnəsində insanları sorğuya tutmaq tapşırılıb. Onların adları Munkər və Nəkirdir. Buna bir çox səhih hədislər sübutdur. Buxari və Muslim, Ənəs ibn Malikdən رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyini rəvayət etmişlər: “Bəndə qəbrə qoyulduqdan sonra yoldaşları dönüb getdiyi zaman onların ayaqqabılarının səsinə eşidir. Bu zaman onun yanına iki mələk gəlib onu oturdur və ondan soruşurlar ki: “Bu Muhəmməd رَضِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ deyilən adam haqqında nə deyə bilərsən?” Mömin olan kəs: “Mən şəhadət verirəm ki o, Allahın qulu və elçisidir”– deyə cavab verir. Onda mələklər deyirlər: “Cəhənnəm odundakı yerinə bax! Allah onun əvəzinə sənə Cənnətdə

1 "Səhih əl-Buxari", 6408; "Səhih Muslim", 2689.

2 "Müsənad Əhməd", 1/452; "Sünən ən-Nəsai", 1282.

bir yer verdi." Bu zaman həmin şəxs hər iki yerini görəcəkdir."⁽¹⁾

Tirmizi və İbn Hibban Əbu Hureyradan رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyini rəvayət etmişlər: "Meyit, (yaxud sizlərdən biri) dəfn olunduqdan sonra onun yanına biri qara, digəri göy olmaqla iki mələk gəlir. Onlardan birinin adı Munkər, digərininki isə Nəkirdir. Onlar gəlib soruşurlar: "O kişi haqqında nə deyirdin?..."⁽²⁾ Tirmizi bu hədisin həsən olduğunu bildirmişdir.

Bunlar Quran və Sünnədə vəzifələri və adları qeyd olunan ən məşhur mələklər idi. Hər bir bəndə bunlara iman gətirərək dəlillərdə göstərilənləri təsdiqləməlidir. Daha doğrusunu Allah bilir.

Mələklərə iman gətirməyin səmərəsi

Mələklərə iman gətirməyin mömin üçün böyük faydaları var:

1. İnsan mələkləri yaradan Allahın həm əzəmətini, həm də Onun qüdrətinin və hökmranlığının kamil olduğunu anlamış olur.

2. İnsan Allahın lütfünü və Mələklərdən bəzilərini bəndələri qorumağa, bəzilərini onların əməllərini yazmağa, bəzilərini də dünya və axirətləri üçün faydalı olan digər əməllərə müvəkkəl etməklə Allahın bəndələrinə olan qayğısını bildikdə Uca Allaha şükür etmiş olur.

3. Mələklər Allaha lazımı qaydada itaət etdikləri üçün habelə, möminlərə kömək edərək onlar üçün bağışlanma dilədikləri üçün möminlər onları sevmiş olur.

1 "Səhih əl-Buxari", 1374; "Səhih Muslim", 2870.

2 "Sünən ət-Tirmizi", 1073; "Səhih İbn Hibban", 3117.

II fəsil

NAZİL OLUNMUŞ KİTABLARA İMAN

«Vəhy» sözünün həm lüğəti, həm də istilahi mənası və bir də onun növlərinin bəyanı

«Vəhy» lüğəti mənada tez və gizli gələn xəbəyə deyilir.

Həmçinin, vəhyin işarə, yazı, risalə və ilham mənalı da vardır. Başqasına bildirdiyin hər bir xəbər vəhy adlanır. Yəni vəhyin lüğəti mənada yalnız Allahdan olması və peyğəmbərlərə verilməsi şərt deyil.

Beləliklə lüğəti mənada vəhy aşağıdakı anlamlara gəlir:

1. Musanın anasına verildiyi kimi insana verilən fitri ilham. Uca Allah buyurur: **“Biz Musanın anasına: “Onu əmizdir. Ondan ötrü qorxduqda isə onu çaya at. Qorxma və kədərlənmə. Çünki Biz onu sənə qaytaracaq və onu elçilərimizdən biri edəcəyik” – deyə təlqin etdik”** (əl-Qəsəs, 7).

2. Arılara və başqa heyvanlara verilən instinktiv ilham. Uca Allah buyurur: **“Rəbbin bal arısına belə vəhy etdi: Dağlarda, ağaclarda və insanların düzəltdikləri çardaqlarda özünə pətəklər hör”** (ən-Nəhl, 68).

3. Zəkəriyyənin öz qövmünə etdiyi kimi, bir işarə ilə. Uca Allah buyurur: **“O, mehrabdan öz qövmünün qarşısına çıxıb onlara işarə ilə başa saldı ki: “Səhər-axşam Allaha təriflər dey!”** (Məryəm, 11).

4. Şeytanın insana vəsvəsə verərək, öz dostlarına pis şeyi yaxşı göstərməsi. Uca Allah buyurur: **“Həqiqətən, şeytanlar öz dostlarına sizinlə mübahisə etmək üçün batil əqidələr təlqin edirlər”** (əl-Ənam, 121).

5. Allahın mələklərə yerinə yetirilməsi üçün verdiyi buyuruqları. Uca Allah buyurur: **“O zaman Rəbbin mələklərə: “Mən sizinləyəm! İman gətirənləri gücləndirin. Mən kafirlərin qəlbinə qorxu salacağam. Onların boyunlarını vurun və barmaqlarının hamısını kəsin!” – deyə vəhy etmişdi”** (əl-Ənfal, 12).

Vəhy sözünün şərii mənası:

«Vəhy» – vasitə ilə və ya vasitəsiz olaraq Uca Allahın öz peyğəmbərlərinə şəriət qanunu və ya kitab kimi çatdırmaq istədiyi xəbəridir.

Vəhyin növləri:

Allah tərəfindən nazil olunan vəhyin növləri vardır ki, bunları da Uca Allah əş-Şura surəsində bildirmişdir: **“Allah insanla ancaq vəhylə və ya pərdə arxasından danışır, yaxud bir elçi göndərir və o da Allahın izni ilə Onun istədiyini vəhy edir. Həqiqətən, O, Ucadır, Müdrikdir”** (əş-Şura, 51). Uca Allah bu ayədə bildirir ki, vəhyin üç mərtəbəsi vardır:

Birinci mərtəbə: Mücərrəd vəhydir ki, bu da Allahın dilədiyi kəsin qəlbinə istədiyi bir şeyi çatdırmasıdır. Həmin şəxs də bunun qətiyyətlə Allahdan olmasına əmin olur. Uca Allah buyurur: **“ancaq vəhylə...”** (əş-Şura, 51).

Abdullah ibn Məsuddan رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ rəvayət olunur ki, Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ demişdir: “Müqəddəs ruh mənim qəlbimə çatdırdı ki, heç bir insan onun üçün müəyyən olunmuş ruzini tam əldə etməyincə ölməyəcək. Odur ki, Allahdan qorxub və ruzinizi gözəl şəkildə axtarın.” Hədisi İbn Hibban və Hakim səhih olaraq rəvayət etmişlər, Zəhəbi də onun bu mövqeyini dəstəkləmişdir.⁽¹⁾ Bəzi alimlər peyğəmbərlərin yuxularında gördüklərini də bu qismə aid etmişlər. Uca Allah İbrahim barəsində belə xəbər verir: **“İbrahim dedi: “Oğlum! Yuxuda gördüm ki, səni qurban kəsirəm. Bax gör nə düşünürsən!”** (əs-Səffat, 102). Peyğəmbərliyin başlanğıcında Peyğəmbərimizin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ gördüyü yuxular da bu qəbildəndir. Buxari və Muslim Aişənin رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا belə dediyini rəvayət etmişlər: “Allahın Elçisinə صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ilk vəhyin gəlməsi yuxu vasitəsilə başlamışdır. Onun gördüyü elə bir yuxu yox idi ki, sübh çağının aydınlığı kimi gerçəkləşməsin.”⁽²⁾

İkinci mərtəbə: Pərdə arxasından vasitəsiz olaraq danışmaq. Bu bəzi peyğəmbərlər barəsində sabit olmuşdur. Məsələn, Uca Allah Öz Kitabında bir çox yerlərdə Musa peyğəmbərlə عَلَيْهِ السَّلَام bilavasitə danışmağı barədə xəbər vermişdir. Bu barədə Uca Allah buyurur: **“Və Allah Musa ilə sözlə (vasitəsiz) danışdı”** (ən-Nisa, 164). O, həmçinin buyurur: **“Musa təyin etdiyimiz vaxtda gəldikdə Rəbbi onunla danışdı”** (əl-Əraf, 143).

Uca Allahın Adəmlə عَلَيْهِ السَّلَام danışması da belə olmuşdur: **“Adəm tövbə etmək üçün Rəbbindən kəlmələr öyrəndi”** (əl-Bəqərə, 37).

1 "Məvariduz-Zəmə'an", 1084, 1085; "Mustədrək əl-Hakim", 2/4; "Sünən İbn Macə", 2144; İbn Əbi əd-Dunyanın "əl-Qənaə" əsəri və Beyhəqinin "Şuəbbul-İman" əsəri (əl-Muğni an həmlil-əsfar, 419, 895); əl-Bəğəvi, 14/304 № 4112.

2 "Səhih əl-Buxari", 3; "Səhih Muslim", 160.

Həmçinin Sünnədə varid olmuşdur ki, Uca Allah Peyğəmbərlə ﷺ də İsrə gecəsi danışmışdır. Uca Allah buyurur: **“Allah insanla ancaq vəhylə və ya pərdə arxasından danışır”** (əş-Şura, 51).

Üçüncü mərtəbə: Mələk vasitəsilə olunan vəhy. Uca Allah buyurur: **“ya-xud bir elçi göndərir və o da Allahın izni ilə Onun istədiyini vəhy edir”** (əş-Şura, 51).

Cəbrail ﷺ də bu minvalla peyğəmbərlərə vəhy çatdırmışdır.

Qurani Kərim bütövlükdə beləcə nazil olmuşdur. Uca Allah Qurani söyləmiş, Cəbrail ﷺ də onu eşitmiş və Uca Allahdan eşitdiklərini Muhəmmədə ﷺ çatdırmışdır. Uca Allah buyurur: **“Şübhəsiz ki, bu, aləmlərin Rəbbindən nazil edilmişdir. Onu sadıq ruh Cəbrail endirdi – sənin qəlbinə ki, xəbərdar edənlərdən olasan”** (əş-Şüəra, 192-194). Həmçinin buyurur: **“De: “Müqəddəs Ruh Cəbrail onu sənin Rəbbindən iman gətirənləri sabitqədəm etmək üçün, həm də müsəlmanlara doğru yol göstəricisi və müjdə olsun deyə gerçək olaraq nazil etmişdir”** (ən-Nəhl, 102).

Cəbrail ﷺ vəhyi Peyğəmbərimizə ﷺ üç yolla çatdırardı:

1. Ya Peyğəmbər ﷺ onu yaradıldığı surətdə görədi. Bu da öncəki fəsildə qeyd etdiyimiz kimi yalnız iki dəfə baş vermişdir.

2. Ya vəhy ona zıncırov cingiltisi kimi gələr, o da onu qavrayardı.

3. Ya da Cəbrail ﷺ kişi qiyafəsinə girərək Peyğəmbərə ﷺ görünər və vəhyi ona xitab edərdi. Əvvəldə qeyd etdiyimiz hədisdə – Cəbrailin ﷺ Peyğəmbərin ﷺ yanına gəlib İslamın rüknləri barəsində soruşduğu hədisdə göstərildiyi kimi.

Peyğəmbər ﷺ Haris ibn Hişamın رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ sualına cavab verərkən axırıncı bu iki növdən xəbər vermişdir. Hədisdə deyilir ki, Haris ibn Hişam رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərdən ﷺ soruşdu: “Ey Allahın Rəsulu, sənə vəhy necə gəlir?” Peyğəmbər ﷺ dedi: “Bəzən vəhy mənə zıncırovun cingiltisi kimi gəlir və mənə ən ağır gələni də elə budur. Bu hal məndən çəkilən kimi *mələyin* mənə söylədikləri yadımda möhkəm qalırdı. Bəzən də mələk mənə kişi qiyafəsində görünür, mənəmlə danışır, mən də onun söylədiklərini yadda saxlayıram.”⁽¹⁾ Hədisi Buxari və Muslim rəvayət etmişlər.

1 "Səhih əl-Buxari", 2; "Səhih Muslim", 2333.

I mövzu

Kitablara imanın hökmü və dəlilləri

Kitab sözünün mənası

Kitab sözü ərəbcə «kətabə» felindən əmələ gəlmiş məsdərdir və yazılmış bir şeyə deyilir. Əslində isə kitab, üzərindəki yazısı ilə birlikdə olan səhifəyə deyilir. Uca Allah buyurur: **“Kitab əhli səndən, onlara göydən bir kitab endirməyini istəyirlər”** (ən-Nisa, 153). Burada yazılmış səhifə nəzərdə tutulurdu.

Kitablar deyildikdə, Allahın Öz elçilərinə vəhy etdiyi kəlamlarının yazıldığı kitablar və səhifələr nəzərdə tutulur. Fərqi yoxdur, bu kitablar Tövrat kimi birbaşa yazılı formada da göndərilə bilər və ya digər kitablar kimi mələklərin vasitəsilə şifahi olaraq nazil edildikdən sonra da yazıla bilər.

Kitablara imanın hökmü

Allahın peyğəmbərlərinə nazil etdiyi bütün kitablara iman gətirmək imanın əzəmətli rüknlərindən və İslam dininin ən böyük əsaslarından biridir. Bu olmadan iman səhih olmur. Buna aid Quran və Sünnədə dəlillər vardır:

Uca Allah buyurur: **“Ey iman gətirənlər! Allaha, Onun Elçisinə və Elçisinə nazil etdiyi Kitaba və ondan əvvəl nazil etdiyi kitablara iman gətirin! Allahı, Onun mələklərini, kitablarını, elçilərini və Axirət gününü inkar edən şəxs dərin bir azğınlığa düşmüşdür”** (ən-Nisa, 136). Bu ayədə Uca Allah möminlərə imanın bütün rüknlərinə və şöbələrinə iman gətirməyi əmr edir. Onlara əmr edir ki, Allaha, Onun rəsuluna, yəni Muhəmmədə ﷺ və ona nazil etdiyi Kitaba, yəni Qurana, habelə ondan əvvəl nazil olmuş bütün kitablara, o cümlədən Tövrat, İncilə, və Zəbura iman gətirsinlər. Ayənin sonunda Rəbbimiz buyurur ki, kim imanın rüknlərindən hər hansı birinə küfr edərsə dərin bir azğınlığa düşər və doğru yoldan çıxmış olar. Ayədə zikr olunan imanın rüknləri arasında kitablara iman da vardır.

Uca Allah buyurur: **“Yaxşı əməl üzünüzü məşriqə və məğribə tərəf çevirməyiniz deyildir. Lakin yaxşı əməl *sahibləri* Allaha, Axirət gününə, mələklərə, kitablara, peyğəmbərlərə iman gətirən, sevdiyi malı qohum-əqrəbaya, yetimlərə, kasıblara, müsafirlərə, dilənənlərə və kölələrin azad**

edilməsinə sərf edən, namaz qılıb zəkat verən, əhd bağladıqda əhdlərini yerinə yetirən, sıxıntı və xəstəlik üz verdikdə, habelə döyüşdə səbir edən şəxslərdir” (əl-Bəqərə, 177). Uca Allah bu ayədə bildirir ki, əsl yaxşılıq ayədə zikr olunan imanın rüknlərinə iman gətirmək və bu rüknlərdən sonra zikr olunan imanın şöbələrinə əməl etməkdir. Allah kitablara iman gətirməyi də imanın rüknlərindən biri olaraq qeyd etmişdir. İbn Kəsir demişdir: “Ayədəki *tək halında deyilən* kitab sözü səmadan peyğəmbərlərə nazil olunmuş bütün kitabları özündə ehtiva edir. Uca Allah bu kitablara özündən əvvəlki kitabları mühafizə edən və kitabların ən şərəfli olan Quranla xətm vermişdir.”⁽¹⁾

Uca Allah bütün kitablara iman gətirməyi təsdiqləmək üçün mömin bəndələrinə əmr etmişdir ki, kitab əhlinə xitab edib belə desinlər: **“Deyin: “Biz Allaha, bizə nazil olana, İbrahimə, İsmailə, İshaqa, Yaquba və onun nəslinə nazil olana, Musa və İsaya verilənlərə, özlərinin Rəbbi tərəfindən peyğəmbərlərə verilənlərə iman gətirdik. Biz onların arasında fərq qoymuruq. Biz yalnız Ona təslim olanlarıq!”** (əl-Bəqərə, 136). Bu ayə möminlərin Peyğəmbər ﷺ vasitəsilə özlərinə nazil olan kitaba iman gətirmələrindən, həmçinin onların adları xüsusi olaraq zikr olunmuş peyğəmbərlərə nazil olan kitablara iman gətirmələrindən, habelə ümumi olaraq bütün peyğəmbərlərə nazil olan kitablara iman gətirmələrindən və peyğəmbərlərə iman gətirməkdə onların arasına fərq qoymamalarından bəhs edir. Bütün peyğəmbərlərə iman gətirmək isə öz növbəsində Allahın onlara nazil etdiyi kitablara iman gətirməyi özündə ehtiva edir.

Sünnəyə gəlincə, o da kitablara imanın vacib olduğunu və onu imanın bir rüknü olduğunu göstərir. Cəbrailin hədisində onun Peyğəmbərə ﷺ iman barədə verdiyi sual buna dəlildir. Peyğəmbər ﷺ imanın əsaslarını sadalayarkən kitablara imanı da qeyd etmişdir. Hədisi keçən fəsildə qeyd etdiyimizdən onu yenidən xatırlamağa lüzum görmürük.

Beləliklə, bütün kitablara iman gətirərək onların hamısını təsdiq etmək vacibdir. Həmçinin etiqad etmək lazımdır ki, onların hamısı Allahdandır və Uca Allah onları Öz elçilərinə haqq olan, doğru yol göstərən rəhbər, nur və işıq olaraq nazil etmişdir. Bunlardan birini yalan sayan və ya inkar edən kəs Uca Allaha qarşı küfr işlətməmiş və dindən çıxmış olur.

1 "Təfsir İbn Kəsir", 1/297.

Kitablara iman gətirməyin faydaları

Kitablara iman gətirməyin möminlərə böyük faydaları vardır. Bu faydalardan bəzisi bunlardır:

1. Uca Allahın qullarına qarşı lütfkar və diqqətli olmasına görə Ona şükür etmək. Belə ki, Onun nazil etdiyi kitablarda insanların dünya və axirətləri üçün xeyirli olan məsələlər öz əksini tapmışdır.

2. Bununla Allahın hikməti görünür. Çünki O, bu kitablarda hər bir ümmətə onların halına münasib olan qanunlar qoymuşdur. Kitabların sonuncusu olan Qurani Kərim isə Qiyamət gününədək bütün zaman və məkanlar üçün bütün məxluqata münasib olan bir kitabdır.

3. Bununla möminlər Allahın kəlam sifətini isbat etmiş olurlar. Bəllidir ki, Allahın danışması, məxluqun danışmasına bənzəmir və bütün məxluqat Onun kəlamına bənzər bir kəlam gətirməkdə acizdirlər.

II mövzu

Kitablara imanın məğzi

Kitablara iman gətirmək bir neçə tərəfdən olur. Quran və Sünnədən olan dəlillər bunlara etiqad etməyin və təsdiqləməyin vacib olmasına dəlalət edir. Bu da imanın əzəmətli rüknlərindən sayılan bu rüknü həyata keçirmək üçündür.

1. Bütün kitabların Allah tərəfindən nazil olmasına və Onun kəlamı olmasını təsdiq etmək. Uca Allah Özünə layiq tərzdə həqiqi kəlamla bunları demişdir. O buyurur: **“Allah ki, Ondan başqa ibadətə layiq olan məbud yoxdur, əbədi Yaşayandır, bütün yaradılanların Qəyyumudur. O, sənə Kitabı gerçək olaraq, ondan əvvəlkiləri təsdiqləməsi üçün nazil etdi. Tövrati və İncili də O nazil etdi, daha əvvəllər insanlara doğru yolu göstərən rəhbər olmaq üçün. Furqanı da O nazil etdi. Şübhəsiz ki, Allahın ayələrini inkar edənlər üçün şiddətli bir əzab vardır. Allah Qüdrətlidir, intiqam almağa qadirdir”** (Ali İmran, 2-4).

Uca Allah bu ayədə buyurur ki, O, Tövrati, İncili və Quranı nazil etmişdir. Bu da onu göstərir ki, bu kitablar Onun kəlamıdır, başqasından deyil, *ilk olaraq* məhz Ondan gəlmişdir. Ayənin sonunda isə Allah buyurur ki, Onun ayələrinə iman gətirməyənlər şiddətli bir əzaba düçar olacaqlar.

Həmçinin Tövrat barəsində buyurur: **“Şübhəsiz ki, Tövrati Biz nazil etmişik. Onda hidayət və nur vardır”** (əl-Maidə, 44). Uca Allah Tövrati nazil etdiyini və onda hidayət və nur olduğunu bəyan edir. Yəhudilərdən bəhs edən başqa bir ayədə də Allah Tövratin Onun kəlamı olduğunu belə bildirir: **“Siz yəhudilərin sizə inanacaqlarınımı ümid edirsiniz? Halbuki onlardan bir zümrə var idi ki, Allahın Sözü nü eşidib anladıqdan sonra, bilə-bilə onu təhrif edirdilər”** (əl-Bəqərə, 75). Əs-Suddi, İbn Zeyd və bir çox təfsirçilər demişlər ki, yəhudilərin eşidib təhrif etdikləri Allah kəlamı Tövrat olmuşdur.

İncil barəsində isə Uca Allah buyurur: **“Qoy İncil əhli Allahın onda nazil etdiyi şəriət qanunları əsasında hökm versinlər”** (əl-Maidə, 47). Yəni Allahın Kəlamı sayılan əmr və qadağalara riayət etsinlər.

Quran barəsində də buyurur: **“Əlif. Ləm. Ra. Bu, Hikmət Sahibi,**

hər şeydən Xəbərdar olan Allah tərəfindən, ayələri mükəmməlləşdirilmiş, sonra da ətraflı izah edilmiş bir Kitabdır” (Hud, 1). Digər bir ayədə Rəbbimiz elçisi Muhəmmədə ﷺ xitabən buyurur: **“Həqiqətən, sən Quranı Hikmət Sahibi və Bilən Allahdan alırsan”** (ən-Nəml, 6).

O, həmçinin buyurur: **“De: “Müqəddəs Ruh Cəbrail onu sənin Rəbbindən iman gətirənləri sabitqədəm etmək üçün, həm də müsəlmanlara doğru yol göstəricisi və müjdə olsun deyə gerçək olaraq nazil etmişdir”** (ən-Nəhl, 102). Həmçinin buyurur: **“Əgər müşriklərdən biri səndən aman diləsə, ona aman ver ki, Allahın sözünü eşitsin. Sonra onu özünün xatircəm olduğu yerə çatdır. Çünki onlar haqqı bilməyən bir qövmdür”** (ət-Tövbə, 6).

Onlara Allahın kəlamı olan və Peyğəmbərə ﷺ endirilən Quranı dinləmək əmr olunmuşdu. Çünki o Allahın həqiqi Kəlamıdır.

2. Bütün kitabların Allaha ibadətə çağırdığına, onların bir hidayət, nur və xeyir olduğuna iman gətirmək lazımdır. Uca Allah buyurur: **“Heç kimə yaraşmaz ki, Allah ona Kitab, hikmət və peyğəmbərlik verdikdən sonra insanlara: “Allaha yox, mənə qul olun!”– desin. Əksinə, o deyər: “Öyrətdiyiniz Kitabın və *ondan* öyrəndiyiniz şeyin sayəsində din xadimləri olun!”** (Ali İmran, 79). Uca Allah bildirir ki, Rəbbimiz kiməsə kitab, hikmət və peyğəmbərlik bəxş etdikdən sonra onun özünü ilahiləşdirməsi yolverilməzdir. Çünki bütün kitablar tək olan Allaha ibadətə çağırır.

Uca Allah kitablarının haqq və hidayət olduğunu bildirir: **“O, sənə Kitabı gerçək olaraq, *ondan* əvvəlkiləri təsdiqləməsi üçün nazil etdi. Tövrəti və İncili də O nazil etdi – daha əvvəllər insanlara doğru yolu göstərən rəhbər olmaq üçün. Furqanı da O nazil etdi. Şübhəsiz ki, Allahın ayələrini inkar edənlər üçün şiddətli bir əzab vardır. Allah Qüdrətlidir, intiqam almağa qadirdir”** (Ali İmran, 3-4).

O, həmçinin buyurur: **“İnsanlar tək bir ümmət idi. Allah *onlara* müjdə verən və qorxudan peyğəmbərlər göndərdi, onlarla birlikdə haqq olan kitab nazil etdi ki, insanlar arasında onların ixtilafa düşdükləri şeylərə dair hökm versin”** (əl-Bəqərə, 213).

O, həmçinin buyurur: **“Şübhəsiz ki, Tövrəti Biz nazil etmişik. Onda hidayət və nur vardır”** (əl-Maidə, 44).

Başqa bir ayədə isə buyurur: **“İnsanlara doğru yolu göstərən, bu yolun və haqqı batıldən ayırd edənın açıq-aydın dəlilləri olan Quran ramazan ayında nazil edilmişdir”** (əl-Bəqərə, 185).

Bu kimi bir çox ayələr vardır ki, səmavi kitabların Uca Allah tərəfindən hidayət və nur olaraq nazil olunduğunu bildirir.

3. Bütün kitabların bir-birini təsdiq etdiyini və onların arasında heç bir ziddiyyətin olmadığına iman gətirmək lazımdır. Uca Allah buyurur: **“Biz sənə, özündən əvvəlki kitabları təsdiqləyən və onları mühafizə edən Kitabı haqq olaraq nazil etdik”** (əl-Maidə, 48).

İncil barəsində isə belə buyurur: **“Ona içərisində hidayət və nur olan, özündən əvvəlki Tövrəti təsdiqləyən, müttəqilər üçün doğru yol göstəricisi və öyüd-nəsihət olan İncili verdik”** (əl-Maidə, 46).

Allahın kitabları arasında heç bir ziddiyyətin olmamasına iman gətirmək və onların nöqsanlardan xali olduğuna etiqad etmək vacibdir. Bu, Allahın Kitablarını adi kitablardan, Allahın Kəlamını məxluqatın kəlamından fərqləndirən başlıca cəhətdir. İnsanların yazdıqlarında isə bir çox nöqsanlar, qüsurlar və ziddiyyətlər vardır. Uca Allah Quranı vəsf edərək buyurur: **“Məgər onlar Quran barəsində düşünməzlərmi? Əgər o, Allahdan başqası tərəfindən olsaydı, əlbəttə, onda çoxlu ziddiyyət tapardılar”** (ən-Nisa, 82).

4. Allahın xüsusi olaraq adlarını çəkdiyi, habelə Rəsulunun ﷺ xəbər verdiyi kitablara iman gətirib onları təsdiq etmək gərəkdir. Bu kitablara aşağıdakılar aiddir:

a) Tövrət: Bu, Allahın Musaya ﷺ nazil etdiyi kitabdır. Uca Allah buyurur: **“Biz əvvəlki nəsilləri məhv etdikdən sonra Musaya insanlar üçün açıq-aydın dəlillər, doğru yol göstəricisi və rəhmət olaraq Kitab verdik ki, bəlkə, düşünüb ibrət alsınlar”** (əl-Qəsəs, 43). Buxari və Muslimin şəfaətçilik barədə Ənəs ibn Malikdən رَوَى عَنْهُ rəvayət etdikləri uzun hədisdə Peyğəmbər ﷺ demişdir: “... sonra onlar İbrahimin yanına gələcəklər. O deyəcək: Sizə lazım olan adam mən deyiləm. Etdiyi xətasını söylədikdən sonra deyəcək: Musanın yanına gedin, Allah ona Tövrəti vermiş və onunla vasitə olmadan danışmışdır.”⁽¹⁾ Uca Allah Tövrəti lövhələrə yazaraq Musaya vermişdir. O, buyurur: **“Biz onun üçün lövhələrdə hər şeydən öyüd-**

1 "Səhih əl-Buxari", 7410; "Səhih Muslim", 193.

nəsihət və hər şeyin təfsilatını yazdıq” (əl-Əraf, 145). İbn Abbas رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا demişdir: Burada Tövratin lövhələri nəzərdə tutulur.

Əbu Hureyradan رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ, Adəmlə عَلَيْهِ السَّلَام Musanın عَلَيْهِ السَّلَام söhbəti barədə rəvayət olunmuş hədisdə Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ demişdir: “... Adəm ona dedi: “Ey Musa, Uca Allah Öz kəlamı ilə səni ucaltmış, Tövrəti isə Öz Əli ilə yazmışdır...” Hədisi Buxari və Muslim rəvayət etmişdir.⁽¹⁾

Tövrət Uca Allahın İsrail oğullarına nazil etdiyi ən möhtəşəm Kitabdır. Orada Allahın Musaya عَلَيْهِ السَّلَام nazil etdiyi şəriət qanunlarının və əhkamlarının əsasları öz əksini tapmışdır. Musadan sonra İsrail oğullarına göndərilmiş peyğəmbərlər də ona riayət etmişlər. Uca Allah buyurur: **“Şübhəsiz ki, Tövrəti Biz nazil etmişik. Onda hidayət və nur vardır. Allaha təslim olan peyğəmbərlər yəhudilər üçün bununla, din xadimləri və baş keşişlər isə Allahın Kitabından qorunub saxlanılanlarla hökm verirdilər. Onlar hamısı buna şahid oldular”** (əl-Maidə, 44).

Uca Allah Öz kitabında yəhudilərin Tövrəti təhrif edərək dəyişdirmələrini bildirmişdir və bu barədə növbəti fəsildə söhbət açacağıq.

b) İncil: Bu, Allahın İsayə عَلَيْهِ السَّلَام nazil etdiyi kitabdır. Uca Allah buyurur: **“Onların ardınca Məryəm oğlu İsanı özündən əvvəlki Tövrəti təsdiqləyici olaraq göndərdik. Ona içərisində hidayət və nur olan, özündən əvvəlki Tövrəti təsdiqləyən, müttəqilər üçün doğru yol göstəricisi və öyüd-nəsihət olan İncili verdik”** (əl-Maidə, 46).

Qeyd etdiyimiz ayədən bəlli olur ki, Uca Allah İncili, Tövrəti təsdiq edən bir kitab olaraq göndərmişdir.

Bəzi alimlər demişlər: “İncil ilə Tövrət arasında çox az məsələlərdə onların ixtilaf etdikləri fərq vardır.” Uca Allah (Məryəm oğlu) Məsihin عَلَيْهِ السَّلَام İsrail oğullarına dedikləri barədə buyurur: **“Məndən əvvəl nazil olmuş Tövrəti təsdiqləyici kimi və sizə haram edilmiş bəzi şeyləri halal etmək üçün göndərdim”** (Ali İmran, 50).⁽²⁾

Uca Allah Öz Kitabında bildirir ki, Tövrətdə və İncildə peyğəmbərimiz Muhəmmədin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ göndəriləcəyi barədə müjdə vardır. O, buyurur:

1 "Səhih əl-Buxari", 6614; "Səhih Muslim", 2652.

2 "Təfsir İbn Kəsir", 2/36.

“O kəslər ki, yanlarındakı Tövrat və İncildə haqqında yazılmış olduğunu gördükləri elçinin – yazıb-oxumaq bilməyən peyğəmbərin, ardınca gə-dərlər” (əl-Əraf, 157).

İncil də Tövrat kimi təhrif olunaraq dəyişdirilmişdir. Bu barədə də Allahın izni ilə növbəti fəsildə söhbət açacağıq.

c) Zəbur: Bu, Allahın Davuda **عَلَيْهِ السَّلَام** nazil etdiyi kitabdır. O buyurur: **“Davuda da Zəburu verdik”** (ən-Nisa, 163).

Qətdə bu ayənin təfsirində demişdir: “Biz Uca Allahın Davuda öyrətdiyi Allaha həmd və tərif barədə olan, içərisində halal və haram, habelə fərzlər və qanunlar olmayan bir duası haqqında danışardıq.”

d) İbrahimin və Musanın **عَلَيْهِمَا السَّلَام səhifələri:** Bu haqda Quranda iki yer-də zikr olunmuşdur. Birincisi Nəcm surəsindədir. Uca Allah buyurur: **“Yoxsa Musanın səhifələrində olanlar barədə ona xəbər verilmədi? Məgər vəfalı olan İbrahimin səhifələrində olanlar barədə ona bildirilmədi? Heç bir günahkar başqasının günah yükünü daşmaz. İnsan can atdığı şeyə nail olar”** (ən-Nəcm, 36-39).

İkincisi isə əl-Əla surəsindədir: **“Günahlardan təmizlənən kimsə isə uğur qazanmışdır. O kimsə ki, Rəbbinin adını xatırlayıb namaz qılmışdır. Xeyr, siz dünya həyatını *olduqca* üstün tutursunuz; Axirət isə daha xeyirli və daha sürəklidir. Həqiqətən də bu, əvvəlki səhifələrdə bildirilmişdir – İbrahimin və Musanın səhifələrində”** (əl-Əla, 14-19).

Uca Allah Musa ilə İbrahimə **عَلَيْهِمَا السَّلَام** endirdiyi bu səhifələrdə varid olan bəzi məsələlərdən xəbər vermişdir. Həqiqi elm yalnız Allaha məxsusdur.

h) Qurani-Kərim: Bu, Allahın peyğəmbərimiz Muhəmmədə **صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** nazil etdiyi, digər kitabları təsdiq edən və onlar barədə şahidlik edən bir kitabdır. Quran nazil edilmiş kitabların sonuncusu, ən kamili və ən şərəflisidir. O, özündən əvvəlki kitabların hamısını nəsx edərək hökmlərini qüvvədən salmışdır. Bundan əlavə Quran bütün cinlərə və insanlara göndərilmişdir. Uca Allah buyurur: **“Biz sənə, özündən əvvəlki kitabları təsdiqləyən və onları mühafizə edən Kitabı haqq olaraq nazil etdik”** (əl-Maidə, 48). Həmçinin Quran özündən qabaq nazil olmuş kitabları təsdiqləyən bir kitabdır: **“De: “Kimin şahidliyi daha böyükdür?” De: “Allah mənimlə sizin aranızda Şahiddir. Bu Quran mənə vəhy olundu ki, onunla sizi və onun çatacağı**

hər kəsi xəbərdar edim. Məgər siz Allahla yanaşı *ibadətə layiq olan* başqa məbudların olduğuna şahidlik edirsiniz?” De: “Mən şahidlik etmirəm!” De: “O, Tək olan İlahdır. Mən sizin şərik qoşduqlarınızdan uzağam” (ən-Ənam, 19). Həmçinin buyurur: **“Aləmləri xəbərdar etməsindən ötrü Öz quluna Furqanı nazil edən Allah necə də xeyirxahdır!”** (əl-Furqan, 1).

Quranın bir çox adları vardır ki, onlardan ən məşhurları bunlardır: Quran, Furqan, Kitab, Tənzil və Zikr.

Bu kitablara aid varid olmuş dəlillərdə olduğu kimi, onların adlarına, kimlər barədə nazil olunmalarına, Allahın və Onun Rəsulunun **صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** bu kitablار və onlara tabe olanlar barədə verdiyi xəbərlərə iman gətirmək vacibdir.

5. Etiqad etmək lazımdır ki, Qurani Kərim bütün digər kitabları nəsx edərək onların hökmünü qüvvədən salmışdır. Heç bir insan və ya bir cin Quran nazil olunduqdan sonra digər kitablardakı hökmə riayət edə bilməz. Allahın Kitabında və Peyğəmbərinin **صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** sünnəsində buna bir çox dəlillər vardır. Uca Allah buyurur: **“Aləmləri xəbərdar etməsindən ötrü Öz quluna Furqanı nazil edən Allah necə də xeyirxahdır!”** (əl-Furqan, 1). Həmçinin buyurur: **“Ey Kitab əhli! Artıq sizə Kitabdan gizlətdiyiniz şeylərin bir çoxunu bəyan edən və bir çoxunun da üstündən keçən El-çimiz gəlmişdir. Artıq sizə Allahdan bir nur və açıq-aydın bir Kitab gəldi. Allah, Onun rızasını arayan şəxsləri *bu Kitabla* əmin-amanlıq yollarına yönəldir, onları Öz izni ilə zülmətlərdən nura çıxarır və düz yola yönəldir”** (əl-Maidə, 15-16).

Başqa bir ayədə isə Uca Allah Öz Peyğəmbərinə **صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** kitab əhlinə Quranla hökm verməyi əmr edərək buyurur: **“Elə isə onların arasında Allahın *sənə* nazil etdiyi *Kitabla* hökm ver. Sənə gələn haqdan ayrılıb onların istəklərinə tabe olma”** (əl-Maidə, 48). O, həmçinin buyurur: **“Onların aralarında Allahın *sənə* nazil etdiyi *Kitabla* hökm ver və onların istəklərinə tabe olma. Onlardan ehtiyat et ki, Allahın *sənə* nazil etdiyi *hökmlərin* bəzisindən səni sapdırmasınlar”** (əl-Maidə, 49).

Sünnədə isə Cabir ibn Abdullah **رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ** rəvayət etmişdir ki, bir dəfə Ömər ibn Xəttab **رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ** kitab əhlindən əldə etdiyi bir kitabla Peyğəmbərin **صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** yanına gəlib ona oxuduqda Peyğəmbər **صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** hirsənərək belə dedi: “Bu-

namı heyrtlənirsən, ey Xəttabın oğlu? Canım Əlində olan Allaha and olsun ki, mən sizə təmiz, açıq-aydın olan bir Kitabla gəlmişəm. Nəbadə onlardan nə isə soruşasınız və onlar sizə haqq olan bir şeyi söyləsinlər siz də onu yalan hesab edəsiniz, yaxud onlar batil bir şeyi sizə desinlər, siz də buna inanasınız. Canım Əlində olan Allaha and olsun ki, Musa sağ olsaydı yalnız mənə tabe olardı.” Hədisi Əhməd, əl-Bəzzar, əl-Beyhəqi və başqaları rəvayət etmişlər.⁽¹⁾ Hədis digər rəvayətləri ilə birlikdə həsəndir.

Ümumilikdə, Allahın kitablarına bu minvalla iman gətirmək lazımdır. Quranla bağlı etiqad olunması gərəkən məsələlərin təfsilatına gəlincə bu barədə inşaAllah növbəti fəsildə danışacağıq.

1 "Müsnəd Əhməd", 3/387; "Kəşf əl-Əstar", 134 və s.

III mövzu

Tövrət, İncil və digər kitabların təhrif olunmasının, Quranın isə salamat qalmasının bəyan edilməsi

Kitab əhlinin Allahın Kəlamını təhrif etməsi

Qüdrət və qüvvət sahibi olan Allah Qurani Kərimdə Kitab əhlinin onlara nazil edilmiş kitabları təhrif etdiyini və dəyişdirdiyini bildirir. Yəhudilər barədə Uca Allah belə buyurur: **“Siz *yəhudilərin* sizə inanacaqlarınamı ümid edirsiniz? Halbuki onlardan bir zümrə var idi ki, Allahın Sözlünü eşidib anladıqdan sonra, bilə-bilə onu təhrif edirdilər”** (əl-Bəqərə, 75). Həmçinin buyurur: **“Yəhudilərdən bəziləri kəlmələrin yerini dəyişdirir”** (ən-Nisa, 46).

Nəsrənilər barəsində isə Allah belə buyurur: **“Biz xaçpərəstik! – deyənlərlə də əhd bağlamışdıq. Onlar da *özlərinə* öyrədilənin bir hissəsini unutdular. Buna görə də onların arasına Qiyamət gününə qədər ədavət və kin saldıq. Allah onlara nə etdikləri barədə xəbər verəcəkdir. Ey Kitab əhli! Artıq sizə Kitabdan gizlətdiyiniz şeylərin bir çoxunu bəyan edən və bir çoxunun da üstündən keçən Elçimiz gəlmişdir. Artıq sizə Allahdan bir nur və açıq-aydın bir Kitab gəldi”** (əl-Maidə, 14-15).

Bu ayələrdən, yəhudilərin və xaçpərəstlərin müqəddəs kitabları təhrif edərək dəyişdirdikləri aydın olur. Bu təhrif isə bəzən nəyi isə artırmaqla, bəzən də nəyi isə əskiltməklə olur.

Əvvəlki ilahi kitablara artırma barədə Uca Allah buyurur: **“Vay o şəxslərin halına ki, onlar öz əlləri ilə kitab yazır, sonra da: “Bu, Allah tərəfindəndir!” – deyirlər ki, onunla cüzi miqdarda pul əldə edə bilsinlər. Öz əlləri ilə yazdıqlarına görə vay onların halına! Qazandıqları şeyə görə vay onların halına!”** (əl-Bəqərə, 79).

Əskiltmə barədə isə Allah buyurur: **“Ey Kitab əhli! Artıq sizə Kitabdan gizlətdiyiniz şeylərin bir çoxunu bəyan edən və bir çoxunun da üstündən keçən Elçimiz gəlmişdir. Artıq sizə Allahdan bir nur və açıq-aydın bir Kitab gəldi”** (əl-Maidə, 15). Həmçinin buyurur: **“Onlar: “Allah insana heç bir şey nazil etməmişdir” – deməklə Allahı layiqincə qiymətləndirmədilər.**

De: “Musanın insanlar üçün nur və doğru yolu göstərən rəhbər olaraq gətirdiyi Kitabı kim nazil etmişdir? Siz onu kağızlara yazıb *bir qismini* göstərir, çoxunu isə gizlədirsiniz” (əl-Ənam, 91).

Tövrət və İncilin təhrif olunması və buna dəlillər

Qeyd etdiyimiz ayələr kitab əhlinin ümumilikdə Allahın kəlamını təhrif etmələri barədə idi. Bundan əlavə Tövrət və İncilin təhrif olunmaları barədə ayrıca dəlillər də vardır.

Tövrətin təhrif olunması barədə Uca Allah buyurur: **“De: “Musanın insanlar üçün nur və doğru yolu göstərən rəhbər olaraq gətirdiyi Kitabı kim nazil etmişdir? Siz onu kağızlara yazıb *bir qismini* göstərir, çoxunu isə gizlədirsiniz. Axı, sizin də, atalarınızın da bilmədiyiniz şeylər sizə öyrədilmişdir”. Sən: “Allah!” – de, sonra da onları burax ki, öz boşboğazlıqları ilə əylənsinlər”** (əl-Ənam, 91).

Bu ayənin təfsirində belə deyilir: “Yəni Musanın **عَلَيْهِ السَّلَامُ** gətirdiyi Kitabı gizlədərək, onu, habelə Peyğəmbərin **صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** gələcəyi barədə olan dəlilləri təhrif etməklə istəklərinizə nail olmaq istəyirsiniz.”

Uca Allah həmçinin buyurur: **“Siz *yəhudilərin* sizə inanacaqlarınımı ümid edirsiniz? Halbuki onlardan bir zümrə var idi ki, Allahın Sözüünü eşidib anladıqdan sonra, bilə-bilə onu təhrif edirdilər”** (əl-Bəqərə, 75).

Əs-Suddi bu ayəni təfsir edib demişdir: “Burada Tövrət nəzərdə tutulur. Onlar onu dəyişdirmişdilər.” İbn Zeyd demişdir: “Onlar Allahın nazil etdiyi Tövrəti təhrif edərək, oradakı haramları halal, halalları isə haram etmiş, haqqa batıl, batilə isə haqq donu geyindirmişdilər.”

İncilin təhrif olunması barədə isə Uca Allah buyurur: **“Biz *xəçpərəstik!*” – deyənlərlə də əhd bağlamışdıq. Onlar da *özlərinə* öyrədilənin bir hissəsini unuttular. Buna görə də onların arasına Qiyamət gününə qədər ədavət və kin saldıq. Allah onlara nə etdikləri barədə xəbər verəcəkdir. Ey Kitab əhli! Artıq sizə Kitabdan gizlətdiyiniz şeylərin bir çoxunu bəyan edən və bir çoxunun da üstündən keçən Elçimiz gəlmişdir. Artıq sizə Allahdan bir nur və açıq-aydın bir Kitab gəldi”** (əl-Maidə, 14-15).

Bəzi alimlər sonuncu ayəni belə təfsir etmişlər: “Uca Allah onların bir çox məsələləri dəyişdirib təhrif etdiklərini, ayələri başqa mənaya yozduqlarını və Allaha iftira yaxdıqlarını bəyan edir. Bir çox şeylər də artıq və mənasız olduğu

üçün bunları bəyan etmir.”⁽¹⁾

Bütün bu qeyd olunan ayələr Tövrat və İncilin təhrif olunduğuna dəlalət edir.

Elə bu səbəbdən də müsəlman alimləri Tövrat və İncilin təhrif olunmasına dair ittifaq etmişlər.

Quranın təhrifdən salamat qalması, təhriflərdən qorunması, və buna dair dəlillər

Əzəmətli Qurana gəlincə, o, öncəki kitablar kimi təhrifə məruz qalmamışdır. Uca Allah onu Özünün də bu barədə xəbər verdiyi kimi təhriflərdən qoruyur. O buyurur: **“Şübhəsiz ki, Zikri Biz nazil etdik, əlbəttə, Biz də onu qoruyacağıq”** (əl-Hicr, 9). Təbəri bu ayənin təfsirində belə demişdir: «Yəni biz Quranı qoruyacağıq ki, onun hökm və fərzlərinə başqa bir şey daxil edilməsin və ya əlavə bir şey artırılmasın».⁽²⁾

Uca Allahın Quranı hər bir təhrifdən qoruması ilə bağlı başqa bir ayədə buyurur: **“Nə önündən, nə də arxasından batil ona girişə bilməz. O, Hikmət Sahibi, Tərifləyici Allah tərəfindən nazil edilmişdir”** (Fussilət, 42). Həmçinin buyurur: **“Əlif. Ləm. Ra. Bu, Hikmət Sahibi, hər şeydən Xəbərdar olan Allah tərəfindən, ayələri mükəmməlləşdirilmiş, sonra da ətraflı izah edilmiş bir Kitabdır”** (Hud, 1). Başqa bir ayədə isə buyurur: **“Cəbrail sənə Quranı nazil etdikdə onu tələm-tələsik yadda saxlamaq üçün dilini tərpətmə! Şübhəsiz ki, sən qəlbində onun qərar tutması və dilinlə onun oxunması Bizə aiddir”** (əl-Qiyamət, 16-17).

Bütün bu ayələr göstərir ki, Allah Quranın həm ayələrini, həm mənasını, nazil olan gündən ta (Qiyamət günü) salamat şəkildə aradan qaldırılanadək mükəmməlcəsinə qoruyur və onda hər hansı bir dəyişiklik baş verməsinə imkan vermir. Belə ki O, Quranı Öz Peyğəmbərinə ﷺ öyrətmiş, sonra onu Peyğəmbərin ﷺ qəlbində cəm etmiş, sonra onu bəyan etmiş və onun sünnəsi vasitəsilə Quranı təfsir etmişdir. Sonra da əsrlər boyu Quranı əzbərləyəcək və yazıb qoruyacaq adil insanlar yaratmışdır. Beləliklə də, Quran Peyğəmbərə ﷺ nazil olunduğu kimi, həm böyük, həm də kiçiklər tərəfindən daim oxunaraq bütün batillərdən qorunmuşdur. Alimlər, Tövrat

1 "Təfsir İbn Kəsir", 3/63.

2 "Təfsir İbn Cərir", 14/7.

təhrif olunduğu halda Quranın təhrif oluna bilməməsi barədə danışmışlar. Əbu Amr Əd-Dani, Əbu Həsən əl-Muntəbdən belə rəvayət etmişdir: “Bir gün mən Qazi Əbu İshaq İsmail ibn İshaqın yanında idim. Ondan: “Nə üçün Tövrat əhli təhrif edə bildi, Quran əhli isə yox?” – deyə soruşdular. Qazi dedi: “Qüdrətli və qüvvətli Allah Tövrat əhli barəsində buyurur: **“Din xadimləri və baş keşişlər isə Allahın Kitabından qorunub saxlanılanlarla hökm verirdilər”** (əl-Maidə, 44). Onu qoruyub saxlamağı onların özlərinə tapşırdığı üçün təhrif edə bilmişdilər. Quran barəsində isə belə buyurur: **“Şübhəsiz ki, Zikri Biz nazil etdik, əlbəttə, Biz də onu qoruyacağıq”** (əl-Hicr, 9). Odur ki, onlar Quranı təhrif edə bilməmişlər.” Sonra dedi: “Mən Əbu Abdullah əl-Muhamilinin yanına getdim və hekayəni ona söylədim. O dedi: Mən bundan daha gözəl əhvalat eşitməmişəm.”

IV mövzu

Qurana iman və onun xüsusiyyətləri**Quranın, Qüdsi hədisin və Peyğəmbərin ﷺ hədisinin tərifı, habelə bunların arasındakı fərq**

Qurani Kərim: Bu, Allahın o kəlamıdır ki, Allah həqiqi mənada danışmış, – halbuki biz bunun necəliyini izah edə bilmərik, – sonra bunu Öz elçisinə vəhy etmiş, möminlər ona haqq olaraq iman gətirmiş və onun həqiqətən Allah kəlamı olduğunu yaqinliklə bilmişlər. Cəbrail ﷺ onu Allahdan eşitmiş, sonra da peyğəmbərlərin sonuncusu olan Muhəmmədə ﷺ ləfz və məna olaraq, qətiliyi və yaqinliyi bildirən mutəvatir şəkildə çatdırmış, üstəlik bu günə qədər o, Kitab şəkildə yazılaraq bizə çatmış və hər bir dəyişiklikdən və təhrifdən qorunmuşdur.⁽¹⁾

Qüdsi hədis: Bu, Peyğəmbərin ﷺ öz Rəbbindən həm ləfz, həm də mənacə rəvayət etdiyi, bizə həm mutəvatir, həm də əhəd olaraq çatan hədislərdir. Lakin bunlar Quran kimi mutəvatir deyildir.⁽²⁾

Onun misalı Əbu Zərr əl-Ğifarinin Peyğəmbərdən ﷺ, onun isə öz Rəbbindən rəvayət etdiyi hədisdir: “Ey qullarım, şübhəsiz ki, Mən zülmü Özümə haram etdim, onu sizlərin də arasında haram etmişəm, odur ki, bir-birinizə zülm etməyin.”⁽³⁾

Peyğəmbərin ﷺ hədisi: Peyğəmbərin ﷺ dediyi sözləri və əməlləri, (səhabələrinin dediklərini və etdiklərini) təsdiqlədiyini özündə cəm edən, habelə onu vəsf edən hədislərə deyilir.⁽⁴⁾

Quran, Qüdsi hədis və Peyğəmbərin ﷺ hədisi arasındakı fərq

Quranın oxunuşu ibadətdir, üslubu möcüzəvidir, heç kəs onun bənzərini deyə bilməz, napak halda olan kimsə ona toxunmamalı, cunub halında olan

1 "əl-Əqidə ət-Təhaviyyə", 1/172; əl-Mənnə əl-Qəttanın "Məbahis fi ulumul-quran" səh. 21; Camaləddin əl-Qasimi, "Qəvaid ət-Təhdis", səh. 65.

2 Camaləddin əl-Qasimi, "Qəvaid ət-Təhdis", səh. 65.

3 "Səhih Muslim", 2577.

4 İbn Useymin, "Müstələh əl-hədis", səh. 7; Camaləddin əl-Qasimi, "Qəvaid ət-Təhdis", səh. 61-62.

isə onu oxumamalıdır, məna ilə rəvayət edilməsi caiz deyil, namazda oxunur, onu oxuyan oxuduğu hər bir hərfə görə on savab qazanır. Qüdsi hədis və Peyğəmbərin ﷺ hədisi isə belə deyildir.

Qüdsi hədislə Peyğəmbərin ﷺ hədisi arasındakı fərq

Qüdsi hədis həm ləfz, həm də mənacə Allah kəlamıdır, Peyğəmbərin ﷺ hədisi isə bundan fərqli olaraq həm ləfz, həm də mənacə Peyğəmbərin ﷺ sözüdür. Allah kəlamı məxluqun sözündən əfzəl olduğu üçün, qüdsi hədis Peyğəmbərin ﷺ hədisindən daha əfzəl sayılır.⁽¹⁾

Qurana imanın xüsusiyyətləri

Öncə qeyd etdiyimiz kimi, kitablara iman imanın əsaslarından biridir. Muhəmməd ﷺ peyğəmbər göndərildikdən və Quran ona nazil olduqdan sonra bu kitab digər kitablara nəsx etdiyi, onlara şahidlik etdiyi, onunla ibadət edildiyi, bütün insanlara və cinlərə göndərildiyi üçün onu digər kitablardan fərqləndirən özəllik və xüsusiyyətlər də vardır. Qurana həqiqi iman gətirmək üçün kitablara imanla bağlı yuxarıda qeyd olunan məsələlərə əlavə olaraq həmin xüsusiyyətlərə də etiqad etmək gərəkdir. Həmin xüsusiyyətlər bunlardır:

1. Etiqad etmək lazımdır ki, Quran bütün insanlara və cinlərə göndərilmiş və oradakı şəriət qanunları hər ikisinə şamil olunmuşdur. Buna iman gətirmək və Allaha orada buyurulmuş şəkildə ibadət etmək onların hamısına vacibdir. Uca Allah buyurur: **“Aləmləri xəbərdar etməsindən ötrü Öz quluna Furqanı nazil edən Allah necə də xeyirxahdır!”** (əl-Furqan, 1). Həmçinin Peyğəmbərinin ﷺ dilindən buyurmuşdur: **“Bu Quran mənə vəhy olundu ki, onunla sizi və onun çatacağı hər kəsi xəbərdar edim”** (əl-Ənam, 19). Həmçinin cinlər barəsində buyurur: **“De: “Mənə vəhy olundu ki, cinlərdən bir dəstə Quranı dinlədikdən sonra öz tayfalarına qayıdıb dedilər: “Həqiqətən, biz heyrətamiz bir Quran dinlədik! O, doğru yola yönəldir. Biz ona inandırıq və bundan sonra əsla kimsəni Rəbbimizə şərikin qoşmayacağıq”** (əl-Cin, 1-2).

2. Etiqad olunmalıdır ki, Quran bütün başqa kitablara nəsx edərək onları hökmdən salmışdır. Quran nazil olduqdan sonra nə Kitab əhlinə, nə də

1 Camaləddin əl-Qasimi, "Qəva'id et-Təhdis", səh. 65-66.

digərlərinə başqa bir kitaba tabe olması caiz deyildir. Yalnız Quranın əmrləri din sayılır, onun halal buyurduqları halal, haram buyurduqları isə haram hesab edilir. Uca Allah buyurur: **“İslamdan başqa bir din axtaran şəxsdən, o din heç vaxt qəbul olunmaz və o, axirətdə ziyana uğrayanlardan olar”** (Ali İmran, 85). Həmçinin buyurur: **“Həqiqətən, Biz sənə Kitabı haqq olaraq nazil etdik ki, insanlar arasında Allahın sənə vəhy etdiyi ilə hökm verəsən. Odur ki, xainləri müdafiə edənlərdən olma”** (ən-Nisa, 105). Öncə qeyd etmişdik ki, Cabir ibn Abdullaha رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ rəvayət olunan hədisdə Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ səhabələrinə kitab əhlinin kitablarını oxumağı qadağan edərək demişdir: “Canım əlində olana and olsun ki, əgər Musa sağ olsaydı, hökmən mənə tabe olardı.”⁽¹⁾

3. Bilmək lazımdır ki, Quranın gətirdiyi şəriət çox asandır. Keçmiş şəriətlər isə bir çox çətinlikləri özündə ehtiva edirdi. Uca Allah buyurur: **“O kəslər ki, yanlarındakı Tövrat və İncildə haqqında yazılmış olduğunu gördükləri elçinin – yazıb-oxumaq bilməyən peyğəmbərin, ardınca gedərlər. O peyğəmbər onlara yaxşı işlər görməyi buyurar, pis əməlləri isə qadağan edər, onlara pak şeyləri halal, murdar şeyləri isə haram edər. Onların ağır yüklərini yüngülləşdirər və onları buxovlardan xilas edər”** (əl-Əraf, 157).

4. Quran ilahi kitablar arasında yeganə kitabdır ki, onu bütün ləfz və məna təhriflərindən qorumağı Uca Allah Öz üzərinə götürmüşdür. O, buyurur: **“Şübhəsiz ki, Zikri Biz nazil etdik, əlbəttə, Biz də onu qoruyacağıq”** (əl-Hicr, 9). O, həmçinin buyurur: **“Nə önündən, nə də arxasından batil ona girişə bilməz. O, Hikmət Sahibi, Tərifəlayiq Allah tərəfindən nazil edilmişdir”** (Fussilət, 42). Başqa bir ayədə O, buna bir daha zəmanət verərək buyurur: **“Şübhəsiz ki, sən qəlbində onun qərar tutması və dilinlə onun oxunması Bizə aiddir. Biz onu oxuduğumuz zaman sən onun oxunuşunu izlə. Sonra, sözsüz ki, onu izah etmək də Bizə aiddir”** (əl-Qiyamət, 17-19).

İbn Kəsir sonuncu ayənin təfsirində demişdir: “Yəni Qurani, hifz edib Peyğəmbərə صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ oxutduqdan sonra onu aydınlaşdıraraq sənə istədiyimiz mənanı ilham veririk.” Uca Allah Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ zamanından bu günədək Öz Kitabını qoruyacaq bir çox möhtəşəm alimlər hazırlamışdır ki, onlar da bu işin öhdəsindən məharətlə gəlmişlər. Onlar Qu-

1 "Müsnəd Əhməd", 3/387; "Kəşf əl-Astar", 134.

ranı əzbərləyərək mənasını dürüst anlamış və ona riayət etmişlər. Qurana xidmət etmək üçün onlar saysız-hesabsız kitablar yazmışlar. Bəziləri Quranın təfsiri barədə, bəziləri onun rəsmi və xətti barədə, bəziləri onun möhkəm və müəşabih ayələri barədə, bəziləri onun Məkkədə və Mədinədə nazil olanları barədə, bəziləri ondan çıxarılan əhkamlar barədə, bəziləri nəsx və mənsux xüsusunda, bəziləri ayələrin nazil olma səbəbi haqqında, bəziləri Qurandakı məsəllər barədə, bəziləri onun ecazkarlığı barədə, bəziləri onun qəliz sözləri barədə, bəziləri də onun qramatik təhlili barədə, habelə Quranla bağlı başqa-başqa mövzularda kitablar yazmışlar ki, bunların vasitəsilə Uca Allah Quranı qorumaqdadır. Bu alimlər Allahın Kitabı xüsusunda layiqincə xidmət etmiş, beləliklə də, bu Kitab indiyədək qorunmuş və təfsir edilmişdir.

5. Qurani Kərim digər ilahi kitablar kimi bir çox möcüzələri özündə ehtiva etmişdir. Quran özü-özlüyündə böyük bir möcüzə, əbədi və tutarlı bir dəlildir ki, Allah onun sayəsində Qiyamətə qədər Öz Peyğəmbərinə ﷺ və ona tabe olanlara dəstək verəcəkdir. Buxari və Muslim, Əbu Hureyradan رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin ﷺ belə dediyini rəvayət etmişlər: “Uca Allah hər bir peyğəmbərə insanlara ona iman gətirsin deyər müxtəlif möcüzələr vermişdir. Allahın mənə verdiyi möcüzə isə vəhydir. Allahdan Qiyamət günü ən çox tərəfdarı olan peyğəmbər olmağımı diləyirəm.”⁽¹⁾

Quranın möcüzəvi xüsusiyyətlərindən biri onun fəsahtli və bəlağətli olmasıdır. Rəbbimiz bütün insanlara və cinlərə bacarırlarsa, Quranın bənzərini və ya onun bir qismini gətirməyi buyurmuşdur. Bu da üç mərtəbədən ibarətdir: Əvvəlcə Allah onları Quranın bənzərini gətirməyi buyurmuş, onlar da bunu edə bilməyərək aciz qalmışlar. O buyurur: **“Yoxsa onlar: “Bunu özündən uydurdun!”– deyirlər. Xeyr, onlar iman gətirmirlər. Əgər doğru söyləyirlərsə, qoy Qurana bənzər bir kəlam gətirsinlər”** (ət-Tur, 33-34). Sonra Rəbbimiz onların aciz olduqlarını bildirərək buyurur: **“De: Əgər insanlar və cinlər bu Qurana bənzər bir şey gətirmək üçün bir yerə toplaşsın, bir-birinə kömək etsələr belə ona bənzərini gətirə bilməzlər”** (əl-İsra, 88). Sonra Allah onlara bacarırlarsa, on surə gətirmələrini buyurmuş, lakin onlar bunu da bacarmamışlar. Uca Allah buyurur: **“Yoxsa onlar: “Mühəmməd onu özündən uydurdu!”– deyirlər. De: “Əgər doğru**

1 "Səhih əl-Buxari", 4981; "Səhih Muslim", 152.

danışırınsınızsa, Ona bənzər uydurulmuş on surə də siz gətirin və Allahdan başqa, kimi bacarırsınızsa, köməyə çağırın!” (Hud, 13). Sonra Allah onlara növbəti dəfə bacarırlarsa, bir surə gətirmələrini buyurmuşdur. Lakin onlar yenə aciz qalmışlar. O, buyurur: **“Yoxsa: “Mühəmməd onu özündən uydurdu!” – deyirlər. De: “Əgər doğru danışırınsınızsa, ona bənzər bir surə də siz gətirin və Allahdan başqa, kimi bacarırsınızsa, köməyə çağırın!”** (Yunus, 38). Bununla da insanlar Quranda üç ayədən ibarət olan bir surənin bənzərini gətirə bilməyəcək qədər acizdirlər ki, bu da onun möcüzəvililiyinin əlamətidir.

6. Uca Allah Qurani Kərimdə insanlara dinlərində, dünyalarında, sağ ikən və öldükdən sonra lazım olacaq şeyləri bəyan etmişdir. O, buyurur: **“Biz Kitabı sənə hər şey üçün bir izah, müsəlmanlara da doğru yol göstəricisi, mərhəmət və müjdə olaraq nazil etdik”** (ən-Nəhl, 89). Həmçinin buyurur: **“Biz Kitabda heç bir şeyi nəzərdən qaçırmadıq”** (əl-Ənam, 38). İbn Məsud رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ demişdir: Quranda bütün elmlər nazil edilmiş, hər bir şey bəyan edilmişdir.

7. Quranın ən əsas xüsusiyyətlərindən biri onu aramla, düşünərək oxuyan üçün asanlaşdırılmasıdır. Bu da Quranın ən böyük xüsusiyyətlərindəndir. Uca Allah buyurur: **“Biz Qurani yada salmaq üçün asanlaşdırdıq. Amma heç bir yada salan varmı?”** (əl-Qəmər, 17). Həmçinin buyurur: **“Bu mübarək Kitabı, insanların onun ayələrini düşünüb anlaması və ağıl sahiblərinin də ondan ibrət götürməsi üçün sənə nazil etdik”** (Sad, 29). Mücahid birinci ayənin təfsirində demişdir: “Yəni asan oxunulan etdik.” Əs-Suddi demişdir: “Tilavətini dillərdə asanlaşdırdıq.” İbn Abbas رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا demişdir: “Uca Allah Qurani insanların dili üçün asanlaşdırmış olmasaydı, heç kim Allahın Kəlamını oxuya bilməzdi.”⁽¹⁾ Təbəri və bir çox təfsir alimləri Quranın asanlaşdırılmasının onun ləfzən tilavət üçün, həm də məna baxımından düşünüb ibrət almağa şamil olduğunu bildirmişlər.⁽²⁾ Bu da təcrübə nöqtəyi-nəzərindən aydın bir məsələdir.

8. Quran keçmiş kitabların xülasəsini və peyğəmbərlərinin şəriətlərinin əsaslarını özündə ehtiva edir. Uca Allah buyurur: **“Biz sənə, özündən əvvəl-**

1 "Təfsir İbn Kəsir", 8/453.

2 "Təfsir İbn Cərir", 27/96.

ki kitabları təsdiqləyən və onları mühafizə edən Kitabı haqq olaraq nazil etdik” (əl-Maidə, 48). Həmçinin buyurur: “*Allah Nuha tövsiyə etdiyini, sənə vəhy etdiyimizi, İbrahimə, Musaya və İsaya tövsiyə etdiyimizi sizin üçün də dində qanun etdi: “Dinə doğru-düzgün etiqad edin və onda bölünüb firqə-firqə olmayın!” Sənin dəvət etdiyin tövhid müşriklərə ağır gəldi*” (əş-Şura, 13).

9. Quran digər kitablardan fərqli olaraq keçmiş peyğəmbərlərin və ümmətlərin xəbərlərini qeyd etmişdir. Uca Allah buyurur: “*Elçilərin xəbərlərindən hər birini sənə söyləyirik ki, bununla sənin ürəyini möhkəmləndirək*” (Hud, 120). O, həmçinin buyurur: “*Bu, sənə söylədiyimiz məmləkətlər haqqında hekayətlərin bəzisi*dir. Onlardan izi qalanı da vardır, yerlə-yeksan olanı da” (Hud, 100). O, həmçinin buyurur: “*Beləcə, olub-keçmiş əhvalatlardan sənə danışırıq. Artıq sənə Öz tərəfimizdən Zikr vermişik*” (Ta ha, 99).

10. Quran Allahın nazil etdiyi kitabların sonuncu, həm də bu kitabları təsdiqləyən bir kitabdır. Uca Allah buyurur: “*O, sənə Kitabı gerçək olaraq, ondan əvvəlkiləri təsdiqləməsi üçün nazil etdi. Tövrəti və İncili də O nazil etdi, daha əvvəllər insanlara doğru yolu göstərən rəhbər olmaq üçün. Furqanı da O nazil etdi*” (Ali İmran, 3-4). Başqa bir ayədə buyurur: “*Biz sənə, özündən əvvəlki kitabları təsdiqləyən və onları mühafizə edən Kitabı haqq olaraq nazil etdik*” (əl-Maidə, 48).

Bütün bu sadalananlar Quranı digər kitablardan fərqləndirən özəlliklərdir. Bütün bunları bilib onlara əməl etməyincə iman doğru olmur. Daha doğrusunu isə Allah bilir!

III fəsil

PEYĞƏMBƏRLƏRƏ İMAN

I mövzu

Peyğəmbərlərə iman gətirməyin hökmü və dəlilləri

Peyğəmbərlərə iman gətirmək bu dinin vaciblərindən və imanın əzəmətli rüknlərindən biridir. Buna dair Quran və Sünnədə bir çox dəlillər vardır.

Uca Allah buyurur: **“Peyğəmbər öz Rəbbindən ona nazil edilənə iman gətirdi, möminlər də iman gətirdilər. Hamısı Allaha, Onun mələklərinə, kitablarına və elçilərinə iman gətirdilər. Onlar dedilər: “Biz Onun elçiləri arasında fərq qoymuruq!”** (əl-Bəqərə, 285).

Uca Allah peyğəmbərlərə iman gətirməyi Allahın Rəsulunun ﷺ və möminlərin iman gətirdiyi imanın digər rüknləri ilə birlikdə qeyd etmişdir. Üstəlik bildirmişdir ki, möminlər peyğəmbərlər arasında heç bir fərq qoymayaraq onların hamısına iman gətirirlər.

Uca Allah Öz kitabında peyğəmbərlərə iman gətirməyənlər barədə belə buyurur: **“Allahı və Onun elçilərini inkar edənlər, Allahı Onun elçilərindən ayırmaq istəyib: “Biz o elçilərin bəzisinə inanır, bəzilərinə isə inanmırıq!”– deyənlər və bunun arasında bir yol tutmaq istəyənlər, məhz onlar əsl kafirlərdir. Biz kafirlər üçün alçaldıcı bir əzab hazırlamışıq”** (ən-Nisa, 150-151). Bu ayədə Rəbbimiz peyğəmbərləri yalan sayanları, habelə onların bəzilərinə iman gətirib digərlərini inkar edənləri kafir adlandırır. Sonda onların əsl kafir olduqlarını bildirir. Belə ki, onların kafir olması açıq-aydın və inkarolunmazdır. Növbəti ayədə isə Uca Allah onlara iman gətirənlərin mövqeyi barədə belə buyurur: **“Allaha və Onun elçilərinə iman gətirən və onlardan heç birinin arasında fərq qoymayanlara Allah Öz mükafatlarını verəcəkdir. Allah Bağışlayandır, Rəhmlidir”** (ən-Nisa, 152). Bu ayədə Uca Allah möminlərin Allaha və Onun göndərdiyi peyğəmbərlərinin hamısına iman gətirdiklərini bildirir. Möminlər onların arasında fərq qoymurlar. Əksinə, hamısının Allah tərəfindən göndərildiklərinə yəqinliklə iman gətirirlər.

Sünnədə də, Quranda olduğu kimi peyğəmbərlərə iman gətirməyin imanın əsaslarından olmasına dair kifayət qədər dəlillər vardır. Mələklərə iman fəslində qeyd etdiyimiz Cəbrail hədisində Peyğəmbər ﷺ Cəbrailin ﷺ imanı barədə verdiyi suala cavab verərkən demişdir: “İman Allaha, Onun mələklərinə, Onun kitablarına, Onun elçilərinə, Axirət gününə və qədərə – onun xeyrinə və şərinə iman gətirməkdir.” Hədisdə peyğəmbərlərə iman gətirmək imanın digər əsasları ilə birgə qeyd olunur. Müsəlmanın buna etiqad edərək həyata keçirməsi vacibdir.

Digər bir hədisdə deyilir ki, Peyğəmbər ﷺ gecə namazında təhəccüd duası edərkən deyirdi: “Allahım! Həmd Sənədir. Sən göylərin və yerin nurusan. Həmd Sənədir. Sən göylərin və yerin Hamisisən. Həmd Sənədir. Sən göylərin, yerin və onlarda olanların Rəbbisən. Sən Haqqsan. Verdiyən vəd haqdır. Dediyn söz haqdır. Sənə qovuşmaq haqdır. Cənnət haqdır. Cəhənnəm haqdır. Peyğəmbərlər haqdır. Qiyamət haqdır.”⁽¹⁾

Peyğəmbərin ﷺ imanın əsaslarını qeyd edərək duasının əvvəlində Allaha imanla, Cənnət və Cəhənnəmin, habelə Qiyamətin haqq olması ilə yanaşı peyğəmbərlərə də imanı qeyd etməsi peyğəmbərlərə və elçilərə iman gətirməyin nə qədər mühüm olduğunu və dində xüsusi bir yer tutduğunu göstərir.

Bundan aydın olur ki, peyğəmbərlərə iman gətirmək vacibdir, həmçinin o da aydın olur ki, onlara iman gətirmək bu dinin ən böyük dəyərlərindən və onun ən əzəmətli xislətlərindəndir. Və o da aydın olur ki, peyğəmbərlərin hamısını və ya onlardan birini inkar edən kəs imanın rüknlərindən olan bu əzəmətli rüknü inkar etməklə Allaha qarşı böyük küfr işlətməmiş olur və kafir sayılır.

Peyğəmbərlərə iman gətirməyin faydaları

Peyğəmbərlərə iman gətirmək mömin qəlbinə yaxşı təsir və ona fayda verir. Onlardan bəziləri aşağıdakılardır:

1. Bununla insan Allahın mərhəmətli olduğunu, Onun Öz qullarına qayğı göstərdiyini anlayır. Çünki Allah insanlara hidayət vermək və onları doğru yola yönəltmək üçün onlara elçilər göndərmişdir.

1 "Səhih əl-Buxari", 7499.

2. Bu böyük nemətin müqabilində insan Allaha şükür edir.

3. İnsan peyğəmbərləri sevir, onlara ehtiramla yanaşır və onları layiqli şəkildə tərifləyir. Ona görə ki, onlar Allahın göndərdiyi seçilmiş qullardır. Həm də ona görə ki, onlar Allahın risaləsini təbliğ etmiş, öz qövmələrinə nəsihət etmiş və onların əziyyətlərinə səbr etmişlər.

II mövzu

Nəbi və rəsul sözlərinin tərifı və onlar arasındakı fərq

Lüğəti mənada «**nəbi**» ərəbcə «**nəbə**» – yəni böyük faydası olan xəbər sözündən götürülmüşdür. Uca Allah buyurur: “**Onlar nə barədə bir-birindən soruşurlar? Böyük bir xəbər barəsində**” (ən-Nəbə, 1-2). Peyğəmbər ona görə nəbi adlandırılıb ki, o öz Rəbbindən xəbərlər verir.

Bəziləri isə «**nəbi**» sözünün «**nəbava**» yəni hündür bir şey sözündən qaynaqlandığını bildirmişlər. Nəbi sözünə bu yöndən yanaşsaq, bunu hər bir peyğəmbərin digər insanlardan daha uca məqamda olduğunu deyə bilərik. Uca Allah buyurur: “**Biz onu yüksək bir məqama ucaltdıq**” (Məryəm, 57).

«Rəsul» sözünün lüğəti mənasına gəlincə, bu, ərəbcə «**irsal**» sözündən götürülmüşdür ki, bu da «göndərilmək» deməkdir. Uca Allah Səba hökmdarı barədə buyurur: “**Mən onlara bir hədiyyə göndərəcəyəm və baxacağam görüm elçilər nə ilə qayıdacaqlar**” (ən-Nəml, 35).

Alimlər rəsul və nəbi sözlərinin istilahi mənalarda ixtilaf etmişlər. Onların içərisində ən məşhur rəylər aşağıdakılardır:

Nəbi o adama deyilir ki, Allah ona vəhy edərək müəyyən əməlləri yerinə yetirməyi buyurmuş, o da bunları möminlərə əmr etmişdir.

Rəsul isə o adama deyilir ki, Allah ona vəhy edərək onu Allahın əmrinə asi olanlara Allahın risaləsini çatdırması üçün göndərmişdir.

Nəbi və rəsul arasındakı fərq

Nəbi o kimsədir ki, Allah ona, möminlərə xitab etsin və Öz buyruqlarını onlara təbliğ etsin deyər, əmr və qadağaları barədə ona xəbər vermişdir. Allah onları kafirlərə xitab etməsi üçün göndərməmişdir.

Rəsul isə həm möminlərə, həm də kafirlərə göndərilmiş olur və Allahın risaləsini təbliğ edərək insanları yalnız Allaha ibadət etməyə çağırır.

Onu da qeyd etmək ki, yeni bir şəriət gətirmək rəsul olmaq üçün şərt deyil. Belə ki, Yusuf عليه السلام İbrahimin عليه السلام dini üzərində olmuşdur. Davud عليه السلام və Süleyman عليه السلام da – hər ikisi Tövrata tabe olmuşlar, lakin

bununla belə onlar rəsul idilər. Uca Allah buyurur: **“Daha öncə Yusuf sizə açıq-aydın dəlillər gətirmişdi. Siz onun gətirdiklərinə şəkk etməkdə davam edirdiniz. Nəhayət, o, vəfat etdikdə dediniz: “Allah ondan sonra elçi göndərməyəcəkdir!” Allah həddi aşan, şübhə edən kimsəni beləcə azğınlığa salar”** (Ğafir, 34). O, həmçinin buyurur: **“Biz Nuha və ondan sonrakı peyğəmbərlərə vəhy etdiyimiz kimi sənə də vəhy etdik. Biz İbrahimə, İsmailə, İshaqa, Yaquba və onun nəslinə, İsaya, Əyyuba, Yunusa, Haruna və Süleymana da vəhy etdik. Davuda da Zəburu verdik. Daha öncə bir qisim elçilər barəsində sənə söylədik, digər elçilər barəsində isə sənə heç nə söyləmədik. Və Allah Musa ilə sözlə (vasitəsiz) danışdı”** (ən-Nisa, 163-164).

Bəzən nəbi olan kimsəyə rəsul da deyilir. Uca Allah buyurur: **“Biz səndən əvvəl elə bir elçi, elə bir peyğəmbər göndərməmişik ki, o, *ayələrimizi oxumaq* istədikdə, şeytan onun oxuduğuna gizlicə *vəsvəsə* verməsin. Lakin Allah şeytanın gizlicə təlqin etdiyini yoxa çıxarar”** (əl-Həcc, 52).

Bu ayədə Rəbbimiz rəsul və nəbi göndərdiyini buyurur. Belə ki, Uca Allah möminləri nəyəsə dəvət etməyə əmr etdikdə həmin şəxs Allah tərəfindən göndərilmiş olur. Lakin bu mütləq rəsulluq sayılmır. Mütləq rəsulluq peyğəmbərlərin bütün insanlara, o cümlədən möminlərə və kafirlərə göndərilmələrinə deyilir.

III mövzu

Peyğəmbərlərə iman gətirməyin məğzi

Peyğəmbərlərə iman, Allahın Kitabında və Peyğəmbərinin ﷺ sünnəsində xülasə və təfsilatı ilə xəbər verilənlərə etiqad etməyə deyilir.

Xülasəsi

Bu, insanın hər bir ümmətə Allah tərəfindən peyğəmbər göndərilməsinə etiqad etməsinə deyilir. Həmin peyğəmbərlər insanları tək Allaha ibadət etməyə, Ona heç nəyi şərik qoşmamağa, habelə Allahdan savayı bütün məbudları inkar etməyə çağırmışlar. Uca Allah buyurur: **“Biz hər ümmətə: “Allaha ibadət edin, tağutdan uzaq olun”– deyə, elçi göndərdik”** (ən-Nəhl, 36). Həmçinin bütün peyğəmbərlərin sadıq, təqvalı, etimad olunası, etibarlı və hidayət göstərən olmalarına da etiqad edilməlidir. Uca Allah buyurur: **“Onlar deyəcəklər: “Vay halımıza! Bizi yatdıgımız yerdən kim qaldırdı? Bu, Mərhəmətli Allahın vəd etdiyi qiyamətdir. Elçilər doğru deyirlərmiş”** (Yasin, 52). Başqa bir ayədə Uca Allah bir çox peyğəmbərlər haqqında söhbət açdıqdan sonra belə buyurur: **“Onların atalarından, nəsillərindən və qardaşlarından bəzilərini də. Onları seçdik və düz yola yönəlttik. Bu, Allahın hidayətidir. Bununla O, qullarından istədiyi şəxsi doğru yola yönəldir. Əgər Ona şərik qoşsaydılar, əlbəttə, etdikləri əməllər puç olardı”** (əl-Ənam, 87-88).

Həmçinin etiqad olunmalıdır ki, onların hamısı açıq-aydın haqq və hidayət üzərində olublar, üstəlik Allahın buyuruqlarını insanlara çatdırıblar. Uca Allah Cənnət əhli haqda xəbər verir ki, (onlar belə demişlər): **“Əlbəttə, Rəbbimizin elçiləri haqqı gətirmişdilər”** (əl-Əraf, 43). Həmçinin buyurur: **“Biz elçilərimizi aydın dəlillərlə göndərdik və onlarla birlikdə Kitab və tərəzi nazil etdik ki, insanlar ədalətli olsunlar”** (əl-Hədid, 25).

Eyni zamanda bilmək lazımdır ki, peyğəmbərlərin hamısı eyni əqidəyə – TəkAllahlığa dəvət etmişlər. Fəqət onların şəriətləri müxtəlif olmuşdur. Uca Allah buyurur: **“Səndən əvvəl elə bir elçi göndərməmişik ki, ona: “Məndən başqa heç bir məbud yoxdur, Mənə ibadət edin!”– deyə vəhy etmə-yək”** (əl-Ənbiya, 25). O, həmçinin buyurur: **“Sizlərdən hər biriniz üçün bir şəriət və bir yol təyin etdik”** (əl-Maidə, 48).

Onu da bilmək lazımdır ki, onlar özlərinə nazil olunmuş vəhyi tam olaraq insanlara çatdırmaqla onların üzərində hüccəti qaldırmışlar. Uca Allah buyurur: **“Hər kəs onların, Rəbbinin göndərdiklərini necə təbliğ etdiyini bilsin. Allah onların nə etdiklərini nəzarəti altında saxlayır və hər şeyi ayrı-ayrılıqda hesaba alır”** (əl-Cin, 28). O, həmçinin buyurur: **“Biz müjdə verən və qorxudan elçilər göndərdik ki, insanların elçilərdən sonra Allaha qarşı bir bəhanəsi olmasın”** (ən-Nisa, 165).

Hər bir müsəlman etiqad etməlidir ki, peyğəmbərlər yaradılmış insandrlar, heç bir rübubiyyət xüsusiyyətlərinə (ilahi qüvvəyə) malik deyillər və adi Allah bəndəsidirlər. Sadəcə olaraq Allah onları seçib rəsul göndərməklə onlara ehtiram göstərmişdir. Uca Allah buyurur: **“Elçiləri onlara dedilər: “Biz də sizin kimi bir insanıq. Lakin Allah Öz qullarından istədiyinə lütfkarlıq edir. Allahın izni olmadan biz sizə heç bir dəlil gətirə bilmərik”** (İbrahim, 11).

Uca Allah Nuh عليه السلام barəsində belə buyurur: **“Mən sizə demirəm ki, Allahın xəzinələri mənim yanımdadır. Mən qeybi də bilmirəm. Mən sizə demirəm ki, mən mələyəm”** (Hud, 31).

Digər bir ayədə Allah Muhəmmədə صلى الله عليه وسلم öz qövmünə belə deməyi buyurur: **“De: “Mən sizə demirəm ki, Allahın xəzinələri mənim yanımdadır. Mən qeybi də bilmirəm. Mən sizə demirəm ki, mən mələyəm. Mən yalnız mənə vəhy olunana tabe oluram”** (əl-Ənam, 50).

Peyğəmbərlər barədə etiqad olunması vacib olan məsələlərdən biri də, Allahın onlara yardım etməsinə və onlara dəstək verməsinə, habelə gözəl aqibətin məhz peyğəmbərlərə və onların ardıcılalarına nəsib olmasına iman gətirməkdir. Uca Allah buyurur: **“Şübhəsiz ki, Biz Öz elçilərimizə və möminlərə həm dünya həyatında, həm də şahidlərin şəhadət verəcəyi gün yardım edəcəyik”** (Ğafir, 51).

Həmçinin, Allahın xəbər verdiyi kimi peyğəmbərlərin bir-birindən üstün olmasına iman gətirmək vacibdir. Uca Allah buyurur: **“Biz o elçilərin bəzisini digərlərindən üstün etdik. Onlardan bəzisi ilə Allah danışmış, bəzisini isə dərəcələrə yüksəltmişdir”** (əl-Bəqərə, 253).

Bütün bunlara, habelə Quran və Sünnədə peyğəmbərlər barədə varid olan bütün məsələlərə iman gətirmək labüddür.

Təfsilati iman isə Allahın Öz kitabında və Peyğəmbərinin ﷺ sünnəsində onlardan adları çəkilənlərə, onların adları, xəbərləri, fəzilətləri və xüsusiyyətlərinə iman gətirməyə deyilir.

Qurani Kərimdə iyirmi beş peyğəmbərin adı çəkilməmişdir. Onlardan on səkkizinin adı Uca Allahın aşağıdakı ayələrində qeyd olunur: **“Bunlar, öz qövmünə qarşı İbrahimə verdiyimiz dəlillərimizdir. Biz istədiyimiz kəsi dərəcə-dərəcə ucaldırıq. Şübhəsiz ki, Rəbbin Müdrikdir, Biləndir. Biz ona İshaqı və Yaqubu bəxş etdik. Hər ikisini doğru yola yönəlttik. Bundan əvvəl Nuhu da doğru yola yönəltdik. Onun nəslindən olan Davudu, Süleymanı, Əyyubu, Yusufu, Musanı və Harunu da. Biz yaxşı əməl sahiblərini belə mükafatlandırırıq. Zəkəriyyəni, Yəhyanı, İsanı və İlyası da. Hamısı əməlisalehlərdən idilər. İsmaili, Əlyəsəni, Yunusu və Lutu da. Hamısını aləmlərdən üstün etdik”** (əl-Ənam, 83-86). Digər peyğəmbərlərin adları isə başqa ayələrdə qeyd olunur. Uca Allah buyurur: **“Ad qövmünə də qardaşları Hudu göndərdik”** (əl-Əraf, 65). O, həmçinin buyurur: **“Səməd qövmünə də qardaşları Salehi göndərdik”** (əl-Əraf, 73). Həmçinin buyurur: **“Mədyən qövmünə də qardaşları Şueybi göndərdik”** (əl-Əraf, 85). O, həmçinin buyurur: **“Allah Adəmi, Nuhu, İbrahimin mömin nəslini və İmranın mömin nəslini seçib aləmlərdən üstün etdi”** (Ali İmran, 33). Həmçinin buyurur: **“İsmaili, İdrisi və Zülkifli də yada sal! Hamısı səbir edənlərdən idilər”** (əl-Ənbiya, 85). Həmçinin buyurur: **“Mühəmməd Allahın Elçisidir. Onunla birlikdə olanlar kafirlərə qarşı sərt, öz aralarında isə mərhəmətli idirlər”** (əl-Fəth, 29). Hər bir müsəlman adları sadalanan bu peyğəmbərlərə və elçilərə müfəssəl şəkildə iman gətirməli, Allahın və Peyğəmbərinin ﷺ xəbər verdiyi kimi onların hər birinin nəbi və ya rəsul olduğuna etiqad etməlidir.

Bundan başqa, dəlillərdə göstərilən peyğəmbərlərə məxsus fəzilətlərə, xüsusiyyətlərə və xəbərlərə də iman gətirmək vacibdir. Buna Allahın İbrahimi ﷺ və Mühəmmədi ﷺ Özünə dost (xəlil) seçdiyini misal çəkmək olar. Uca Allah buyurur: **“Allah İbrahimi sevimli dost (xəlil) tutmuşdur”** (ən-Nisa, 125). Peyğəmbər ﷺ demişdir: “Uca Allah İbrahimi Özünə dost (xəlil) seçdiyi kimi, mənə də Özünə dost (xəlil) seçmişdir.”

Hədisi Muslim rəvayət etmişdir.⁽¹⁾

Uca Allahın Musa عليه السلام ilə vasitəsiz danışması da buna misaldır. Allah buyurur: **“Və Allah Musa ilə sözlə (vasitəsiz) danışdı”** (ən-Nisa, 164). Həmçinin Uca Allahın quşları və dağları Davud عليه السلام üçün ram etməsi və onların Allahı zikr etmələri də buna misaldır. Uca Allah buyurur: **“Biz o hökmü Süleymana anladıq. Hər ikisinə hökmranlıq və elm bəxş etdik. Biz dağları və quşları Davudla birlikdə Allahı tərifləmələri üçün ona ram etdik. Bunları Biz etdik”** (əl-Ənbiya, 79). Dəmirin Davud عليه السلام üçün yumşaldılması barədə Uca Allah buyurur: **“Biz Davuda Özümüzdən bir lütf bəxş etdik və buyurduq: “Ey dağlar və quşlar! Onunla birlikdə Allahın şəninə təriflər deyin!” Biz dəmiri onun üçün yumşaltdıq”** (Səba, 10). Küləklərin və cinlərin Süleymana عليه السلام ram edilməsi barədə isə Uca Allah belə buyurur: **“Səhər bir aylıq məsafəni qət edən, günortadan sonra yenə bir aylıq məsafəni qət edən küləyi də Süleymana ram etdik. Biz onun üçün mis qaynağını sel kimi axıtdıq. Rəbbinin izni ilə cinlərin bir qismi onun qabağında işləyirdi”** (Səba, 12). Quşların dilinin Süleymana عليه السلام öyrədilməsi barədə isə Rəbbimiz belə buyurur: **“Süleyman Davuda peyğəmbərlikdə varis oldu və dedi: “Ey insanlar! Bizə quş dili öyrədildi və bizə hər şeydən verildi. Həqiqətən, bu, bizə göstərilən açıq-aşkar üstünlükdür”** (ən-Nəml, 16).

Bütün bunlarla yanaşı Uca Allahın Kitabında peyğəmbərlər və onların qövmləri barədə, onların arasında baş vermiş mücadilə barədə, sonda isə Allahın peyğəmbərlərinin zəfər çalmaları barədə verilən xəbərlərə də iman gətirmək vacibdir. Buna Musanın عليه السلام Fironla mübahisəsini, İbrahimlə عليه السلام qövminin, Nuh, Hud, Saleh və Lutun عليهم السلام öz qövmləri ilə etdikləri mücadilələri, Uca Allahın Yusuf və onun qardaşları ilə bağlı bizlərə verdiyi xəbərləri, Yunusla qövminin və Allahın Kitabında, Peyğəmbərinin صلى الله عليه وسلم sünnəsində peyğəmbərlərlə bağlı varid olan bütün xəbərləri misal çəkmək olar. Bütün bunlara təfsilatı ilə iman gətirmək vacibdir. Bununla da peyğəmbərlərə imanın xülasə və təfsilatı olan hər iki qismini sizlərə bəyan etmiş olduq. Daha doğrusunu isə Allah bilir.

1 "Səhih Muslim", 532.

IV mövzu

Bizim peyğəmbərlər qarşısında borcumuz

Müsəlman olan hər kəsin boynunda peyğəmbərlərin vacib haqları vardır. Bu ona görədir ki, Allah peyğəmbərləri dində yüksək məqamlara çatdırmış və Öz yanında onların hörmətini uca tutmuşdur. Üstəlik bu peyğəmbərləri əvəzolunmaz bir missiya ilə şərəfləndirmiş və Öz vəhyini və şəriət qayda-qanunlarını digər insanlara çatdırmaq üçün onları seçmişdir. Həmin haqlardan bəziləri aşağıdakılardır:

1. Onların hamısının peyğəmbər olmalarını, Allah tərəfindən göndərilmələrini, Allahın əmrlərini təbliğ etdiklərini təsdiq etmək və bu xüsusda onların arasında fərq qoymamaq. Uca Allah buyurur: **“Biz hər bir elçini, Allahın izni ilə, ona məhz itaət edilsin deyə göndərdik”** (ən-Nisa, 64). O, həmçinin buyurur: **“Allaha itaət edin, Onun Elçisinə itaət edin və asi olmaqdan çəkinin! Əgər üz çevirsəniz, bilin ki, Elçimizin öhdəsinə düşən ancaq açıq-aydın təbliğ etməkdir”** (əl-Maidə, 92). Həmçinin buyurur: **“Allahı və Onun elçilərini inkar edənlər, Allahı Onun elçilərindən ayırmaq istəyib: “Biz o elçilərin bəzisinə inanır, bəzilərinə isə inanmırıq!”– deyənlər və bunun arasında bir yol tutmaq istəyənlər, məhz onlar əsl kafirlərdir. Biz kafirlər üçün alçaldıcı bir əzab hazırlamışıq”** (ən-Nisa, 150, 151). Beləliklə, peyğəmbərlərin gətirdikləri risalələrə iman gətirmək onlara olan imanın bir hissəsi sayılır.

Onu da qeyd edək ki, Muhəmmədin ﷺ göndərilməsindən sonra hər hansı bir insanın və ya cinin öncəki peyğəmbərlərin dediklərinə tabe olması yolverilməzdir. Belə ki, Muhəmmədin ﷺ gətirdiyi şəriət öncəki şəriətlərin hamısının hökmünü qüvvədən salmışdır. Odur ki, ondan başqa bir peyğəmbərə tabe olmaq caiz deyil. Uca Allah buyurur: **“İslamdan başqa bir din axtaran şəxsdən, o din heç vaxt qəbul olunmaz və o, axirətdə ziyana uğrayanlardan olar”** (Ali İmran, 85). Həmçinin buyurur: **“Biz səni bütün insanlara müjdə verən və xəbərdarlıq edən bir peyğəmbər kimi göndərdik. Lakin insanların çoxu bunu bilmir”** (Səba, 28). Həmçinin buyurur: **“De: “Ey insanlar! Şübhəsiz ki, mən sizin hamınız üçün Allahın elçisiyəm”** (əl-Əraf, 158).

2. Bütün peyğəmbərləri dost tutmaq, onları sevmək, onlara qarşı kin və adavət hissləri keçirməkdən həzər etmək gərəkdir. Uca Allah buyurur: **“Kim Allahı, Onun Elçisini və iman gətirənləri özünə dost tutarsa, bilsin ki, qələbə çalanlar da məhz Allahın fırqəsidir”** (əl-Maidə, 56). O, həmçinin buyurur: **“Mömin kişilərlə mömin qadınlar bir-birinin dostlarıdır”** (ət-Tövbə, 71). Bu ayədə Uca Allah möminlərin bir-birinin dostu olduğunu bildirir. Belə olduğu halda ən kamil imana malik olan peyğəmbərləri dost seçmək daha məqsədəuyğundur. Onlar yüksək məqam sahibi olduqlarından dolayı möminlərin qəlbində onlar üçün xüsusi bir sevgi vardır. Buna görə də Uca Allah insanları Allaha, mələklərinə və peyğəmbərlərinə qarşı düşmən mövqe nümayiş etdirməkdən çəkindirərək buyurur: **“Kim Allaha, Onun mələklərinə və elçilərinə, Cəbrailə və Mikailə düşməndirsə, şübhəsiz ki, Allah da o kafirlərə düşməndir”** (əl-Bəqərə, 98).

3. Həmçinin, etiqad etmək lazımdır ki, peyğəmbərlər adi insanlardan üstünlüklər və insan nə qədər təqvalı, əməlisaleh olsa belə, onların dərəcəsinə çata bilməz. Çünki peyğəmbərlik Allahın dilədiyi kəsə bəxş etdiyi əvəzolunmaz bir nemətidir ki, bu da çalışmaqla əldə oluna bilməz. Uca Allah buyurur: **“Allah mələklərdən də elçilər seçir, insanlardan da. Həqiqətən, Allah Eşidəndir, Görəndir!”** (əl-Həcc, 75). O, həmçinin buyurur: **“Bunlar, öz qövmünə qarşı İbrahimə verdiyimiz dəlillərimizdir. Biz istədiyimiz kəsi dərəcə-dərəcə ucaldırıq. Şübhəsiz ki, Rəbbin Hikmət Sahibidir, Biləndir”** (əl-Ənam, 83). Sonra Rəbbimiz bir çox peyğəmbərlərin adlarını qeyd etdikdən sonra belə buyurur: **“Hamısını aləmlərdən üstün etdik”** (əl-Ənam, 86). Bu barədə bu fəsilin birinci məsələsində söhbət açmışdıq.

Sünnədə də peyğəmbərlərin yüksək məqam sahibi olmaları və insanların onlara çata bilməmələri haqqında dəlillər çoxdur. Buxari və Muslim, Əbu Hureyradan رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyini rəvayət etmişdir: “Heç bir kəsə: “Mən Yunus ibn Məttədən daha fəzilətliyəm” – demək yaraşmaz.⁽¹⁾ Buxarinin rəvayətində isə deyilir: “Hər kim: “Mən Yunus ibn Məttədən daha fəzilətliyəm” – desə, yalan danışmış olar.”⁽²⁾ Hədisi şərh edən bəzi alimlər demişlər: “Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ bunu ona görə belə demişdir ki, ola bilsin cahillərdən kimsə Qurandakı hekayəyə əsaslanıb Yunusu عَلَيْهِ السَّلَام öz

1 "Səhih əl-Buxari", 3416; "Səhih Muslim", 2376.

2 "Səhih əl-Buxari", 4604.

məqamından daha aşağı tutmuş olar.” Həmçinin alimlər demişlər: “Yunusun başına gələnlər onu peyğəmbərlik məqamından zərrə qədər belə kənara çıxarmamışdır.” Yunusun əhvalatı Qurani Kərimdə əlahiddə qeyd olunur: **“Zün-Nunu da yada sal! Bir zaman o qəzəbli qövmündən ayrılıb getmiş və ona gücümüz çatmayacağını güman etmişdi. Sonra da zülmətlər içində yalvarıb demişdi: “Səndən başqa *ibadətə layiq olan* heç bir məbud yoxdur! Sən paksan, müqəddəssən! Mən isə, həqiqətən, zalımlardan olmuşam!” Biz onun duasını qəbul etdik və onu qəm-qüssədən qurtardıq. Biz möminləri belə xilas edirik!”** (əl-Ənbiya, 87-88). Başqa bir ayədə isə Uca Allah buyurur: **“Yunus da, həqiqətən, elçilərdəndir. Bir zaman o, yüklü bir gəmiyə tərəf qaçdı. Başqaları ilə birlikdə püşk atdı və uduzarlardan oldu. O, qınanmağa layiq olduqda balıq onu uddu. Əgər o, Allaha tərif deyənlərdən olmasaydı, balığın qarnında Qiyamət gününə qədər qalardı. O, halsız olduğu vəziyyətdə Biz onu sahilə çıxartdıq. Onun başı üstündə balqabaq tağı bitirdik. Biz onu yüz mindən də daha çox adama *peyğəmbər* göndərdik. Onlar ona iman gətirdilər, Biz də onlara müəyyən vaxtadək firavanlıq nəsib etdik”** (əs-Saffət, 139-148).

4. Onu da etiqad etmək lazımdır ki, peyğəmbərlərin hamısı eyni dərəcədə deyillər. Allah onların bəzilərini digərlərindən üstün etmişdir. Uca Allah bu barədə buyurur: **“Biz o elçilərin bəzisini digərlərindən üstün etdik. Onlardan bəzisi ilə Allah danışmış, bəzisini isə dərəcələrə yüksəltmişdir”** (əl-Bəqərə, 253). Təbəri bu ayənin təfsirində demişdir: “Uca Rəbbimiz buyurur ki, o peyğəmbərlərin bəzilərini digərlərindən üstün etmişəm. Musanı **عَلَيْهِ السَّلَامُ** bilavasitə danışdırmışam, beləcə onların bəzilərini dərəcə və məqam baxımından digərlərindən üstün etmişəm.” Buna görə də dəlillərdə göstəriləni təkcə onların fəzilətlərini bilmək onların bizim üzərimizdə olan haqlarıdır.

5. Peyğəmbərlərə salavat və salam demək lazımdır. Uca Allah sonrakı qövmlərin peyğəmbərləri tərif edəcəkləri barədə buyurur: **“Sonra gələnlər arasında onun üçün *gözəl xatirə* qoyduq; aləmlər içərisində Nuha salam olsun!”** (əs-Saffət, 78-79). İbrahim **عَلَيْهِ السَّلَامُ** barədə də belə buyurur: **“Sonradan gələnlər arasında ona *gözəl xatirə* qoyduq. İbrahimə salam olsun!”** (əs-Saffət, 108-109). Musa ilə Harun **عَلَيْهِمَا السَّلَامُ** barəsində isə belə buyurur: **“Sonradan gələnlər arasında hər ikisinə *gözəl xatirə* qoyduq. Musaya və Haruna salam olsun!”** (əs-Saffət, 119-120). Başqa bir ayədə isə buyurur:

“Elçilərə salam olsun!” (əs-Saffət, 181). İbn Kəsir demişdir: Uca Allahın: **“aləmlər içərisində Nuha salam olsun!”** (əs-Saffət, 79) ayəsində bildirilir ki, bütün qövmələr onu tərif edərək onu xoş xatirələrlə yad edəcəklər. İmam Nəvəvi bütün peyğəmbərlərə salavat deməyin caiz və müstəhəb olması məsələsində alimlərin yekdil rəy sahibi olmalarını bildirmiş və demişdir: “Alimlərin yekdil rəyinə görə, peyğəmbərimiz Muhəmmədə ﷺ salavat deyilməlidir. Həmçinin mötəbər alimlərin yekdil rəyinə görə, digər peyğəmbərlərə və mələklərə ayrılıqda qeyd olunduqda salavat deyilir. Peyğəmbərlərdən qeyrilərinə gəlincə isə, əksər alimlərin rəyinə görə əvvəldən onlara salavat deyilmir.”

Bunlar da dəlillərdə olduğu və elm əhlinin dediyi kimi, peyğəmbərlərin bəzi haqlarıdır.

V mövzu

Ulul-əzm elçilər

Ulul-əzm elçilər deyildikdə, əzmkar və səbirli olanlar nəzərdə tutulur. Uca Allah buyurur: **“Elçilərdən möhkəm iradə sahiblərinin səbir etdiyi kimi, sən də səbir et!”** (əl-Əhqaf, 35).

Alimlər onlar barədə itxلاف etmişlər. Bəziləri burada bütün elçilərin nəzərdə tutulduqlarını bildirmişlər. Ayədə “elçilərdən” deyildikdə, onların bəziləri deyil, hamısı nəzərdə tutulur. İbn Zeyd demişdir: “Yəni bütün elçilər. Çünki Allahın göndərdiyi bütün peyğəmbərlər möhkəm səbir, iradə və kamil bir ağıl sahibi olmuşlar.”

Bəzi alimlər isə onların sayının beş olduğunu söyləmişlər – bunlar Nuh, İbrahim, Musa, İsa və Muhəmmədir (Allahın onlara salavatı və salamu olsun!). İbn Abbas رضي الله عنه demişdir: “Ulul-əzm peyğəmbərlər bunlardır: Peyğəmbərimiz, Nuh, İbrahim, Musa və İsa (Allahın onlara salavatı və salamu olsun!)” Mücahid və Əta əl-Xorasani də bu rəyə üstünlük vermişlər. Əksər elm əhli də sonradan bunu daha məqsədəuyğun saymışlar. Onların beşinin adı birlikdə Qurani Kərimdə iki yerdə çəkilir. Onlardan birincisi «əl-Əhzab» surəsindədir: **“Bir zaman Biz peyğəmbərlərdən əhd almışıq; səndən də, Nuhdan da, İbrahimdən də, Musadan da, Məryəm oğlu İsadən da! Biz onlardan möhkəm bir əhd almışıq”** (əl-Əhzab, 7). İkinci ayə isə «əş-Şura» surəsindədir: **“Allah Nuha tövsiyə etdiyini, sənə vəhy etdiyimizi, İbrahima, Musaya və İsaya tövsiyə etdiyimizi sizin üçün də dində qanun etdi: “Dinə doğru-düzgün etiqad edin və onda bölünüb firqə-firqə olmayın!” Sənin dəvət etdiyin tövhid müşriklərə ağır gəldi. Allah istədiyi kəsi Özü üçün seçər və Ona üz tutanı Özünə tərəf yönəldər”** (əş-Şura, 13). Bəzi təfsirçilər demişlər: “Onların adlarının xüsusi olaraq qeyd olunması onların məşhur şəriətlərə sahib olduqlarının, xüsusi şərəf və fəzilətə layiq olduqlarının göstəricisidir.

Bu beşi peyğəmbərlərin ən fəzilətləsi, Adəm övladlarının ən xeyirlisidir. Əbu Hureyra رضي الله عنه demişdir: “Adəm övladlarının ən xeyirlisi beş nəfərdir: Nuh, İbrahim, İsa, Musa və Muhəmməd (Allahın onlara salavatı və salamu

olsun!) Onların arasında ən xeyirlisi isə Muhəmməddir ﷺ.”⁽¹⁾

Onların ən xeyirlisinin Muhəmməd ﷺ olması barədə Buxari Əbu Hureyradan رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin ﷺ belə dediyini rəvayət etmişdir: “Mən Qiyamət günü Adəm övladlarının ən şərəflisi, qəbirdən ilk çıxan şəxs, şəfaət diləyənlərin və şəfaətçi olanların birincisi olacağam.”⁽²⁾

1 "Kəşf əl-astar", 3/114; "Məcmə əz-zəvaid", 8/255; "Müstədrək əl-Hakim", 2/546.

2 "Səhih Muslim", 2278; "Sünən Əbu Davud", 4673.

VI mövzu

Peyğəmbərimiz Muhəmmədin ﷺ xüsusiyyətləri, onun ümməti üzərindəki hüquqları və yuxuda Peyğəmbəri ﷺ görməyin haqq olmasının bəyanı

Birinci: Peyğəmbərin ﷺ xüsusiyyətləri

Əzəmətli və Uca Allah Peyğəmbərimiz Muhəmmədə ﷺ bir sıra fəzilət və xüsusiyyətlər əta etməklə, onu digər peyğəmbərlərdən və insanlardan üstün etmişdir. Bu xüsusiyyətlərdən bəziləri aşağıdakılardır:

1. Onun şəriəti bütün insanlar və cinlər üçündür və hamı onun risaləsinə tabe olaraq ona riayət etməlidir. Uca Allah buyurur: **“Biz səni bütün insanlara müjdə verən və xəbərdarlıq edən bir peyğəmbər kimi göndərdik. Lakin insanların çoxu bunu bilmir”** (Səba, 28). Həmçinin buyurur: **“Aləmləri xəbərdar etməsindən ötrü Öz quluna Furqanı nazil edən Allah necə də xeyirxahdır!”** (əl-Furqan, 1). İbn Abbas رضي الله عنه demişdir: “Burada aləmlər deyildikdə insanlar və cinlər nəzərdə tutulur.” Əbu Hureyra رضي الله عنه Peyğəmbərin ﷺ belə dediyini rəvayət etmişdir: “Mən altı xüsusiyyətlə digər peyğəmbərlərdən üstünəm: mənə hikmətli ifadələr verilib, (düşmənin qəlbinə) qorxu salmaqla mənə qələbə verilib, qənimətlər mənə halal olunub, bütün yer üzü mənə pak səcdəgah buyurulub, mən bütün məxluqata göndərilmişəm və mənimlə peyğəmbərliyə möhür vurulub”⁽¹⁾ İmam Muslim «Səhih» əsərində Əbu Hureyradan رضي الله عنه Peyğəmbərin ﷺ belə dediyini rəvayət etmişdir: “Muhəmmədin canı Əlində olan Allaha and olsun ki, bu ümmətdən hər hansı bir yəhudi və ya xristian mənim barəmdə eşidib, sonra da mənimlə göndərilənə iman gətirmədiyi halda ölərsə, mütləq Cəhənnəm əhlindən olar.”⁽²⁾

2. Ayə və hədislərdə göstərildiyi kimi, o, peyğəmbərlərin və elçilərin sonuncusudur. Uca Allah buyurur: **“Muhəmməd aranızdakı kişilərdən heç birinin atası deyildir. Lakin o, Allahın Elçisi və peyğəmbərlərin sonuncusudur. Allah hər şeyi bilir”** (əl-Əhzab, 40). Buxari və Muslim, Əbu

1 "Səhih Muslim", 523.

2 "Səhih Muslim", 153.

Hureyradan رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyini rəvayət etmişlər: “Mənim və əvvəlki peyğəmbərlərin məsəli, gözəl və heyratamiz bir ev tikmiş, lakin kərpicinin birini qoymamış bir kimsənin məsəlinə bənzəyir. Camaat bu evin yan-yörəsindən keçir, ona təəccüb edir və deyirlər: “Nə üçün bura bir kərpic qoyulmayıb?” (Sonra) Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ davam edib dedi: “O kərpic mənəm və mən peyğəmbərlərin sonuncusuyam.”⁽¹⁾ Bütün bu sadalanan dəlillərə əsaslanaraq sələflər və onlardan sonra gələnlər də bu mövqedə olmuş və ondan sonra peyğəmbərlik iddia edən hər kəsin kafir olduğunu, habelə bunda ısrarlı olarsa öldürülməli olduğunu bildirmişlər. Əl-Əlusi demişdir: “Mühəmmədin رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ peyğəmbərlərin sonuncusu olması Quranda xəbər verilmiş, Sünnə ilə təsdiqlənmiş, ümmət tərəfindən yekdilliklə qəbul olunmuşdur. Odur ki, bunun əksini iddia edən hər kəs təkfir olunmalı, bunda ısrarlı olanlar isə qətlə yetirilməlidir.”

3. Uca Allah Peyğəmbərə صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ möcüzələrin ən əzəmətlisi olan, bütün təhriflərdən qorunan və Allah diləyənədək insanların arasında qalacaq Qurani Kərimi bəxş etmişdir. Uca Allah buyurur: **“De: “Əgər insanlar və cinlər bu Qurana bənzər bir şey gətirmək üçün bir yerə toplaşsın, bir-birinə kömək etsələr belə ona bənzərini gətirə bilməzlər”** (əl-İsra, 88). Həmçinin buyurur: **“Onlara oxunan Kitabı sənə nazil etməyimiz onlar üçün kifayət deyilmi? Həqiqətən, bunda iman gətirən adamlar üçün mərhəmət və ibrət vardır”** (əl-Ənkəbut, 51). Buxari və Muslimin «Səhih» əsərlərində Əbu Hureyradan رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyi rəvayət olunur: “Peyğəmbərlərin hər birinə insanı imana gətirəcək möcüzə göstərmək qüdrəti verilmişdir. Mənə isə Allahın nazil etdiyi vəhy bəxş edilmişdir. Ümid edirəm ki, Qiyamət günü mənim ardıcılarımla onların hamısından çox olacağam.”⁽²⁾

4. Peyğəmbərimizin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ümməti ən xeyirli ümmət və Cənnət əhlinin əksəriyyətini təşkil edirlər. Uca Allah buyurur: **“Siz insanlar üçün üzə çıxarılmış ən xeyirli ümmətsiniz”** (Ali İmran, 110). Müaviyə ibn Heydə əl-Quşeyri رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ yuxarıdakı: **“Siz insanlar üçün üzə çıxarılmış ən xeyirli ümmətsiniz”** ayəsi barədə belə buyurduğunu eşitmişdir: “Siz yetmiş ümmətin sonuncusu olmanıza rəğmən Allah yanında onların ən

1 "Səhih əl-Buxari", 3535; "Səhih Muslim", 2286.

2 "Səhih əl-Buxari", 4981; "Səhih Muslim", 152.

xeyirlisi və ən şərəflisisiniz.” Buxari və Muslimin «Səhih» əsərlərində Abdullah ibn Məsudun رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ belə dediyi rəvayət olunur: “Bir dəfə biz Peyğəmbərlə رَضِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ birlikdə bir qübbədə idik. O رَضِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ dedi: “Cənnət əhlinin dördə biri olmanıza razısınız mı?” Biz: “Bəli”– deyə cavab verdik. Sonra o dedi: “Cənnət əhlinin üçdə biri olmanıza razı olarsınız mı?” Biz: “Bəli”– deyə cavab verdik. O yenə dedi: “Cənnət əhlinin yarısı olmanıza razı olarsınız mı?” Biz yenə: “Bəli”– deyə cavab verdik. O dedi: “Mühəmmədin canı Əlində olan Allaha and olsun ki, mən sizin Cənnət əhlinin yarısını təşkil edəcəyinizə ümid edirəm. Belə ki, Cənnətə yalnız müsəlman olanlar daxil olacaqlar. Sizinlə şirk əhlinin misalı qara öküzün tükləri arasındakı bir ağ tük kimi və ya ağ öküzün tükləri arasındakı qara tük kimidir.”⁽¹⁾

5. Peyğəmbərimiz رَضِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ Qiyamət günü Adəm övladının ən hörmətli olacaqdır. Əbu Hureyra رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin رَضِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyini rəvayət etmişdir: “Mən Qiyamət günü Adəm övladlarının ən hörmətli, qəbri ən birinci açılan, ən birinci şafaət diləyən və şafaətçilik edənəm.”⁽²⁾

6. Peyğəmbərimiz رَضِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ əzəmətli şafaət sahibi olacaqdır. Bu o vaxt baş verəcək ki, insanlar peyğəmbərlərə bir-bir müraciət edəcək və onlardan şafaət diləyəcəklər. Onların hamısı isə bundan boyun qaçıracqdır. Tərifləyi q məqam da məhz budur. Uca Allah buyurur: **“Ola bilsin ki, buna görə Rəbbin səni tərifləyi q bir məqama yüksəltsin”** (əl-İsra, 79). Bir çox səhabə və tabiinlər, o cümlədən Hüzeyfə, Salman, Ənəs, Əbu Hureyra, İbn Məsud, Cabir ibn Abdullah, İbn Abbas, Mücahid, Qətədə və başqaları buradakı tərifləyi q məqamın şafaət olduğunu bildirmişlər. Qətədə demişdir: “Elm əhli tərifləyi q məqamın onun şafaətçi olması qənaətində olmuşlar. Sünnədə Peyğəmbərin رَضِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ şafaətçi olması barədə bir çox dəlillər vardır. Onlardan biri də şafaətçilik barədə rəvayət olunmuş uzun hədisidir. Buxari və Muslimin «Səhih» əsərlərində Əbu Hureyradan رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ rəvayət olunan həmisə Peyğəmbər رَضِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ Adəmin, sonra Nuhun, sonra İbrahimin, sonra Musanın, sonra da İsanın şafaətdən üzrxahlı q edəcəklərini və: “mən buna layiq deyiləm”– deyəcəklərini bildirmiş və demişdir: “Sonra onlar mənim yanıma gələcəklər, mən Rəbbimdən izn istəyəcəyəm və mənə izn veriləcəkdir. Mən Rəbbimi gördükdə Ona səcdə edəcəyəm, O da məni bir müddət beləcə tər k

1 "Səhih əl-Buxari", 6528; "Səhih Muslim", 221.

2 "Səhih Muslim", 2278.

etdikdən sonra buyuracaq: “Ey Muhəmməd! Başını qaldır, danış, sənə qulaq asılacaq, istə, sənə istədiyini veriləcək, şəfaət et, şəfaətin qəbul olunacaq. Sonra Allah mənə indi bilmədiyim həmd-sənaları təlqin edəcək və mən o həmd-sənalarla Ona təriflər deyəcəyəm və bundan sonra şəfaətçilik edəcəyəm...”⁽¹⁾

7. Peyğəmbərimiz ﷺ həmd bayrağını daşıyacaq. Bu, həqiqi bayraqdır ki, Qiyamət günü onu ancaq Peyğəmbərimiz ﷺ daşıyacaqdır, insanlar da onun arxasınca gedəcək və o bayrağın altında olacaqlar. Allah bu xüsusiyyəti ona yalnız ona görə nəsib etmişdir ki, o, Allahı heç kimin tərif etmədiyi şəkildə həmd-sənə ilə tərif etmişdir. Bunu bəzi elm əhli də bildirmişdir. Sünnədə də bu əzəmətli xüsusiyyətə dair dəlillər vardır. Əbu Səid əl-Xudri رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin ﷺ belə dediyini rəvayət etmişdir: “Qiyamət günü mən Adəm övladlarının seyyidi olacağam və əlimdə həmd bayrağı olacaqdır, lakin mən bununla lovğalıq etmirəm. Həmin gün Adəmdən bəri bütün peyğəmbərlər mənim bayrağımın altında duracaqlar və Qiyamət günü yer ən birinci mənim üçün yarılacaqdır. Lakin mən bununla lovğalıq etmirəm.”⁽²⁾

8. Peyğəmbər ﷺ Cənnətdə uca bir dərəcə olan və yalnız bir nəfərə verilən vəsilənin sahibidir. Qeyd edək ki, vəsilə Cənnətin ən uca yeridir. Abdullah ibn Amr ibn Asdan رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin ﷺ belə dediyi rəvayət olunur: “Müəzzinin azan verdiyini eşitdiyiniz zaman siz də onun dediklərini təkrar edin. Sonra mənə salavat oxuyun. Hər kim mənə bir salavat oxuyarsa, Allah ona bunun sayəsində onunu yetirər. Sonra Allahdan mənim üçün vəsilə istəyin. Çünki, vəsilə Cənnətdə Allahın qullarından yalnız birinə məxsus olan bir məqamdır. Ümid edirəm ki, o qul mənəm. Hər kim mənim üçün Allahdan vəsilə diləyərsə, şəfaətimə nail olar.”⁽³⁾

Peyğəmbər ﷺ bu kimi bir çox xüsusiyyətlərə və üstünlüklərə malikdir ki, bu da, onun həm bu dünyada, həm də axirətdə Rəbbi yanında uca məqamda və yüksək dərəcədə olduğunu göstərir.

İkinci: Peyğəmbərin ﷺ ümməti üzərindəki hüquqları

Peyğəmbərin ﷺ öz ümməti üzərində bir çox hüquqları vardır ki,

1 "Səhih əl-Buxari", 3340; "Səhih Muslim", 193.

2 "Sünən ət-Tirmizi", 3615; "Müsənəd Əhməd", 3/2. ət-Tirmizi bu hədisə yaxşı və səhih demişdir.

3 "Səhih Muslim", 384.

bunlardan bəzilərinə artıq əvvəldə xatırlatmışıq. İndi isə həmin hüquqlardan yalnız Peyğəmbərin ﷺ özünə aid olanları nəzərinizə çatdırıq:

1. Onun peyğəmbərliyinə qətiyyətlə iman gətirmək və onun şəriətinin bütün digər şəriətləri nəsx etməsinə etiqad etmək. Bunun üçün də onun dediklərini təsdiq etmək, onun qadağan etdiyi şeylərdən uzaqlaşmaq və Allaha yalnız Onun buyurduğu şəkildə ibadət etmək lazımdır. Quran və Sünnədə bunu təsdiqləyən bir çox dəlillər vardır. Uca Allah buyurur: **“Elə isə Allaha, Onun Elçisinə və nazil etdiyimiz Nura (Qurana) iman gətirin!”** (ət-Təğabun, 8). Həmçinin buyurur: **“Elə isə Allaha və Onun Elçisinə – yazıboxumaq bilməyən, həm də Allaha və Onun kəlmələrinə inanan peyğəmbərə iman gətirin. Onun ardınca gedin ki, bəlkə doğru yola yönələsiniz”** (əl-Əraf, 158). O, həmçinin buyurur: **“Peyğəmbər sizə nə verirsə, onu götürün, nəyi də qadağan edirsə, ondan çəkinin”** (əl-Həşr, 7). İbn Ömər رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا Peyğəmbərin ﷺ belə dediyini rəvayət etmişdir: “İnsanlar Allahdan başqa *ibadətə haqqı olan* məbudun olmadığına və Muhəmmədin Onun elçisi olduğuna şəhadət gətirməyincə, namaz qılıb zəkat verməyincə *onlarla* vuruşmaq mənə əmr edildi. Əgər *aşkarda* bunu yerinə yetirsələr, – İslam haqqı (cinayətə görə veriləcək cəza) istisna olmaqla, – canlarını və mallarını məndən qorumuş olarlar. Onların (gizli əməllərinin) haqq-hesabı isə Allaha aiddir.”⁽¹⁾

2. Peyğəmbərin ﷺ risaləti təbliğ etməsinə, əmanəti ümmətə çatdırmasına, habelə ümmətinə nəsihət etməsinə iman gətirmək lazımdır. Elə bir xeyirli əməl yoxdur ki, o ümmətinə onu göstərmiş olmasın. Həmçinin, elə bir zərərli şey yoxdur ki, onu ümmətinə xəbər verib onları ondan çəkəndirməsin. Uca Allah buyurur: **“Bu gün dininizi sizin üçün kamil etdim, sizə olan nemətimi tamamladım və bir din olaraq sizin üçün İslamı bəyanıb seçdim”** (əl-Maidə, 3). Əbu Dərdə رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin ﷺ belə dediyini rəvayət etmişdir: “Allaha and olsun ki, sizlərə gecəsi gündüzündən fərqlənməyən ağappaq (aydın) bir yol qoyub gedirəm.”⁽²⁾ Peyğəmbərin ﷺ ümmətinə hər şeyi çatdırmasına çoxsayda səhabələr də şahidlik etmişlər. Belə ki, Vida həcci zamanı Peyğəmbər ﷺ xütbə verərkən insanlara vacib buyurulanları və haram olanları xatırladaraq onları Allahın Kitabına tərəf çağırmış, sonrada belə buyurmuşdur: “Sizdən mənim barəmdə soruşacaqlar.

1 "Səhih əl-Buxari", 25; "Səhih Muslim", 22.

2 "Sünən İbn Macə. Müqəddimə", 5.

Nə cavab verəcəksiniz?” Səhabələr dedilər: “Şahidlik edəcəyik ki, sən həqiqətən, (bu dini) təbliğ etdin, öz missiyanı yerinə yetirdin və (ümmətinə) nəsihət etdin.” Onda Peyğəmbər ﷺ şəhadət barmağını göyə qaldıraraq insanlara tərəf işarə edərək dedi: “Allahım şahid ol, Allahım şahid ol, Allahım şahid ol!”⁽¹⁾ Əbu Zərr r.ə. demişdir: “Peyğəmbərimiz Muhəmməd ﷺ bizə hər şey haqqında, hətta göydə qanad çalan quş barəsində belə bir elm qoyub getmişdir.”⁽²⁾ Bu xüsusda sələflərdən bir çox dəlillər vardır.

3. Peyğəmbəri ﷺ (Allahdan başqa) hamıdan, hətta özündən belə çox sevmək. Sözsüz ki, bütün peyğəmbərləri sevmək bizə vacibdir. Lakin Peyğəmbərimiz Muhəmmədi ﷺ xüsusilə sevməliyik. Gərək insanlar Peyğəmbəri ﷺ bütün insanlardan, övladlarından, yaxınlarından, hətta özlərindən belə çox sevsinlər. Uca Allah buyurur: **“De: “Əgər atalarınız, oğullarınız, qardaşlarınız, zövcələriniz, yaxın qohumlarınız, qazandığınız mallar, iflasa uğramasından qorxduğunuz alış-verişiniz və bəyəndiyiniz məskənlər sizə Allahdan, Onun Elçisindən və Onun yolunda cihaddan daha əzizdirsə, Allah Öz əmrini verincəyə qədər gözləyin. Allah günahkarları doğru yola yönəltməz”** (ət-Tövbə, 24).

Uca Allah Özünə olan sevgini Peyğəmbərin ﷺ sevgisi ilə birgə qeyd edərək, malını, yaxınlarını və övladlarını Allah və Onun rəsulundan daha çox sevnələri hədələyərək buyurur: **“Allah Öz əmrini verincəyə qədər gözləyin”** (ət-Tövbə, 24). Buxari və Muslimin «Səhih» əsərlərində Ənəsdən r.ə. Peyğəmbərin ﷺ belə dediyi rəvayət olunur: “Sizdən biriniz məni valideynindən, övladından və bütün insanlardan çox istəməyincə, iman gətirmiş olmaz.”⁽³⁾ Ömərdən r.ə. rəvayət olunur ki, bir dəfə o, Peyğəmbərə ﷺ dedi: “Ya Rəsulullah! Mən səni özümdən savayı hamıdan çox sevirəm.” Peyğəmbər ﷺ buyurdu: “Xeyr, canım Əlində olan *Allaha* and olsun ki, sən məni özündən də çox sevməlisən.” Ömər dedi: “Vallahi ki, indi mən səni hamıdan, hətta özümdən də çox sevirəm.” Peyğəmbər ﷺ buyurdu: “Bax indi (sən vacib buyurulanı yerinə yetirdin), ey Ömər!”⁽⁴⁾

1 "Səhih Muslim", 1218.

2 "Müsnəd Əhməd", 5/153.

3 "Səhih əl-Buxari", 15; "Səhih Muslim", 44.

4 "Səhih əl-Buxari", 6632.

4. Peyğəmbərə ﷺ ehtiram göstərmək və hörmətlə yanaşmaq. Bu da Allahın Öz Kitabında vacib buyurduğu, hər bir müsəlmanın üzərinə düşən Peyğəmbərin ﷺ haqlarındandır. Uca Allah buyurur: **“Biz belə etdik ki, siz Allaha və Onun Elçisinə iman gətirəsiniz, ona kömək edəsiniz, onun hörmətini saxlayasınız”** (əl-Fəth, 9). Həmçinin buyurur: **“Ona iman gətirən, onu dəstəkləyən, ona kömək edən və onunla göndərilmiş nurun ardınca gedənlər isə nicat tapanlardır”** (əl-Əraf, 157). İbn Abbas رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ demişdir: “Dəstəkləyən, yəni ehtiram göstərən və kömək edən.” Qatadə demişdir: “Dəstəkləyən, yəni yardım edən, ehtiram göstərən. Uca Allah onun rəhbər kimi qəbul olunmasını buyurmuşdur. Uca Allah buyurur: **“Ey iman gətirənlər! Heç bir şeydə Allahı və Onun Elçisini qabaqlamayın”** (əl-Hucurat, 1). Həmçinin buyurur: **“Peyğəmbəri, öz aranızda bir-birinizi çağırduğunuz kimi çağırmayın”** (ən-Nur, 63). Mücahid demişdir: “Allah bu ayədə müsəlmanlara Peyğəmbəri ﷺ mülayim və müti şəkildə: “Ey Allahın rəsulu”– deyə çağırmağı buyurur və onlara qaşqabaqlı olduqları halda onu: “Ey Muhəmməd!”– deyə çağırmamağı əmr edir.” Səhabələr Peyğəmbərə ﷺ ehtiram göstərməkdə insanlara nümunə olmuşlar. Usamə ibn Şərik رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ demişdir: “Mən Peyğəmbərin ﷺ yanına gəldikdə səhabələr onun ətrafında sanki başlarının üstündə quş oturmuş kimi əyləşmişdilər.” Peyğəmbərin ﷺ sağlığında ikən ona ehtiram göstərildiyi kimi ölümündən sonra da ehtiram göstərilməlidir. Qazi İyad demişdir: “Bil ki, Peyğəmbərə ﷺ sağlığında ikən ehtiram göstərildiyi kimi, ölümündən sonra da ehtiram göstərilməlidir. Peyğəmbərə ﷺ, onun adı çəkildikdə, onun hədislərini və sünnədə varid olanları yada saldıqda, onun adı və həyat tərzi barədə eşitdikdə ehtiram göstərilməlidir. Habelə onun ailəsinə və onların nəslinə, əhli-beytinə və səhabələrinə də ehtiram göstərilməlidir.”

5. Allahın buyurduğu kimi Peyğəmbərə ﷺ salavat və salam oxumaq, üstəlik bunu tez-tez təkrarlamaq gərəkdir. Uca Allah buyurur: **“Həqiqətən də, Allah və Onun mələkləri Peyğəmbərə xeyir-dua verirlər. Ey iman gətirənlər! Siz də ona xeyir-dua verib onu kamil ədəb-ərkanla salamlayın”** (əl-Əhzab, 56). Əl-Mübərrid demişdir: “Əslində salavat diləmək rəhmət diləmək anlamındadır. Allahın salavatı rəhmət, mələklərin salavatı isə Allahdan onun üçün rəhmət diləmək mənasındadır.” Abdullah ibn Amr

ibn As رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyini rəvayət etmişdir: “Hər kim mənə bir salavat oxuyarsa, Allah ona bunun sayəsində onunu yetirər.”⁽¹⁾ Əli رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyini rəvayət etmişdir: “Paxıl o kimsədir ki, yanında mənim adım çəkildikdə mənə salavat gətirmir.”⁽²⁾ Bütün peyğəmbərlərə salavat demək lazım olduğu halda, öncə qeyd etdiyimiz kimi, Peyğəmbərimizə صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ salavat demək xüsusi olaraq vacib hesab olunur və bu, qeyd etdiyimiz hüquqlardan biridir. Alimlər Peyğəmbərə صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ salavat deməyi vacib hesab etmiş, hətta bəziləri bu barədə alimlərin yekdil rəydə olduğunu bildirmişlər. Qazi İyad demişdir: “Bil ki, Peyğəmbərə صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ salavat demək vacibdir və bunun üçün xüsusi bir vaxtın təyin edilməsinə də gərək yoxdur, çünki Uca Allah bunu bizə belə əmr etmişdir. İmamlar və alimlər də yekdilliklə bunu vacib saymışlar.”

6. Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ şanlı fəzilətləri, dəyərli xüsusiyyətləri və yüksək dərəcələri barədə varid olan bütün mötəbər rəvayətləri təsdiq etmək gərəkdir. Bu haqda artıq bu fəsilin əvvəlində danışmışdıq. Hər bir müsəlman bunu təsdiqləməli, Peyğəmbəri صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ tərif etməli və bunları insanlar arasında yaymalıdır. Həmçinin bunları azyaşlı uşaqlara öyrədərək onu sevdirməli, şənini uca tutmalı və Rəbbi yanında hansı məqama sahib olduğunu uşaqların qəlbinə salmalıdır.

7. Peyğəmbərə صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ olan münasibətdə ifrata varmamaq və bundan uzaq olmaq, çünki bu münasibət həqiqi mənada ona əziyyət verir. Uca Allah Öz Peyğəmbərinə صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ümmətinə belə müraciət etməyi buyurur: **“De: “Mən də sizin kimi bir insanam. Mənə vəhy olunur ki, sizin məbudunuz Tək olan İlahdır. Kim Rəbbi ilə qarşılaşacağına ümid bəsləyirsə, yaxşı işlər görsün və yerinə yetirdiyi ibadətlərində Rəbbinə heç kəsi şərik qoşmasın!”** (əl-Kəhf, 110). O, həmçinin buyurur: **“De: “Mən sizə demirəm ki, Allahın xəzinələri mənim yanımdadır. Mən qeybi də bilmirəm. Mən sizə demirəm ki, mən mələyəm. Mən yalnız mənə vəhy olunana tabe oluram”** (əl-Ənam, 50).

Bu minvalla Rəbbimiz Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ Allah tərəfindən

1 "Səhih Muslim", 384.

2 "Sünən ət-Tirmizi", 3546; "Müsənəd Əhməd", 1/201. ət-Tirmizi bu hədisə yaxşı və səhih demişdir.

göndərildiyini, Rəbb və ya mələk olmadığını, sadəcə Allahın buyruqlarını yerinə yetirdiyini bildirir. Həmçinin, Rəsulullah ﷺ ümmətinə ona olan münasibətdə ifrata varmağı, onu təriflədikdə həddi aşmağı qadağan etmişdir. Buxarinin "Səhih" əsərində Ömər ibn Xəttabdan رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin ﷺ belə dediyi rəvayət edilir: "Mən Peyğəmbərin ﷺ belə dediyini eşitmişəm: "Xristianlar Məryəm oğlunu şişirtdikləri kimi, siz də məni şişirtməyin! Mən sadəcə Allahın quluyam. Elə isə (məna): "Allahın qulu və rəsulu!"- deyin."⁽¹⁾ Burada şişirtmək dedikdə həddən artıq tərif olunmaq nəzərdə tutulur. Bunu İbn Əsir belə izah etmişdir. İbn Abbas رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ rəvayət etmişdir ki, bir dəfə bir nəfər Peyğəmbərin ﷺ yanına gəlib onunla söhbət edərkən dedi: "Allah və sən istədin." Peyğəmbər ﷺ bunu eşitdikdə ona dedi: "Məni Allaha tay tutursan?! Xeyr, yalnız Allah istədi (de)!"⁽²⁾ Beləliklə də, Peyğəmbər ﷺ onu şişirtməyi, habelə Rəbinin onu layiq bildiyi məqamdan üstün tutmağı qadağan etmişdir. Bu dəlil Peyğəmbərə ﷺ münasibətdə olan hər növ ifrata aiddir, çünki Peyğəmbərə ﷺ münasibətdə ifrata varmaq hər bir halda haram sayılır.

Peyğəmbər ﷺ xüsusunda ifrata varmanın biri də ona dua etməkdir ki, bu da şirk sayılır. Məsələn bəziləri deyirlər: "Ya Rəsulullah, mənə filan, filan işdə kömək ol!" Bu müraciət duadır, dua isə ibadətdir və onu Allahdan qeyrisinə yönəltmək qadağandır. Həddi aşmanın başqa növləri də Peyğəmbərə ﷺ qurban kəsmək, ona nəzir demək, qəbrini təvaf etmək, namaz qıldıqda və ibadət etdikdə onun qəbrinə tərəf üz tutmaqdır ki, bütün bunlar ibadət növləri olduğundan (bunları Allahdan qeyrisinə yönəltmək) haram hesab olunur. Uca Allah buyurur: **"De: "Şübhəsiz ki, mənim namazım da, qurbanım da, həyatım da, ölümüm də aləmlərin Rəbbi Allah üçündür! Onun heç bir şəriki yoxdur. Mənə belə buyurulmuşdur və mən müsəlmanların birincisiyəm"** (əl-Ənam, 162-163).

8. Peyğəmbərin ﷺ hüquqlarından biri də onun səhabələrini, əhli beytini, zövcələrini sevmək və onları dost tutmaqdır. (Müsəlman) onların haqqını tapdalamamalı, onları söyməməli və onlara tənə vurmamalıdır. Uca Allah bu ümmətə səhabələri dost tutmağı, onlar üçün bağışlanma diləməyi və

1 "Səhih əl-Buxari", 3445; "Müsnəd Əhməd", 1/23.

2 "Müsnəd Əhməd", 1/214; "Sünən İbn Macə", 2117.

qəlblərində onlara qarşı kin-küdurətə yer verməməyi diləməyi əmr etmişdir. Uca Allah mühacir və ənsarları qeyd etdikdən sonra buyurur: **“Səhabələrdən sonra gələnlər deyirlər: “Ey Rəbbimiz! Bizi və bizdən əvvəl iman gətirmiş qardaşlarımızı bağışla. Bizim qəlbimizdə iman gətirənlərə qarşı nifrət və həsədə yer vermə. Ey Rəbbimiz! Həqiqətən də, Sən Şəfqətlisən, Rəhmlisən!”** (əl-Həşr, 10). Peyğəmbərin ﷺ qohumları və əhli-beyti barədə Rəbbimiz buyurur: **“De: “Mən sizdən bunun əvəzində qohumluq sevgisindən başqa bir şey istəmirəm”** (əş-Şura, 10). Ayənin təfsirində deyilir: “Sənə tabe olan möminlərə de ki, mən sizlərə çatdırdığım hidayətin müqabilində qohumluq sevgisindən savayı bir şey istəmirəm.” Muslim “Səhih” əsərində Zeyd ibn Ərqamdan rəvayət etmişdir ki, bir dəfə Rəsulullah ﷺ insanlara nəsihət edib demişdir: “Sonrasına gəlincə, ey insanlar, (bilin ki,) mən də bir insanam, tezliklə Allahın elçisi gələcək və mən onun çağırışını qəbul edəcəyəm. Mən sizə iki dəyərli şey qoyub gedirəm, onlardan birincisi içərisində hidayət və nur olan Kitabdır. Allahın Kitabını tutub ondan möhkəm yapışın.” Peyğəmbər ﷺ insanları Allahın Kitabına sarılmağa çağırırdıdan sonra dedi: “Və əhli-beytim! Odur ki, Allah xatirinə əhli-beytimlə (gözəl) rəftar edin! Allah xatirinə əhli-beytimlə (gözəl) rəftar edin! Allah xatirinə əhli-beytimlə (gözəl) rəftar edin!”⁽¹⁾ Beləcə Peyğəmbər ﷺ əhli-beytə qayğı göstərməyi, onlara ehtiram göstərməyi və onların haqlarını ödəməyi tövsiyə etmişdir. Çünki onlar Peyğəmbərin ﷺ yaxınları, habelə şərəfli və hörmətli insanlar hesab olunurlar. Peyğəmbər ﷺ həmçinin, səhabələrinə də ehtiram göstərilməsini əmr etmiş, onları söyməyi və onlara tənə vurmağı qadağan etmişdir. Əbu Səid əl-Xudri رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin ﷺ belə dediyini rəvayət etmişdir: “Mənim səhabələrimi söyməyin! Əgər sizdən biriniz Uhud dağı boyda qızıl sədəqə versə, onlardan birinin verdiyi bir ovuc sədəqəyə, hətta yarısına belə çata bilməz.” Hədisi Buxari və Muslim rəvayət etmişlər.⁽²⁾ Əhli-Sünnənin yekdilliklə qəbul etdiyi əsaslarından biri Peyğəmbərin ﷺ səhabələrinə, əhli-beytinə və zövcələrinə ehtiram göstərməkdir. Əhli-Sünnə alimləri onlara tənə vuranı azğınlıq əlaməti hesab etmişlər. Əbu Zura demişdir: “Kiminsə səhabələrdən birini söydüyünü görsən, bil ki, o zındıqdır.”

1 "Səhih Muslim", 2408.

2 "Səhih əl-Buxari", 3673; "Səhih Muslim", 2541.

İmam Əhməd demişdir: “Əgər bir kimsənin səhabələrdən biri haqda pis fikir söylədiyini görsən, onu müsəlman olmamaqda ittiham et.”

Bu yığcam və müxtəsər şəkildə sadaladıqlarımız, Peyğəmbərin ﷺ ümməti üzərində olan bəzi hüquqlarıdır. Uca Allah bizi və qardaşlarımızı bunlara riayət etməyə müvəffəq eləsin!

Üçüncü: Peyğəmbəri ﷺ yuxuda görməyin həqiqət olmasının bəyanı

Sünnədə göstərilir ki, insan yuxuda Peyğəmbəri ﷺ görə bilər və onu yuxuda görən həqiqətdə görmüş olur.

Əbu Hureyra رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin ﷺ belə dediyini rəvayət etmişdir: “Məni yuxuda görən həqiqətən görmüşdür. Çünki şeytan mənim qiyafəmə girə bilməz.” Hədisi Muslim rəvayət etmişdir.⁽¹⁾ Başqa bir rəvayətdə isə Buxari və Muslim Əbu Hureyradan رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin ﷺ belə dediyini rəvayət etmişlər: “Məni yuxuda görən, oyaq olarkən də görəcək. Şeytana gəlincə isə o mənim qiyafəmə girə bilmir.”⁽²⁾ Buxari, İbn Sirinin belə dediyini rəvayət etmişdir: “Əgər onu öz surətində görmüş olsa...” Cabir ibn Abdullah رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin ﷺ belə dediyini rəvayət etmişdir: “Məni yuxuda görən məni görmüşdür, belə ki, şeytan mənə oxşaya bilməz.” Hədisi Muslim rəvayət etmişdir.⁽³⁾

Peyğəmbəri ﷺ yuxuda görməyin mümkünlüyü barədə bir çox səhih hədislər varid olmuşdur. Onu yuxuda görən həqiqətən onu görmüş sayılır və şeytan Allah Rəsulunun ﷺ qiyafəsinə girə bilmir. Onu da xüsusi olaraq qeyd edək ki, Peyğəmbəri ﷺ onun sünnədə vəsf olunmuş həqiqi surətində görmək mümkündür. Əks təqdirdə isə bu, onu görmək hesab olunmur. Buxarinin «Səhih» əsərində İbn Sirindən nəql olunduğu kimi, “Peyğəmbəri ﷺ həqiqi qiyafəsində görmüş olarsa...” Buna görə də Buxari hədisi qeyd etdikdən sonra buna şərh olaraq İbn Sirinin sözünü də qeyd etmişdir. Daha bir hədisi buna dəlil göstərmək olar, Hakimin, Asim ibn Kuleybdən rəvayət etdiyi hədisdə deyilir: “Atam mənə belə rəvayət etmişdir: “Mən İbn Abbasa رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbəri ﷺ yuxumda gördüyümü

1 "Səhih Muslim", 2266.

2 "Səhih əl-Buxari", 6993; "Səhih Muslim", 2266.

3 "Səhih Muslim", 2268.

xəbər verdim. O mənə: “Peyğəmbəri ﷺ mənə vəsf et” – dedi. Dedim: “O, Əlinin oğlu Həsənə bənzəyirdi.” İbn Abbas رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ dedi: “Doğrudur, ona bənzəyirdi.” İbn Həcər demişdir: “Bu, hədisin isnadı yaxşıdır.”

Əyyub demişdir: “Kimsə Muhəmməd ibn Sirinə Peyğəmbəri ﷺ yuxuda gördüyünü xəbər versəydi, İbn Sirin həmin adama: “Gördüyün adamı mənə vəsf et.” deyərdi. Və əgər adam Peyğəmbərə ﷺ xas olmayan bir xüsusiyyəti qeyd edərdisə, ona belə deyərdi: “Sən onu görməmişən.” Bu rəvayəti İbn Həcər “Fəthul-Bari” əsərində nəql etmiş və isnadının səhih olduğunu bildirmişdir.

Peyğəmbərin ﷺ: “Məni yuxuda görən kəs oyaq halda da görə-cəkdir” sözünə gəlincə, alimlər bu məsələyə dair müxtəlif rəylər söyləmişlər. Bu rəylərin ən məşhuru üçdür:

Birinci: Burada oxşatma və bənzətmə nəzərdə tutulur. Muslimin, Əbu Hureyradan رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ rəvayət etdiyi hədis buna dəlildir: “Məni yuxuda görmüş kimsə, mənə ayıq ikən görmüş kimidir.”

İkinci: Bu, Peyğəmbərin ﷺ zamanında yaşayanlara, onu görməzdən öncə iman gətirənlərə aiddir.

Üçüncü: Bu, Qiyamət günü olacaqdır. Yəni Peyğəmbəri ﷺ yuxuda görənlərin durumu onu görməyənlərdən fərqli olacaqdır. Daha doğrusunu isə Allah bilir.

VII mövzu

Peyğəmbərliyin xətm edilməsi və özündən sonra peyğəmbər gəlməyəcəyinin bəyan edilməsi

Bu məsələ barədə əvvəldə – Peyğəmbərin ﷺ xüsusiyyətlərindən danışarkən kifayət qədər dəlilləri zikr etmişdik. Bildirmişdik ki, Muhəmməd ﷺ peyğəmbərlərin sonuncusudur. Bu fəsildə peyğəmbərliyin xətm edilməsi məsələsinə başqa yöndən yaxınlaşacaq, bu əqidənin müsəlmanların dininə nə cür təsir etdiyini və bunun onlara nə qədər faydalı olduğunu açıqlayacağıq. Bu faydalardan bəziləri aşağıdakılardır:

1. Müsəlmanlar özlərinin şəriətinin və dininin kamil olduğuna əmin olur və bu əqidə onların həyatına dərin iz buraxır. Uca Allah İslam ümmətinə bu lütfü xatırladaraq buyurur: **“Bu gün dininizi sizin üçün kamil etdim, sizə olan nemətimi tamamladım və bir din olaraq sizin üçün İslamı bəyənib seçdim”** (əl-Maidə, 3).

Bu ayə Peyğəmbərə ﷺ vəfatından bir neçə ay qabaq, Vida həc-cində nazil olmuş və beləliklə də bu din tamamlanmışdır. Elə buna görə də yəhudilər müsəlmanlara qiblə edirdilər. Buxari və Muslimin rəvayət etdiyi hədisdə deyilir ki, bir yəhudi Ömər رضي الله عنه yanına gəlib deyir: “Sizin Kitabınızda oxuduğunuz elə bir ayə vardır ki, əgər o, biz yəhudilərə nazil olsaydı, həmin günü bayram elan edərdik.” Ömər: “Bu hansı ayədir elə?” – deyə soruşdu. *Yəhudi*: **“Bu gün dininizi sizin üçün kamil etdim...”**⁽¹⁾ ayəsidir dedi...”

Başqa bir hədisdə Peyğəmbər ﷺ əvvəlki şəriətləri birçə kərpici çatmayan tikilmiş qəsəbə bənzədir və özünün gəlişi ilə həmin binanın tamamlandığını bildirir. Bununla o demək istəmişdir ki, həmin binaya tamamlandıqdan sonra bir şey artırmaq mümkün olmadığı kimi, bu dinə də nə isə əlavə etmək qeyri-mümkündür. Bu hədisi Peyğəmbərin ﷺ xüsusiyyətlərinə dair fəsildə qeyd etmişdik.⁽²⁾

2. Ümmətimiz əmindir ki, Bu din və Muhəmmədin ﷺ şəriəti başqa bir peyğəmbərin göndərilməsi ilə nəsx edilə bilməz. Muhəmm-

1 “əl-Maidə” surəsi, 3.

2 Bax: səh, 136.

mədinə صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ peyğəmbərlərin sonuncusu olması o deməkdir ki, onun peyğəmbərliyindən və şəriətindən sonra nə bir peyğəmbər, nə də bir şəriət gələ bilər. Qaldı ki İsanın عَلَيْهِ السَّلَام (Qiyamət yaxın) peyğəmbər olaraq nazil olmasına, bu, peyğəmbərimizin sonuncu peyğəmbər olması ilə ziddiyyət təşkil etmir. Çünki İsa peyğəmbər عَلَيْهِ السَّلَام nazil olduğu zaman Peyğəmbərimizin صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ şəriətinə tabe olacaq və onunla hökm verəcəkdir. Özünün keçmiş şəriəti nəsx olunduğuna görə, həmin vaxt o, istər dinin əsasları, istərsə ikinci dərəcəli məsələlər olsun, bu xüsusda yalnız İslam şəriətinə tabe olacaqdır.

3. Heç bir tərəddüdsüz və araşdırmadan peyğəmbərlik iddiasında olan hər kəsin iddiası rədd olunmalıdır. Bu isə – yəni Peyğəmbərimizin صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ sonuncu peyğəmbər olması imanın əsas faydalarından biridir. Belə ki, bununla müsəlmanlar bütün yalançı peyğəmbərləri ifşa etmiş olur. Peyğəmbər صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ də buna xüsusi olaraq diqqət çəkər, özündən sonra peyğəmbərlik iddiasında olan otuz nəfərin peyda olacağını bildirərdi. Sonra da özünün sonuncu peyğəmbər olduğunu, yalançılara isə tabe olmaqdan və onlara inanmaqdan həzər etməyin gərəkliliyini bəyan edərdi. Sövbənin رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ fitnələr barədə rəvayət etdiyi hədisdə Peyğəmbər صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ demişdir: “Ümmətim arasında peyğəmbərlik iddiasında olan otuz nəfər yalançı olacaqdır. (Biləsiniz,) peyğəmbərlərin sonuncusu mənəm və məndən sonra peyğəmbər olmayacaqdır.”⁽¹⁾

4. Bu ümmətdən olan əmirlərin və alimlərin fəziləti bəlli olur. Belə ki, onlar həm dini, həm də dünyəvi işləri idarə edə bilərlər. İsrail oğullarında isə onları yalnız peyğəmbərlər idarə edə bilərdilər. Əbu Hureyrə رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyini rəvayət etmişdir: “İsrail oğullarını peyğəmbərlər idarə edirdilər və hər dəfə bir peyğəmbər dünyasını dəyişdikdə, digəri ilə əvəz olunurdu. Məndən sonra isə peyğəmbər olmayacaq, çoxlu xəlifələr olacaqdır.” *Səhabələr* dedilər: “Bizə nə əmr edirsən, (ya Rəsulullah)?” Dedi: “Aralarından birinci seçilmiş olana bəyət edərək onların haqlarını ödəyin. Uca Allah onları rəiyyətləri barədə sorğu-sual edəcəkdir.”⁽²⁾ Bu ümmətin xəlifələri siyasət yürütmək və insanları idarə etmək baxımından İsrail

1 "Sünən ət-Tirmizi", 2219. ət-Tirmizi bu hədisə yaxşı və səhih demişdir.

2 "Səhih əl-Buxari", 3455; "Səhih Muslim", 1842.

oğullarının peyğəmbərləri kimidirlər. Başqa bir hədisdə Əbu Hureyra رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyini rəvayət etmişdir: “Uca Allah hər yüz ilin əvvəlində bu ümmətə Öz dinini dirçəldəcək şəxslər göndərər.”⁽¹⁾ Ümmətimizin bu güncü durumu da buna açıq-aydın sübutdur. Dinimiz indi də insanlar arasında əmirilər, rəhbərlər və alimlərin şəriətə uyğun yürütdüyü rəylər sayəsində qorunmaqdadır. Uca Allah əsrlər boyu hər yüz ilin əvvəlində dinini təzələyən, Allahın Kitabını təhriflərdən, cahillərin açıqlamalarından qoruyan insanlar göndərmişdir. Məhz onların sayəsində Allahın dini Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ göndərildiyi vaxtdan uzun bir müddət ötüb keçməsinə baxmayaraq indiyədək olduğu kimi qalmaqdadır. Bu da Uca Allahın ümumən ümmətimizə verdiyi bir lütfü, xüsusi olaraq isə bu məqama layiq olanların şə-rəfidir.

Hər bir halda Peyğəmbərimizin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ sonuncu olması əqidəsi və onun bu dində dərin iz buraxması bu ümmətin xüsusiyyətlərindəndir ki, bunun da imanın artmasında, yəqinliyin formalaşmasında və insanların Allahın əmri gələnədək bu yolda sabitqədəm olmasında əvəzolunmaz rolu vardır.

1 "Sünən Əbu Davud", 4291; "Müstədrək əl-Hakim", 4/522.

VIII mövzu

***Peyğəmbərin ﷺ gecə səfəri,
onun gerçəkliyi və dəlilləri*****İsra sözünün lüğəti və istilahi mənası**

Lüğəti mənada «İsra» ərəbcə «sura» sözündən əmələ gəlmiş, gecə vaxtı, çox hissəsini və ya hamısını səyahət etmək deməkdir. Buna Həssanın şeirini misal çəkmək olar. O demişdir: «Səni gecə ikən apardılar, lakin sən özün səyahət etmədin.»

İstilahi mənada «isra» deyildikdə isə, Rəsulullahın ﷺ bir gecədə Məkkədəki Məscidulhəramdan Yerusəlimdəki Beytulməqdisə gedib həmin gecə də geri qayıtması nəzərdə tutulur.

İsranın gerçəkliyi və dəlilləri

İsra Uca Allahın hicrətdən öncə Peyğəmbəri ﷺ bir gecədə Məscidulhəramdan Məsciduləqsaya Buraq adlı miniklə, Cəbrailin ﷺ müşayiəti ilə aparması sayəsində ona verdiyi böyük bir möcüzədir. Peyğəmbər ﷺ Beytul-Məqdisə çatdıqda Buraqın ipini məscidin qapısının tutqacına bağlamış, sonra da məscidə daxil olub orada peyğəmbərlərə namaz qıldırmışdır. Sonra Cəbrail ﷺ, birinin içərisində şərab, digərində isə süd olan iki qab gətirmiş, o da südü seçmişdir. Onda Cəbrail ﷺ ona demişdir: “Fitrətə müvafiq seçim etdin.”

İsraya dair Quran və Sünnədə bir çox dəlillər vardır.

Uca Allah buyurur: **“Dəlillərimizdən bəzisini Peyğəmbərə göstərmək üçün Öz qulunu gecə vaxtı Məscidulhəramdan ətrafına xeyir-bərəkət verdiyimiz Məsciduləqsaya aparan Allah pak və müqəddəsdir. Həqiqətən, O, Eşidəndir, Görəndir”** (əl-İsra, 1).

Muslimin «Səhih» əsərində Ənəs ibn Malik, Sabit əl-Bunanidən Peyğəmbərin ﷺ belə dediyini rəvayət etmişdir: “Mənim yanıma Buraq – uzunqulaqdan böyük, qatırdan alçaq olan uzun, ağ rəngli bir heyvan gətirdilər. O, addımını gördüyü son nöqtəyə qoyurdu. Mən ona minib Beytul-Məqdisə gəldim və onun ipini peyğəmbərlərin öz miniklərinin iplərini bağladıkları həlqəyə bağladım. Sonra məscidə daxil olub orada iki rükət namaz

qıldım. Sonra da çölə çıxdım və Cəbrail عَلَيْهِ السَّلَام mənə birində şərab, digərində isə süd olan iki qab gətirdi. Mən südü seçdim. Cəbrail عَلَيْهِ السَّلَام da mənə: “Sən fitrətə müvafiq seçim etdin” – dedi.”⁽¹⁾ Sonra Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ hədisin qalanını danışib meraca qalxdığını bildirdi. Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ gecə səfəri barədə bir neçə hədis varid olmuşdur. Buxari və Muslimin “Səhih” əsərlərində, habelə «Sünən»lərdə və digər əsərlərdə nəql edilmişdir ki, otuza yaxın səhabə Peyğəmbərdən صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ bu mövzuda hədis rəvayət etmişdir. Həm sələflər, həm də onlardan sonrakılar yekdilliklə gecə səfərinin həqiqət olduğunu bildirmişlər. Qazi İyad «əş-Şifa» əsərində, Səffərayəni isə «Ləvami-ul-Ənvar» əsərində bu barədə alimlərim yekdil fikirdə olduğunu bildirmişlər. Səhih dəlillərə əsasən, habelə səhabələrin, sünnə alimlərinin və elm əhlinin yekdil rəyinə görə Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ gecə səfəri həm bədəni, həm də ruhu ilə olduğunu, yuxuda yox, oyaq ikən baş verdiyini bildirmişlər.

İbn Əbul-İzz əl-Hənəfi demişdir: “İsra hədisindən aydın olur ki, Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ oyaq ikən cismi ilə Məscidul-Həramdan Məscidul-Əqsaya getmişdir.” Qazi İyad da bunun səhabələrdən və onlardan sonra gələnlərin əksəriyyətindən nəql olunduğunu bildirərək belə demişdir: “Əksər müsəlmanların rəyinə görə İsra, cismə və oyaq ikən olmuşdur.” Bu həqiqətdən belə olmuşdur. Bu fikri İbn Abbas, Cabir, Ənəs, Hüzeyfə, Ömər, Əbu Hureyra, Malik ibn Səəsə, Əbu Həbbə əl-Bədri, İbn Məsud, Dəhhak, Səid ibn Cubeyr, Qətadə, İbn Museyyib, İbn Şihab, İbn Zeyd, Həsən, İbrahim, Məsruq, Mücahid, İkrimə, İbn Cureyc, Aişə, Təbəri, İbn Hənbəl, habelə bir çox müsəlmanlar, əksər təfsir və fiqh alimləri də dəstəkləmişlər.

Alimlərdən biri İsranın iki dəfə baş verdiyini iddia edənlərə belə cavab vermişdir: “Alimlərin mövqeyi ondan ibarətdir ki, İsra bir dəfə, Məkkədə, Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ rəsul göndərilməsindən sonra baş vermişdir. Bunun iki dəfə olmasını iddia edənlərin bu fikri çox əcaibdir. Belə çıxır ki, birinci dəfə ona əlli namaz fərz edilmiş, Musa ilə Rəbbi arasında gedib-gəlməklə Uca Allah bunun sayını on-on azaltmış, nəhayət: “Mən əzəldən yazdığım hökmü vacib buyurdum, *sonra da* qullarımın yükünü yüngülləşdirdim” – deyə ona cəmi beş vaxt namaz qılmağı fərz buyurmuş, daha sonra yenidən əlli namaza qaldırıb, sonra yenidən azalmışdır?!”

1 "Səhih Muslim", 162.

Merac və onun həqiqət olması

İsra və merac hadisələri hədislərdə və alimlərin dediklərində yanaşı qeyd olunur. Odur ki, bu yerdə onu da qeyd etmək yerinə düşər və faydalı olardı.

«Merac» sözü ərəbcə «uruc» kəlməsindən əmələ gəlmişdir və qalxmaq, ucalmaq mənasını verir. Bu, pilləkən misalında olsa da onun keyfiyyəti bizlərə bəlli deyil. Şəriətdə isə Merac deyildikdə Peyğəmbərin ﷺ Cəbrailin ﷺ müşayiəti ilə Beytul-Məqdisdən dünya səmasına, daha sonra isə səmanın digər qatlarına qatlarına qalxaraq yeddinci səmaya qədər qalxmasına, bu səmalarda peyğəmbərlərlə görüşüb onları salamlaması, sonra da Sidratul-Muntəhaya (son həddəki Sidr ağacının yanına) qalxması, orada Cəbraili ﷺ xəlf edildiyi surətində görməsi, həmin gecə Allahın onunla danışması və ona beş vaxt namazı fərz buyurması və nəhayət, yerə enməsi nəzərdə tutulur. Səhih budur ki, Merac hadisəsi İsra gecəsi baş vermişdir.

Quran və Sünnədə Meracın baş verməsinə dair bir çox dəlillər vardır. Qurana gəlincə, Meracda baş vermiş bəzi hadisələr Quranda belə xatırlanır. Uca Allah buyurur: **“İndi siz onunla gördüyü şey barəsində mübahisəmi edirsiniz? Onu bir daha öz surətində enərkən gördü – son həddəki Sidr ağacının yanında. Məva bağı da onun yanındadır. O zaman Sidr ağacını bürüyən bürümüşdü. Peyğəmbərin gözü yayınmadı və həddi aşmadı. O, öz Rəbbinin ən böyük dəlillərindən bəzisini gördü”** (ən-Nəcm, 12-18). Bu ayələrdə Uca Allah Merac zamanı Peyğəmbərin ﷺ gördüyü hadisələri qeyd edir. O, Cəbraili ﷺ, Sidratul-Muntəhanı bürümüş şəkildə görmüşdü. İbn Abbas رضى الله عنه və Məsruc demişdir: “Onu qızıl pərvanələr bürümüşdü.”

Sünnədə isə merac barədə bir sıra hədislər müfəssəl şəkildə varid olmuşdur. Bunlardan biri də İsra hadisəsi fəsilində qeyd etdiyimiz Ənəs-dən رضى الله عنه rəvayət olunan hədisdir. Həmin hədisdə Peyğəmbər ﷺ demişdir: “Sonra biz səmaya qalxdıq, Cəbrail qapının açılmasını xahiş etdi. (Gözətçilər): “Sən kimsən?” – deyə soruşdular. O: “Cəbrailəm” – dedi. Onlar: “Yanıdakı kimdir?” – deyə soruşdular. O: “Muhəmməddir” – dedi. Onlar: “Ona peyğəmbərlik verildimi?” – deyə soruşdular. O: “Bəli, verildi” – dedi. Bundan sonra göy qapısı bizim üçün açıldı. Bu vaxt mən Adəmi gördüm. O məni salamladı və mənə xeyir-dua etdi.” Sonra Peyğəmbər ﷺ göyün o biri qatlarına qalxdığını və orada peyğəmbərlərlə görüşdüyünü qeyd etdi. Sonra (hədisinə davam edib) dedi: “Daha sonra biz Sidratul-Muntəhaya

qalxdıq. Onun yarpaqları fil qulaqlarına, meyvələri isə saxsı səhənglərə bənzəyirdi. Allah tərəfindən bu ağacı bürüyən bürüdükdə onun görünüşü dəyişdi. Allahın yaratdıqlarından heç kəs onun gözəlliyini vəsf edə bilməz. Sonra Allah mənə bir çox əmrləri vəhy etdi və mənə gün ərzində əlli vaxt namaz qılmağı əmr etdi. Mən Musanın yanına qayıtdıqda o məndən soruşdu: “Rəbbin sənə ümmətinə nəyi fərz buyurdu?” Dedim: “Əlli vaxt namaz qılmağı.” Dedi: “Rəbbinin yanına get və ondan bu əmri yüngülləşdirməyini dilə, çünki sənə ümmətin bunu yerinə yetirə bilməyəcək. Mən artıq İsrail oğullarından gördüyümü görmüşəm.” Sonra mən Rəbbimin yanına qayıdıb dedim: “Ey Rəbbim, verdiyin əmri ümmətim üçün yüngülləşdir.” O da bundan beşini azaltdı. Mən yenə Musanın yanına qayıtdım və ona bunu xəbər verdim. O dedi: “Sənə ümmətin bunu yerinə yetirə bilməyəcək. Rəbbinin yanına qayıt və ondan bu əmri yüngülləşdirməsini dilə.” Beləcə, mən Rəbbimlə Musanın arasında gedib-gəlməyə başladım. Axırda Uca Allah belə buyurdu: “Ey Muhəmməd! Bu beş namazın hər biri on namaza bərabərdir və (ümumilikdə) əlli namaz kimidir...” Hədisi Muslim rəvayət etmişdir.⁽¹⁾ Merac barəsində Buxari və Muslimin əsərlərində buna yaxın ləfzlərdə Malik ibn Səəsadan, Əbu Zərdən, İbn Abbasdan və qeyrilərdən rəvayətlər də vardır.

Qeyd. İsrə və Merac hadisələri Uca Allahın Öz Peyğəmbərinə ﷺ bəxş etdiyi iki əvəzolunmaz nemətdir və hər bir müsəlman bu hadisələrin həqiqət olduğuna etiqad etməli və bilməlidir ki, Allah bu iki hadisə sayəsində Peyğəmbərimizi ﷺ digər peyğəmbərlərdən üstün etmişdir. Lakin heç bir müsəlmana, bəzi avam müsəlmanların bu hadisələrin baş verdiyi gecəni bayram etmələri və həmin gecədə xüsusi namazlar qılmaları yolverilməzdir. Üstəlik bütün bunlar inkarolunan bidət hesab edilir. Bunu da nə Peyğəmbərimiz ﷺ buyurmuş, nə sələflərdən bir kimsə belə bir şey etmiş, nə də ki elminə etimad olunası bir alim belə bir şeyi tövsiyə etmişdir.

Əhli-Sünnə alimləri bəyan etmişlər ki, Rəcəb ayının iyirmi yeddinci gecəsində qılınan ayrıca namaz və başqa bu kimi xüsusişdirilmiş ibadətlər Allahın dininə artırılmış bidətlərdir. İslam alimlərinin yekdil rəyinə görə belə əməllərə yol vermək olmaz və bunu edənlər yalnız cahillər və bidətçilərdir.”

Peyğəmbər ﷺ demişdir: “Kim bizim dinimizə ondan olmayan bir şeyi əlavə etsə, bu əlavə rədd edilir.”⁽²⁾ Yəni bu əməl qəbul olunmaz.

1 "Səhih Muslim", 162.

2 "Səhih Muslim", 2697.

IX mövzu

Peyğəmbərlərin sağ olub-olmamaları haqqında

Bir çox dəlillərdə peyğəmbərlərin vəfat etdikləri öz əksini tapmışdır. Yalnız İsa peyğəmbərdən başqa. O, ölməmişdir və Uca Allahın yanına qaldırılmışdır. Bu haqda bir qədər sonra danışacağıq. Peyğəmbərlərin öldüklərinə isə aşağıdakı ayələri dəlil göstərmək olar. Uca Allah buyurur: **“Yoxsa siz Yaquba ölüm gəldikdə onun yanında idiniz?”** (əl-Bəqərə, 133). O, həmçinin buyurur: **“Daha öncə Yusuf sizə açıq-aydın dəlillər gətirmişdi. Siz onun gətirdiklərinə şəkk etməkdə davam edirdiniz. Nəhayət, o, vəfat etdikdə dediniz: “Allah ondan sonra elçi göndərməyəcəkdir!” Allah həddi aşan, şübhə edən kimsəni beləcə azgınlığa salar”** (Gafir, 34). Süleyman عليه السلام barədə Rəbbimiz buyurur: **“Süleymanın ölümünə hökm verdiyimiz zaman onun öldüyünü cinlərə ancaq onun əsasını yeyən bir ağac qurdu göstərdi. Süleyman yerə yıxıldıqda cinlərə bəlli oldu ki, əgər onlar qeybi bilsəydilər, alçaldıcı əzaba məruz qalmazdılar”** (Səba, 14). Peyğəmbərimiz Muhəmmədə صلى الله عليه وسلم xitabən isə Uca Allah belə buyurur: **“Sözsüz ki, sən də öləcəksən, onlar da öləcəklər”** (əz-Zumər, 30). Bəzi təfsirçilər demişlər: Bu ayə həm Peyğəmbərin صلى الله عليه وسلم, həm də digər insanların öləcəklərini göstərir və səhabələrə Peyğəmbərin صلى الله عليه وسلم öləcəyini xəbər verirdi. Uca Allah hər bir insanın öləcəyini xəbər verərək buyurur: **“Hər bir kəs ölümü dadacaqdır”** (Ali İmran, 185).

Bu ayələr peyğəmbərlərin adi insanlar kimi öldüklerini sübuta yetirir. Yalnız İsa peyğəmbər müstəsna ki, Allah onu Öz dərgahına qaldırmışdır. Uca Allah buyurur: **“O vaxt Allah dedi: “Ey İsa! Mən sənin həyatına son qoyub Özümə tərəf qaldıracağam, səni kafirlərdən təmizləyəcək və sənin ardınca gedənləri Qiyamət gününə qədər kafirlərdən üstün edəcəyəm”** (Ali İmran, 55).

Bu ayə İsanın ölmədiyini, həm ruhu, həm də cəsədi ilə birlikdə Allahın yanına qaldırıldığını göstərir. Ayədəki **“həyatına son qoyub”** ifadəsinə gəlincə, bu belə təfsir olunur: “İsanın Allah dərgahına qaldırılması, elə onun həyatına son qoyulması deməkdir. Bu, İbn Cərir Təbərinin rəyidir. Əksər təfsir alimləri isə buradakı vəfat sözünün yuxu mənasını ifadə etdiyini bildirmişlər. Necə ki,

Uca Allah buyurur: **“Allah ölənlərin canını ölüm anında, ölməyənlərin canını isə onlar yuxuda ikən alır”** (Zumər, 42).

Demək, İsa peyğəmbər ölməyib və hal-hazırda səmalardan birində yaşayır. Uca Allah onun Qiyamət qopmamışdan öncə öləcəyini belə xəbər verir: **“Kitab əhlindən elə kimsə yoxdur ki, öz ölümündən, yaxud İsanın ölümündən əvvəl ona iman gətirməsin. Qiyamət günü isə İsa onların əleyhinə şahid olacaqdır”** (ən-Nisa, 159).

Burada İsanın Qiyamət qopmazdan öncə öləcəyi nəzərdə tutulur. İsa peyğəmbərin axır zamanda yerə enməsi barədə varid olmuş mötəbər hədislərdə bildirilir ki, o yerə endikdən sonra xaçları sındıracaq, donuzları məhv edəcək və cizyəni aradan qaldıracaqdır. Bütün bunlar imam Buxari və Muslimin «Səhih» əsərlərində və başqa hədis kitablarında varid olmuşdur.

Bəziləri İdrisin də ölmədiyini bildirmişlər. Həmin alimlər onun İsa kimi göyə qaldırıldığını bildirərək bu ayəni dəlil gətirmişlər: **“Kitabda İdrisi də xatırla! Həqiqətən, o, düz danışan adam və bir peyğəmbər idi. Biz onu yüksək bir məqama ucaltdıq”** (Məryəm, 56-57).

Mücahid demişdir: “İdris də İsa kimi ölməyib və göyə qaldırılıb.” İbn Abbas demişdir: “O göyə qaldırılıb və orada ölmüşdür.” Digərləri isə belə demişlər: “O dördüncü səmaya qaldırılmışdır və onun barəsində elm yalnız Allaha məxsusdur.” Alimlər arasındakı ixtilafın səbəbi İdrisin ölüb-ölməməyi barəsindədir. Bununla belə aşağıdakı ayəyə görə hər bir insan öləkdir. Uca Allah buyurur: **“Hər bir nəfs ölümü dadacaqdır”** (Ali İmran 185).

Elm əhlindən heç kim İsa عليه السلام ilə İdrisdən عليه السلام savayı peyğəmbərlərdən heç birinin ölmədiyini deməmişdir. Çünki bu mövzuda açıq-aydın dəlillər vardır, üstəlik onların bəlli mövqeyi də buna dəlalət edir. Təəssüflər olsun ki, müsəlmanlardan bəziləri bu mövzuya dair varid olmuş bəzi hədisləri düzgün başa düşmürlər. Məsələn, merac hədislərindən deyilir ki, Peyğəmbər صلى الله عليه وسلم səmada bəzi peyğəmbərlərlə görüşmüş və onlarla danışmışdır. Buxari və Muslimin, Ənəsdən رواه rəvayət etdikləri hədisdə deyilir: “Sonra biz səmaya qalxdıq, Cəbrail qapının açılmasını xahiş etdi. (Gözətçilər): “Sən kimsən?”– deyə soruşdular. O: “Cəbrailəm”– dedi. Onlar: “Yanıdakı kimdir?”– deyə soruşdular. O: “Muhəmməddir”– dedi. Onlar: “Ona peyğəmbərlik verildimi?”– deyə soruşdular. O: “Bəli, verildi”– dedi.

Bundan sonra göy qapısı bizim üçün açıldı. Bu vaxt mən Adəmi عَلَيْهِ السَّلَامُ gördüm. O mənə salamladı və mənə xeyir-dua etdi. Sonra biz ikinci səmaya qalxdıq, Cəbrail qapının açılmasını xahiş etdi. (Gözətçilər): “Sən kimsən?” – deyə soruşdular. O: “Cəbrailəm” – dedi. Onlar: “Yanındakı kimdir?” – deyə soruşdular. O: “Mühəmməddir” – dedi. Onlar: “Ona peyğəmbərlik verildimi?” – deyə soruşdular. O: “Bəli, verildi” – dedi. Bundan sonra göy qapısı bizim üçün açıldı. Bu vaxt mən xalaşaqlarını – Məryəm oğlu İsanı عَلَيْهِ السَّلَامُ və Zəkəriyyə oğlu Yəhyanı عَلَيْهِ السَّلَامُ gördüm. Onlar mənə salamladılar və mənə xeyir-dua etdilər...”⁽¹⁾ Həmin hədisdə Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ üçüncü səmada Yusufu عَلَيْهِ السَّلَامُ gördüyü və Yusufa عَلَيْهِ السَّلَامُ gözəlliyin yarısı bəxş edildiyi, dördüncü səmada İdrisi عَلَيْهِ السَّلَامُ, beşinci səmada Harunu عَلَيْهِ السَّلَامُ, altıncı səmada Musanı عَلَيْهِ السَّلَامُ və yeddinci səmada İbrahimi عَلَيْهِ السَّلَامُ kürəyini Beytul-Məməura söykəmiş vəziyyətdə gördüyü bildirilir. Onların hamısı Peyğəmbəri صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ salamlayaraq ona xeyir-dua vermişdir.

Həmçinin Buxari və Muslimin «Səhih» əsərlərində, İbn Abbasdan رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyi rəvayət olunmuşdur: “Mən isra gecəsində Musanı gördüm. Qarabuğdayı və hündürboylu bir adam idi, lap Şənuə qəbiləsinin kişiləri kimi. *Məryəm oğlu* İsanı da gördüm. Ortaboylu, al-yanaq, ağbəniz və nazik saçlı bir adam idi...”⁽²⁾

Bəzi insanlar bu kimi hədislərdən peyğəmbərlərin ölmədiyini qənaətinə gəlmişlər. Həqiqətdə isə, dəlillərdəki kimi, İsa عَلَيْهِ السَّلَامُ və barəsində ixtilaf edilsə də, İdris istisna olmaqla, peyğəmbərlərin hamısı ölmüşdür. Lakin bunlardan başqa hamısının ölümü dəqiqdir və buna heç bir şübhə yoxdur. Bu xüsusda dəlilləri artıq qeyd etmişik. Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ merac gecəsi digər peyğəmbərlərlə görüşməsi və bu mənada varid olan dəlillərə gəlincə, bunların hamısı haqdır və bunlar arasında heç bir ziddiyyət yoxdur. Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ onların surətləri qiyafəsində olan ruhları ilə görüşmüşdür. Əhli-Sünnə alimlərinin fikrincə onların bədənləri yer üzərindədir. Yalnız göyə qaldırılması barədə dəlil olan peyğəmbərlər başqadır.

Mötəbər alimlərdən biri bu məsələni araşdırarkən belə demişdir: “Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ merac gecəsi digər peyğəmbərləri görməsi – dünya

1 "Səhih əl-Buxari", 3570; "Səhih Muslim", 162.

2 "Səhih əl-Buxari", 3239; "Səhih Muslim", 165.

səmasında Adəmi, ikinci səmada Yəhyanı və İsanı, üçüncü səmada Yusufu, dördüncü səmada İdrisi, beşinci səmada Harunu, altıncı səmada Musanı عَلَيْهِمُ السَّلَامُ, yeddinci səmada İbrahimi və ya tərsinə altıncı səmada İbrahimi, yeddinci səmada Musanı⁽¹⁾ görməsi onların surətləri qiyafəsində olan ruhlarını görməsi ilə baş vermişdir. Bəziləri isə demişlər: Ola bilsin ki, o həmin peyğəmbərlərin dəfn olunmuş bədənlərini görmüşdür. Lakin, bu rəy əsassızdır. İsayə gəlincə, o, həm ruhu, həm də bədəni ilə göyə qaldırılmışdır. Bu sözləri bəziləri İdrisə də şamil etmişlər. O ki qaldı İbrahim, Musa və digər peyğəmbərlərə, onların hamısı yerdə dəfn olunmuşlar.”

Onu da bilmək lazımdır ki, Uca Allah peyğəmbərlərin ruhunu şərəfləndirərək göylərə qaldırdığı və onlara istədiyi qədər nemətlər bəxş etdiyi kimi, onların bədənlərini də hifz etmiş və torpağa onları yeməyi haram etmişdir. Ovs ibn Ovs رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ rəvayət etmişdir ki, Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə buyurmuşdur: “Sizin ən fəzilətli günlərinizdən biri cümə günüdür. Odur ki, həmin gün mənə çoxlu salavat deyin. Bilin ki, sizin salavatlarınız mənə çatdırılır.” *Səhabələr* soruşdular: “Ya Rəsulullah, bədənin çürüdükdən sonra salavat sənə necə çata bilər?!” Dedi: “Qüdrətli və qüvvətli Allah torpağa peyğəmbərlərin bədənlərini yeməyi haram buyurmuşdur.”⁽²⁾

Bununla da bu mühüm məsələdə haqq bəyan edilmiş və hər bir müsəlmanın bu mövzuda nəyə etiqad edəcəyinin vacib olduğu aydın olur. Daha doğrusunu isə Allah bilir!

1 "Səhih Muslim", 415.

2 "Müsnəd Əhməd", 4/8; "Sünən Əbu Davud", 1047; "Sünən əd-Darimi", 1580.

*X mövzu****Peyğəmbərlərin möcüzələri və onlarla övliyələrin kəraməti arasındakı fərq*****Möcüzənin tərifı**

Möcüzə sözü acizlik sözündən əmələ gəlmiş və «qadir olmamaq» mənasını ifadə edir. Əl-Qamus əsərində bildirilir: “Peyğəmbərin möcüzələri insanların onları etməkdə aciz olduqları şeylərə deyilir.”

İstilahı mənada isə möcüzə, peyğəmbərlərin əli ilə onların sadıq olduqlarının sübutu olaraq baş verən fəvqəladə hadisələrə deyilir. Həmin hadisələrin bənzərini heç kəs edə bilməz.

“Fəvqəladə” deyildikdə, peyğəmbərlərin adi halda etdikləri əməllər istisna olunur. Bu kimi əməllər möcüzə sayılır.

“Peyğəmbərlərin əli ilə baş verən” deyildikdə, övliyələrin əli ilə baş verən fəvqəladə əməllər istisna olunur. Belə ki, övliyələrin əli ilə baş verən fəvqəladə əməllər kəramət adlanır. Bu da onlara, peyğəmbərlərin yolunu tutub getdiklərinə görə verilir. Sehrbaz və kahinlərin etdiyi əməllər isə, əlbəttə ki, buna aid edilmir və bunların etdikləri şarlatanlıq sayılır. Bununla da ən pis insanlar məşğul olurlar.

“Onların sadıq olduqlarının sübutu olaraq baş verən fəvqəladə hadisələrə deyilir. Həmin hadisələrin bənzərini heç kəs edə bilməz” deyildikdə, peyğəmbərlik iddiasında olan yalançılar, seyrbazlar və kahinlərin etdiyi əməllər istisna olunur. Çünki bu cür seyrələrin bənzərini digər seyrbazlar da edə bilər.

Peyğəmbərlərin bəzi möcüzələrinə misallar

Peyğəmbərlərin bir çox möcüzələri olmuşdur. Məsələn, Saleh peyğəmbərdən **عليه السلام** müşriklər özlərinin təyin etdiyi bir qayadan dəvə çıxarmasını istəmiş, hətta sonradan həmin dəvəni vəsf də etmişdilər. Saleh də Uca Allaha dua edərək bunu Ondan istəmişdi. Uca Allah da həmin qayadan onların istədikləri xüsusiyyətlərə malik bir dəvəni çıxarmışdı.⁽¹⁾ Uca Allah

1 "Təfsir İbn Kəsir", 3/436.

bu barədə buyurur: **“Səməd qövmünə də qardaşları Salehi göndərdik. O dedi: “Ey qövmüm! Allaha ibadət edin! Sizin Ondən başqa məbudunuz yoxdur. Rəbbinizdən sizə açıq-aydın dəlillər gəldi. Allahın qayadan çıxartdığı bu dişi dəvəsi sizin üçün bir möcüzədir. Onu buraxın Allahın torpağında otlasın. Ona bir pislik etməyin, yoxsa sizi ağırlı-acılı bir əzab yaxalayar”** (əl-Əraf, 73).

İbrahim peyğəmbərin **عَلَيْهِ السَّلَام** möcüzəsi isə qövmünün ona əzab vermək və onu məhv etmək məqsədilə qaladıqları, sonra da içinə atdıqları odun onun üçün soyuq və salamat olmasıdır. Uca Allah buyurur: **“Onlar dedilər: “Əgər ondan əvəz çıxmaq istəyirsinizsə, onu yandırın ki, məbudlarınıza kömək edəsiniz”. Biz: “Ey od! İbrahim üçün sərin və zərərsiz ol!” – dedik. Onlar İbrahimə qəsd etmək fikrinə düşdülər, lakin Biz onları daha şiddətli cəzaya məruz qoyduq”** (əl-Ənbiya, 68-70).

Musa peyğəmbərin **عَلَيْهِ السَّلَام** möcüzələrindən biri onun əsası idi. O, əsanı yerə atdıqda, əsa Allahın izni ilə böyük bir ilana çevrilirdi. Uca Allah buyurur: **“Sağ əlindəki nədir, ey Musa?” Musa dedi: “Bu mənim əsamdır. Ona söykənir və onunla qoyunlarıma yarpaq silkələyirəm. Bu, mənim üçün başqa işlərə də yararır”. Allah buyurdu: “At onu yerə, ey Musa!” Musa onu yerə atdı və o, dərhal ilan olub sürətlə sürünməyə başladı. Allah buyurdu: “Götür onu, qorxma! Biz onu əvvəlki halına qaytaracağıq”** (Ta ha, 17-21). Onun digər bir möcüzəsi isə əlini köynəyinin yaxasına salıb çıxardıqda əlinin ay parçası tək par-par parıldaması idi. Uca Allah buyurur: **“Əlini qoynuna sal ki, əlin oradan başqa bir möcüzə kimi ləkəsiz, ağappaq çıxsın”** (Ta ha, 22).

İsa peyğəmbərin **عَلَيْهِ السَّلَام** möcüzəsi isə bu idi ki, o palçıqdan quşa bənzər bir şey düzəldib ona üfürdükdə o əsl quşa dönürdü. Bundan başqa o kor və cüzam xəstəliyinə mübtəla olana Allahın izni ilə əlini sürtər, o da sağalardı, qəbirdəki ölüləri çağırır, onlar da onun çağırışına cavab verər və dirildilər. Uca Allah buyurur: **“Sən Mənim iznimlə palçıqdan quşa bənzər bir şey düzəldib ona üfürürdün, o da Mənim iznimlə quş olurdu. Sən Mənim iznimlə anadangəlmə koru və cüzam xəstəliyinə tutulana sağaldır və Mənim iznimlə ölüləri dirildirdin”** (əl-Maidə, 110).

Peyğəmbərimizin **صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** möcüzələrindən biri də əzəmətli Qurandır ki, bu da bütün peyğəmbərlərə verilmiş möcüzələrin ən əzəmətlisidir. Uca Allah buyurur: **“Əgər qulumuza nazil etdiyimizə şübhə edirsinizsə,**

onda ona bənzər bir surə gətirin və əgər doğru deyirsinizsə, Allahdan savayı *bütün şahidlərinizi köməyə çağırın!*” (əl-Bəqərə, 23). O, həmçinin buyurur: **“De: “Əgər insanlar və cinlər bu Qurana bənzər bir şey gətirmək üçün bir yerə toplaşıb, bir-birinə kömək etsələr belə ona bənzərini gətirə bilməzlər”** (əl-İsra, 88). Onun daha bir möcüzəsi Məkkə əhlinin ondan möcüzə göstərməsini istədiyi zaman ayı iki yerə bölməsi idi. O zaman ay iki yerə bölünmüş, həm Məkkə əhli, həm də başqaları bunu görmüşdülər. Uca Allah buyurur: **“Qiyamət yaxınlaşdı və ay bölündü. Onlar bir möcüzə gördükdə üz döndərib: “Bu, tez keçib-gedən bir sehrdir” deyirlər”** (əl-Qəmə, 1-2). Peyğəmbərin ﷺ bir başqa möcüzəsi də İsra və Merac hadisəsi idi. Uca Allah buyurur: **“Dəlillərimizdən bəzisini Peyğəmbərə göstərmək üçün Öz qulunu gecə vaxtı Məscidulharamdan ətrafına xeyir-bərəkət verdiyimiz Məsciduləqsaya aparan Allah pak və müqəddəsdir. Həqiqətən, O, Eşidəndir, Görəndir”** (əl-İsra, 1).

Peyğəmbərlərin, ələlxüsus da Peyğəmbərimizin ﷺ möcüzələri çoxdur. Burada qeyd etdiklərimiz isə onlardan bir neçəsidir.

Kəramətin tərifı

Kəramət, peyğəmbərlik iddiası və buna yaxın bir əlaqəsi olmayan, yaxşı işlər görən dürüst əqidəli, əməlisaleh bir möminin əli ilə baş verən fəvqəladə hadisəyə deyilir.

“Fəvqəladə” deyildikdə, adi insanın edə biləcəyi əməllər istisna olunur.

“Peyğəmbərlik iddiasın olmayan” deyildikdə, peyğəmbərlərin möcüzələri istisna olunur.

“buna yaxın bir əlaqəsi olmayan” deyildikdə, İrhas istisna olunur. İrhas – peyğəmbər olacaq şəxsin peyğəmbərlikdən öncə başına gələn fəvqəladə hadisəyə deyilir.

“Əməlisaleh bir kəsin əli ilə baş verir” dedikdə, sehrbaz və kahinlərin etdikləri əməllər istisna olunur.

Övlilərin kəramətləri çoxdur. Onlardan bəzilərinin keçmiş ümmətlərdə olması xəbər verilir. Buna misal olaraq Məryəm haqqında nazil olmuş ayəni göstərmək olar. Uca Allah buyurur: **“Zəkəriyyə hər dəfə onun yanına ibadətə daxil olduqda, onun yanında ruzi olduğunu görərdi. O dedi: “Ey Məryəm! Bu, sənin üçün haradandır?” Məryəm dedi: “Bu, Allah**

tərəfindəndir. Həqiqətən, Allah istədiyi kimsəyə hesabsız ruzi verir”

(Ali İmran, 37).

Uca Allahın Mağara camaatı barəsində verdiyi xəbərlər də bu qəbildəndir.

Ümmətimizdən olan kəramətlərə misal olaraq Useyd ibn Hudeyrin رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ əhvalatını göstərmək olar. Rəvayət olunur ki, o, «əl-Kəhf» surəsini oxuduqda göydən buluda bənzər bir şey, içində də qəndilə bənzər məxluqlar olurdu. Bunlar Quranın oxunuşuna qulaq asmaq üçün enən mələklər idi. Həmçinin, mələklər İmran ibn Husaynla رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ salamlaşardılar. Salman və Əbu Dərda رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ qabdan yemək yeyərkən, həmin qab və ya onun içindəki yemək Allahı zikr etmişdir. Xəbib ibn Ədiy رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Məkkədə müşriklərin əlində əsir olarkən Allah onu şərafəndlirər və ona vaxtaşırı üzüm gətirilərdi. Halbuki, Məkkədə o zaman üzüm yox idi.

Əla əl-Hədrəmi öz ordusu ilə birlikdə dənizin üstü ilə yerimiş və onların atlarının yəhərlərinə su dəyməmişdir. Əbu Muslim əl-Xövlani, peyğəmbərlik iddiasında olan Əsvəd əl-Ənsiyə əsir düşdükdə Əsvəd ondan soruşmuşdu: “Mənim Allahın rəsulu olmağıma şahidlik edirsənmi?” Əbu Muslim: “Eşitmirəm” – demişdir. Soruşmuşdu: “Muhəmmədin Allahın elçisi olmasına şahidlik edirsənmi?” O: “Bəli!” – deyər cavab verdikdə, Əsvəd əmr etmişdi ki, bir çuxurda od qalasınlar və onu həmin odun içinə atsınlar. Əsvədin əlaltıları onu oda atdıqdan sonra gəlib görmüşdülər ki, o orada namaz qılır və od ona təsir etməyib. Tarixdə bu kimi bir çox hadisələrin baş verməsi bizlərə müxtəlif kitablar vasitəsilə nəql olunmuşdur.

Möcüzə ilə kəramət arasındakı fərq

Möcüzə yalnız peyğəmbərlərin əli ilə baş verir. Kəraməti edən kəs isə əsla peyğəmbərlik iddiasında olmur. O, peyğəmbərə tabe olduğuna və onun gətirdiyi şəriətə əməl etdiyinə görə, onun əli ilə bu kəramət baş verir. Möcüzə peyğəmbərlərə, kəramət isə övliyalara məxsusdur. Lakin bunların hər ikisinin fəvqəladə hadisə olması onların birgə xüsusiyyətidir.

Bəzi alimlər demişlər ki, övliyaların kəraməti əslində elə peyğəmbərlərin möcüzələrinə daxildir. Çünki onlar peyğəmbərlərə tabe olduqları üçün onlara kəramət verilmişdir. Demək, övliyanın hər bir kəraməti onun tabe olduğu peyğəmbərin möcüzələrindən hesab olunur.

Beləliklə, aydın olur ki, peyğəmbərlərin fəvqəladə əməllərinə möcüzə və övliyaların fəvqəladə əməllərinə kəramət deyilməsi Quran və Sünnədə varid olmasa da, lakin alimlər ayə və hədislərdən çıxan mənalara görə o hadisələrə bu adları vermişlər.

Möcüzə və kəramətlərə iman gətirməyin hökmü

Peyğəmbərlərin möcüzələrinə və övliyaların kəramətinə iman gətirmək imanın əsaslarından sayılır. Buna da Quran, Sünnə və reallıq dəlildir. Odur ki, hər bir müsəlmanın bunun səhihliyinə etiqad etməsi vacibdir. Bunları yalan sayaraq inkar etmək isə əslində ayə və hədisləri inkar etmək, müsəlman alimlərinə zidd mövqedə olmaq və real faktları danmaqdan başqa bir şey deyildir. Daha doğrusunu isə Allah bilir.

XI mövzu

Övliyalar barədə

Vəli və İslamda vilayət sözünün mənası

«Vilayət» sözü ərəbcə «ədavət» sözünün əksi olub dostluq mənasını ifadə edir. Bu söz əsasən yaxınlıq və sevgi sözlərindən qaynaqlanır. Ədavət isə uzaqlıq və nifrət sözlərindən götürülmüşdür.

İstilahi mənada isə «vilayət» Allaha itaət etməklə Ona yaxın olmaq deməkdir.

Şəri mənada «vəli» isə iki xüsusiyyəti – imanı və təqvanı özündə birləşdirən kimsəyə deyilir. Uca Allah buyurur: **“Həqiqətən, Allahın dostlarının heç bir qorxusu yoxdur və onlar kədərlənməyəcəklər. Onlar iman gətirmiş və Allahdan qorxmuşlar”** (Yunus, 62-63).

Övliyalar arasındakı fərq

Övliyalar mömin və müttəqi olduqları üçün, imanlarına və təqvalarına görə Allah yanında da müxtəlif məqamlarda yaxın olurlar. İmanı və təqvası daha kamil olanlar, Allaha daha çox yaxın olurlar. Odur ki, insanlar imanlarına və təqvalarına görə vilayət xüsusunda bir-birlərindən fərqlənirlər.

Allahın ən üstün övliyalı Onun peyğəmbərləridir. Peyğəmbərlərinin ən fəzilətli isə rəsullardır. Rəsulların da ən əfzəli Ulul-əzm peyğəmbərlərdir. Bunlar – Nuh, İbrahim, Musa, İsa və Muhəmməddir (Onlara Allahın salavatı və salamı olsun!) Ulul-Əzm peyğəmbərlərin ən üstünü isə Muhəmməd peyğəmbər ﷺ, sonra da İbrahim peyğəmbərdir ﷺ. Digər üç peyğəmbərin hansının daha əfzəl olması barədə isə alimlər arasında fikir ayrılığı vardır.

Övliyaların qisimləri

Allahın övliyalı iki qismdir:

Birinci qisim: Dində hamını ötüb keçmiş Allaha yaxın olanlar.

İkinci qisim: Sağ tərəf sahibləri.

Uca Allah buyurur: **“Vəqie qopacağı zaman onun qopduğunu heç kəs dana bilməz. O, bəzilərini alçaldacaq, bəzilərini də ucaldacaqdır. Yer şiddətlə titrədiyi zaman, Dağlar parça-parça olub ovxalandığı və ətrafa**

səpələnmiş toz-torpağa döndüyü zaman, siz üç dəstəyə ayrılacaqsınız. Sağ tərəf sahibləri. Nə xoşbəxtdir sağ tərəf sahibləri! Sol tərəf sahibləri. Nə bədbəxtdir sol tərəf sahibləri! Xeyirxah işlərdə öndə gedənlər, Cənnətdə də öndədirlər! Onlar Allaha yaxın olanlar, Nəim Cənnətlərində qalacaq kimsələrdir” (əl-Vaqiə, 1-12).

Burada üç sinif insan qeyd olunur. Bunlardan biri, yəni sol tərəf sahibləri Cəhənnəmlik, digəri ikisi isə Cənnətlikdir. Bunlar da sağ tərəf sahibləri və bir də yaxşı işlərdə hamını ötürüb keçən kimsələr. Vaqiə surəsinin sonunda Uca Allah onları bir daha qeyd edərək buyurur: **“Amma əgər o, Allaha yaxın olanlardandırsa, onda rəhmətə, gözəl ruziyə və Nəim Cənnətinə yetişər. Əgər o, sağ tərəf sahiblərindəndirsə, ona: “Sağ tərəf sahiblərindən sənə salam olsun!” – deyiləcəkdir**” (əl-Vaqiə, 88-91). Peyğəmbər ﷺ bu iki qismi övliyalarla bağlı olan məşhur qüdsi bir hədisdə qeyd etmişdir. Buxarinin Əbu Hureyradan رَوَى اللَّهُ عَنْهُ rəvayət etdiyi hədisdə Peyğəmbər ﷺ belə demişdir: “Uca Allah buyurur: “Kim Mənim dostumla düşmənçilik edərsə, Mən ona hər b elan edəram. Qulumun Mənə sevimli olan və onun vasitəsilə Mənə yaxınlaşdığı ən gözəl əməl ona vacib buyurduğum əməllərdir. Qulum nafilə ibadətləri yerinə yetirməklə Mənə o qədər yaxınlaşar ki, Mən onu sevəram. Onu sevdiyim təqdirdə onun eşidən qulağı, görən gözü, tutan əli və yeriyən ayağı olaram. Məndən diləsə, ona dilədiyini verəram, sığınacaq istəsə, ona sığınacaq verəram...”⁽¹⁾

Sağ tərəf sahibləri olan əməlisaleh insanlar fərz buyrulmuş əməlləri yerinə yetirməklə Allaha yaxınlaşan kimsələrdir. Onlar Allahın onlara vacib buyurduqlarını yerinə yetirir və haram buyurduqlarını isə tərk edirlər. Onlar nə müstəhəb sayılan nafilə ibadətlərini yerinə yetirməyi öz öhdələrinə götürür, nə də mübah sayılan (özlərinə nə günah, nə də savab qazandıran) əməlləri tərk edirlər. Öndə gedən, Allaha yaxınlaşan əməlisalehlərə gəlincə, onlar fərz buyrulanlarla yanaşı nafilə ibadətlərini yerinə yetirməklə Uca Allaha yaxınlaşır, vacib və müstəhəb əməlləri yerinə yetirir, haram və məkrüh buyrulanları isə tərk edirlər. Onlar əllərindən gələn yaxşı işləri görüb Allaha yaxınlaşdıqlarına görə Allah da onları tam bir sevgi ilə sevir, onları günahlardan qoruyur və onların dualarını qəbul edir. Uca Allah qüdsi hədisdə belə

1 "Səhih əl-Buxari", 6502.

buyurur: “Qulum nafilə ibadətləri yerinə yetirməklə Mənə o qədər yaxınlaşar ki, Mən onu sevərəm....”⁽¹⁾

Övliyalər müəyyən bir libas və ya zahiri görünüşlə başqa insanlardan seçilmirlər

Əhli-Sünnə alimlərinin rəyinə görə, Allaha yaxın olan övliyalər, nə libasları, nə də zahiri görünüşləri ilə digər insanlardan seçilmirlər.

Övliyalər haqqında kitab yazan müəlliflərdən biri demişdir: “Allah dostları zahirən, mübah sayılan işlərdə digər insanlardan seçilmirlər. Onlar nə mübah sayılan xüsusi bir libası geyməklə, nə də şəriətin icazə verdiyi qaydada saçlarını qırmaq, yaxud qısaltmaq, yaxud da hörməklə digər insanlardan fərqlənmirlər. Yaxşı deyiblər: “Nə çox abid insan var ki, kaftan⁽²⁾ geyir və nə çox zındıq⁽³⁾ var ki, əbada gəzir.” Bidət əhli xaric olmaqla, onlar Muhəmməd ümmətinin hər bir təbəqəsində mövcuddurlar – Quran əhlində, elm əhlində, cihad əhli arasında, ticarət, sənaye və əkinçiliklə məşğul olanlar arasında belə vardır.”

Onları ifrat dərəcədə ucaltmağın batil olması

Allahın övliyaları nə məsumdurlar, nə qeybi bilirlər, nə də ki məxluqatın işlərini səhmana salmağa və onlara ruzi verməyə qadirdilər. Onlar insanları özlərinə təzim etməyə və ya var-dövlətlərindən onlara verməyə çağırırlar. Belə əməlləri edən şəxs Allahın dostu yox, yalançı, iftiraçı və şeytanın dostu sayılır. Daha doğrusunu isə Allah bilir.

1 "Səhih əl-Buxari", 6502.

2 Uzunətəkli qədim kəndli paltarı.

3 Allahı inkar edən dinsiz adam.

IV fəsil AXİRƏT GÜNÜNƏ İMAN

Saatın əlamətləri və onların növləri

Saatın əlamətlərinin tərifi

Əlamət və ya nişanə bir şey baş verməmişdən öncə onu qabaqlayan hadisəyə deyilir.

Əslində saat zamanın bir hissəsidir, lakin burada «Saat» deyildikdə Qiyamət günü nəzərdə tutulur. Uca Allah buyurur: **“O Saat haqqında bilgi Ondadır”** (əl-Zuxruf, 85). Saat – Qiyamət gününün ayə və hədislərdə varid olmuş və danışiq dilində tez-tez rast gəlinən ən məşhur adlarından biridir. Qiyamət günü qəfil qopacağına və insanları qəflətən yaxalayacağına görə belə adlandırılmışdır. Burada Qiyamətin əlamətləri deyildikdə, o Saat gəlməmişdən əvvəl baş verəcək hadisələr nəzərdə tutulur. Uca Allah buyurur: **“Məgər kafirlər o Saatın qəfil onlara gəlməsindən başqa bir şeymi gözləyirlər?! Artıq onun əlamətləri gəlmişdir”** (Muhəmməd, 18).

Qiyamətin əlamətlərinin növləri

Qiyamətin əlamətləri üç qismə bölünür:

Birinci qismi, uzaq əlamətlərdir ki, bunlar artıq baş vermişdir.

Bu əlamətlərdən biri Peyğəmbərin ﷺ göndərilməsidir. Buxari və Muslimin «Səhih» əsərlərində Ənəs ibn Malikin belə rəvayət etdiyi nəql edilmişdir: “(Bir dəfə) Peyğəmbər ﷺ orta barmağıyla işarə barmağını birləşdirib dedi: “Qiyamət Saati və mən, bu iki barmağın yaxın olduğu zaman kimi insanlara göndəridim.”⁽¹⁾

Digər bir əlamət Allahın Öz Kitabında xəbər verdiyi kimi, ayın parçalanmasıdır. Uca Allah buyurur: **“O Saat yaxınlaşdı və ay bölündü”** (əl-Qəmə, 1).

1 "Səhih əl-Buxari", 6504; "Səhih Muslim", 2951.

Həmin əlamətlərdən biri də Hicaz ərazisindən alovun çıxması və Busradakı dəvələrin boyunlarına belə işıq düşməsidir. Buxari və Muslimin «Səhih» əsərlərində Əbu Hureyradan Peyğəmbərin ﷺ belə dediyi rəvayət olunur: “Hicaz torpağından od çıxıb Busradakı⁽¹⁾ dəvələrin boyunlarını işıqlandırmayınca, Qiyamət qopmayacaq.”⁽²⁾ Bu od Peyğəmbərin ﷺ dediyi kimi, hicrətin 654-cü ilində Cumadəl-Axira ayının əvvəllərində Mədinənin şərqindən çıxmışdır. O zaman vadilər lava⁽³⁾ ilə dolmuş və insanlar bundan dəhşətə gəlmişlər. Odun işığını Şam və Busra əhli görmüşdür, oradakı dəvələrin boyunlarını isə Peyğəmbərin ﷺ dediyi kimi işıqlanmışdır.

İkinci qisim, orta əlamətlərdir ki, bunlar da zahir olub, lakin hələ bitməyib, əksinə getdikcə çoxalmaqdadır. Bu növ əlamətlər çoxdur.

Həmin əlamətlərdən biri məşhur Cəbrail ﷺ hədisində deyildiyi kimi kənin öz ağasını doğması, ayaqyalın, çıpaq çobanların hündür binalar tikməkdə yarışmalarıdır.

Muslimin rəvayət etdiyi həmin hədisdə deyilir: “Sonra Cəbrail soruşdu: “Mənə Qiyamət saati haqqında xəbər ver.” Peyğəmbər ﷺ buyurdu: “Bu haqda soruşulan soruşandan çox bilmir.” O soruşdu: “Mənə onun əlamətləri haqqında xəbər ver.” Peyğəmbər ﷺ buyurdu: “O vaxt ki, cariyə öz ağasını dünyaya gətirəcək və sən ayaqyalın, çıpaq və kasıb çobanların hündür binalar tikməkdə yarışdıqlarını görəcəksən.”⁽⁴⁾

Həmin əlamətlərdən biri də peyğəmbərlik iddiasında olan otuz yalançının meydan gəlməsidir. Əbu Hureyra rəvayət etmişdir: “Allahın rəsulu olduğunu iddia edən otuz yalançı dəccallar meydana gəlməyincə Qiyamət qopmaz.”⁽⁵⁾ Əbu Davudun və Tirmizinin «Sünən» əsərlərində Sövbən rəvayət etmişdir: “Peyğəmbərin ﷺ belə dediyini rəvayət etmişdir: “Ümmətim arasında otuz yalançı olacaq və onların hər biri peyğəmbər olduğunu iddia edəcəkdir. Lakin mən peyğəmbərlərin

1 Busra: Suriyanın cənubunda yerləşən şəhərdir.

2 "Səhih əl-Buxari", 7118; "Səhih Muslim", 2902.

3 Vulkanın ağzından çıxan ərgin odlu kütlə.

4 "Səhih Muslim", 8.

5 "Səhih əl-Buxari", 3609.

sonuncusuyam və məndən sonra peyğəmbər gəlməyəcəkdir.”⁽¹⁾

Bir əlaməti də budur ki, Fərat çayının suyu çəkiləcək və yerində qızıldan bir dağ peyda olacaq ki, insanlar onun üstündə bir-birlərini qıracaqlar. Əbu Hureyra رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyini rəvayət etmişdir: “Fərat çayının suyu çəkilib oradan qızıl bir dağ çıxmayınca və insanlar onun uğrunda müharibə etməyincə, Qiyamət qopmaz. Hər yüz nəfərdən doxsan doqquzu məhv olacaq və onlardan hər biri: “Bəlkə xilas oldum” – deyəcəkdir.”⁽²⁾ Bu əlamət hələ ki, baş verməyibdir.

Üçüncü qisim, Qiyamətin böyük əlamətləridir ki, bu əlamətlər baş verdikdən dərhal sonra Qiyamət qopacaqdır. Bunların isə sayı ondur və onların heç biri hələ üzə çıxmayıb. Muslim «Səhih» əsərində Huzeyfə ibn Useydin رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ belə dediyini rəvayət etmişdir: “Bir gün biz bir-birimizlə söhbət edərkən Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ bizim yanımıza gəldi və: “Nə haqda danışırırsınız?” – deyər soruşdu. Biz: “Qiyamət saati barədə danışırıq” – dedik. Onda o: “Doğrusu, on əlamət baş verməyincə Qiyamət qopmayacaqdır” – dedi və *bu əlamətləri* zikr etdi: tüstünün gəlməsi, Dəccalın peyda olması, heyvanın zühur etməsi, günəşin məğribdən çıxması, Məryəm oğlu İsanın yerə enməsi, Yəcuc və Məcucun axışib gəlməsi, üç yerdə – məşriqdə, məğribdə və bir də Ərəb yarımadasında yerə batma və bir də Yəməndən alovun çıxıb insanları məhşərə qovması.”⁽³⁾ Bəzi başqa hədislərdə Mehdiyin çıxması, Kəbənin viran edilməsi, Quranın göyə qaldırılması da qeyd olunmuşdur.

Təhqiqat aparmış əksər alimlərin rəyinə görə bu üç əlamət də on böyük əlamətə daxildir. Huzeyfə ibn Useydin رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ hədisindəki üç yerdə baş verən batmalar bu on əlamətdən qabaq baş verəcəkdir. Huzeyfə ibn Useyddən رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ rəvayət olunan digər rəvayətlər buna sübutdur. Muslimin rəvayət etdiyi hədisdə üç yerdə batma məsələsi digərlərindən öncə qeyd olunmuşdur. Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ demişdir: “On əlamət olmayınca Qiyamət qopmayacaqdır: məşriqdə, məğribdə və Ərəb yarımadasında batma hadisələrinin baş verməsi, tüstünün gəlməsi, Dəccalın çıxması...”⁽⁴⁾ Sonra da

1 "Sünən Əbu Davud", 4252; "Sünən ət-Tirmizi", 2219.

2 "Səhih əl-Buxari", 7119; "Səhih Muslim", 2894; "Müsnəd Əhməd", 2/261.

3 "Səhih Muslim", 2901.

4 "Səhih Muslim", 2901.

qalan əlamətləri qeyd etmişdi. Qurtubi demişdir: “İlk əlamətlər hədisdə qeyd olunduğu kimi üç batma hadisələridir ki, İbn Vəhbin dediyinə görə bunun bəziləri Peyğəmbərin ﷺ zamanında baş vermişdir.” İndi isə bu on əlaməti təfəsilatı ilə qeyd edək.

Birinci əlamət: Mehdiin gəlməsi

Mehdi əhli beytdən olan bir kişinin ləqəbidir. Özü Həsən ibn Əli ibn Əbu Talibin ﷺ nəslindəndir. Yer üzünü ədalətsizlik və zülm bürüyəcəyi zaman o, üzə çıxacaq və orada ədaləti bərqərar edəcəkdir. Onun adı Peyğəmbərin ﷺ adı kimi, atasının adı da Peyğəmbərin ﷺ atasının adı kimi olacaq. Əbu Davud və Tirmizi, Abdullah ibn Məsuddan ﷺ Peyğəmbərin ﷺ belə dediyini rəvayət etmişdir: “Ərəblərə əhli beytimdən olan bir kişi rəhbərlik etməyincə, dünya dağılmayacaqdır. Onun adı mənim adım kimi, atasının adı isə mənim atamın adı kimi olacaq. Yer üzündə zülm və ədalətsizlik hökm sürdüyü bir zamanda o, hər yerdə ədaləti və düzgünlüyü bərqərar edəcək.”⁽¹⁾

İkinci əlamət: Məsihi Dəccalın üzə çıxması

Məsihi Dəccal Adəm övladından olan bir kişidir. Qiyamətə yaxın çıxacaq və insanların çoxu onun fitnəsinə uyacaqdır. Allahın izni ilə o bir sıra fəvqəladə əməllər etmək bacarığına malik olacaq. O, həmçinin Allahlıq iddiasında olacaq, lakin onun elədikləri möminlərə təsir etməyəcək. Məkkə ilə Mədinədən savayı hər yerə gedəcək, onun cənnəti və cəhənnəmi olacaq, lakin onun cənnəti cəhənnəm, cəhənnəmi isə cənnət olacaq. Dəccalın çıxmasına dəlalat edən bir çox hədislər varid olmuşdur. Həmin hədislərdən biri Muslimin «Səhih» əsərində Abdullah ibn Amr ibn Asın ﷺ rəvayət etdiyi hədisdir. Bu hədisdə Peyğəmbər ﷺ demişdir: “Ümmətimdən Dəccal çıxacaq və bilmirəm, ya qırx gün, ya qırx ay, ya da qırx il yer üzündə qalacaqdır. Sonra Allah Məryəm oğlu İsanı ﷺ göndərəcək. O, Urva ibn Məsuda ﷺ oxşayır. Nəhayət, İsa Dəccalı tapıb öldürəcəkdir.”⁽²⁾

Buxari və Muslimin «Səhih» əsərlərində Abdullah ibn Ömər ﷺ demişdir: “Peyğəmbər camaatın arasında ayağa qalxıb Allaha – Ona layiq tərzdə təriflər dedikdən sonra dəccalı yada salıb dedi: “Mən sizi ondan xəbərdar edib

1 "Sünən Əbu Davud", 4282; "Sünən ət-Tirmizi", 2230.

2 "Səhih Muslim", 2940.

çəkindirirəm. Elə bir peyğəmbər olmamışdır ki, ümmətini ondan çəkindirmiş olmasın. Nuh da öz ümmətini ondan çəkindirmişdir. Lakin mən dəccal barəsində sizə elə bir söz deyəcəyəm ki, *onu* heç bir peyğəmbər öz ümmətinə deməmişdir. Bilin ki, o, təkgözdür. Allah isə təkgöz deyildir.”⁽¹⁾

Üçüncü əlamət: Məryəm oğlu İsanın yerə enməsi

Quran və Sünnədə göstəriləndi kimi İsa peyğəmbər **عَلَيْهِ السَّلَام** ədalətli bir hökmdar olaraq göydən yerə enəcək, xaçları sındıracaq, donuzları öldürəcək və Dəccalı məhv edəcəkdir. Uca Allah buyurur: **“Həqiqətən, İsanın yer üzünə enməsi Saatin yaxınlaşmasının əlamətidir”** (əz-Zuxruf, 61).

Təfsir alimlərinin əksəriyyəti bu ayənin İsa peyğəmbərin **عَلَيْهِ السَّلَام** yerə enəcəyinə işarə olduğunu bildirmişlər. Əhmədin “Müsnəd” əsərində İbn Abbasın bu ayənin təfsiri barəsində belə dediyi nəql olunur: “Burada Qiyamətdən öncə İsanın enməsi nəzərdə tutulur.”⁽²⁾ İsanın enməsi barədə bir çox səhih hədislər varid olmuşdur. Buxari və Muslimin «Səhih» əsərlərində Əbu Hureyradan **رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ** Peyğəmbərin **صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** belə dediyi rəvayət olunur: “Canım Əlində olan Allaha and olsun ki, tezliklə Məryəm oğlu *İsa* aranızda ədalətlə hökm vermək üçün sizin yanınıza enəcək. O, xaçları sındıracaq, donuzları məhv edəcək və cizyəni ləğv edəcək. *Həmin vaxt* mal-dövlət o qədər artacaq ki, heç kəs sədəqə götürmək istəməyəcək. O zaman birçə dəfə səcdə etmək bütün dünya və onun üzərindəkilərdən daha xeyirli olacaqdır.”⁽³⁾

Dördüncü əlamət: Yəcuc və Məcucun çıxması

Onlar sayları olduqca çox olan bir tayfadır. Heç kəs onlara qarşı mübarizə aparmaq iqtidarında olmayacaqdır. Deyilənə görə, onlar Nuhun **عَلَيْهِ السَّلَام** övladı Yafəsin nəslindənirlər. Quran və Sünnədə onların çıxmasına dəlillər vardır. Uca Allah buyurur: **“Nəhayət, Yəcuc və Məcuc səddi açıldığı və onlar təpələrdən axışib gəldikləri zaman; haqq olan vədimiz yaxınlaşdıqda kafirlərin gözləri dərhal bərələcəkdir. Onlar deyəcəklər: “Vay halımıza! Biz bundan qafil idik. Üstəlik zalım da olmuşuq!”** (əl-Ənbiya, 96-97).

Buxari və Muslimin «Səhih» əsərlərində, Zeynəb bint Cəhş **رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا** rəvayət etmişdir ki, (bir dəfə) Peyğəmbər **صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** qəfil onun (otağına)

1 "Səhih əl-Buxari", 3057; "Səhih Muslim", 169.

2 "Müsnəd Əhməd", 1/318.

3 "Səhih əl-Buxari", 2222; "Səhih Muslim", 155.

daxil olub: “Allahdan başqa məbud yoxdur! Yaxınlaşmış şərdən dolayı vay ərəblərin halına! Bu gün Yəcuc və Məcuc səddindən bu boyda dəlik açıldı” – dedi və baş barmağı ilə şəhadət barmağını birləşdirərək (onları) halqa şəklinə saldı.”⁽¹⁾

Beşinci əlamət: Kəbənin dağıdılması

Sünnədə bildirilir ki, bunu nazik ayaqlı bir həbəşi edəcəkdir. Buxari və Muslimin «Səhih» əsərlərində Əbu Hureyradan رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyi rəvayət olunur: “Kəbəni nazik ayaqlı bir həbəşi dağıdacaq.”⁽²⁾ İmam Əhməd də səhih isnadla Abdullah ibn Amrdan رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyini rəvayət etmişdir: “Kəbəni nazik ayaqlı bir həbəşi dağıdacaq, onun bəzəyini oğurlayacaq və üstündəki örtüyünü çıxaracaqdır. Mən sanki onun keçəl və əyribarmaq *bir adam olduğunu*, əlindəki bel və külünglə Kəbəni uçurduğunu görürəm.”⁽³⁾

Altıncı əlamət: Tüstünün gəlməsi

Burada səmədan böyük bir tüstünün hər tərəfə yayılması və insanları bürüməsi nəzərdə tutulur. Quran və Sünnədə bunu təsdiqləyən neçə-neçə dəlillər vardır. Uca Allah buyurur: “**Sən göydən aşkar bir tüstü gələcəyi günü gözlə. O tüstü ki, insanları bürüyəcəkdir. Bu, ağırlı-acılı bir əzabdır**” (əd-Duxan, 10-11).

Sünnədən isə dəlil olaraq öncə qeyd etdiyimiz Huzeyfə ibn Useyddən رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ rəvayət olunan hədisi göstərmək olar. Həmin hədisdə Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ demişdir: “On əlaməti görməyincə Qiyamət qopmayacaqdır: tüstünün gəlməsi, Dəccalın çıxması, heyvanın çıxması...”⁽⁴⁾

Yeddinci əlamət: Quranın yerdən səmaya qaldırılması

O zaman nə yazılarda, nə də hafizələrdə Qurandan bir ayə belə qalmayacaqdır. Buna dair Sünnədə bir çox dəlillər vardır. İbn Macə və Hakim, Hüzeyfədən رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyini rəvayət etmişdir: “Paltarın naxışları silindiği kimi, İslam da yox olacaqdır. İş o yerə gəlib çatacaq ki, insanlar namazın, orucun və qurbanın nə olduğunu bilməyəcəklər. Bircə gecənin içərisində Allahın Kitabı göyə qaldırılacaq və yer üzündə Ondan

1 "Səhih əl-Buxari", 3346; "Səhih Muslim", 2880.

2 "Səhih əl-Buxari", 1591; "Səhih Muslim", 2909.

3 "Müsnəd İmam Əhməd", 2/220.

4 "Səhih Muslim", 2909.

bircə ayə belə qalmayacaqdır...”⁽¹⁾

Səkkizinci əlamət: Günəşin günbatan tərəfdən çıxması

Quran və Sünnədə buna bir çox dəlillər vardır. Uca Allah buyurur: **“Rəbbinin bəzi əlamətləri gələcəyi gün əvvəlcə iman gətirməmiş və ya imanında bir xeyir qazanmamış kimsəyə iman gətirməsi fayda verməyəcəkdir”** (əl-Ənam, 158).

Bir sıra təfsirçilər ayədəki “Allahın ayələri” ifadəsini günəşin batdığı yerdən çıxması kimi açıqlamışlar.

Təbəri bu ayə barədə təfsirçilərin rəylərini qeyd etdikdən sonra demişdir: “Bu barədə varid olan rəylərdən ən güclüsü odur ki, Peyğəmbər ﷺ bunu günəşin günbatandan çıxacağını bəyan etdikdə demişdir.”⁽²⁾ Buxari və Muslim Əbu Hureyradan رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin ﷺ belə dediyini rəvayət etmişdir: “Günəş batdığı yerdən doğmayınca *qiyamət qopmayacaq*. Günəş *məğribdən* doğduğu zaman insanlar onu görəcək, yəni hamısı *bu həqiqətə* inanacaq, *lakin artıq iş işdən keçmiş olacaq*. Həmin vaxt: **“...əvvəlcə iman gətirməmiş və ya imanında bir xeyir qazanmamış kimsəyə iman gətirməsi fayda verməyəcəkdir.”**⁽³⁾

Doqquzuncu əlamət: Heyvanın çıxması

Bu, böyük bir məxluqdur. Deyilənə görə, həmin heyvan altmış ərəş⁽⁴⁾ uzunluğunda olacaq. Onun möhkəm ayaqları, özü də olduqca tükli olacaqdır. Həmçinin, onun bir neçə məxluqa oxşadığı da bildirilir. Onun Qiyamətə yaxın çıxacağına Quran və Sünnədəki dəlillər sübutdur. Uca Allah buyurur: **“O söz (Qiyamət) onların başlarının üstünü aldığı zaman onlar üçün yerdən elə bir heyvan çıxardırıq ki, onlarla danışıb insanların ayələrimizə yəqinliklə inanmadıqlarını söyləyər”** (ən-Nəml, 82). Muslimin Əbu Hureyradan رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ rəvayət etdiyi hədisdə Peyğəmbər ﷺ belə buyurmuşdur: “Üç əlamət vardır ki, onlar zühur etdiyi gün əvvəlcə iman gətirməmiş və ya imanında bir xeyir qazanmamış kimsəyə iman gətirməsi fayda verməyəcəkdir; (bu,)

1 "Sünən İbn Macə", 4049 və başqaları.

2 "Təfsir İbn Cərir", 8/97.

3 "Səhih əl-Buxari", 4636; "Səhih Muslim", 157.

4 Dirsəkdən barmaqların ucuna qədər uzunluqda olan qədim ölçü.

günəşin məğribdən doğması, Dəccal və yer heyvanıdır”⁽¹⁾ İmam Əhmədin, Əbu Ümamədən رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ rəvayət etdiyi hədisdə Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə demişdir: “Heyvan çıxıb insanların burunlarına dağ basdıqdan sonra onlar sizlərin arasında yayılacaqlar. Onlardan biri bir qatır aldıqda ondan: “Bunu kimdən almısan?”– deyər soruşacaqlar və o: “Damğalanmışların birindən”– deyər cavab verəcəkdir.”⁽²⁾ Bu hədisin isnadını Heysəmi və başqaları səhih hesab etmişlər.

Onuncu əlamət: Əzəmətli bir odun çıxması

Həmin od Ədəndən çıxacaq və insanları məhşərə toplayacaqdır. Bu da böyük əlamətlərin sonuncusudur. Bu əlamətə Sünnədə bir çox dəlillər vardır. Muslimin Huzeyfə ibn Useyddən رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ rəvayət etdiyi hədisdə deyilir: “Sonra Yəməndən od çıxaraq insanları məhşərə toplayacaqdır.”⁽³⁾ Hüzeyfədən رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ rəvayət olunan bu hədisin digər bir rəvayətində deyilir: “Ədəndəki bir çuxurdan od çıxacaq və insanları məhşərə toplayacaqdır.”

Bütün bu əlamətlər Qiyamətdən öncə Allahın izni ilə baş verəcəkdir. Həmçinin, bildirilir ki, bu əlamətlər zəncirvari şəkildə ardıcılıqla baş verəcəkdir. Təbərani “Əvsat” əsərində Əbu Hureyradan رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyini rəvayət etmişdir: “Bu əlamətlər bir-birinin ardınca, zəncirvari ardıcılıqla baş verəcəkdir.”⁽⁴⁾

1 "Səhih Muslim", 158.

2 "Müsənd Əhməd", 5/268.

3 "Səhih Muslim", 2901.

4 "əl-Mücam əl-Ausət", 4283.

II mövzu

Qəbirdəki nemət və əzab

Bu mövzunu öyrənmək üçün üç məsələni araşdırmaq gərəkdir:

Birinci məsələ: Qəbir nemətinə və qəbir əzabına iman gətirmək, və buna dəlillər

Əməlisaleh insanların qəbirdə nemətlər içində olduğuna, günahkar və asi adamlara əzab verildiyinə iman gətirmək, Quran və Sünnənin xəbər verdiyi imanın əsaslarından biridir. Uca Allah buyurur: **“Allah iman gətirənləri dünya həyatında da, axirətdə də möhkəm sözlə sabit saxlayar. Allah zalımları sapdırar. Allah istədiyini edər”** (İbrahim, 27).

Bu ayə açıq-aydın dəlalət edir ki, Uca Allah qəbirdə sorğu-sual olunan möminləri sabitqədəm edir və bunun ardından onlara nemətlər verilir. Buxari, Bəra ibn Azibdən رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyini rəvayət etmişdir: “Mömin bəndə qəbirə qoyulduqda onun yanına *iki mələk* gəlir və mömin: “Şəhadət verirəm ki, Allahdan başqa ibadətə haqqı olan məbud yoxdur və Muhəmməd Onun elçisidir” – deyir. Bu da Rəbbimizin: **“Allah iman gətirənləri dünya həyatında da, axirətdə də möhkəm sözlə sabit saxlayar”** ayəsinin təsdiqidir.”⁽¹⁾

Qəbir əzabı barəsində isə Uca Allah buyurur: **“Allah Musamı onların qurduğu hiylələrin şərinə qorudu. Firon nəslini isə dəhşətli əzab bürüdü. Onları səhər və axşamüstü oda salırlar. O Saat gələcəyi gün isə; Firon nəslini ən şiddətli əzaba salın!”** (əl-Ğafir, 45-46).

Qurtubi demişdir: “Əksər alimlərin rəyinə görə bu oda salınma qəbirdə baş verəcəkdir və bu ayə buna sübutdur.” Hafız İbn Kəsir də belə demişdir: “Bu ayə Əhli-Sünnənin gətirdiyi, qəbir əzabını sübuta yetirən ən əsas dəlillərdəndir.”⁽²⁾

Quranda qəbir əzabına dəlalət edən başqa ayə də budur: **“Biz onlara iki dəfə işgəncə verəcəyik. Sonra isə böyük bir əzaba qaytarılacaqlar”** (ət-Tövbə, 101). Əksər sələflər bu ayəni qəbir əzabına dəlil gətirmişlər. Mücahid

1 "Səhih əl-Buxari", 1369.

2 "Təfsir İbn Kəsir", 7/136.

bu ayənin təfsirində demişdir: “Yəni aclıq və qəbir əzabı ilə, sonra isə böyük bir əzaba, yəni Qiyamət gününün əzabına düşər olacaqlar.” Qatədə demişdir: “Yəni dünyadakı və qəbirdəki əzab ilə, sonra isə əzəmətli əzaba düşər olacaqlar.” İmam Buxari də bu ayələrə əsaslanaraq qəbir əzabı barədəki hədisləri qeyd etmişdir.⁽¹⁾

Sünnədə Qəbir nemətləri və əzabı barədə bir çox dəlillər mövcuddur. Buxari və Muslimin «Səhih» əsərlərində Abdullah ibn Ömərرَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَاdan Abdullah ibn Ömərرَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyi rəvayət olunur: “Biriniz öldükdən sonra səhər-aşam ona yeri göstərilir. Cənnət əhlindənirsə, Cənnət, Cəhənnəm əhlindənirsə, Cəhənnəm. Sonra ona deyilir: “Qiyamət günü Allah səni dirildənədək bu sən qalacağın yer olacaq.”⁽²⁾ Muslimin “Səhih” əsərində Ənəsdən رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ rəvayət olunan hədisdə Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ demişdir: “(Ölülərinizi) dəfn edəsi olmasaydınız Allaha dua edərdim ki, qəbir əzabını sizlərə eşitdirdim.”⁽³⁾

Quran və Sünnədə bu cür dəlillər çoxdur və biz də bunlardan bəzilərini qeyd etdik. Allah isə daha yaxşı bilir.

İkinci məsələ: Qəbir nemətinin və onun əzabının həm ruh, həm də bədən üçün olması

Qəbirdəki nemətlər və əzab həm ruha, həm də bədənə veriləcəkdir. Ruh bədənə birlikdə bütün nemət və əzabları dadacaqdır. Ola bilsin ki, bəzən yalnız ruha nemət və ya əzab verilsin. Buna dair bir çox dəlillər vardır və Əhli Sünnə alimlərinin mövqeyi də bundan ibarətdir. Bəziləri isə qəbirdəki nemət və əzabın bədənə deyil, yalnız ruh üçün olacağını iddia etmişlər.

Buna dəlil olaraq Buxarinin, Ənəs ibn Malikdən رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ rəvayət etdiyi hədisi göstərmək olar. Həmin hədisdə Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ demişdir: “Bəndə qəbrə qoyulduğu və yoldaşları dönüb getdiyi zaman onların ayaq-qabıllarının səsinə belə eşidir və həmin anda onun yanına iki mələk gəlib onu otuzdurur və ondan soruşurlar ki: “Bu Muhəmməd صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ deyilən adam haqqında nə deyə bilərsən?” Mömin: “Mən şahidlik edirəm ki, Muhəmməd

1 "Səhih əl-Buxari", "Qəbir əzabı" fəslə.

2 "Səhih əl-Buxari", 1379; "Səhih Muslim", 2866.

3 "Səhih Muslim", 2868.

Allahın qulu və elçisidir” – deyə cavab verir. *Onda ona* deyirlər: “Cəhənnəm odundakı yerinə bax! Allah onun əvəzinə sənə Cənnətdə bir yer verdi.” O adam hər iki yerini görür. Münafiqə və kafirə gəlincə, ondan da: “Bu Muhəmməd صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ deyilən adam haqqında nə deyə bilərsən?” – deyə soruşurlar. O: “Bilmirəm, mən insanların dediyini deyirdim.” *Onda ona* deyilir: “Sən *haqqı* başa düşməmişən və *Quran* oxumamısan!” Bundan sonra dəmir çəkilə ona bir zərbə vurulur və o elə bağırır ki, cinlər və insanlar istisna olmaqla, ətrafdakıların hamısı onun səsinə eşidir.”⁽¹⁾

Əhməd, Əbu Davud və Hakimin, Bəra ibn Azibdən رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ rəvayət etdiyi uzun bir hədisdə Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ möminin ruhunun çıxıb səmaya yüksəldiyini qeyd etdikdən sonra demişdir: “Sonra onun ruhu bədənində qaytarılaraq yanına iki mələkgəlir. Onlar: “Rəbbin kimdir?” – deyər soruşurlar.”⁽²⁾ Bu hədisi Hakim və başqaları səhih saymışlar.

Bu iki hədis qəbirdəki nemət və əzabın həm ruh, həm də bədən üçün olduğunu göstərir. Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: “İnsan qəbirə qoyulduqda..” sözündə insan kəlməsi həm ruha, həm də bədənə şamil olunur. Həmçinin, Bəra ibn Azibdən رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ rəvayət olunan hədisdə göstərilir ki, insanın ruhu bədənində qaytarıldıqdan sonra o, sorğu-suala tutulur. Habelə hədisdə: “O da onların ayaq səslərini eşidir”, “ona toppuzla zərbə endirilir”, “o çıxır” – deyilir ki, bütün bunlar da qəbirdəki nemət və əzabın həm ruh, həm də bədən üçün olacağını sübut edir.

Bəzi hədislərdə isə qeyd olunur ki, bəzən əzab və ya nemət yalnız ruha verilir. Abdullah ibn Abbasdan رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ rəvayət olunan hədisdə Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ demişdir: “Qardaşlarınız Uhud döyüşündə şəhid olduqda sonra Allah onların ruhunu yaşıl quşlarını içinə yerləşdirdi, onlar da Cənnətin çaylarına geir, Cənnət meyvələrindən yeyir və Ərşin kölgəsində yerləşən qızıl çıraqlara qonurlar.”⁽³⁾

Bir sözlə bəlli olur ki, qəbirdəki nemət və əzab həm ruha, həm də bədənə verilir, bəzi hallarda isə yalnız ruha da verilə bilər. Bəzi mötəbər Sünnə alimləri bu məsələ barəsində demişlər: “Əhli Sünnə vəl Cəməənin yekdil rəyinə görə

1 "Səhih əl-Buxari", 1338.

2 "Müsnəd Əhməd", 4/287; "Sünən Əbu Davud", 4753.

3 "Müsnəd Əhməd", 1/266; "Müstədrək əl-Hakim", 2/88, 297.

qəbir neməti və əzabı həm ruha, həm də bədənə verilir. Bu zaman ruh bədənə əlaqədə olur və hər ikisi əzabı dadır. Bəzən bədənə deyil, yalnız ruha, ya əzab, ya da nemət verilir.”

Üçüncü məsələ: İki mələyə – Münkər və Nəkir adlı mələklərə iman gətirmək

Mələklərə iman fəslində qeyd etmişdik ki, qəbirdə insanı sorğu-sual edən Münkər və Nəkir adlı iki mələk vardır. Burada, onlara iman gətirməyi ona görə yenidən qeyd edirik ki, onlara iman qəbir həyatına iman gətirməyin bir hissəsidir.

Bu mələklərin nə biçimdə olduğunu və onların qəbirdəki insanları sorğu-suala tutmaları barədə bir çox səhih hədislər varid olmuşdur. Tirmizi və İbn Hibban, Əbu Hureyradan رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyini rəvayət etmişlər: “İnsan (və ya sizlərdən biri) dəfn olunduqda yanına rəngi qara və göy olan iki mələk gəlir. Birinə Münkər, digərinə isə Nəkir deyirlər. Onlar qəbirdəkindən soruşurlar: “Bu kişi haqqında nə deyirdin?” *Mömin bəndə* deyir: “Şəhadət verirəm ki, Allahdan başqa ibadət layiq məbud yoxdur və Muhəmməd onun qulu və elçisidir.” Onlar: “Bilirdik ki, belə deyəcəksən” – deyir, sonra da həmin şəxsin qəbri yetmiş arşının yetmiş arşına nisbətində genişləndirilir. Münafiq olan kəs isə deyir: “Bilmirəm, insanlar nə deyirdilərsə, mən də onu deyirdim.” Onlar da ona: “Bilirdik ki, belə deyəcəksən” – deyir, sonra da yerə: “Sıxıl” – deyər buyurur və yer elə sıxılır ki, həmin şəxsin qabırğaları bir-birinə keçir. Allah insanları dirildənədək o, bu vəziyyətdə əzab çəkir.”⁽¹⁾

Mələklərin sorğu-sual etmələrinə dair keçən fəsildə qeyd etdiyimiz, Ənəsdən رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ rəvayət olunan hədis də dəlildir.

Hədislərdə göstərildiyi kimi, təfəsilatı ilə bu iki mələyə, onların adlarına onların vəsflərinə, sorğu-sual etmələrinə, bunun necəliyinə, möminin və münafiqin necə cavab vermələrinə, habelə bundan sonra baş verən nemət və əzaba iman gətirmək vacibdir.

Alimlər qəbirdəki sorğu-sualın bizim ümmətə, yoxsa bütün ümmətlərə şamil edildiyi barədə fikir ayrılığındadırlar. Əslində isə, dəlillərdə göstərildiyi kimi, bu sorğu-sual bütün insanlara aiddir. Daha doğrusunu isə Allah bilir.

1 "Sünən ət-Tirmizi", 1071.

III mövzu

Ölümdən sonra dirilməyə iman

Ölümdən sonra dirilməyə iman gətirmək dinimizin ən əzəmətli əsaslarından biridir. Bu şərt özündə bir sıra önəmli məsələləri birləşdirir. Bunların araşdırarkən axirətə iman gətirməyin məğzini və vacibliyini, habelə ona aid hadisələrlə bağlı bəzi məsələlərə toxunacağıq ki, hər bir möminin buna iman gətirməsi vacibdir.

Birinci məsələ: Ölümdən sonra dirilmə və onun məğzi

Ərəb dilindəki “bə” sözü iki mənada olur:

Birincisi, göndərmək mənasıdır. Uca Allah buyurur: **“Onlardan sonra Musanı möcüzələrimizlə Firon və onun əyanlarına elçi göndərdik”** (əl-Əraf, 103).

İkincisi, diriltmək, təhrik etmək mənasıdır. Ölümlərin dirildilərək qəbirlərindən çıxarılması da bu qəbildəndir. Uca Allah buyurur: **“Ölümünüzdən sonra Biz sizi diriltдик ki, bəlkə şükür edəsiniz”** (əl-Bəqərə, 56).

İstilahı mənada da isə bu kəlimə, Uca Allahın ölümləri dirildib qəbirlərindən çıxarmasına deyilir.

Bunun mənası budur ki, Allah Öz qüdrəti ilə çürümüş cəsədlərə yenidən həyat verərək, onları dirildib əvvəlki halına salacaq və ruqları bədənələrə qaytaracaqdır. Daha sonra isə haqq-hesaba çəkilsinlər deyərək onları məhşərə aparacaqdır. Uca Allah buyurur: **“O Bizə bir məsəl çəkdi, lakin yaradılışını unutdu. O dedi: “Çürümüş sümükləri kim dirildə bilər?” De: “Onları ilk dəfə yaradan Özü onları dirildəcəkdir. O, hər bir məxluquna yaxşı bələddir”** (Ya sin, 78-79).

Hüzeyfə رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyini rəvayət etmişdir: “Bir adamın ölüm vaxtı gəlib çatmışdı. Adamın artıq yaşamaqdan ümidi kəsildikdə ailəsinə (belə bir) vəsiyyəət etdi: “Mən öldükdən sonra çoxlu odun yığıb od qalayarsınız, (sonra da mənə bu odda yandırarsınız). Elə ki od mənim ətimi yandırıb sümüyümə çatdı və sümüyümü yandıraraq-yaxdı, onları götürün və oxalayın toza döndərin, sonra küləkli bir günü gözləyin və həmin tozu dənizə sovurun.” Onlar onun vəsiyyəətini yerinə yetirdilər. Lakin Allah onu

əvvəlki görkəminə qaytardı və ondan: “Nə üçün belə etdin?”– deyə soruşdu. O: “Səndən qorxduğum üçün!”– deyə cavab verdi. Allah da onu bağışladı.”⁽¹⁾

Bu kimi hədislər sübutdur ki, Uca Allah bədənləri yenidən xəlq edərək dirildəcək və ruhları onlara qaytaracaqdır. Şübhəsiz ki, bu Onun üçün çox asandır və O, hər şeyə qadirdir.

Sünnədə dirilmənin necə olacağı da göstərilir və bildirilir ki, Uca Allah yerə su endirəcək və ot bitdiyi kimi insanlar da qəbirlərindən çıxacaqlar. Buxari və Muslimin, Əbu Hureyradan رَوَى اللَّهُ عَنْهُ rəvayət etdikləri hədisdə Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ demişdir: “Surun birinci üfürülməsindən ikinci üfürülməsinədək qırx keçəcək.” Bəziləri (Əbu Hureyradan): “Qırx gün?”– deyə soruşdular. O cavab vermədi. “Qırx ay?”– deyə soruşdular. Yenə cavab vermədi. “Qırx il?”– deyə soruşdular. Yenə cavab vermədi. Sonra o dedi: “İnsan (öldükdən sonra) onun bütün cəsədi çürüyür. Yalnız büzdüm⁽²⁾ sümüyündən başqa. Qiyamət günü yaradılış məhz ondan başlayacaqdır.”⁽³⁾

Bu hədis dirilmənin necə olacağını göstərir və bildirir ki, insanları öldürən birinci surla ikinci dirilmə suru arasında qırx vardır. Ravi qırx gün, ay və ya il deməmişdir. Lakin bəzi rəvayətlərdə zamanın qırx il olduğu bildirilir. Sonra Allah göydən yağmur endirərək insanları dirildəcək. Bəzi rəvayətlərdə həmin suyun insan mənisinə bənzədiyi də bildirilir. İnsanlar da yerdən ot bitdiyi kimi çıxacaqlar. İnsan öləndə onun büzdüm sümüyündən başqa bütün sümükləri çürüyür. Lakin bu peyğəmbərlərə aid deyildir. Belə ki, öncə qeyd etdiyimiz kimi onların bədənləri çürümür. Bununla da ölümdən sonra dirilmənin vaxtı və keyfiyyəti bizə bəlli olur. Daha doğrusunu Allah bilir.

İkinci məsələ: Ölümdən sonra dirilməyə dair Quran və Sünnədən dəlillər, habelə məntiqi sübutlar

Qurani Kərimdə və Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ sünnəsində insanların öldükdən sonra diriləcəklərinə dair bir çox dəlillər vardır. Uca Allah buyurur: **“Ölümünüzdən sonra Biz sizi diriltdik ki, bəlkə şükür edəsiniz”** (əl-Bəqərə, 56). O həmçinin buyurur: **“Sizi yaratmaq və diriltmək ancaq bir adamı yaratmaq və diriltmək kimidir. Həqiqətən, Allah Əşidəndir, Görəndir”** (Loğman, 28). O həmçinin buyurur: **“Kafir olanlar heç vaxt di-**

1 "Səhih əl-Buxari", 3479.

2 Onurğanın qurtaracağını təşkil edən sümük.

3 "Səhih əl-Buxari", 4935; "Səhih Muslim", 2955.

rildilməyəcəklərini iddia edirlər. De: “Xeyr, Rəbbimə and olsun ki, siz mütləq dirildiləcəksiniz. Sonra isə etdiyiniz əməllər sizə xəbər veriləcəkdir. Bu, Allah üçün çox asandır!” (ət-Təğabun, 7).

Sünnədə isə Əbu Hureyra رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyini rəvayət etmişdir: “Allahın peyğəmbərlərini bir-birindən üstün tutmayın. Sur çalındığı zaman, Allahın dilədiyindən savayı, göylərdə və yerdə nə varsa hamısı məhv olacaqdır. Sonra daha bir sur çalınacaq və mən dirilənlərin ilki olacağam. Musa isə artıq Ərşdən tutmuş olacaq.”⁽¹⁾ Buxari və Muslimin, Əbu Səid əl-Xudridən رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ rəvayət etdikləri başqa bir hədisdə belə deyilir: “Yer ilk əvvəl mənim üçün aralanacaq.”⁽²⁾ Hər iki hədis Qiyamət günü ölülərin diriləcəyinə dəlildir. Eyni zamanda Peyğəmbərimizin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ilk olaraq dirilməsi onun fəzilətini göstərir.

Həmçinin, məntiq də insanların diriləcəyini təsdiq edir. Belə ki, dirilmə bir şeyin bərpa olunması mənasındadır. Məlumdur ki, bir şeyi bərpa etmək onu yaratmaqdan daha asandır. Bu baxımdan Uca Allah Öz Kitabında ölümdən sonra dirilməni isbat edərək bildirir ki, yoxdan var edən ikinci dəfə dirilməyə də qadirdir. Bununla razı olmayanlar isə deyirlər: **“Çürümüş sümükləri kim dirildə bilər?”** (Ya sin, 78). O həmçinin buyurur: **“De: “Onları ilk dəfə yaradan Özü onları dirildəcəkdir”** (Ya sin, 79). Başqa bir ayədə Rəbbimiz buyurur: **“Məxluqatı ilk dəfə yoxdan yaradan, sonra onu bir daha təkrarlayan Odur. Bu da Onun üçün çox asandır”** (Rum, 27). Bu da ölümdən sonra dirilməyi yalanlayan hər bir inadkara rədd olaraq həm şəri, həm də məntiqi dəlillərdir ki, bunu da heç kəs inkar edə bilməz.

Üçüncü məsələ: Məhşərə toplanma

Şəriətdə varid olmuş dəlillər insanların dirildikdən sonra çılpaq, sünnət olunmamış və ayaqyalın vəziyyətdə məhşərə toplanacaqlarını xəbər verir. Uca Allah buyurur: **“Biz hamını bir yerə toplayacaq, onlardan heç birini kənara buraxmayacağıq”** (əl-Kəhf, 47). O həmçinin buyurur: **“O gün yer başqa bir yerlə, göylər də başqa göylərlə əvəz olunacaq və insanlar Tək olan, hər şeyə Qalib gələn Allahın hüsurunda duracaqlar”** (İbrahim, 48).

Aişə رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا rəvayət etmişdir ki, Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ demişdir: “Qiyamət günü insanlar ayaqyalın, çılpaq və sünnət olunmamış vəziyyətdə məhşərə top-

1 "Səhih əl-Buxari", 3414; "Səhih Muslim", 2373.

2 "Səhih əl-Buxari", 2412; "Səhih Muslim", 2278.

lanacaqlar.” Aişə dedi: “Ya Rəsulullah! Qadınlar və kişilər hamısı bir yerdə, bir-birlərinə baxacaqlar?” Dedi: “Ey Aişə! *Onların işi elə çətin olacaq ki, bu onları heç maraqlandırmayacaq.*”⁽¹⁾

Bu toplanma bütün məxluqatlar üçün olacaq. Bundan savayı başqa bir toplantı da olacaqdır ki, bu da ya Cənnətdə, ya da Cəhənnəmdə baş verəcəkdir. Möminlər Cənnətdə ayaq üstə və oturmuş vəziyyətdə toplanacaqlar. Uca Allah buyurur: **“O gün Biz müttəqiləri Mərhəmətli Allahın hüzuruna hörmətli nümayəndələr kimi toplayarıq”** (Məryəm, 85).

Təbəri bu ayənin təfsirində Əlinin رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ belə dediyini rəvayət etmişdir: “And olsun ki, insanlar nə piyada gələrlər, nə də onları gətirərlər. Onlar heç kəsini görmədiyi dövələr üzərində gələcəklər. Onların yəhərləri qızıldan, cilovları isə xrizolitdən⁽²⁾ olacaq. Onlar həmin miniyə minərək Cənnətin qapılarının yanına gələrlər.”⁽³⁾

Kafirələrə gəlincə, onlar Cəhənnəmə lal, kar və kor vəziyyətdə toplanarlar. Uca Allah buyurur: **“Üzüstə sürüklənib Cəhənnəmə toplanılacaq kimsələr – məhz onlar yerləri ən pis olan, haqq yoldan ən çox azan kimsələrdir”** (əl-Furqan, 34). O həmçinin buyurur: **“Qiyamət günü Biz onları kor, lal və kar olduqları halda üzü üstə bir yerə toplayacağıq”** (əl-İsra, 97).

Dördüncü məsələ: Hovuz, onun vəsfi və buna dair dəlilləri

Bu, Allahın məhşərdə Öz peyğəmbəri Muhəmmədə صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ bəxş etdiyi böyük bir hovuzdur ki, Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ və onun ümməti onun başına toplanacaqlar. Dəlillərdə göstərilir ki, onun suyu süddən ağ, qardan soyuq və baldan şirin, iyisi də müşkdən daha xoşagəndir. Bu hovuzun sahəsi olduqca genişdir – eni ilə uzunluğunu bərabərdir, belə ki hər bir tərəfi bir aylıq məsafəyədək uzanır. Onun suyu öz mənbəyini Cənnətdən alır, belə ki, Cənnətdən ona biri qızıldan, digəri isə gümüşdən olan iki novla çay axır. Ətrafında da göydəki ulduzların sayı qədər bardaqlar vardır.

Hovuzun həqiqət olduğunu sübuta yetirən bir çox səhih hədislər vardır, hətta bəzi alimlər bu barədə varid olan hədislərin mutəvatir⁽⁴⁾ dərəcəsinə çat-

1 "Səhih əl-Buxari", 6527; "Səhih Muslim", 2859.

2 Qızılaclar yaşılmtıl-sarı rəngli qiymətli daş.

3 "Təfsir at-Təbəri", 8/380.

4 Bu, yalan danışacaqları təsəvvür olunmayan, isnadın əvvəlindən axırınadək bir toplumun digərindən rəvayət etdiyi hədisdir.

dığını bildirmişlər. Otuzdan çox səhabə Peyğəmbərdən ﷺ hovuz barədə hədis rəvayət etmişdir. Ənəs ibn Malik rəvayət etmişdir: “Mənim hovuzumun böyüklüyü Əylə⁽¹⁾ ilə Yəmənənin Səna şəhərinin arası boydadır, ətrafına düzülmüş qədəhlər isə göydəki ulduzlar qədərdir.”⁽²⁾

Abdullah ibn Amr ibn əl-As rəvayət etmişdir: “Mənim hovuzumun sahəsi bir ay gedilən yol qədər, tərəfləri də bərabərdir. Suyunun rəngi süddən ağ, qoxusu müşkdən daha gözəldir. Ətrafına düzülmüş bardaqlar isə göydəki ulduzlar qədərdir. Ondan (bir dəfə) içən kimsə artıq heç vaxt susamaz.”⁽³⁾

Bu Hovuz məhşərdə olacaq, suyu da öz mənbəyini Kövsər çayından götürəcəkdir. Bu, Allahın Cənnətdə Öz Peyğəmbərinə ﷺ bəxş etdiyi çaydır. Uca Allah buyurur: **“Həqiqətən, Biz sənə Kövsəri bəxş etdik”** (əl-Kövsər, 1). Alimlər hansı birinin – tərəzinin qoyulmasının, yoxsa hovuzun başına toplanmanın daha öncə olacağı barədə ixtilaf etmişlər. Bəziləri tərəzinin qoyulacağını, digərləri isə hovuzun başına toplanmanın daha öncə olacağını bildirmişlər. Doğrusu isə budur ki, hovuzun başına toplanma daha öncə olacaq. Qurtubi demişdir: “Sağlam düşəncə də bunu təsdiqləyir, belə ki, insanlar qəbirlərindən çıxdıqları zaman susamış halda olacaqlar.”

Beşinci məsələ: Tərəzi, onun vəsfi və buna dair dəlilləri

Axirətə imanla bağlı digər bir məsələ də tərəzinin qoyulacağına iman gətirməkdir. Burada bir dili və iki gözü olan həqiqi tərəzi nəzərdə tutulur. Həmin tərəzidə insanların əməlləri çəkiləcək, zərrə qədər yaxşı və pis işləri hesaba alınacaqdır. Tərəzi haqda Quran və Sünnədə bir çox dəlillər vardır.

Uca Allah buyurur: **“Biz qiyamət günü ədalət tərəziləri ilə haqq-hesab çəkəcəyik. Heç kimə hər hansı bir şeydə ədalətsizlik edilməyəcəkdir”** (əl-Ənbiya, 47). O, həmçinin buyurur: **“O gün kimin tərəziləri ağır gələrsə xoşbəxt güzəran sürəcək. Kimin tərəziləri yüngül gələrsə, məskəni Haviyə olacaqdır”** (əl-Qariə, 6-9).

Buxari və Muslim, Əbu Hureyradan rəvayət etmişdir: Peyğəmbərin ﷺ

1 Əylə Şam tərəfdən Qırmızı dənizin sahillərində yerləşən bir şəhərdir.

2 "Səhih əl-Buxari", 6580; "Səhih Muslim", 2303.

3 "Səhih əl-Buxari", 6579; "Səhih Muslim", 2292.

belə dediyini rəvayət etmişlər: “Mərhəmətli Allaha sevimli, tələffüzü asan və tərəzidə ağır gələn iki kəlmə *vardır ki, bunlar*: “Subhanəllahi və bihəmdihî, subhanəllahil-əzim!”⁽¹⁾ (kəlmələrdir).”⁽²⁾ İmam Əhməd, əl-Hakim və başqaları İbn Məsuddan رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ rəvayət etmişlər ki, bir dəfə o Ərak ağacına çıxmışdı. Onun baldırları çox nazik idi. Külək onun paltarını yellədikdə insanlar gülməyə başladılar. Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ dedi: “Nəyə gülürsünüz?” Dedilər: “Onun ayaqlarının nazikliyinə gülürük, ey Allahın Peyğəmbəri!” Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ dedi: “Canım əlində olan *Allaha* and olsun ki, onun ayaqları tərəzidə Uhuddan ağır gələcəkdir.”⁽³⁾ Hədisi Hakim səhih saymış, Zəhəbi də onun bu fikri ilə razılaşmışdır.

Dəlillərdə xəbər verilir ki, tərəzidə üç şey ölçüləcəkdir:

1. Əməllər – onlar tərəzidə cism formasında olacaqlar. Yuxarıda Əbu Hureyradan رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ nəql etdiyimiz: “İki kəlmə vardır ki...” hədisi buna dəlildir.

2. Əməl səhifələri. Abdullah ibn Amr رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ rəvayət edir ki, Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ demişdir: “Ümmətimdən olan bir kişi Qiyamət günü məxluqatın qarşısına çağırılacaq və ona doxsan doqquz ədəd kitab göstəriləcək. Hər bir kitabın ölçüsü gözün gördüyü son məsafəyə qədər olacaq. Sonra qüdrətli və qüvvətli Allah buyuracaq: “Bunlardan birini inkar edə bilərsənmi? *Əməlləri* yazan gözətçi mələklərim sənə zülm ediblərmi?” Adam: “Xeyr, ya Rəbb!” – deyər cavab verəcək. Allah buyuracaq: “Sənin üzrün və ya savabın varmı?” Adam qorxu içində: “Xeyr, ya Rəbb!” – deyər cavab verəcək. Allah buyuracaq: “Əksinə, dərgahımızda sənin üçün bir savab vardır. Odur ki, bu gün sənə zülm edilməyəcək.” Bu vaxt onun qarşısına içində “Əşhədu ən lə iləhə illəllah və ənnə Muhəmmədən rəsulullah” yazılmış bir kağız parçası qoyulacaq. Sonra kitablar tərəzinin bir gözünə, kağız parçası isə digər gözünə qoyulacaq və bu kağız parçasının ağırlığından o kitablar havaya qalxacaq. Əslində heç bir şey içində Mərhəmətli və Rəhmli Allahın Adı olan şeydən ağır gələ bilməz.”⁽⁴⁾

3. Əməlsahibinin özü. Uca Allah bu barədə buyurur: “**Odur ki, Qiyamət**

1 Tərcüməsi: Allah pak və müqəddəsdir! Allaha həmd olsun! Böyük Allah pak və müqəddəsdir!

2 "Səhih əl-Buxari", 7563; "Səhih Muslim", 2694.

3 "Müsənəd Əhməd", 1/420-421; "Müstədrək əl-Hakim", 3/317.

4 "Müsənəd Əhməd", 2/213; "Sünən ət-Tirmizi", 2639.

günü Biz onlar üçün tərəzi qurmayacağıq.” (əl-Kəhf, 105).

Həmçinin dəlil olaraq qeyd etdiyimiz Abdullah ibn Məsuddan رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ rəvayət olunan hədisi də göstərmək olar. Həmin hədisdə onun ayaqlarının tərəzidə Uhuddan daha ağır olduğu bildirilir.

Altıncı məsələ: Şəfaət, onun tərfi, növləri və dəlilləri

Şəfaət sözü lüğəti mənada tələb və vasitə mənasındadır. İnsanlar arasında isə şəfaət, başqası üçün xeyirli bir şey istəməyə deyilir.

Allah yanında olunan şəfaət isə, Ondan başqasının günahlarını əfv etməsini diləməyə deyilir.

Bu şəfaətin məğzi ondan ibarətdir ki, Qiyamət günü Uca Allah bəzi əməlisaleh bəndələrinə – mələklərə, peyğəmbərlərə və möminlərə izn verəcək ki, tövhid əhlindən olan bəzi günahkarlar üçün Onun yanında şəfaət diləsinlər. Bununla da Allah şəfaət diləyənlərin üstünlüyünü göstərmiş, şəfaət dilənilənə isə mərhəmət etmiş olacaq.

Allah yanında şəfaət diləmək yalnız iki şərtlə qəbul olur:

Birinci: Uca Allahın şəfaətçiyə şəfaətçilik etməsi üçün izn verməsi. Uca Allah buyurur: **“Allahın izni olmadan Onun yanında kim şəfaət edə bilər?”** (əl-Bəqərə, 255). O, həmçinin buyurur: **“Onun qarşısında, izin verdiyi kəslərdən başqa, heç kimin şəfaəti fayda verməz”** (Səba, 23).

İkinci: Allahın şəfaət edən şəxsdən razı qalması. Uca Allah bu xüsusda buyurur: **“Onlar yalnız Onun razı qaldığı şəxslərdən ötrü şəfaət diləyir”** (əl-Ənbiya, 28).

Dəlillərdə göstərilir ki, Uca Allah şəfaəti yalnız tövhid əhlindən qəbul edir. Muslimin «Səhih» əsərində Əbu Hureyradan رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyi rəvayət olunur: “Hər bir peyğəmbərin qəbul edilmiş duası olmuşdur ki, o (artıq) bu dua ilə Allaha müraciət etmişdir. Mən isə öz duamı axirətdə ümmətimə şəfaət etmək üçün saxlamışam. Bu da, inşaAllah ümmətimdən Allaha şəriq qoşmadığı halda dünyadan köşmüş kimsələrə nəsis olacaqdır.”⁽¹⁾ Uca Allah kafirlər barəsində buyurur: **“Odur ki, şəfaət edənlərin şəfaəti onlara fayda verməz”** (əl-Müddəssir, 48).

Quran və Sünnədə Qiyamət günü Allah yanında şəfaətin olacağına dair bir çox dəlillər vardır. Quranda bu barədə varid olan bəzi dəlilləri qeyd

1 "Səhih Muslim", 199.

etdik. Sünnədə isə şafaət barədə hədislər çoxdur. Əbu Səid əl-Xudri رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyini rəvayət etmişdir: "... Bundan sonra İzzətli və Qüdrətli Allah: "Mələklər şafaət etdilər, peyğəmbərlər şafaət etdilər, möminlər şafaət etdilər. Bircə rəhmlilərin Rəhmlisi qaldı"– deyər buyuracaq, sonra da heç vaxt yaxşılıq etməmiş bir toplumu ovuclayıb Cəhənnəmdən çıxaracaq."⁽¹⁾

Şafaət barədə hədislər çoxdur. Alimlər öz kitablarında bu hədislərin məşhur və mutəvatir dərəcələrinə çatdığını bildirmişlər. Buxari və Muslimin «Səhih» əsərlərində belə bir hədis də vardır: "Qəlbində xardal dənəciyi qədər olsa belə imanı olan kəs Cəhənnəm odundan çıxacaqdır."⁽²⁾

Şafaətin növləri

Şafaət qəbul olunub-olunmamaq baxımından iki qismə bölünür:

– **Rədd olunan növ.** Bu, yuxarıda qeyd etdiyimiz şafaətə aid şərtlərdən birini özündə ehtiva etməyən növlərə deyilir.

– **Məqbul olunan növ.** Bura da özündə həmin şərtləri cəm edən şafaət aiddir.

Peyğəmbərimizə صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ bu şafaətin səkkiz növü verilmişdir:

1. Ən böyük şafaət. Bu, Allahın insanlar arasında hökm verməsi üçün Peyğəmbərimizin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ tərifəlayiq məqamda insanlara edəcəyi şafaətdir ki, bunu da Allah başqa bir peyğəmbərə yox, məhz Peyğəmbərimiz Muhəmmədə صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ bəxş etmişdir.

2. Savabları ilə günahları eyni səviyyədə olan kimsələr üçün edəcəyi şafaət. Onlar bu şafaətin sayəsində Cənnətə girəcəklər.

3. Cəhənnəmə layiq olan kimsələrin ora düşməmələri üçün edəcəyi şafaət.

4. Cənnət əhlinin Cənnətdəki dərəcələrinin yüksəlməsi üçün edəcəyi şafaət.

5. Bəzi insanların Cənnətə haqq-hesabsız girmələri üçün edəcəyi şafaət.

6. Şiddətli əzaba layiq olan kəslərin əzabının yüngülləşdirilməsi üçün edəcəyi şafaət. Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ əmisi Əbu Talib üçün edəcəyi şafaət bu növə aiddir.

1 "Müsəəd Əhməd", 3/94; "Müsənnəf Əbdür-Rəzzaq", 20857.

2 "Səhih əl-Buxari", 7439; "Səhih Muslim", 184.

7. Cənnət əhlinin Cənnətə girmələrinə izin verilməsi üçün edəcəyi şəfaət.

8. Ümmətindən Cəhənnəmə daxil olmuş böyük günah sahiblərinin oradan çıxmaları üçün edəcəyi şəfaət.

Bütün bu növlərə səhih Sünnədə ayrı-ayrı dəlillər vardır. Bu növlərdən bəziləri, o cümlədən ən böyük şəfaət, habelə əmisi Əbu Talib üçün edəcəyi şəfaət və Cənnət əhlinin Cənnətə daxil olmaları üçün edəcəyi şəfaət yalnız Peyğəmbərimizə ﷺ xasdır. Böyük günah sahiblərinə ediləcək şəfaət və digər şəfaətlər isə onunla yanaşı digər peyğəmbərlərə və əməlisaleh insanlara da veriləcəkdir. Bunun bəzi növlərinin kimlərə xas olması barədə elm əhli müxtəlif fikirlər irəli sürmüşlər. Daha doğrusunu isə Allah bilir.

Yeddinci məsələ: Sirat, onun vəsfi və buna dair dəlilləri

Sirat sözünün lüğəti mənası aydın yoldur.

İstilahi mənada isə «sirat» Cəhənnəmin üzərində qurulacaq körpüdür ki, əvvəlcilərdən axırıncılaradək (bütün insanlar) onun üzərindən keçəcəklər. Həmçinin, məhşərdəki (cənnətliklər) onun üzərindən keçib Cənnətə daxil olacaqlar. Quran və Sünnədə bu körpünün həqiqət olduğuna dair çoxlu dəlillər vardır.

Uca Allah buyurur: **“İçinizdən hər kəs oraya varid olacaqdır. Bu, Rəbbinin əzəldən müəyyən etdiyi qəti bir qərardır. Sonra Biz müttəqiləri oddan xilas edəcək, zalımları isə orada diz üstə çökmüş halda tərk edəcəyik”** (Məryəm, 71-72). Əksər təfsir alimləri burada, Cəhənnəmə varid olacaq deyildikdə, Siratın üstündən keçmək nəzərdə tutulduğunu bildirmişlər. Bu, İbn Abbas, İbn Məsud və Kəb əl-Əhbardan nəql olunmuşdur.

Buxari və Muslimin «Səhih» əsərlərində Əbu Səid əl-Xudridən رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Allahı görmək və şəfaət barəsində rəvayət olunmuş uzun hədisdə Peyğəmbər ﷺ demişdir: “...Bundan sonra Körpü gətiriləcək və Cəhənnəmin üzərində qurulacaqdır.” Soruşduq: “Yə Rəsulullah! O nə körpüdür elə?” Dedi: “Sürüşkən və hamar bir şeydir. Orada çəngəllər, qarmaqlar və dəmir tikanlar vardır. Bunlar Nəcdə bitən, *üstü* tikanla *dolu*, sadan deyilən bir bitkiyə *bənəyir*. Möminlərdən – *kimisi* bir göz qırpımında, *kimisi* şimşək tək, *kimisi* külək kimi, *kimisi* də ən bərk qaçan cins at və ya adi bir atlı kimi *sürətlə* *həmin* körpünün üstündən keçəcək. *Kimisi* sağ-salamat qurtulacaq. *Kimisi* tikanlara *ilişib* didik-didik ediləcək, lakin axırda xilas olacaq. Bəziləri də

Cəhənnəm odunda qalaqlanacaqlar. Lap axırıncılar isə o Körpünün üstündən sürünə-sürünə keçəcəklər.”⁽¹⁾

Sıratı vəsf edən bir çox dəlillər vardır. Onların məzmunu ondan ibarətdir ki, sırat tükdən nazik, qılıncdan iti və həm də sürüşkəndir. Allahın sabitqədəm etdiklərindən başqa heç kəs onun üzərində dura bilməyəcək, zülmətdə insanlara onların imanlarına görə nur saçılacaq və az öncə qeyd etdiyimiz hədisdə göstəriləndi ki, imanlarına görə onun üzərindən keçəcəklər.

Səkkizinci məsələ: Cənnət və Cəhənnəm, onların vəsfi, onlara iman gətirməyin necəliyi və buna dair dəlillər

İman gətirilməsi vacib olan məsələlərdən biri də Cənnət və Cəhənnəmə iman gətirməkdir.

Cənnətə gəlincə, bu, itaətkar möminlər üçün mükafat olaraq hazırlanmış bir yeridir. O, yeddinci səmada, Sidratul-Muntəhanın yanında yerləşir. Uca Allah buyurur: **“Onu bir daha öz sürətində enərkən gördü – son həddəki Sidr ağacının yanında. Məva bağı da onun yanındadır”** (ən-Nəcm, 13-15).

Cənnətdə yüz mərtəbə vardır ki, bunların hər birinin arasındakı məsafə yerlə göy arasında olan məsafəyə bərabərdir. Buxarinin «Səhih» əsərində, Əbu Hureyradan رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyi rəvayət olunur: “Cənnətdə yüz mərtəbə vardır ki, Allah onları Allah yolunda cihad edənlər üçün hazırlamışdır. Və hər iki mərtəbə arasındakı məsafə yerlə göy arasındakı məsafə qədərdir.”⁽²⁾ Cənnətin ən yüksək yeri Uca Firdovsdur. Onun üzərində Ərş yerləşir. Cənnətin çayları da öz mənbəsini Firdovsdan götürür. Əbu Hureyradan رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ rəvayət olunan hədisdə Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ demişdir: “Allahdan dilədikdə Firdovs Cənnətini istəyin, o Cənnətin ortası və ən uca yeridir. Onun üzərində Rəhmanın Ərşi yerləşir, Cənnətin çayları da öz mənbələrini oradan götürürlər.” Həmçinin, Cənnətin səkkiz qapısı vardır. Buxarinin «Səhih» əsərində Səhl ibn Səddən رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyi rəvayət olunur: “Cənnətin səkkiz qapısı vardır. Onun Rəyyan adlı bir qapısı vardır ki, oradan yalnız oruc tutanlar daxil olar.”⁽³⁾ Allah Cənnətdə insanlar üçün heç bir gözün görmədiyi, heç bir qulağın eşitmədiyi və heç kimin ağlına belə gəlməyən sayısız nemətlər hazırlamışdır.

1 "Səhih əl-Buxari", 7439; "Səhih Muslim", 183.

2 "Səhih əl-Buxari", 2790.

3 "Səhih əl-Buxari", 3257.

Cəhənnəmə gəlincə, bu, Allahın kafirlər, müşriklər, etiqadlarında nifaq olan münafıqlar və günahlarının müqabilində cəzaya məhkum olmuş günahkar tövhid əhli üçün hazırladığı dönüş yeridir. Sonra isə həmin tövhid əhli Oddan çıxıb Cənnətə daxil olacaqdır. Uca Allah buyurur: **“Şübhəsiz ki, Allah Özü-nə şərik qoşulmasını bağışlamaz, bundan başqa olan günahları isə istə-diyi kimsəyə bağışlayar”** (ən-Nisa, 48) İbn Abbasdan رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا nəql edilmiş rəvayət əsasən Cəhənnəm, yerin yeddinci qatında yerləşir. Və Cəhənnəmin bir-birindən aşağı təbəqələri vardır. Abdur-Rəhman ibn Əsləm demişdir: “Cənnətin mərtəbələri yuxarıya doğru, Cəhənnəmin təbəqələri isə aşağıya doğru uzanır. Cəhənnəmin ən alt təbəqəsi münafıqların yeridir. Uca Allah bu-yurur: **“Həqiqətən, münafıqlar Odun ən aşağı təbəqəsində olacaqlar; və sən onlara heç bir köməkçi tapa bilməzsən”** (ən-Nisa, 145). Və Cəhənnəmin yeddi qapısı vardır. Uca Allah buyurur: **“Onun yeddi qapısı vardır. Hər qapı üçün onlardan müəyyən bir dəstə təyin olunmuşdur”** (əl-Hicr, 44). Dünya həyatındakı od, Cəhənnəm odunun yetmişdə biridir. Buxari və Muslim, Əbu Hureyradan رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyini rəvayət etmişlər: “Sizin istifadə etdiyiniz od Cəhənnəm odunun yetmiş hissəsindən biridir.”⁽¹⁾

Cənnət və Cəhənnəmə iman gətirməyin üç şərti:

Birinci: Onların hər ikisinin varlığına, Cənnətin müttəqilər, Cəhənnəmin isə kafir və münafıqlar üçün hazırlandığına etiqad etmək.

Uca Allah buyurur: **“Şübhəsiz ki, ayələrimizi inkar edənləri odda yandıracağıq. Hər dəfə onların dəriləri yandıqca, əzabı daim dadsınlar deyə, Biz o dəriləri başqa dərilərlə əvəz edəcəyik. Həqiqətən, Allah Qüdrətlidir, Hikmət Sahibidir. İman gətirib saleh əməllər işləyənləri isə ağacları altından çaylar axan, içində əbədi məskunlaşacaqları Cənnət bağlarına daxil edəcəyik. Onlar üçün orada pak zövcələr vardır. Biz onları sıx kölgəliklərdə yerləşdirəcəyik”** (ən-Nisa, 56-57).

İkinci: Onların hal-hazırda mövcud olmalarına etiqad etmək. Uca Allah Cənnət haqda buyurur: **“müttəqilər üçün hazırlanmışdır”** (Ali İmran, 133). Cəhənnəm barədə isə belə buyurur: **“Kafirlər üçün hazırlanmışdır”** (əl-Bəqərə, 24).

Buxari və Muslimin «Səhih» əsərlərində İmran ibn Husayndan رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyi rəvayət olunur: “Mən Cənnətə baxdım

1 "Səhih əl-Buxari", 3265; "Səhih Muslim", 871.

və onun sakinlərinin əksəriyyətinin kasıblar olduğunu gördüm. Həmçinin, Cəhənnəmə baxdım və onun sakinlərinin əksəriyyətinin qadınlar olduğunu gördüm.”⁽¹⁾

Üçüncü: Onların hər ikisinin əbədi olaraq qalacaqlarına və içindəkilərlə birlikdə əsla fəna olmayacaqlarına etiqad etmək. Uca Allah Cənnət barəsində buyurur: **“Onlar orada əbədi qalacaqlar, bu böyük bir uğurdur”** (ən-Nisa, 13). Cəhənnəm barədə isə belə buyurur: **“Kim Allaha və Onun Elçisinə asi olarsa, onun üçün içərisində əbədi qalacaqları Cəhənnəm odu hazırlanmışdır”** (əl-Cin, 23).

Burada asilik deyildikdə, küfr nəzərdə tutulur və onların Cəhənnəmdə əbədi qalacaqları bildirilir. Qurtubi demişdir: “Burada əbədi sözünün işlənməsi asiliyin şirk olduğunu bildirir.”⁽²⁾ Buxari və Muslim, Abdullah ibn Ömərdən رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyini rəvayət etmişdir: “Allah cənnətlilikləri Cənnətə, cəhənnəmlilikləri də Cəhənnəmə daxil etdikdən sonra, carçı onları çağırır deyəcək: “Ey Cənnət əhli, artıq ölüm yoxdur! Ey Cəhənnəm əhli, artıq ölüm yoxdur! Hər kəs indi olduğu yerdə əbədi qalacaqdır.”⁽³⁾

Axirət gününə iman gətirməyin səmərəsi

Axirətə iman gətirməyin möminin həyatında böyük faydaları vardır. Onlardan ən önəmli olanları bunlardır:

1. Həmin gün savaba nail olmaq üçün Allaha itaət etməyə can etmək, həmçinin, o gün günahlara görə cəzalandırılmaqdan qorxaraq günahlardan çəkinmək.

2. Möminin axirət savabını və nemətlərini dilədiyinə görə dünya həyatında əldə edə bilmədiyi nemətlərə görə narahat olmaması.

3. Allahın ədalətli olmasını dərk etmək, çünki hər kəs etdiyi əməllərinin əvəzini alacaqdır.

1 "Səhih əl-Buxari", 3241; "Səhih Muslim", 2738.

2 "Təfsir əl-Qurtubi", 19/27; "Fəth əl-Qədir", 5/307.

3 "Səhih əl-Buxari", 6544; "Səhih Muslim", 2850.

V fəsil

QƏZA VƏ QƏDƏRƏ İMAN

I mövzu

Qəza və qədər in tərif, dəlilləri və onlar arasındakı fərq

Qəza və qədər in tərif

Lügəti mənada ərəbcə «qəza» hökm, son qərar deməkdir.

Şəri mənada isə, bu, pak və Uca Allahın bu aləmdə yaratdığına, məhv etdiyinə və dəyişdirdiyinə verdiyi qərara deyilir.

Qədər sözü isə lügəti mənada ərəbcə «qədərə» felindən əmələ gəlmiş məsdərdir və bir şeyin miqdarını təyin etməyə deyilir.

İstilahi mənada isə qədər, Uca Allahın Öz əzəli elmi sayəsində əzəldən məxluqatı üçün müəyyən etdiyi müqəddəratdır.

Qəza və qədər arasındakı fərq

Alimlər qəza ilə qədər arasındakı fərqi belə izah etmişlər: qədər – bir şey baş verməmişdən öncə onun müqəddəratını təyin etməyə deyilir. İş bitdikdən sonra isə ona qəza deyilir. Əbu Hatim qəza ilə qədər in arasındakı fərqi izah edib demişdir: “Qədər – dərzinin bir libası tikməmişdən öncə onu təxmin etməsinə deyilir. Onu dəqiqliklə ölçüb-biçib, tikib hazırladıqda bu artıq qəza sayılır. Beləliklə də qədər qəzadan öncə baş verir. İbn Əsir demişdir: “Qəza və qədər bir-biri ilə sıx bağlılığı olan, ayrılmaz iki məfhumdur. Qədər bir binanın özülü kimidir, qəza isə binanın özü kimidir. Bu iki şeyi bir birindən ayıran binanı tarimar etmiş olar.”

Qəza və qədər kəlimələri yanaşı işləndikdə fərqli mənada, ayrı-ayrılıqda işləndikdə isə eyni mənanı ifadə edirlər. Bunu da bəzi alimlər bildirmişlər.

Qədər i isbat edən dəlillər

Qədərə iman gətirmək imanın əsaslarından biridir və bunu Quran və Sünnədəki dəlillər sübuta yetirir.

Qurandan Uca Allahın bu ayələrini dəlil göstərmək olar: **“Biz, həqiqətən də, hər şeyi qədərincə yaratdıq”** (Qəmər, 49). O, həmçinin buyurur: **“Allahın əmri əzəldən müəyyən edilmiş bir hökmdür”** (əl-Əhzab, 38). O həmçinin buyurur: **“O, bütün şeyləri xəlq etmiş və onlara münasib bir biçim vermişdir”** (əl-Furqan, 2).

Sünnədə də qədər barədə çoxlu hədislər vardır. Həmin hədislərdən biri məşhur Cəbrail hədisidir ki, bu hədisdə o, Peyğəmbərdən ﷺ imanının rüknləri barədə soruşmuş və Peyğəmbər ﷺ: “Qədərin xeyir və şərinə iman gətirməkdir” – deyə cavab vermişdir. Həmin hədisi tam formada mələklərə iman fəslində qeyd etmişik.

Muslim «Səhih» əsərində Abdullah ibn Amr ibn əl-Asdan رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا Peyğəmbərin ﷺ belə dediyini rəvayət edir: “Allah göyləri və yeri yaratmamışdan əlli min il əvvəl məxluqatın müqəddəratını yazmışdır. O zaman Onun Ərşi suyun üzərində idi.”⁽¹⁾

Qədərə iman məsələsində səhabələr və onlardan sonrakılar yekdil rəydə olmuşlar. Muslim «Səhih» əsərində Tavusun belə dediyini rəvayət etmişdir: “Mən Rəsulullahın ﷺ səhabələrindən bəzilərinə gördüm, onların hamısı hər bir şeyin qədərə uyğun baş verdiyini xəbər vermişlər.” Həmçinin, Abdullah ibn Ömər ibn Rəbiə رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا belə dediyini eşitmişəm: “Peyğəmbər ﷺ belə buyurmuşdur: “Hər bir şey, hətta acizlik və fəallıq (yaxud fəallıq və acizlik) belə qədərlə bağlıdır.” İmam Nəvəvi demişdir: “Quran və Sünnədə varid olmuş tutarlı dəlillər, habelə səhabələrin icması və bir də sələf və xələf alimlərinin yekdil rəyi subut edir ki, pak və Uca Allah (əzəldən) hər bir şeyin müqəddəratını yazmışdır.”

1 "Səhih Muslim", 2653.

II mövzu:

Qədarin mərtəbələri

Dəlillərdən aydın olur ki, qədarin dörd mərtəbəsi vardır. Bunu alimlər də təsdiqləmişlər. Həmin mərtəbələr aşağıdakılardır:

Birinci mərtəbə: Allah bütün mövcud olan və olmayan, mümkün olan və olmayan hər bir şeyi əhatəli şəkildə bilir. Nə olub, nə olacaq, nə olmayıb və əgər olsaydı, nə cür olacağını yalnız Allah bilir. Buna da Uca Allahın bu ayəsi dəlildir: **“Vəhy onların arasında ona görə nazil olur ki, Allahın hər şeyə qadir olduğunu və Allahın hər şeyi elmi ilə əhatə etdiyini biləsiniz”** (ət-Taləq, 12).

Buxari və Muslimin «Səhih» əsərlərində İbn Abbasın رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ belə dediyi rəvayət olunur: “Peyğəmbərdən صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ müşriklərin uşaqları haqqında soruşdular. O buyurdu: “Allah onları yaratdığı zaman onların nə əməllər edəcəklərini yaxşı bilir.”⁽¹⁾

İkinci mərtəbə: Allahın Qiyamət gününədək olacaq hər bir şeyi yazmasıdır. Uca Allah buyurur: **“Məgər bilmirsən ki, Allah göydə və yerdə olanları bilir? Həqiqətən, bu, Yazıda mövcuddur. Şübhəsiz ki, bu, Allah üçün asandır”** (əl-Həcc, 70). O, həmçinin buyurur: **“Biz hər şeyi açıq-aydın Yazıda (Lövh-i-məhfuzda) qeydə almışıq”** (Yasin, 12). Sünnədən isə, bir az əvvəl Abdullah ibn Amr ibn əl-Asdan رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ, müqəddəratın yerlə göy yaranmamışdan əlli min il əvvəl yazılması hədisini dəlil göstərmək olar.

Üçüncü mərtəbə: hər şeyin istəklə bağlı olması, yəni Allah istədiyi şey olur, istəmədiyi isə olmur. Uca Allah buyurur: **“Bir şeyi yaratmaq istədikdə ona ancaq: “Ol!” deyər, o da olar”** (Yasin, 82). O həmçinin buyurur: **“Aləmlərin Rəbbi Allah istəməyincə, siz istəyə bilməzsiz!”** (ət-Təkvir, 29). Buxari və Muslim, Əbu Hureyradan رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyini rəvayət etmişlər: “Sizdən heç kəs deməsin ki: “Allahım, əgər istəyirsənsə, məni bağışla! Allahım, əgər istəyirsənsə, mənə rəhm et!” Qoy hər kəs qətiyyətlə dua etsin. Çünki Allah istədiyini edir və heç kəs Onu nəyəsə vadar edə bilməz.”⁽²⁾

1 "Səhih əl-Buxari", 1384; "Səhih Muslim", 2659.

2 "Səhih əl-Buxari", 6339; "Səhih Muslim", 2679.

Dördüncü mərtəbə: Allahın hər bir şeyi yoxdan yaratmağa qadir olması. Belə ki, hər bir iş görəni və onun gördüyü işi, hər bir hərəkət edəni və onun hərəkətini, habelə hər bir hərəkətsiz duranı və onun hərəkətsizliyini yaradan məhz pak və müqəddəs Allahdır. Uca Allah buyurur: **“Axı sizi də, sizin düzəltməklərinizi də Allah yaratmışdır”** (əs-Saffət, 96). Buxarinin «Səhih» əsərində İmran ibn Husayndan رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyi rəvayət olunur: “Allah var idi və Ondən başqa heç bir şey yox idi. Onun Ərşi suyun üzərində idi. Allah Kitabda (olacaq) hər şeyi yazdı. (Sonra) göyləri və yeri yaratdı.”⁽¹⁾

Qədərə tam iman gətirmək üçün bu mərtəbələrin hamısına iman gətirmək vacibdir. Bunlardan birini inkar edən kəs qədərə iman gətirmiş sayılmır. Daha doğrusunu isə Allah bilir.

Qədərə iman gətirməyin faydaları

Qədərə iman gətirməkdə möminin həyatı üçün böyük faydalar vardır.

1. Bir işi gördükdə Allaha arxayın olmaq, belə ki, səbəbləri də, onun nəticələrini də yaradan Allahdır.
2. Hər bir şeyin Allahın qəza və qədəri ilə olmasını başa düşdükdə möminin canı rahat və qəlbi arxayın olur.
3. İnsan istəyinə nail olduqda lovğalanmamalıdır, çünki bu naliyyət Allahın istəyi sayəsində olmuşdur. Sadəcə olaraq Allaha şükür edib lovğalıqdan uzaq durmaq lazımdır.
4. Bir iş alınmadıqda qəmgin olmaq lazım deyil. Çünki bu da Allahın qədəridir və buna səbir etmək gərəkdir.

1 "Səhih əl-Buxari", 3191.

III hissə

ƏQİDƏYƏ AİD OLAN DİGƏR
MƏSƏLƏLƏR

I fəsil

İSLAM, İMAN VƏ EHSAN

I mövzu

İslam

Tərif

Lügəti mənada «islam» tabe olmaq, itaət etmək və boyun əymək mənasındadır.

Şəri mənada isə, təkAllahlığı qəbul edərək Allaha boyun əymək, Onun buyruqlarına itaət etmək, Ona şəriq qoşmaqdan uzaq durmaq və müşrikləri dost tutmamaqdır. Uca Allah buyurur: **“De: “Şübhəsiz ki, mənim namazım da, qurbanım da, həyatım da, ölümüm də aləmlərin Rəbbi Allah üçündür! Onun heç bir şəriki yoxdur. Mənə belə buyurulmuşdur və mən müsəlmanların birincisiyəm”** (əl-Ənam, 162-163). O, həmçinin buyurur: **“İslamdan başqa bir din axtaran şəxsdən, o *din* heç vaxt qəbul olunmaz və o, axirətdə ziyana uğrayanlardan olar”** (Ali İmran, 85).

İslamın rüknləri

İslamın beş rüknü vardır. Abdullah ibn Ömərرَضِيَ اللَّهُ عَنْهُdan rəvayət edilir ki, Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə buyurmuşdur: “İslam beş (əsas) üzərində qurulmuşdur: Allahdan başqa (ibadətə haqqı olan) məbud olmadığına və Muhəmmədin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ Allahın elçisi olduğuna şahidlik etmək, namaz qılmaq, zəkat vermək, Ramazan orucunu tutmaq və Allahın Evinə həcc etmək.”⁽¹⁾

1 "Səhih əl-Buxari", 8; "Səhih Muslim", 16.

Öncə qeyd etdiyimiz Cəbrail hədisi də buna dəlildir: “Ey Muhəmməd, mənə İslam haqqında xəbər ver!” Peyğəmbər ﷺ dedi: “İslam (odur ki,) Allahdan başqa (haqq) məbud olmadığına və Muhəmmədin Onun elçisi olduğuna şəhadət gətirəsən, namaz qılasan, zəkat verəsən, ramazan ayını oruc tutasan və imkanın olduğu təqdirdə Kəbəni ziyarət edəsən.” Adam: “Doğru söylədin!” – dedi.”⁽¹⁾

İki şəhadətin mənası: “Lə iləhə illəllah” sözü «Allahdan başqa ibadətə haqqı çatan məbud yoxdur» mənasını ifadə edir.

“Muhəmmədən Rasulullah” sözü isə, onun əmrlərinə itaət etmək, verdiyi xəbərləri təsdiqləmək, qadağalarından çəkinmək və Allaha yalnız Onun göstərdiyi tərzdə ibadət etmək mənasına gəlir.

1 "Səhih əl-Buxari", 50; "Səhih Muslim", 8.

II mövzu

İman, onun rükünləri və böyük günah sahibinin hökmü

Tərif: Lüğəti mənada «iman» təsdiqləmək və iqrar etmək deməkdir.

Şəriətdə isə iman: qəlblə etiqad etmək, dillə tələffüz etmək və bədən üzvləri ilə əməl etməyə deyilir.

İmanın rükünləri və buna dair dəlillər

İmanın altı rükünü vardır. Uca Allah buyurur: **“Yaxşı əməl üzünüzdü məşriqə və məğribə tərəf çevirməyiniz deyildir. Lakin yaxşı əməl səhıbləri Allaha, Axirət gününə, mələklərə, kitablara, peyğəmbərlərə iman gətirən...”** (əl-Bəqərə, 177).

Sünnədə isə, Cəbrail hədisində xəbər verildiyi kimi, Cəbrail ﷺ Peyğəmbərdən ﷺ iman barəsində soruşduqda o belə cavab vermişdi: **“(İman odur ki,) Allaha, Onun mələklərinə, Onun kitablarına, Onun elçilərinə və Axirət gününə, habelə qədərə – onun xeyrinə və şərinə iman gətirəsən...”**⁽¹⁾

İmanın artıb-azalması

Quran və Sünnədəki dəlillər imanın itaətlə artıb, günahlarla azalmasını bildirir.

Qurandan Uca Allahın bu ayələrini dəlil göstərmək olar: **“Möminlər ancaq o kəslərdir ki, Allah anıldığı zaman onların qəlbi qorxuya düşər, Onun ayələri onlara oxunduqda imanları artar, yalnız öz Rəbbinə təvəkkül edər”** (əl-Ənfal, 2). O, həmçinin buyurur: **“Möminlərin imanı üstünə iman artırmaq üçün onların qəlbinə rahatlıq göndərən Odur”** (əl-Fəth, 4).

Sünnədən isə Peyğəmbərin ﷺ bu hədislərini dəlil göstərmək olar: **“Qəlbində zərrə qədər iman olan kəs Cəhənnəmdən çıxacaqdır.”**⁽²⁾ Həmçinin, o demişdir: **“İman yetmiş və bir neçə şöbədən ibarətdir, bunların ən yüksəyi “Lə iləhə illəllah” sözü, ən aşağısı isə, əziyyət verən bir şeyi yoldan**

1 "Səhih əl-Buxari", 50; "Səhih Muslim", 8.

2 "Səhih əl-Buxari", 7510; "Səhih Muslim", 193.

götürməkdir, həya da imanın bir şöbəsidir.”⁽¹⁾

Böyük günah sahibinin hökmü

Böyük günahlar iki növdür: küfr sayılan və küfr sayılmayan böyük günahlar. Küfr sayılanlara misal Allaha şərikin qoşmaqdır. Bu, Allaha qarşı olan ən böyük günah sayılır. Həmçinin, etiqadda olan nifaq, Allahı və ya Onun Rəsulunu ﷺ söymək və bunlara bənzər göyüklü günahlar da buna aiddir.

İkinci növ isə küfr sayılmayan böyük günahlardır ki, bu da onu edən adamı İslamdan kənarlaşdırmır. Yalnız bu günahları etməyi halal sayanlardan başqa.⁽²⁾ Bura da səlām, adam öldürmək, zina etmək və digər günahlar daxildir.

Quran və Sünnədə göstərilir ki, küfr sayılmayan böyük günahları edən kəs imanını naqis olan mömin sayılır. Ona fasiq və asi deyilir.

Axirətdə isə həmin şəxs Allahın istəyi altında olacaq. Allah istəsə onu Öz mərhəmitinə qovuşdurub günahlarını bağışlayacaq, istəsə ədalətli hökmü ilə ona əzab verəcək. Lakin bununla belə, o əbədi olaraq Cəhənnəmdə qalmayacaq, mömin olduğuna və təkAllahlığı qəbul etdiyə görə gec-tez Cənnətə daxil olacaqdır. Uca Allah buyurur: **“Şübhəsiz ki, Allah Ona şərikin qoşmağı bağışlamayacaq. Bundan başqa olan günahları isə istədiyi kimsəyə bağışlayacaqdır. Allaha şərikin qoşan şəxs əlbəttə ki, dərin bir azgınlığa düşmüşdür”** (ən-Nisa, 116).

Buxari və Muslimin «Səhih» əsərlərində Ənəsdən ﷺ Peyğəmbərin belə dediyi rəvayət olunur: “Qəlbində arpa dənəsi ağırlığında iman ola-ola “Allahdan başqa *haqq* məbud yoxdur!”– deyən kəs Cəhənnəmdən çıxacaqdır. Qəlbində buğda dənəsi ağırlığında iman ola-ola “Allahdan başqa *haqq* məbud yoxdur!”– deyən kəs Cəhənnəmdən çıxacaqdır. Qəlbində zərrə ağırlığında iman ola-ola “Allahdan başqa *haqq* məbud yoxdur!”– deyən kəs Cəhənnəmdən çıxacaqdır.”⁽³⁾

Sələflər – səhabələr, tabiilər və gözəl şəkildə onların yolunu tutub gedənlər böyük günah edən kimsə barəsində yuxarıda qeyd etdiyimiz dəlillərdə göstərilən hökmü vermişlər. Bu da qeyd olunan məsələdə həm o zamanlar,

1 "Səhih Muslim", 57.

2 Belə ki, Allahın və Rəsulunun ﷺ haram buyurduğunu halal sayan kimsə kafir sayılır.

3 "Səhih əl-Buxari", 44; "Səhih Muslim", 192.

həm də dövrümüzdə hədlərini aşmış və böyük günah sahibini kafir sayan, onları İslam ümmətindən çıxaran, qanlarını halal görən və Qiyamətdə onların Cəhənnəmdə əbədi olaraq qalacaqlarını bildirən Xəvariclərlə, bu məsələdə səhlənkər olan və böyük günah sahibinin kamil iman sahibi olduğunu bildirən, onunla haram etməyən mömin arasında fərq qoymayan həddi aşmış Murciələr arasında orta bir yol hesab olunur.

Böyük günah edənin kafir olmamasına dair dəlillər

Quran və Sünna böyük günah sahibinin kafir olmadığını bildirir:

Uca Allah buyurur: **“Əgər möminlərdən iki dəstə bir-biri ilə vuruşsa, onları barışdırın. Əgər onlardan biri digərinə qarşı təcavüz etsə, təcavüzkar dəstə ilə, o, Allahın əmrini yerinə yetirməyə qayıdanadək, vuruşsun. Əgər o qayıtsa, hər iki dəstəni ədalətlə barışdırın və insafli olun. Sözsüz ki, Allah insafıları sevir. Möminlər, həqiqətən də qardaşdirlər. Elə isə qardaşlarınızı barışdırın və Allahdan qorxun ki, sizə rəhm edilsin”** (əl-Hucrat, 9-10). Bu ayələrdən açıq-aydın görünür ki, Allah, bir-biriləri ilə vuruşan və bir-birilərinə qarşı çıxan hər günah iş görən iki tayfanın mömin olduğunu xəbər verir. Möminlərin bir-biriləri ilə vuruşması böyük günah sayılsa da, ayədə Allah onların qardaş olduğunu deyir. Sonra Uca Allah möminlərə qardaşlarının arasını düzəltməyi buyurur.

Sünnədə isə Əbu Səid əl-Xudri رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyini rəvayət etmişdir: “Cənnət əhli Cənnətə daxil olduqda Allah Öz rəhməti ilə istədiyini Cənnətə daxil edər. Cəhənnəm əhli Cəhənnəmə daxil olduqdan sonra, Allah belə buyuracaq: Baxın, kimin qəlbində xardal dənəsi qədər belə iman tapsanız, onu Cəhənnəmdən çıxarın.”⁽¹⁾

Bu hədisdə açıq-aydın dəlalət edir ki, böyük günah sahibləri əbədi olaraq Cəhənnəmdə qalmayacaq və qəlbində azacıq da olsa imandan əsər-əlamət olan kəs əbədi oddan qurtulacaqdır. Hədisdən o da görünür ki, iman əhlinin imanı əməllərinə görə müxtəlif səviyyədə olur və bu iman itaətlə artır, vacibləri tərک etmək və günah işlər görməklə isə azalır.

1 "Səhih Muslim", 184.

*III mövzu**Ehsan*

Tərif: «Ehsan» sözünün mənası həm gizlində, həm də aşkarda Uca Allahın insanı gördüyünü etiqad etməkdir. Bunu da Allahı sevərək, Ondan qorxaraq, Onun verdiyi mükafata nail olacağına ümid bəsləyərək və əzabından qorxaraq, fərzləri və nafilələrini yerinə yetirərək və nahəyət, haramlardan və məkruhlardan çəkinərək etməlidir. Ehsan əhli və ya mühsin deyildikdə, yaxşı işlərdə bir-biri ilə yarışanlar nəzərdə tutlur.

Uca Allah Qurani Kərimdə buyurur: **“Həqiqətən də, Allah Ondan qor-xanlar və yaxşı işlər görənlərlədir”** (ən-Nəhl, 128).

Sünnədə isə Cəbrailin hədisində bildirilir ki, o, Peyğəmbərdən ﷺ ehsan barəsində soruşduqda o belə cavab verdi: “(Ehsan odur ki,) Allaha, sanki Onu görürmüşsən kimi ibadət edəsən. Sən Onu görməsən də, (bil ki,) O səni görür.”⁽¹⁾

1 "Səhih Muslim", 8.

IV mövzu

İslam, iman və ehsan arasındakı bağlılıq

Cəbrailin hədisində islam, iman və ehsan barədə xəbər verilir. Deyilir ki, Cəbrail عَلَيْهِ السَّلَام Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ yanına gəlib ona bu üç məsələyə dair sual verdikdə, Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ İslamın Allahdan başqa ibadətə layiq məbudun olmadığına və Muhəmmədin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ Allahın Rəsulu olduğuna şahidlik etmək, namaz qılmaq, oruc tutmaq, zəkat vermək və Allahın Evini ziyarət etmək kimi zahiri əməllər, imanın Allaha, Onun mələklərinə, kitablarına, peyğəmbərlərinə, Axirət gününə, qəza və qədər in Allahdan olmasına iman gətirmək kimi batini və qeybi əməllər, ehsanın isə gizlində və aşkarda Allahın insanı gördüyünü düşünmək olduğunu bildirmiş və demişdir: (Ehsan odur ki,) Allaha, sanki Onu görürmüşsən kimi ibadət edəsən. Sən Onu görməsən də, (bil ki,) O səni görür.”

Bu üç məsələ yanaşı işlədildikdə onlardan hər biri özünəməxsus mənanı ifadə edir. Demək, İslam deyildikdə zahiri əməllər, iman deyildikdə qeybi məsələlər, ehsan deyildikdə isə dinin ən üstün dərəcəsi nəzərdə tutulur. Ayrılıqda isə İslam deyildikdə özündə imanı da cəm edir, habelə ayrılıqda iman deyildikdə özündə İslamı da cəm edir. Ayrılıqda ehsan deyildikdə isə özündə həm İslamı, həm də imanı cəm edir.

II fəsil

İSLAMDA DOST VƏ DÜŞMƏN ANLAYIŞI MƏNASI VƏ QAYDALARI

Tərif: “*Vəla*” ərəbcə «vəliyə» felindən əmələ gəlmiş məsdərdir və yaxın olmaq mənasını ifadə edir. Burada yaxın olmaq deyildikdə, müsəlmanlara yaxın olub onlara qarşı mərhəmətli olmaq, onlara yardım etmək, düşməməyə qarşı onlara dəstək olmaq və onlarla birlikdə yaşamaq nəzərdə tutulur.

“*Bəra*” ərəbcə «bəriyə» felindən əmələ gəlmiş məsdərdir və əlaqəni kəsmək mənasını ifadə edir. Ərəb dilində “bəriəl-qələmə” ifadəsi “qələmi kəsdi” mənasındadır. Burada əlaqəni kəsmək deyildikdə kafirlərlə əlaqəni kəsmək nəzərdə tutulur. Yəni onları sevməmək, onlara yardım göstərməmək və zərurət olmadığı halda onların diyarında yaşamamaq qəsd edilir.

Dost və düşmən anlayışı tövhidin tələblərindəndir

Müsəlmanlar dostluq etdikdə də, düşmənçilik etdikdə də, sevdikdə də, nifrət etdikdə də bunları yalnız Allah xatirinə etməlidir. Uca Allah möminlərlə dostluq etmək barədə buyurur: “**Sizin himayədarınız yalnız Allah, Onun Elçisi və iman gətirənlərdir. Onlar Allaha boyun əyərək namaz qılır və zəkat verirlər. Kim Allahı, Onun Elçisini və iman gətirənləri özünə dost tutarsa, bilsin ki, qələbə çalanlar da məhz Allahın firqəsidir**” (əl-Maidə, 55-56). O, həmçinin buyurur: “**Ey iman gətirənlər! Yəhudi və xaçpərəstləri özünüzdə dost tutmayın! Onlar bir-birinin dostudurlar. Sizlərdən kim onları özünə dost tutarsa, o da onlardandır. Allah zalım qövmü doğru yola yönəltməz**” (əl-Maidə, 51). O, həmçinin buyurur: “**Allaha və Axirət gününə iman gətirən elə bir camaat tapa bilməzsən ki, onlar Allaha və Onun Elçisinə düşmən olanlarla – öz ataları, oğulları, qardaşları, qohum-əqrəbələri olsalar belə – dostluq etsinlər**” (əl-Mucədələ, 22).

Bütün bu ayələr möminləri sevib onlarla dostluq etməyi, habelə kafirlərlə dostluq etməkdən çəkinməyi əmr edir.

Dost və düşmən anlayışının İslamdakı yeri

Dost və düşmən anlayışının İslam dinində xüsusi yeri vardır və bu, imanın ən etibarlı ipi hesab olunur. Məqsəd isə müsəlmanlar arasında sevgi və ülfət

yaratmaq, habelə İslam düşmənlərindən uzaq olmaqdır. İbn Abbas رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyini rəvayət etmişdir: “İmanın ən etibarlı ipi, Allah üçün dostluq etmək, Alla üçün düşmənçilik etmək, Allah üçün sevmək, Allah üçün nifrət etməkdir.”⁽¹⁾

Müdahənə ilə müdərət arasındakı fərq və onların dost və düşmən anlayışına təsiri

“**Müdahənə**” Allahın yoluna dəvət edib, pis işlərdən çəkəndirməyi tərk edərək dünya işlərində kafirlərlə və asilərlə birlikdə olmağa, habelə yerinə yetirilməsi gərəkən məsələlərdə onlara güzəştə getməyə deyilir. Buna misal olaraq kafirlərin öz küfr və azgınlıqlarına davam etmələrinə göz yumaraq, onlara isinişməyi, onlarla birlikdə yaşamağı və imkan olduğu halda onları bundan çəkəndirməməyi göstərmək olar. Uca Allah buyurur: “**İsrail oğullarından kafir olanlar həm Davudun, həm də Məryəm oğlu İsanın dili ilə lənətləndilər. Bu, onların asi olduqlarına və Allahın qoyduğu hədləri aşdıqlarına görə idi. Onlar bir-birlərini etdikləri pis əməllərdən çəkəndirmirdilər. Onların etdikləri necə də pisdir! Sən onların bir çoxunun kafirlərlə dostluq etdiyini görürsən. Nəflərinin onlar üçün hazırladığı şey necə də pisdir! Buna görə də Allah onlara qəzəblənmişdir və onlar əzab içində əbədi qalacaqlar**” (əl-Maidə, 78-80).

“**Mudərət**” isə birisinin pis əməlini və ya onun daha böyük şərə yol açacağını gördükdə buna sərt münasibət göstərməyərək onunla yumşaq tərzdə davranmağa deyilir. Məsələn, cahilə nəsə öyrətdikdə həddən ziyadə yumşaq rəftar etmək, fasiqin pis əməlini gördükdə onu bundan yumşaqılıqla çəkəndirmək, ya da onun pis əməlinə yumşaq tərzdə reaksiya vermək. Aişə رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا demişdir: “Bir dəfə bir kişi Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ yanına gəlmək üçün izn istədi. Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ onu gördükdə dedi: “Bu nə pis qardaşdır, qövminün nə pis oğludur!” O, (içəri daxil olub) oturduqda Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ onunla gülüb danışmağa başladı. O, çıxıb getdikdən sonra Aişə Peyğəmbərə صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ dedi: “Ya Rəsulullah! Sən bu adamı görəndə onun barəsində belə-belə dedin, sonra da onunla oturub deyib-güldün.” Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ buyurdu: “Ey Aişə, sən mənim nə vaxtsa tərbiyəsizlik etdiyimi görmüsənmi? Qiyamət günü Allah yanında insanların

1 Ət-Təbərani, "Mücmə əl-Kəbir", 11/215.

ən pisi o kəsdir ki, insanlar onun şərinədən qorunmaq üçün onu tərkd edirlər.”⁽¹⁾

Peyğəmbər ﷺ yanına gələn okişinin nə dərəcədə pis adam olduğunu bildiyi halda, məsləhət bilib ona heç nə deməmişdir. Bu da dəlildir ki, məsləhət olduğu vaxt – gələ biləcək şərin qarşısını almaq, yaxud qismən də olsa onu yüngülləşdirmək məqsədilə düşmən olan bir kimsəyə dost kimi görünməkdə heç bir eyib yoxdur. Bu, Allahın yoluna dəvətin metodlarından biridir. Buna Mədinədə Peyğəmbərin ﷺ münafıqların şərinədən qorunmaq üçün onlarla olan münasibətini misal göstərmək olar. O ki qaldı müdahənəyə – dünya mənfəəti əldə etmək məqsədilə insanları pis işlərdən çəkəndirməməyə, şəradamlarla oturub-durmağa, bu cür dostluq yolverilməzdir.

Dost və düşmən anlayışına misallar

Uca Allah İbrahim haqqında buyurur: **“İbrahim və onunla birlikdə olanlarda sizin üçün gözəl bir nümunə vardır. Onlar öz qövmünə dedilər: “Həqiqətən, biz sizdən və sizin Allahdan başqa tapındığınız şeylərdən uzağıq. Biz sizi inkar edirik. Siz bir olan Allaha iman gətirincəyə qədər bizimlə sizin aranızda daim ədavət və nifrət olacaqdır!”** (əl-Mumtəhinə, 4). Uca Allah mühacirlərlə ənsarın arasında olan dostluq barədə belə buyurur: **“Mühacirlərdən əvvəl Mədinədə yurd salmış, sonra da iman gətirmiş kimsələr öz yanlarına hicrət edənləri sevir, onlara verdiklərinə görə qəlblərində peşmançılıq hissi duymurlar. Hətta özləri ehtiyac içində olsalar belə, onları özlərindən üstün tuturlar. Nəfsinin tamahından qorunan kimsələr nicat tapanlardır”** (əl-Həşr, 9).

Asi insanlar və bidətçilərlə dostluq etməyin hökmü

Əgər bir insanda həm xeyir, həm də şərad, həm itaət, həm də asilik, həm sünnəyə bağlılıq, həm də bidət cəm olarsa, onda olan yaxşı işləri dəyərləndirib onun qədərində o adamla dostluq etmək, pis işləri qədər də ondan uzaqlaşmaq və ona nifrət etmək lazımdır. Ola bilsin ki, bir insanda həm hörməti, həm də nifrəti vacib edən xüsusiyyətlər cəm olsun. Bunun misalı kasıb oğrunun misalına bənzəyir ki, oğurluq etdiyinə görə əli kəsilir, lakin buna rəğmən beytülmaldan onun yaşaması üçün ona müəyyən məbləğdə pul ayrılır və ona sədəqə verilir. Əhli-Sünnə vəl Cəmaanın ittifaq etdiyi mövqe bundan ibarətdir.

1 "Səhih əl-Buxari", 6032.

Dünyəvi işlərlərdə kafirlərlə iş görmək dostluğa aiddirmi?

Səhih dəlillərə əsasən kafirlərlə dünyəvi məsələlərdə – alış-veriş etmək, icarə vermək və ya almaq, habelə ehtiyac olduqda onlardan yardım istəmək kimi əməllərlə müamələ etmək olar. Lakin bu yalnız zərurət halında, dar bir çərçivədə, İslama və müsəlmanlara zərər verməyəcək miqdarda olmalıdır. Belə ki, Peyğəmbər ﷺ Abdullah ibn Ureyqiti yol göstərən bir adam olaraq icarəyə götürmüşdü.⁽¹⁾

Həmçinin, Peyğəmbər ﷺ öz zirehini yəhudi birisinə müəyyən miqdarda arpa müqabilində girov qoymuşdu. Habelə Əli rəz.əlləhü ənnə, yəhudi qadın üçün quyudan on altı qab su çıxarmış və bunun müqabilində hər qab üçün bir xurma almışdır. Həmçinin, Peyğəmbər ﷺ Mədinədə yaşayan yəhudilərdən müşriklərə qarşı döyüşdə kömək istəmişdir. Həmçinin, Məkkə müşriklərinə qarşı Xuzaənin köməyindən istifadə etmişdir. Bu kimi əməllər dost və düşmən anlayışına zərər yetirmir, bir şərtlə ki, müşriklər müsəlmanların arasında etik qaydalara riayət etsinlər və onları öz dinlərinə çağırmasınlar.

1 "Səhih əl-Buxari", 2263.

III fəsil

SƏHABƏLƏR VƏ ONLARIN HAQLARI

I mövzu

Səhabələr kimlərdir, habelə onları sevməyin və dost tutmağın vacibliyi

Səhabənin tərifı:

Səhabə Peyğəmbərlə ﷺ müsəlman olaraq görüşən və müsəlman olduğu halda ölən kəsə deyilir.

Onları sevməyin və dost tutmağın vacibliyi:

Səhabələr Peyğəmbərimizdən ﷺ sonra, ən xeyirli insanlar, bu ümmətin seçilmiş və fəzilətli nümayəndələri hesab olunurlar. Onları dost tutmaq, onları sevmək, onlardan razı qalmaq və onların haqlarını ödəmək hər bir müsəlmana vacibdir. Onları sevmək dindar və mömin olmağın, habelə Mərhəmətli Allaha yaxınlaşmağın əlaməti, onlara nifrət bəsləmək isə kafirliyin və üsyankarlığın əlamətidir. Bu dini də məhz onlar yaymışlar. Odur ki, onlara tənə vurmaq bu dinə bütövlükdə tənə vurmaq sayılır. Çünki dinimiz bizlərə onların vasitəsilə çatmışdır. Məhz onlar bu dini olduğu kimi Peyğəmbərimizdən ﷺ eşitmiş və onu olduğu kimi ixlasla bizlərə nəql etmişlər. Onlar bu dini qısa bir vaxt ərzində yer üzünün hər tərəfinə yaymış, Allah onların əli ilə bir çox diyarları fəth etmiş, beləliklə də, insanlar dəstə-dəstə bu dinə daxil olmuşlar. Quran və Sünnədə səhabələrlə dostluq etmək, onları sevmək və bunun imandan olması barədə bir çox dəlillər vardır. Uca Allah Öz Kitabında buyurur: **“Mömin kişilərlə mömin qadınlar bir-birinin dostlarıdır”** (ət-Tövbə, 71).

Səhabələr həqiqi mömin sayıldıkları, habelə Allahın və Rəsulunun ﷺ xəbər verdiyi kimi ən fəzilətli möminlər hesab olunduqları üçün onları dost tutmaq və onları sevmək, möminliyin əlamətidir.

Sünnədə isə Ənəs rə.ə.ə. Peyğəmbərin ﷺ belə dediyini rəvayət etmişdir: “İmanın əlaməti ənsarı sevməkdir, münafıqlığın əlaməti isə ənsara

nifrət etməkdir.”⁽¹⁾

Bu barədə dəlillər həddindən artıq çoxdur və onların hamısını burada qeyd etmək qeyri-mümkündür. Onu da qeyd etmək lazımdır ki, həmin dəlillərlə tanış olduqda, səhabələri sevməyin dünya və axirət üçün nə qədər faydalı olması bəlli olur. Bu da insanları onları sevməyə həvəsləndirir.

Bu dünyada səhabələri sevməyin səmərələrindən, qurtuluşa çatmaq, habelə qələbə və yardımın gəlməsidir. Uca Allah buyurur: **“Kim Allahı, Onun Elçisini və iman gətirənləri özünə dost tutarsa, bilsin ki, qələbə çalanlar da məhz Allahın firqəsidir”** (əl-Maidə, 56).

İbn Kəsir demişdir: “Allahın, Onun Rəsulunun ﷺ və möminlərin dostluğu ilə razı olanlar həm dünyada, həm də axirətdə zəfər çalanlardır.”

Səhabələri sevənlərin axirətdə qarşılaşacağı səmərələrdən biri də onların səhabələrlə birlikdə həşr olunmalarıdır. Abdullah ibn Məsud رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ demişdir: “Bir nəfər Peyğəmbərin ﷺ yanına gəlib dedi: “Ya Rəsulullah! Bir qövmü sevib onlara yetişə bilməyən kəs haqda nə deyirsən? Peyğəmbər ﷺ dedi: “İnsan sevdiyi kəslə birlikdə olacaqdır.”⁽²⁾

Buna görə də Peyğəmbərin ﷺ səhabələri Allaha, Əbu Bəkr və Öməri sevməklə yaxınlaşır və bunu Allah yanında olan ən xeyirli əməllərdən sayırdılar. İmam Buxarinin «Səhih»-ində, Ənəs رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ rəvayət edir ki, (bir dəfə) bir nəfər Peyğəmbərdən ﷺ Qiyamət barəsində soruşub dedi: “Qiyamət Saati nə zaman gələcək?” Peyğəmbər ﷺ buyurdu: “Sən Qiyamətə nə tədarük görmüsən?” Adam dedi: “Heç bir şey hazırlamamışam, mən sadəcə Allahı və onun Rəsulunu sevirəm.” Peyğəmbər ﷺ buyurdu: “Sən sevdiyin kəslə bir yerdə olacaqsan!” Ənəs dedi: “Biz Peyğəmbərin ﷺ “Sən sevdiyin kəslə bir yerdə olacaqsan!” sözünə sevindiyimiz kimi heç bir şeyə sevinməmişdik.” Ənəs dedi: “Mən Peyğəmbəri ﷺ, Əbu Bəkri, Öməri sevirəm və ümid edirəm ki, onlar qədər yaxşılıq etmiş olmasam belə, bu sevgimə görə onlarla bir yerdə olacağam.”⁽³⁾

1 "Səhih əl-Buxari", 17.

2 "Səhih Muslim", 6168.

3 "Səhih əl-Buxari", 3688.

II mövzu

Quran və Sünnə işığında səhabələrin fəzilətli və ədalətli olmalarının vacibliyinə etiqad etmək və onların arasında baş vermiş münaqişələr barəsində susmaq

Onların fəzilətləri

Uca Allah səhabələri tərifləmiş və onlara Cənnəti vəd etmişdir.

Allah buyurur: “**Dində hamını ötüb keçən ilk mühacirlərə və ənsarlara, həmçinin yaxşı işlər görməkdə onların ardınca gedənlərə gəlincə, Allah onlardan razıdır, onlar da Ondan razıdırlar. Allah onlar üçün ağacları altından çaylar axan, içində əbədi qalacaqları Cənnət bağları hazırlamışdır. Bu, böyük uğurdur**” (ət-Tövbə, 100). O həmçinin buyurur: “**Möminlər Hüdəybiyyədə ağac altında sənə beyət edərkən Allah onlardan razı qaldı**” (əl-Fəth, 18). O həmçinin buyurur: “**Qənimət həmçinin yurdlarından qovulmuş və mallarından məhrum olunmuş yoxsul mühacirlərə məxsusdur. Onlar Allahın mərhəmətini və razılığını qazanmağa can atır, Allaha və Onun Elçisinə kömək edirlər. Doğru olanlar da məhz onlardır. Mühacirlərdən əvvəl Mədinədə yurd salmış, sonra da iman gətirmiş kimsələr öz yanlarına hicrət edənləri sevir, onlara verdiklərinə görə qəlblərində peşmançılıq hissi duymurlar. Hətta özləri ehtiyac içində olsalar belə, onları özlərindən üstün tuturlar. Nəfsinin tamahından qorunan kimsələr nicat tapanlardır. Səhabələrdən sonra gələnlər deyirlər: “Ey Rəbbimiz! Bizi və bizdən əvvəl iman gətirmiş qardaşlarımızı bağışla. Bizim qəlbimizdə iman gətirənlərə qarşı nifrət və həsədə yer vermə. Ey Rəbbimiz! Həqiqətən də, Sən Şəfqətlisən, Rəhmlisən!”**” (əl-Həşr, 8-10).

Quran ayələri səhabələrin, o cümlədən mühacir və ənsarın, Bədr əhlinin, ağac altında Ridvan beyətində iştirak edənlərin fəzilətlərini göstərməkdədir. Səhabələrdən sonra gələnlərin isə onlar üçün bağışlanma diləyərək qəlblərində onlara qarşı kinə yol verməməsini dilədiyini göstərir.

Həmçinin Quran ayələri Allahın səhabələrdən razı qaldığını, onları Cənnətlə müjdələdiyini bildirir, onları sevgi və sayğı ilə xatırlayır, onların müsəlmanları sevdiklərini, dini yaydıqlarını və bu kimi digər gözəl vəsflərlə xatırlamaqdadır.

Peyğəmbər ﷺ də bir çox hədislərində onları tərif etmişdir. Cabir ibn Abdullahdan رَوَى اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin ﷺ belə dediyi rəvayət olunur: “Ağac altında beyət edənlərin heç biri Cəhənnəm oduna girməz.”⁽¹⁾ Bəzi hədislər ümumi olaraq səhabələrin fəzilətini, digərləri isə xüsusi olaraq Bədr əhlinin və digər səhabələrin təklikdə fəzilətlərini qeyd etməkdədir.

Müsəlmanlar da bütün bu dəlillərə riayət etməli, səhabələri özünə dost tutmalı, onları sevməli, onlardan razı qalmalı, onların yalnız gözəl xüsusiyyətlərini xatırlamalı və onlara tabe olmalıdırlar.

Səhabələr arasında baş verən münaqişələr barədə susmaq və bir də onları söyməyin hökmü

Yuxarıda qeyd olunanlardan aydın oldu ki, Peyğəmbərin ﷺ səhabələri Peyğəmbərdən ﷺ sonra bu ümətin seçilmişləridir. Onlar İslamı hamıdan öncə qəbul etmişlər və hidayətin چراqları hesab olunurlar. Onlar Allah yolunda həqiqi olaraq cihad etmiş, dini layiqincə təbliğ etmiş və Uca Allah da məhz onların əli ilə dini yer üzərində bərqərar etmişdir. Onlardan hər hansı birini söyən, barəsində nalayiq söz söyləyən kəs çox pis insan sayılır və ümumilikdə bu əməl dinə qarşı zorakılıq sayılır. Onları kafir sayan və mürtəd olduqlarını etiqad edən kəs özü kafir və mürtəd sayılır. Çünki insan nə qədər yaxşı əməl edirsə etsin, onlardan birinin fəzilətinə çata bilməz. Buxari və Muslimin «Səhih» əsərlərində Əbu Səid əl-Xudridən رَوَى اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin ﷺ belə dediyi rəvayət olunmuşdur: “Mənim əshabələrimi söyməyin! Əgər sizdən biriniz Uhud dağı boyda qızıl sədəqə versə, onlardan birinin verdiyi bir ovuc sədəqəyə, hətta yarısına belə çata bilməz.”⁽²⁾ Bu hədis Peyğəmbərin ﷺ səhabələrini söyməyin haram olduğunu və insanların nə qədər yaxşı əməl etsələr belə onların fəzilətinə çatmayacaqlarını göstərməkdədir.

Bütün müsəlmanlar səhabələrin ədalətli olmalarına etiqad etməli, onlardan razı olmalı, aralarında baş verən ixtilaflar barəsində susmalı və bunu Allaha saxlamalıdırlar. Ömər ibn Abduləziz demişdir: “Uca Allah o qövmin qanlarından bizim əllərimizi təmizləmişdir. Gərək dilimizi də onların namusu barədə danışmaqdan qoruyaq.”

1 "Səhih Muslim", 2496.

2 "Səhih əl-Buxari", 3673; "Səhih Muslim", 2540, 2541.

Bir sözlə, sünnə əhli səhabələrin hamısını özlərinə dost tutur, onların haqqını layiqli şəkildə ədalətlə və insafla ödəyir, onlara qarşı boş-boş danışmır və təəssübkeşlik etmirlər. Bütün bunlar onlara qarşı çıxmaq hesab olunur ki, bunu edən kəs də cəzaya məhkumdur.

III mövzu

Peyğəmbərin ﷺ əhli-beyti

Əhli-beytin tərifli

Peyğəmbərin ﷺ əhli-beyti deyildikdə, onun, özlərinə sədəqə haram edilmiş ailəsi nəzərdə tutulur. Əhli-beyt, Əli ibn Əbu Talibin رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ailəsi, Cəfərin رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ailəsi, Abbasın رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ailəsi, Haris ibn Əbdül Muttalibin oğulları və Peyğəmbərin ﷺ xanımlarıdır.

Əhli-beytin fəziləti barədə dəlillər

Uca Allah buyurur: **“Ey ev əhli! Allah sizdən günahınızı silib aparmaq və sizi tərtəmiş etmək istəyir”** (əl-Əhzab, 33).

Peyğəmbər ﷺ belə buyurmuşdur: “Allah xatirinə əhli-beytimlə gözəl rəftar edin!”⁽¹⁾

Peyğəmbərin ﷺ xanımlarının əhli beytdən sayılması

Uca Allah buyurur: **“Ey Peyğəmbərin zövcələri! Siz hər hansı bir qadın kimi deyilsiniz. Əgər Allahdan qorxursunuzsa, yad kişilərlə nazlana-nazlana danışmayın, yoxsa qəlbində xəstəlik olan tamaha düşər. Şəriətə müvafiq qaydada danışın. Evlərinizdə qərar tutun! İlk cahiliyyə dövründə olduğu kimi açıq-saçıq gəzməyin. Namaz qılın, zəkat verin, Allaha və Onun Elçisinə itaət edin. Ey ev əhli! Allah sizdən günahınızı silib aparmaq və sizi tərtəmiş etmək istəyir. Evlərinizdə oxunan Allahın ayələrini və hikməti yada salın. Həqiqətən, Allah Lütfkardır, hər şeydən Xəbərdardır”** (əl-Əhzab, 32-34).

İmam İbn Kəsir demişdir: “Quran oxuduğumuz zaman hər birimizə aydın olan məsələlərdən biri də odur ki, Peyğəmbərin ﷺ xanımları Uca Allahın: **“Ey ev əhli! Allah sizdən günahınızı silib aparmaq və sizi tərtəmiş etmək istəyir”** – ayəsinə daxildirlər. Ayədə söhbət məhz onlardan gedir, belə ki Uca Allah qadın cinsində xitab edərək buyurur: **“Evlərinizdə oxunan Allahın ayələrini və hikməti yada salın.”** Yəni evlərinizdə Allahın Rəsuluna ﷺ nazil etdiklərinə – Quran və Sünnəyə riayət edin.” Qatədə və başqaları demişlər: “Digər qadınlardan fərqləndirildiyiniz bu

1 "Səhih Muslim", 2408.

neməti xatırlayın.”⁽¹⁾

Əhli-beytin qeydinə qalmaq xüsusunda vəsiyyə

Az öncə əhli-beytin qeydinə qalmaq xüsusunda hədisi qeyd etdik. Əhli-Sünnə, əhli-beyti sevir, onlara qarşı hörmət bəsləyir və Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ onlar barəsində etdiyi tövsiyəyə riayət edirlər. Çünki əhli-beyti sevmək Peyğəmbəri صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ sevmək deməkdir. Lakin bir şərtlə ki, əhli-beytə mənsub olunanlar, məsələn Abbas رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ və onun ailəsi, habelə Əli رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ və onun ailəsi kimi Sünnəyə riayət edənlərdən olsunlar. Sünnəyə və dinə müxalif olanlara gəlincə, onlar əhli-beytdən olsalar belə, onlarla dostluq etmək olmaz.

Əhli-Sünnə vəl cəmaanın əhli-beyt barədə mövqeyi inşafı və ədalətlidir. Onlar əhli-beytdən dinə riayət edənlərə sayğı göstərir, dinə müxalif olanlardan isə uzaq dururlar. Çünki dinə riayət etməyən kəslərə Peyğəmbərə صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ qohumluğu heç bir fayda verməyəcəkdir. Əbu Hureyradan رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ rəvayət olunur ki, qüdrətli və əzəmətli Allah: “**Ən yaxın qohumlarını qorxut!**” (əş-Şuəra surəsinin, 214-cü) ayəsini nazil etdikdə Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (qohum-əqrəbasını çağırır) dedi: “Ey quyerşlilər, canınızı satın alın!”⁽²⁾ Mən sizi Allahın (əzabından) qurtara bilməyəcəyəm. Ey Abdumənaf oğulları, mən sizi Allahın (əzabından) qurtara bilməyəcəyəm. Ey Abbas ibn Abdulmuttəlib, mən səni Allahın (əzabından) qurtara bilməyəcəyəm. Ey Peyğəmbərin bibisi Səfiyyə, mən səni Allahın (əzabından) qurtara bilməyəcəyəm. Ey Muhəmmədin qızı Fatimə, malımdan nə istəyirsənsə, istə. Mən səni Allahın (əzabından) qurtara bilməyəcəyəm.”⁽³⁾ Həmçinin, “Kimin əməli təxirə düşərsə, onun nəsəbinin ona heç bir faydası olmaz” hədisi də bu qəbildəndir.

Əhli-Sünnə vəl-Cəmaə bəzi əhli-beytə mənsub şəxslərin barəsində həddi aşaraq onların məsum olduğunu iddia edənlərdən, habelə əhli-beytə qarşı düşmən mövqeyində olanlardan, onlara tənə vuranlardan, əhli-beyt vəsi-təsilə təvəssül edən bidətçi və xürafatçılardan və nəhayət, onları Allaha tay tutanlardan uzaqdırlar.

Bu məsələdə Sünnə əhli ifratla təfrit arasında orta mövqe nümayiş etdirmişlər.

1 İbn Kəsir, "Təfsir əl-Quran əl-Əzim", 6/411.

2 Yəni canınızı Allahın əzabından qurtarın.

3 "Səhih Muslim", 2699.

IV mövzu

Raşidi xəlifələr

Raşidi xəlifələrin tərifı

Raşidi xəlifələr aşağıdakılardır: Əbu Bəkr əs-Siddiq (dostluqda sadıq olan), Ömər ibn Xəttab əl-Faruq (haqqı batıldən ayırd edən), zin-Nureyn (Peyğəmbərin ﷺ iki qızını almış) Osman ibn Əffan, Əbu Sibteyn (Peyğəmbərin ﷺ iki nəvəsinin atası) Əli ibn Əbu Talib (Allah onların hər birindən razı olsun).

Onların yeri və onlara tabe olmağın vacibliyi

Raşidi xəlifələr səhabələrin ən xeyirlisidir. Peyğəmbər ﷺ öz ümmətina, doğru yolu göstərən xəlifələrinə tabe olmağı buyurmuşdur. İrbad ibn Səriyədən rəvayət olunur ki, Peyğəmbər ﷺ demişdir: "Sizlərə eşidib itaət etməyi tövsiyə edirəm, sizlərdən məndən sonra yaşayanlar bir çox ixtilaflar görəcəkdir. Mənim və raşidi xəlifələrimin sünnəsindən arxa dişlərinizlə yapışın, *dində sonradan* yaranmış yeniliklərdən isə çəkinin, çünki hər bir bidət zəlalətdir."⁽¹⁾

Onların fəziləti

Əhli-Sünnənin rəyinə görə raşidi xəlifələr ardıcılığa görə bir-birindən fəzilətlidirlər. Əbu Bəkr, sonra Ömər, sonra Osman, sonra Əli. Onların fəzilətləri barəsində saysız hesabsız hədislər mövcuddur ki, biz onların hər birinə aid yalnız bir hədis qeyd edirik:

– Əbu Bəkr رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ barədə Buxari və Muslimin «Səhih» əsərlərində rəvayət olunur ki, Peyğəmbər ﷺ minbərdə oturub demişdir: "Əgər yer üzündəki insanlardan özümə ən yaxın dost seçməli olsaydım, hökmən Əbu Bəkri dost seçərdim. *Elə isə* bu məsciddə Əbu Bəkrin qapısından başqa bütün qapıları bağlayın!"⁽²⁾

– Ömər رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ fəziləti barədə Buxari və Muslimin «Səhih» əsərlərində Peyğəmbərin ﷺ belə dediyi rəvayət olunur: "Sizdən öncəki üm-

1 "Müsnəd Əhməd", 4/127-129; "Sünən ət-Tirmizi", 7/438.

2 "Səhih əl-Buxari", 3654.

mətlər içində özlərinə ilham verilən kimsələr olmuşdur. Və əgər ümmətim arasında belə birisi varsa, bu, Ömər ibn Xəttabdır.”⁽¹⁾

– Osman ibn əl-Əffanın رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ fəziləti barəsində Aişədən رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا rəvayət olunan uzun hədisdə o demişdir: “Əbu Bəkr, sonra Ömər, sonra da Osman Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ yanına daxil oldular. Osman daxil olduqda Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ qalxıb ətəyini dizinin üstünə çəkdi.” Aişə bu haqda Peyğəmbərdən صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ soruşduqda o dedi: “Mələklərin utandığı bir adamdan mən necə utanmayım?!”⁽²⁾

– Əlinin رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ fəziləti barəsində Buxari və Muslimin «Səhih» əsərlərində Səhl ibn Səddən Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ Xeybər gecəsi belə dediyi rəvayət olunur: “Sabah mən bu bayrağı elə bir adama verəcəm ki, o, Allahı və Rəsulunu sevir, Allah və Onun Rəsulu da onu sevir. Allah onun əli ilə Xeybəri fəth edəcəkdir...” Sonra: “Əlini mənim yanıma çağırın”– dedi və bayrağı ona verdi. Beləliklə də, Allah onun əli ilə Xeybəri fəth etdi.”⁽³⁾

1 "Səhih əl-Buxari", 3689; "Səhih Muslim", 2398.

2 "Səhih Muslim", 2401.

3 "Səhih əl-Buxari", 3702; "Səhih Muslim", 2405.

V mövzu

Cənnətlə müjdələnmiş on nəfər

Öncəki fəsillərdə səhabələrin fəzilətləri, onların ədalətli olmalarını və bəzilərinin digərlərindən üstün olduqlarını qeyd etmişdik. Səhabələrin ən xeyirlisi İslamı qəbul etməkdə hamını ötüb keçmiş mühacirlər, sonra ənsar, sonra Bədr döyüşündə iştirak edənlər, sonra Uhud döyüşündə iştirak edənlər, sonra Əhzab döyüşündə iştirak edənlər, sonra Ridvan bəyətində iştirak edənlər, sonra Məkkənin fəthindən öncə hicrət edib döyüşənlər, sonra da Məkkənin fəthindən sonra hicrət edənlərdir. Bunların hamısını Allah gözəl aqibətlə müjdələmişdir.

Səhabələrin ən xeyirlisi Rəşidi xəlifələr – Əbu Bəkr əs-Siddiq, Ömər əl-Faruq, Osman zin-Nureyn, Əbu Sibteyn Əli ibn Əbu Talib, sonra Abdur-Rəhman ibn Auf, Peyğəmbərin ﷺ həvarisi Zubeyr ibn Əvvam, Təlhə ibn Ubeydullah, Səd ibn Əbu Vaqqas, bu ümmətin ən etibarlısı Əbu Ubeydə ibnül-Cərrah, Səid ibn Zeyd ibn Nufeyldir –Allah onların hamısından razı qalsın. Onların barəsində həm ümumi, həm də xüsusi dəlillər varid olmuşdur. İmam Əhməd və «Sünən» əsərlərinin müəllifləri Abdurrəhman ibn Əxnəsdən, o da Səid ibn Zeyddən رَوَى عَنْهُ rəvayət etmişdir ki, o belə demişdir: “Şəhadət verirəm ki, mən Peyğəmbərin ﷺ belə dediyini eşitmişəm: “On nəfər Cənnətdə olacaq. Peyğəmbər ﷺ Cənnətlidir, Əbu Bəkr Cənnətlidir, Ömər Cənnətlidir, Osman Cənnətlidir, Əli Cənnətlidir, Təlhə Cənnətlidir, Zubeyr ibn Əvvam Cənnətlidir, Səd ibn Malik Cənnətlidir, AbdurRəhman ibn Auf Cənnətlidir.” Sonra dedi: “Əgər istəsən sənə onuncunun da kim olduğunu xəbər verərəm.” Soruşdular: “O kimdir elə?” O bir qədər susduqdan sonra yenə soruşdular: “O kimdir elə?” O dedi: “Səid ibn Zeyd.”⁽¹⁾

Peyğəmbər ﷺ bu on nəfərdən başqalarını da Cənnətlə müjdələmişdir. Onlardan Abdullah ibn Məsudu, Bilal ibn Əbu Rəbahı, Ukkaşə ibn Mihsanı, Cəfər ibn Əbu Talibi رَوَى عَنْهُ və bir çox başqalarını misal göstərmək olar. Ümumən Sünən əhli dəlillərdə varid olan hər kəsin Cənnətlə müjdələndiyinə etiqad edirlər. Onlardan qeyrilərinə isə ümumilikdə onlara

1 "Müsnəd Əhməd", 1/188 və "əs-Sünən" topluları.

vəd olunan Cənnətdə olacaqlarına da etiqad edirlər. Uca Allah səhabələrin bir-birindən fəzilətli olmaları barədə buyurur: **“Allah onların hamısına ən gözəl nemət vəd etmişdir”** (ən-Nisa, 95).

Burada gözəl nemət deyildikdə, Cənnət nəzərdə tutulur. Həmçinin, Əhli Sünnə vəl Cəmaanın rəyinə görə onlar ümumən heç bir müsəlmana onun Cənnətə və ya Cəhənnəmə gedəcəyini qəti şəkildə bildirmirlər. Onlar yaxşı əməl sahiblərinə savab diləyir, pis əməl sahiblərinin isə əzaba düçar olacaqlarından qorxurlar. Tövhid üzərində ölən hər bir kəsin isə əsla əbədi olaraq Cəhənnəmdə qalmayacağını bildirirlər. Uca Allah buyurur: **“Şübhəsiz ki, Allah Ona şərik qoşmağı bağışlamayacaq. Bundan başqa olan günahları isə istədiyi kimsəyə bağışlayacaqdır”** (ən-Nisa, 116).

IV fəsil

Müsəlmanların rəhbərləri və sırası müsəlmanlar xüsusunda vacib olanlar, habelə onların camaatı ilə birgə olmaq

Muslim Əbu Ruqeyyə Təميم əd-Dəridən رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyini rəvayət etmişdir: “Din nəsihətdir, din nəsihətdir, din nəsihətdir.” Biz soruşduq: “Kimin üçün, ya Rəsulullah?” Dedi: “Allaha, Onun rəsuluna, Onun Kitabına, müsəlmanların rəhbərlərinə və sırası müsəlmanlara.”⁽¹⁾

– Allaha nəsihət deyildikdə, Allahın Tək ibadətə layiq olan məbud olduğunu qəbul etmək, Ona təzim etmək, Ondan qorxmaq, Ondan rica etmək, Onu sevmək, Onun əmlərini yerinə yetirmək və qadağalarından çəkinmək nəzərdə tutulur.

– Peyğəmbərə رَضِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ nəsihət deyildikdə, onun gətirdiyini təsdiq etmək, sünnəsinə tabe olmaq, onun yolunu tutub getmək, onu sevmək və Allaha yalnız onun buyurduğu tərzdə ibadət etmək nəzərdə tutulur.

– Müsəlmanların rəhbərlərinə nəsihət etmək deyildikdə, onlar üçün dua etmək, onları sevmək, Allaha itaət çərçivəsində onlara itaət etmək nəzərdə tutulur.

– Sırası müsəlmanlara nəsihət deyildikdə isə onları yaxşı işlərə dəvət etmək, pis işlərdən çəkindirmək, özümüz üçün dilədiyimiz kimi onlar üçün də xeyir diləmək, onlar üçün xeyir sərf etmək və bacardığımız qədər onlara yardım etmək nəzərdə tutulur.

Əmr sahibləri xüsusunda ümmətə vacib olanalar

Quran, Sünnə və bu ümmətin sələflərinin rəyinə görə, əmir zülm etsə belə, ona itaət etmək vacibdir. Yalnız asiliyi buyurduğu təqdirdə ona itaət etmək qadağandır. Çünki Xaliqə asi olaraq məxluqa itaət etmək olmaz. Bundan başqa əminin arxasında namaz qılmaq, onunla birlikdə həcc və cihad etmək, ictihadi məsələlərdə ona itaət etmək də vacibdir. Belə ki, ictihadi məsələlərdə insanlar öz rəylərini tərk edib onun rəyinə tabe olmalıdırlar. Çünki camaatla birlikdə olub onlarla həmrəylik nümayiş etdirmək təfriqəyə varib ayrışeçkiliyə

1 "Səhih Muslim", 55.

yol verməkdən daha önəmlidir. Həmçinin, şəriətdə göstərilən qaydada onlara nəsihət etmək, onlarla münafişə etməmək və onlara qarşı çıxmamaq da vacib olan məsələlərdəndir.

İmam Təhavi demişdir: “Rəhbərlərimiz və əmr sahiblərimiz zülm etsələr belə onlara qarşı çıxmaq, onlara bəd dua etmək, onların itaətindən boyun qaçırmaq olmaz. Bizim rəyimizə görə asiliyə əmr etmədikləri müddətdə onlara itaət etmək Allaha itaətdən sayılır və onlara islah və afiyət diləmək borcumuzdur.”

Bu xüsusda Quran və Sünnədə bir çox dəlillər vardır. Uca Allah buyurur: **”Ey iman gətirənlər! Allaha və Elçisinə itaət edin, həm də özünüzdən olan rəhbərlərə şəriətə uyğun şəkildə itaət edin”** (ən-Nisa, 59). Əbu Hureyradan رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyi rəvayət olunur: “Mənə itaət edən Allaha itaət etmiş, mənə asilik edən isə Allaha asi olmuş olur. Rəhbərə itaət edən mənə itaət etmiş, rəhbərə asi olan isə mənə asi olmuş sayılır.”⁽¹⁾ İbn Ömərdən رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyi rəvayət olunur: “Müsəlman asiliyə əmr olunmadığı müddətdə istəsə də, istəməsə də eşidib itaət etməlidir. Asiliyə əmr etdikdə isə eşidib itaət etmək olmaz.”⁽²⁾

Sünnəyə görə rəhbərə xəlvətdə nəsihət olunmalıdır. İbn Əbu Asim, İyad ibn Gəmədən رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyini rəvayət etmişdir: “Rəhbərə nəsihət etmək istəyən bunu gizləncə edərək ona yardımçı olsun. Rəhbər onun nəsihətini eşitsə, çox gözəl, eşitməsə, həmin şəxs üzərinə düşəni yerinə yetirmiş sayılır.”⁽³⁾

Quran və Sünnədə olan bütün bu dəlillər rəhbərlərə və əmr sahiblərinə itaət etməyi əmr edir. Bunları qısa şəkildə belə qeyd etmək olar:

1. Asilik olmadığı təqdirdə hər bir halda onları eşidib itaət etmək vacibdir.
2. Nəsihəti qəbul etmədikləri təqdirdə əmr sahiblərinə qarşı çıxmamaq.
3. Rəhbərə nəsihət edərək şəriət buyurduğu formada ona hər hansı bir əməli inkar edən kəs günahdan azad olmuş sayılır.

1 "Səhih əl-Buxari", 7137.

2 "Səhih əl-Buxari", 7144.

3 İbn Əbu Asim, "əS-Sünnə", 2/507.

4. Fitnə-fəsaddan və onlara aparan amillərdən uzaq olmaq.

5. Açıq-aşkar, yəni heç bir yozum qəbul etməyən küfr etmədiyi müddətdə əmr sahiblərinə qarşı çıxmamaq.

6. Dildə, əməldə və etiqadda Quran və Sünnəyə riayət edən müsəlman camaatı ilə birlikdə olmaq, onlarla dostluq etmək, onların birləşməsinə həris olmaq, onlardan ayrılmaq.

Uca Allah buyurur: **“Hər kəs özünə doğru yol bəlli olduqdan sonra Peyğəmbərə qarşı çıxsa və möminlərin yolundan başqa bir yolla getsə, onu üz tutduğu yola yönəldər və Cəhənnəmdə yandırarıq. Ora nə pis dönüş yeridir”** (ən-Nisa, 115).

Peyğəmbər ﷺ demişdir: “Camaatla olun! Həqiqətən də, Allahın Əli camaatladır, müxalif olan isə Cəhənnəmə vasil olar.”⁽¹⁾ İbn Abbasdan رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin ﷺ belə dediyi rəvayət olunur: “Kim rəhbərində xoşagəlməz bir şey görsə səbir etsin, çünki camaatdan bir arşın uzaqlaşib ölən kəs cahiliyyə ölümü ilə ölmüş olur.”⁽²⁾

Bütün bu dəlillər onu göstərir ki, camaatla olmaq, əmr sahiblərinə qarşı çıxmamaq lazımdır. Buna müxalif olanlar isə şiddətli əzaba düçar olacaqlar. Belə ki camaat rəhmət, təfriqə isə əzab deməkdir.

1 "Sünən ət-Tirmizi", 2167; İbn Əbu Asim, "əs-Sünna", 80.

2 "Səhih əl-Buxari", 7143.

V fəsil

QURAN VƏ SÜNNƏYƏ SARILMAĞIN VACİBLİYİ VƏ BUNUN VACİBLİYİNƏ DAİR DƏLİLLƏR

I mövzu

Quran və Sünnəyə sarılmağın mənası və dəlilləri

Uca Allah bu ümmətə Quran və Sünnə ətrafında birləşməyi, bərabər olmağı əmr etmiş, təfriqəyə varmağı isə nəhy edərək bunun həm dünya, həm də axirət üçün təhlükəli olduğunu bildirmişdir. Bunun üçün də hər bir halda, əsaslarda və fəri məsələlərdə Quranın hökmünə müraciət etməyi buyuraraq parçalanmaya aparan səbəblərdən uzaq olmağı əmr etmişdir.

Qurtuluşa çatmağın ən yaxın yolu Allahın Kitabına və Rəsulunun ﷺ Sünnəsinə sarılmaqdır. Çünki məhz bu iki amil müsəlman üçün alınmaz qala və möhkəm bir sipər sayılır. Uca Allah buyurur: **“Hamınız Allahın ipindən möhkəm yapışın və parçalanmayın! Allahın sizə olan nemətini xatırlayın ki, siz bir-birinizə düşmən idiniz, O, sizin qəlblərinizi birləşdirdi və Onun neməti sayəsində bir-birinizlə qardaş oldunuz. Siz odlu bir uçurumun lap kənarında idiniz. O, sizi ondan xilas etdi. Allah Öz ayələrini sizə beləcə bəyan edir ki, bəlkə doğru yola gələsiniz”** (Ali İmran, 103). Bu ayədə Rəbbimiz insanları Allahın ipindən yapışmağa əmr edir, Allahın ipi isə təfsirçilərin dedikləri kimi, Onun əhdi və ya Qurani Kərimdir. Çünki Allahın müsəlmanlardan aldığı əhd Quran və Sünnəyə sarılmaqdır. Həmçinin Uca Allah camaat halında olmağı əmr edib parçalanmağı da qadağan edir. Başqa bir ayədə Rəbbimiz buyurur: **“Peyğəmbər sizə nə verirsə, onu götürün, nəyi də qadağan edirsə, ondan çəkinin”** (əl-Həşr, 7). Bu ayə həm zahiri, həm də batini bütün əsas və fəri məsələlərə şamil olunur.

Allahın elçisinin gətirdiyi hər şeyi insanlar götürməli və ona müxalif olmamalıdır. Çünki Peyğəmbərin ﷺ sözünə riayət etmək Allahın

əmləri kimi vacibdir, başqasının sözünü onun sözündən öndə tutmaq yolverilməzdir. Uca Allah buyurur: **“Ey iman gətirənlər! Allaha və Onun Elçisinə itaət edin, eşitdiyiniz halda ondan üz döndərməyin”** (əl-Ənfal, 20). Bu ayədə Allah Öz qullarını Özünə və Peyğəmbərinə ﷺ itaət etməyə çağırır, kafirlərə və inadkarlara bənzəməyərək ona müxalif olmamağı əmr edir. Buna görə də ayədə: **“ondan üz döndərməyin”** – deyə bildirilir, yəni onun əmlərini tərk etməyin. Uca Allah başqa bir ayədə buyurur: **“Ey iman gətirənlər! Allaha və Elçisinə itaət edin, həm də özünüzdən olan rəhbərlərə şəriətə uyğun şəkildə itaət edin. Əgər bir şey haqqında mübahisə etsəniz, Allaha və Axirət gününə inanırsınızsa, Allaha və Onun Elçisinə müraciət edin. Bu, sizin üçün daha xeyirli və nəticə etibarilə daha yaxşıdır”** (ən-Nisa, 59).

Hafiz İbn Kəsir demişdir: “Allaha itaət edin – yəni Onun Kitabına, elçisinə itaət edin – yəni Sünnəsinə tabe olun, aranızdakı əmr sahiblərinə itaət edin – yəni asilikdən başqa hər bir məsələdə onlara tabe olun. Belə ki Xaliqə qarşı asilikdə məxluqa tabe olunmaz. O həmçinin buyurur: **“Əgər bir şey haqqında mübahisə etsəniz... Allaha və Onun Elçisinə müraciət edin.”** Mücahid demişdir: “Yəni Allahın kitabı və Rəsulunun ﷺ sünnəsi ilə.”

Allahın əmri ondan ibarətdir ki, istər üsul, istərsə də fəri məsələlərdə ixtilaf olduqda Quran və Sünnəyə qayıtmaq lazımdır. Uca Allah buyurur: **“İxtilafa düşdüyünüz şeylər barəsində hökm vermək ancaq Allaha aiddir”** (əş-Şura, 10).

Kitab və Sünnənin buyurduğu və səhih olduğunu dediyi hər şey haqdır. Bu baxımdan Uca Allah buyurur: **“... əgər Allaha və axirət gününə iman gətirirsinizsə...”**, yəni ixtilaf baş verdiyi zaman Quran və Sünnəyə qayıtmayan kəs Allaha və axirət gününə iman gətirmiş sayılmır. Uca Allahın: **“bu daha yaxşı...”** – sözündə Kitab və Sünnənin hökmü **“nəticə etibarilə daha yaxşıdır”**, yəni bunu edənin aqibəti daha yaxşı olacaqdır. Mücahid demişdir: yəni aqibət etibarilə bu daha yaxın mənadadır.⁽¹⁾

Quranda Kitab və Sünnədən yapışmağa dair dəlillər çoxdur.

Sünnədən olan dəlillərə gəlincə:

1 İbn Kəsir, "Təfsir əl-Quran əl-Əzim".

İmam Muslim Əbu Hureyradan رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyini rəvayət etmişdir: “Allah sizdəki üç şeyə razı qalır, üç şeyə isə qəzəblənir: sizin yalnız Allaha ibadət edib Ona heç nəyi şərik qoşmamağınızdan, Allahın ipindən möhkəm yapışaraq parçalanmamağınızdan və rəhbərlərinizə nəsihət etməyinizdən razı qalır, üç şeyə isə – dedi-qoduya, çoxlu sual verməyə və malı israf etməyə qəzəblənir.”⁽¹⁾

Cabirdən رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ belə dediyi rəvayət olunur: “Özümdən sonra sizə iki şeyi qoyub gedirəm ki, onlardan yapışsanız əsla yolunuzu azmazsınız: Allahın Kitabı və mənim sünnəm.”⁽²⁾

Həmçinin, Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ demişdir: “Sizi aydın bir yol üzərində buraxıb gedirəm. O yolun gecəsi gündüz kimidir, həmin yoldan yalnız həlak olacaq kimsələr azarlar.”⁽³⁾

İrbad ibn Səriyədən رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ rəvayət olunan hədisdə Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ demişdir: “Məndən sonra mənim və hidayət üzərində olan rəşidi xəlifələrin yolu ilə gedin, bu yoldan arxa dişlərinizlə möhkəmcə yapışın.”⁽⁴⁾

Peyğəmbərimiz صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ Onun yoluna tabe olan kəslərə hər bir imanlı kəsin amalı olan Cənnəti verəcəyi ilə müjdələmişdir. Bu müjdə Əbu Hureyradan رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ rəvayət olunan hədisdə bildirilir. Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ həmin hədisdə demişdir: “Qarşı çıxanlardan başqa bütün ümmətim Cənnətə girəcəkdir.” Soruşdular: “Ey Allahın rəsulu, qarşı çıxanlar kimlərdir?” O buyurdu: “Mənə tabe olanlar Cənnətə daxil olacaq, mənə asi olanlar isə qarşı çıxanlardır.”⁽⁵⁾

Sünnədən üz döndərmək isə dində yol verilən biddətlər və yeniliklər səbəbindən Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ əmrinə müxalif olmaqdan daha böyükdür. Məlumdur ki, nicata çatan fırqa Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ və səhabələrinin yolunu camaat şəklində tutub gedənlərdir. Ubey ibn Kəb رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ demişdir: “Sünnəni və yolu tutub gedin, çünki sünnə ilə gedərək Mərhəmətli Allahı xatırlayıb gözləri yaşaran hər kəsə Cəhənnəm odu toxunmaz. Sünnə və yol üzərində riayət etmək, onun üzərində ictihad və ixtilaf etməkdən daha əfzəldir.”

1 "Səhih Muslim", 1715.

2 "Muvatta Malik", 2/899.

3 "Səhih İbn Macə", 1/6.

4 "Müsnəd Əhməd", 4/127-129; "Sünən ət-Tirmizi", 7/438.

5 "Səhih əl-Buxari", 7280.

II mövzu

Bidətlərdən çəkinmək

Bidətin tərifi

Lügəti mənada buna öncə edilməyən bir şeyi ixtira etmək deyilir. Uca Allah buyurur: **“O, göylərin və yeri ixtiraçısıdır”** (əl-Bəqərə, 117).

Şəriətdə isə Quran, Sünnə, ümmətin sələflərinin icmasının buyurduğu ibadət və etiqadlardan başqa olan yeniliklərə deyilir.

Bidətlərin təhlükəsi

Dində olan yeniliklər və bidətlər çox təhlükəlidir və onların insanlara və ümumilikdə cəmiyyətə, hətta dinin əsas və fəri məsələlərinə də çox böyük mənfi təsiri vardır. Bidət dində yeniliyə və elmsiz olaraq Allah və şəriət barəsində danışmağa deyilir. Bidətlər əməllərin qəbul olunmamasının və ümmətin parçalanmasının başlıca səbəbidir. Bidət edən kəs həm özünün, həm də onun bidətini edən hər kəsin günahını daşıyır. Bundan əlavə, bidət Peyğəmbərin صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ hovuzundan su içməkdən məhrum olmağa da səbəbidir. Səhl ibn Səd əl-Ənsari və Əbu Səid əl-Xudridən رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمَا rəvayət olunur ki, Peyğəmbər صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ demişdir: “Hamıdan əvvəl Hovuzun başına gələn kəs mən olacağam. Sonra mənim yanımdan keçən kimsə hovuzdan su içər, ondan içən isə əsla susamaz. Onda yanıma mənim tanıdığım və mənə tanıyan bir qövmlər gələcəkdir. Sonra onları məndən ayıracaqlar. Onda Mən: “Onlar mənim ümmətimdəndirlər” – deyəcəyəm. Mənə belə deyiləcək: “Sən bilmirsən, onlar səndən sonra nə yeniliklər ediblər.” Və mən: “Məndən sonra yeniliklər edənlər məndən uzaq olsunlar” – deyəcəyəm.”⁽¹⁾

Bidət, dini və onun əsaslarını dəyişdirməkdir. Bir sözlə, bidət müsəlmanların həm dünya, həm də axirətlərində onlara zərər yetirəcək təhlükəli bir əməldir.

Bidətin səbəbləri

Bidətlərə yol verməyin bir çox səbəbləri vardır. Həmin səbəblərin birincisi insanın Allahın Kitabından, Peyğəmbərinin صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ Sünnəsindən və

1 "Səhih əl-Buxari", 6583; "Səhih Muslim", 2290.

sələfin yolundan uzaq olmasıdır ki, bununla da insan şəriətin əsaslarından bixəbər qalmış olur.

Bidətlərin yayılmasının digər səbəbləri də, şübhələrdən asılılıq, ağıla üstünlük vermək, pis dostlarla oturub-durmaq, bidət əhlinin dəlil gətirdikləri zəif və uydurma hədislərə etimad göstərmək, kafirlərə bənzəmək, zəlalət əhlini təqlid etmək və bu kimi digər səbəbləri göstərmək olar.

Bidətlərin təhlükəsi

Quran və Sünnəyə nəzər salan hər kəs dində bidətlərə yol verməyin qəbulolunmaz və haram olduğunu görəcəkdir. Bidətlərin növünə görə onların haramlıq dərəcələrinin fərqlənmələrinə baxmayaraq Peyğəmbər ﷺ bidətləri qadağan edərək demişdir: “Yeniliklərdən çəkinin, şübhəsiz ki, hər bir yenilik bidət, hər bir bidət isə zəlalətdir.”⁽¹⁾ O həmçinin demişdir: “Bizim bu işimizə ondan olmayan bir şeyi əlavə edənin əməli rədd olunur.”⁽²⁾

Bu iki hədis göstərir ki, dində hər hansı bir yeniliyə yol vermək bidət, hər bir bidət isə zəlalətdir. Yəni etiqad və ibadətlərdə yol verilən hər bir bidət haramdır. Lakin bidətin növünə görə onun haramlıq dərəcəsi də fərqlidir. Onlardan bəzisi, məsələn, qəbirlərə yaxınlaşmaq amalı ilə onların ətrafında təvaf etmək, onlara qurban və nəzir təqdim etmək, qəbirdəkilərə dua edərək onlardan yardım diləmək kimi əməllər açıq-aydın küfr sayılır. Qəbirlərin üzərini tikmək, onların yanında namaz qılmaq və dua etmək kimi bidətlər şirkə aparan yol hesab olunur. Şəriətdə olmayan mərasimlər keçirmək, bidət olan zikrlər, tərkidünyalıq və günəşin qabağında duraraq oruc tutmaq kimi əməllərə gəlcə isə bunlar fəsiqlik sayılır.

1 "Müsnəd Əhməd", 1/435 və başqaları.

2 "Səhih əl-Buxari", 2697; "Səhih Muslim", 1718.

III mövzu

İxtilaf və parçalanmanın pis əməl olması

Parçalanmanın pis əməl olmasına dəlillər

Uca Allah parçalanmağı və ona aparan amilləri pisləmişdir. Quran və Sünnədə bunun qəbahətli bir əməl olması, bunu edənin aqibətinin pis olacağı, sahibinin dünyada rüsvay olacağı, axirətdə isə alçalacağı və üzü qara olacağı barədə bir çox dəlillər vardır. Uca Allah buyurur: **“Özlərinə aydın dəlillər gəldikdən sonra firqələrə ayrılıb ixtilaf edənlər kimi olmayın. Onları böyük bir əzab gözləyir. O gün neçə-neçə üzlər ağaracaq, neçə-neçə üzlər də qaralacaqdır. Üzləri qaralan kəslərə: “İman gətirdikdən sonra kafirmi oldunuz? Elə isə, küfrünüzdə görə dadın əzabı!” – deyiləcəkdir. Üzləri ağ olan kəslər isə Allahın mərhəməti altında olacaq və orada əbədi qalacaqlar”** (Ali İmran, 105-107). İbn Abbas رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا demişdir: “Toplum şəklində Peyğəmbərin صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ yolu ilə gedənlərin üzü ağ, bidət və parçalanma əhlinin üzü isə qara olacaqdır.” Uca Allah həmçinin buyurur: **“Dinlərini parçalayıb firqə-firqə olanlarla sənin heç bir əlaqən yoxdur. Onların işi Allaha aiddir. Sonra Allah onlara etdikləri əməllər barədə xəbər verəcəkdir”** (əl-Ənam, 159).

Bu ayələr parçalanmağın müsəlmanlar üçün həm bu dünyada, həm də axirətdə təhlükəli olmasına dəlalət edir. Məhz bu səbəbdən yəhudi və xaçpərəstlər həlak olmuşlar və bu hər bir zaman insanların yollarını azmasına səbəbdir.

Sünnədə də ixtilafın və təfriqəyə varmağın yolverilməz bir əməl olmasını bildirən və birliyə təşviq edən bir çox hədislər mövcuddur. İmam Əhməd və Əbu Davud, Müaviyənin رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ belə dediyini rəvayət etmişlər: Bir dəfə Allahın Elçisi صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ qalxaraq belə dedi: “Sizdən qabaqkı kitab əhli yetmiş iki firqəyə bölündü. Bu ümmət də yetmiş üç firqəyə bölünəcəkdir. Onların hamısı Cəhənnəmlik, yalnız biri – Cəmaatla olanlar Cənnətlik olacaqlar.”⁽¹⁾

Bu hədisdə Peyğəmbər صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ xəbər vermişdir ki, onun ümməti yetmiş üç firqəyə bölünəcək və onlardan yetmiş ikisi Cəhənnəmə daxil olacaqdır. Şübhəsiz ki, onlar özlərindən əvvəlkilərin etdiklərini edənlərdir.

1 "Müsənd Əhməd", 4/152; "Sünən Əbu Davud", 5/5.

İxtilafa gəlincə, bu ya yalnız dində olur, ya da həm dində, həm də dünyada olub tədricən dinə aid olur. Bəzən isə ixtilaf yalnız dünyəvi məsələlərdə olur. Hər bir halda ümmətin ixtilaf etməsi və parçalanması qaçılmazdır. Buna görə də Peyğəmbər ﷺ bunu xəbər vermişdir ki, bacaran bundan canını qurtarsın.

İxtilaf və parçalanma, öncəki ümmətlərin həlak olmasına səbəb olmuşdur

Quran və Sünnəyə nəzər saldıqda bizə bəlli olur ki, əvvəlki ümmətlərin həlak olmalarının başlıca səbəbi onların təfriqəyə varması, xüsusən də nazil olunmuş kitablar barəsində ixtilaf etmələri olmuşdur.

Hüzeyfə رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Osmana رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ demişdir: “Bu ümmətin dadına çat ki, öncəki ümmətlər kimi kitabları barəsində ixtilaf etməsinlər.” O da görəndə ki, Şam və İraq əhli Quranın hərfliəri barəsində Peyğəmbərin ﷺ qadağan etdiyi ixtilafı edirlər, bunu deməyə vadar olmuşdu. Bundan da iki fayda meydana çıxmış olur:

Birincisi: Bu cür məsələlərdə ixtilaf etməyin haram olması.

İkincisi: Əvvəlkilərdən ibrət götürmək və onlara bənzəməmək. Uca Allah bu xüsusda buyurur: **“Bu ona görədir ki, Allah kitabı haqq olaraq nazil etmişdir. Kitab barəsində ixtilaf edənlər isə, əlbəttə, haqdan uzaq bir ziddiyyət içindədirlər”** (əl-Bəqərə, 176). O həmçinin buyurur: **“Həqiqətən, Allah yanında qəbul olunan din, İslamdır! Kitab verilənlər ancaq öz-lərinə elm gəldikdən sonra aralarındakı zülm və həsəd üzündən ixtilafa düşdülər”** (Ali İmran, 19).

Sünnədə isə Əbu Hureyra رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin ﷺ belə dediyini rəvayət etmişdir: “Mənim sizlərə əmr etmədiklərimi etməyin. Şübhəsiz ki, sizlərdən əvvəlilər çox sual verdikləri, peyğəmbərlərinə müxalif olduqları üçün həlak oldular. Sizə qadağan etdiyim şeylərdən çəkinin, əmr etdiyim şeyləri isə bacardığınız qədər yerinə yetirin.”⁽¹⁾ Bu hədisdə Peyğəmbər ﷺ qövmünə, demədiyi şeylərdən çəkinməyi əmr etmiş, əvvəlki ümmətlərin həlak olma səbəbini aydınlaşdıraraq bunun çox sual vermək və peyğəmbərlərə müxalif olmaları olduğunu bildirmişdir.

1 "Səhih əl-Buxari", 7288; "Səhih Muslim", 1337.

İxtilaf rəhmətdirmi?

Bəzi insanlar uydurma olan “Ümmətimin ixtilafı rəhmətdir” hədisinə əsaslanaraq ixtilafın rəhmət olduğunu iddia edirlər. Bu da Quran, Sünnə və əqli dəlillərlə rədd olunur. İxtilafın və parçalanmanın pis bir əməl olması barədə bəzi ayə və hədisləri qeyd etmişdik. Həmin dəlilləri oxuyan üçün zənnimizcə bunlar kifayət edər.

Əksinə Quran göstərir ki, ixtilaf rəhmətlə ziddiyyət təşkil edir. Uca Allah buyurur: **“Amma onlar elə hey ixtilafdadırlar. Yalnız Rəbbinin rəhm etdiyi şəxslərdən başqa”** (Hud, 118-119).

Bunu iddia edənlərin dəlilləri isə batil və səhvdir və Sünnə kitablarında bu barədə heç bir əsas yoxdur. Bu da qeyd olunan iddianın batilliyini sübut etmək üçün yetərli dəlildir. Bundan savayı, bu əqli cəhətdən də qəbulolunmazdır. Çünki ixtilafın rəhmət olmasını təsəvvürə gətirmək belə mümkün deyil. İxtilaf səbəbindən insanlar arasında hətta fəri məsələlərdə belə vaxtaşırı qətl hadisələri, müharibələr və qarşıdurmalar baş verir.

İxtilaf və parçalanmadan yaxa qurtarmağın yolları

Bizə bəlli oldu ki, nicata çatacaq firqə camaatla olanlardır. Camaat isə Peyğəmbərin ﷺ və Onun səhabələrinin yolunu tutub gedən, onu heç bir başqa rəyə dəyişməyənlərə deyilir. Şatibi “İtisam” əsərində demişdir: “Camaat Peyğəmbərin ﷺ, onun səhabələrinin və tabiirlərin yolunu tutub gedənlərə deyilir.”

Deməli, nicata çatmağın yeganə yolu dildə, əməldə və etiqadda Əhli Sünnə vəl Camaatın yolunu tutub getməkdir.

Uca Allah buyurur: **“Hər kəs özünə doğru yol bəlli olduqdan sonra Peyğəmbərə qarşı çıxsa və möminlərin yolundan başqa bir yolla getsə, onu üz tutduğu yola yönəldər və Cəhənnəmdə yandırarıq. Ora nə pis dönüş yeridir”** (ən-Nisa, 115). O, həmçinin buyurur: **“Bu, Mənim doğru yolumdur, onu tutub gedin. Başqa yollara uymayın. Çünki, o yollar sizi Allahın yolundan uzaqlaşdırar. Allah bunları sizə tövsiyə etmişdir ki, bəlkə pis əməllərdən çəkinəsiniz”** (əl-Ənam, 153).

Tirmizi və başqaları Abdullah ibn Ömərdən رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Peyğəmbərin ﷺ belə dediyini rəvayət etmişdir: “Mənim ümmətim zəlalət üzərində yekdil ola bilməz – və ya Muhəmmədin ümməti zəlalət üzərində yekdil ola

bilməz – Allahın Əli camaatladır.”⁽¹⁾

Beləliklə, aydın olur ki, salamatlığa qovuşmağın yolu Allahın kitabıdır. O kitab ki, ona heç bir batil toxuna bilməz və o hikmət sahibi olan Allah tərəfindən nazil olunmuşdur. Həmçinin Peyğəmbərin ﷺ sünnəsinə sarılmaqla olur. O Peyğəmbər ki, O havadan danışmır və onun bütün danışdıqları bir vəhydir. Quran və Sünnə İslam əqidəsinin yeganə və əvəzolunmaz qaynaqlarıdır. Bundan savayı bütün yollar xəsarətə aparandır. Sünnəyə sarılmaq möminlərin yolu və Rəbbimizin razılığına nail olmağın yoludur. Məhz bu yolla Uca Allah bu ümməti bidətçilərin batil əməllərindən qoruyur. İslamın ilk dövrlərində məhz bu yolun sayəsində insanlar islah olunmuşdular. Bunsuz həmin vəziyyətə qayıtmaq qeyri mümkündür. İmam Malik (Allah ona rəhmət eləsin) demişdir: “Ümmətin əvvəli nəyin sayəsində düzəlmişdirsə sonu da onunla düzələcək.” Ümmətin əvvəli isə Quran və Sünnəyə əməl etməklə düzəlmişdir. Odur ki hər bir müsəlman da sələflərin Quran və Sünnəyə yanaşmalarına uyğun olaraq onlardan yapışmalıdır. Uca Allah buyurur: **“Hər kəs özünə doğru yol bəlli olduqdan sonra Peyğəmbərə qarşı çıxsa və möminlərin yolundan başqa bir yolla getsə, onu üz tutduğu yola yönəldər və Cəhənnəmdə yandırarıq. Ora nə pis dönüş yeridir”** (ən-Nisa, 115).

Möminlərin yolu səhabələrin və onlara tabe olan hidayət əhlinin yoludur. Uca Allahdan ümmətimizi Allahın kitabına, Peyğəmbərinin ﷺ sünnəsinə və möminlərin yoluna tabe olmağa müvəffəq etməsini diləyirik. Sonuncu duamız isə belədir: Həmd yalnız aləmlərin rəbbi olan Allaha məxsusdur. Peyğəmbərimiz Muhəmmədə, onun ailəsinə və səhabələrinə salam olsun.

1 "Sünən ət-Tirmizi", 4/466.

MÜNDƏRİCAT

ÖN SÖZ	1
MÜQƏDDİMƏ	3
Giriş	7
I hissə: ALLAHA İMAN	9
I fəsil: RÜBUBİYYƏ TÖVHİDİ	11
I mövzu: Mənası; Quran, Sünnə, ağıl və fitrətdən ona dəlillər	11
II mövzu: Təvhidin bu növünü təsdiq etməyin əzabdan qurtulmaq üçün kifayət etmədiyinin bəyanı	14
III mövzu: Rübubiyyət təvhidindən azmanın təzahürləri.	17
II fəsil: ÜLUHİYYƏ TÖVHİDİ	18
I mövzu: Onun dəlilləri və əhəmiyyətinin bəyan edilməsi	19
II mövzu: Tək Allaha ibadət etməyin vacibliyi	24
III mövzu: Peyğəmbərin ﷺ təvhidin toxunulmazlığını qoruması	29
IV mövzu: Şirk, küfr və onların növləri	48
V mövzu: Qeybi və bununla bağlı məsələləri bilməyi iddia etmək	58
III fəsil: AD VƏ SİFƏTLƏRİN TÖVHİDİ	62
I mövzu: Ad və sifətlər təvhidinin tərifı və dəlilləri	63
II mövzu: Quran və Sünnə işığında ad və sifətlərin isbatı üçün tətbiqi misallar	68
III mövzu: Ad və sifətlərlə bağlı qaydalar	74
II hissə: İMANIN DİGƏR DİRƏKLƏRİ	79
I fəsil: Mələklərə iman	79
I mövzu: Mələklərin tərifı, onların yaranışı, sifətləri və xüsusiyyətləri	79
II mövzu: Mələklərə iman gətirməyin yeri, necəliyi və dəlilləri	84

III mövzu:	Mələklərin vəzifələri	91
II fəsil:	Nazil olunmuş kitablara iman	97
I mövzu:	Kitablara imanın hökmü və dəlilləri	100
II mövzu:	Kitablara imanın məğzi	103
III mövzu:	Tövrat, İncil və digər kitabların təhrif olunmasının, Quranın isə salamat qalmasının bəyan edilməsi	110
IV mövzu:	Qurana iman və onun xüsusiyyətləri	114
III fəsil:	PEYĞƏMBƏRLƏRƏ İMAN	120
I mövzu:	Peyğəmbərlərə iman gətirməyin hökmü və dəlilləri	120
II mövzu:	Nəbi və rəsul sözlərinin tərfi və onlar arasındakı fərq	123
III mövzu:	Peyğəmbərlərə iman gətirməyin məğzi	125
IV mövzu:	Bizim peyğəmbərlər qarşısında borcumuz	129
V mövzu:	Ulul-əzm elçilər	133
VI mövzu:	Peyğəmbərimiz Muhəmmədin ﷺ xüsusiyyətləri, onun ümməti üzərindəki hüquqları və yuxuda Peyğəmbəri ﷺ görməyin haqq olmasının bəyanı	135
VII mövzu:	Peyğəmbərliyin xətm edilməsi və özündən sonra peyğəmbər gəlməyəcəyinin bəyan edilməsi	147
VIII mövzu:	Peyğəmbərin ﷺ gecə səfəri, onun gerçəkliyi və dəlilləri	150
IX mövzu:	Peyğəmbərlərin sağ olub-olmamaları haqqında	154
X mövzu:	Peyğəmbərlərin möcüzələri və onlarla övliyaların kəraməti arasındakı fərq	158
XI mövzu:	Övliyələr barədə	163
IV fəsil:	AXİRƏT GÜNÜNƏ İMAN	166
I mövzu:	Saatın əlamətləri və onların növləri	166
II mövzu:	Qəbirdəki nemət və əzab	174
III mövzu:	Ölümdən sonra dirilməyə iman	178
V fəsil:	QƏZA VƏ QƏDƏRƏ İMAN	190
I mövzu:	Qəza və qədərin tərfi, dəlilləri və onlar arasındakı fərq	190
II mövzu:	Qədərin mərtəbələri	192
III hissə:	ƏQİDƏYƏ AİD OLAN DİGƏR MƏSƏLƏLƏR	194

I fəsil: İslam, iman və ehsan	194
I mövzu: İslam	194
II mövzu: İman, onun rükünləri və böyük günah sahibinin hökmü	196
III mövzu: Ehsan	199
IV mövzü: İslam, iman və ehsan arasındakı bağlılıq	200
II fəsil: İslamda dost və düşmən anlayışı, mənası və qaydaları	201
III fəsil: Səhabələr və onların haqları	205
I mövzu: Səhabələr kimlərdir	205
II mövzu: Quran və Sünnə işığında səhabələrin fəzilətli və ədalətli olmaların vacibliyinə etiqad etmək və onların arasında baş vermiş münaqişələr barəsində susmaq	207
III mövzu: Peyğəmbərin ﷺ əhli-beyti	210
IV mövzu: Rəşidi xəlifələr	212
V mövzu: Cənnətlə müjdələnmiş on nəfər	214
IV fəsil: Müsəlmanların rəhbərləri və sırası müsəlmanlar xüsusunda vacib olanlar, habelə onların camaatı ilə birgə olmaq	216
V fəsil: Quran və Sünnəyə sarılmağın vacibliyi və bunun vacibliyinə dair dəlillər	219
I mövzu: Quran və Sünnəyə sarılmağın mənası və dəlilləri	219
II mövzu: Bidətlərdən çəkinmək	222
III mövzu: İxtilaf və parçalanmanın pis əməl olması	224
MÜNDƏRİCAT	229

Qurani Kərimin nəşri üzrə Kral Fəhd adına kompleksin
himayəçisi olan Səudiyyə Ərəbistanı Krallığının İslam
İşləri, Vəqfləri, Təbliğatı, Təlimi Nazirliyi İmanın
əsasları kitabının Azərbaycan dilinə tərcüməsinin
nəşrinin işıq üzü görməsi münasibəti ilə özünün dərin
məmnuniyyətini bəyan edir.

Allah bu nəşri insanlar üçün faydalı etsin və Allahın
Müqəddəs Kitabının yayılması üçün yüksək və davamlı
səylərinə görə iki Toxunulmaz və Şərəfli Məscidin
Xadimi Kral Abdullah ibn Abdul Aziz Əli Səudu ən
gözəl tərzdə mükafatlandırın!
Doğru yola yönəldən tək cə Allahdır!

Allahın köməyi və müvəffəqiyyəti ilə bu kitabın nəşri İslam İşləri, Vəqfləri, Təbliğatı və Təlimi Nazirliyinin himayəsi altında Mədinə şəhərində yerləşən Qurani Kərimin nəşri üzrə Kral Fəhd adına kompleksdə 1436 h. - ci ildə həyata keçmişdir

Mədinə şəhəri p/q 6262
Kingdom of Saudi Arabia

www.qurancomplex.gov.sa
contact@qurancomplex.gov.sa

لِلْمَلِكِ الْعَبْدِ الْعَبِيدِ السُّعُودِيِّ
وَزَارَةِ الشُّؤْنِ الْإِسْلَامِيَّةِ وَالْأَوْقَافِ وَالِدَّعْوَةِ وَالْإِشْرَافِ
مَجْمَعُ الْمَلِكِ فَهْدٌ لَطَبَاعَةِ الْمُصْحَفِ الشَّرِيفِ
الْأَمَانَةُ الْعَامَّةُ
الشُّؤْنُ الْعَلَمِيَّةُ

كِتَابُ
أَصُولِ الْإِسْلَامِ
عَفًى
فِي ضَوْءِ الْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ

إِعْدَادُ
نُحْبَةِ مِنَ الْعُلَمَاءِ

رَبَّحَهُ إِلَى اللِّغَةِ الْأَدْرِيَّةِ
عَلِيَّ خَانَ مُوسَايَيْفَ